

SERXWEBÛN

Jİ SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 85 / Ocak 1989 / 3.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yeni yıl mesajı:

“1989, her yıldan daha fazla Partimizin önderliğindeki halkımızın olacaktır”

Abdullah ÖCALAN yoldaşa uzanan eller kırılacak ve zafer Kürdistan halkının olacaktır

“Bugün Kürdistan’ın değerlerinde, ovalarında ve zindanlarında direnen, direnen ve yine direnen APOCÜ RUH’u ve APOCÜ KARARLILIK’ını. Bu anlamda Parti Genel Sekreteri A. ÖCALAN; ülkemiz, halkımız, en değerli varlıklarımız olan şehitlerimiz, bir bütün olarak kadro, militan ve savaşçılarımızın ortak iradesinin somutlaşmış ifadesidir; en üst düzeyde yaratıcısı, temsilcisi ve yol göstericisidir. Bunun için Önderimize gelen her saldırı, Kürdistan’a ve Kürdistan halkına gelmektedir. Saldırılarda bulunanlar hangi güç tarafından finanse edilip, hangi maskeler altında yönlendirilse yönelsinler, son nefesimize ve kanımıza son damlasına kadar karşılanırsa dürüp gereken tüm savaş biçimlerine başvurmada kararlı olduğumuzu belirtelim. Parti Önderimizin güç, otorite ve çabaları sonucunda gerek halk olarak, gerekse de Parti kadro ve savaşçılarımız olarak alınımız açık, sözümlüz ise kesindir.”

Yazısı 8. sayfada

İLK MİLLİYETÇİLİĞİN İFLASI VE TARİHİ İHANETİ ÜZERİNE

Günümüzde Kürdistan halkının özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine dayatılan tasfiyeci-provokatif çabalar, halkımızın tarihinde sıkça görülen ihanetlerin en çarpıcı örneklerinden biri olarak tekrar gündeme gelmektedir. Uzun bir süreden beri çeşitli biçimlerde sürdürülmekte birlikte, İran-İrak savaşının ateşkesle sonuçlanmasından sonra yaşanan siyasal gelişmelerin inkar edilmez bir biçimde su yüzüne çıkardığı bu ihanet olayı, içinde rol alanların gerek durumlarıyla birlikte, Ortadoğu’daki çağdışı rejimlerin varlık nedenlerini de ortaya sermektedir. Bir ucuna dünya emperyalizmine ve diğer ucu da tarihteki miyadıncıktan doldurmuş olan gerici ve işbirlikçi sınıflara dayanıp bu ihanet olayını bütün yönleriyle iyi tanımak ve bunun karşısına devrimci tutumda ısrar etmek, her zaman olduğundan çok daha önemlidir.

Küskünüz su siyasal gelişmeleri yakından izleyen herkes, eskiden beri Kürdistan üzerinde oynanan oyunların bir benzerlik arzettiğini ve bu oyunları oynayanların her malum sınıf ve çevreler olduklarını anlamakta güçlük çekmeyecektir. Yine, Kürdistan halkının tarihi boyunca istilacı ve sömürgeci güçlere karşı yürüttüğü direnişlerin sonuçları ve çözümsüzlüklerinin nedeni araştırıldığında emperyalizmin ve sömürgeci güçlerin oyuncuğı haline gelen yerli güçlerinin rolleri açıkça ortaya çıkar. Ne var ki tarihin çeşitli dönemlerinde kapalı kapılar ardında oynanan ve halkımızdan büyük bir itinayla saklanan bu oyunlar bugün artık kendisini gizleme olanağı bulamamaktadır. Halkımızın PKK önderliğinde ulaştığı politik gelişme düzeyi yaratılan netlik ortamında bu tür oyunların kendiliğinden kural ve araçlarıyla sürdürülmesi olanakları ortadan kaldırmıştır. Herkes yanlış inkar edilemez gerçekler karşısında kendi durumunu ortaya koymak ve bu somut ölçülerle kıyaslamak zorundadır.

Devamı 21. sayfada

“Halkımızı, Ulusal Kurtuluş Cephesi’nde bütün olanaklarını seferber ederek, tartışma durumundan karar göçü haline getirmeye ve karar gücünden de bir yürütme ve örgütlenme gücü düzeyine ulaşmak için daha ılleri bir adım atmaya çağırıyoruz... Partimizin doğrulan siyasetine her gün daha da artan desteğini sunmaya çağırıyoruz...”

1988 yılı, ulusal direniş ve Parti tarihimize her bakımdan anlamlı bir dönüm noktası oldu. Halkların, örgütlerin ve kişilerin tarihinde, gerek ilerleme doğrultusunda ve gerekse geriye, basasağıya gidilerde bazı dönüm noktaları yaşanıyor. Bunlar öyle dönemler ve anlardır ki, kendilerinin sonraki gelişme süreçlerini derinden etkilerler. Kader yılı veya anı dediğimiz bu dönemler belirleyici bir anlam ifade ederler. Böylesi kritik dönemleri kendi lehlerine döndürmek için

halk, örgüt veya kişiler onu tüm güçleriyle karşılamaya, bu uğurda bütün yeteneklerini sergilemeye ve böylece onu yaşamsal bir anlama kavuşturmaya çalışır; bunun için her şeylerini seferber ederler. Eğer bunda başarılı olmuştularsa, ondan sonraki gelişmelere kendi istedikleri tarzda yön vermiş, yani, siyasi bir mücadele söz konusu ise, siyasal gelişme, askerî bir durum söz konusu ise askerî gelişme; kısacası, hangi alanda uğraş veriliyorsa, o alanda sonucu tayin etme duru-

munu yakalamışlardır demektir. Daha sonraki gelişmeler, böylesi niteliksel bir gelişmenin ardından gelen niceliksel gelişmelerdir ve eğer doğru yönlendirilirse amaçla ulaşılması kaçınılmazdır.

Bizim halkımızın ulusal direniş tarihinde de gerek düşmanın en azgın dayatmaları ve gerekse bunları halk adına boş çakırmada rol üstlenen örgütün önderliği bünyesinde bu süreçler az yaşanmıştır. Hem de daha sonraki gelişmeler büyük ölçüde belirleyecek; yalnız bir yılı değil, yılları etkileyecek gelişmelerin sağlanmasında önemli anlamı olan dönemler yaşanmıştır.

Kürdistan halkının, yakın tarihi geçmişinde, daha çok olumsuz yönde izleyen –ancak sınırlı da olsa– bazı gelişmeleri de bağrında taşıyan dönemlerin yaşadığı belirtilir. Örneğin, 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında dağı-

Devamı 14. sayfada

İhanetten medet uman düşman, yaygın tutuklamalara girişti Düşmanın azgın terörü direniş duvarında eriyor

- İstanbul, Batman, Siirt ve Cizre’de binlerce kişilik sömürgeci kolluk kuvveti operasyonları düzenliyor. Yoğun işkence ve tutuklamalara yürütülen operasyon, ARGK gerillaları ve halkın yoğun direnişini ile karşılanıyor.
- Cizre’de yaratılan direniş destanında, düşmanın ihneti dayatma çabaları boş çakırdı. Berivan yoldaş beraberindeki yoldaşlarla birlikte görkemli bir direniş sergiledi.
- İstanbul’da meydana gelen çatışmada düşmanın “teslim ol” çağrılarında direnişle cevap verildi.

Yeni yıl, Kürdistan ve Türkiye zemininde ulusal kurtuluş güçlerimiz ve Türk sömürgecileri arasında kıyasıya bir savaşla başladı. Ülkemizin birçok alanı ile birlikte, İstanbul’da da yoğun operasyonlar ve çatışmalar yaşanıyor. Direniş ve ihneti birbiriyle dişediş bir mücadele içinde yeni yıla kendi damgasını vurmaya çalışıyor. Ve bu savaş içinde, görkemli direniş destanlarının hemen yanbaşında ihnetin çirkin yüzü tüm iğrençliği ile sirtıyor. 1988’i kesin olarak kaybetmiş olmamız hismi ile saldrganlığını had safhaya virdiren sömürgeciler bir kez daha ihnetle bağıyorlar tüm umutlarını; yeni pişmanlık yasasını uygulamaya sokup çağrı üstüne çağrı yapıyor; alçakça amaçlarına alet ettilerler bir-iki haine dört elle sarılarak marksist üstünlük kazanmaya çalışıyorlar. Ancak diğer yandan, tüm bu

oyunları yerle bir eden, “Direnmek Yaşamaktır” şiarını kanlarıyla yazan ve halkı savaşa kaldıran PKK partizanlarının onuru direnişleri bir kez daha tüm bu oyunlara boş çakırıyor. Yaratılmak istenen umutsuzluk, panik ve korku ortamını dağıtıyor; sömürgecilerin demagojilerini yerle bir ediyor. Düşmanın 1985 kışında Nebil (Ali Ozansoy) haininin ihneti temelinde kurduğu bütün tuzağı nasıl ki Sason Direniş Şehitlerimizin görkemli direnişleriyle boş çakırılıp düşmanın kendisi ölüme sürüklendiyse; bugün de Recep Tiril isimli bir hainin aynı amaçlarla üstlendiği rol, Cizre’de, Siirt’te, İstanbul’da “teslim ol” çağrılarında silahlı direnişle karşılık veren, şehit düşen, yaralanan devrimcilerce boş çakırılıyor. Düşmanın ihnetine bağıdıkları umutlar bir kez daha sönlüyor.

Kürdistan’ın haberler 3. sayfada

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, F. Alman devletinin saldırıları ve PKK Davası

“1988 Subat’ından başlayarak, tutuklamalara girişen Alman devleti, yakın bir zamanda da 16 Kürt politikacısı hakkında dava açtı. Böylece, faşist Türk devletinden sonra PKK davası açan ikinci devlet olarak B. Almanya ortaya çıktı. TC’den sonra PKK’yi yargılamak isteyen ikinci devlet B. Almanya olması bir tesadüf değil. Yukarıda kısaca da değildiğimiz gibi Almanya her devletin daha çok Türk egemenliği ile ilişki içerisinde olmuştur...”

Yazısı 12. sayfada

Derağacına yürürken savaş esirlerinin mesajlar: “Güzel ve özgür bir yaşam için ölüme kucaklaşıyoruz”

“Yoldaşları PKK gibi komünist bir hareketin ve Kürdistan özgürlük kavgasının bir nefesi olmak, bu uğurda ölmek benim için onurların büyüğüdür. Bu yolda onlarca önder yoldaşım, tarihte birer kilometre taşı diktiler... Her halkın kurtuluşu, özgür ve mutlu yaşam için büyük fedakarlıklar, bir yerlerin ölüme kaçınılmazdır. Bu bizim yaşama sevmemişiz, yaşama boş verdiğimiz anlamına gelmez. Yaşam için ölüyoruz biz...”

Yazısı 18. sayfada

Evren-Özal kliğinin ağırlaşan bunalımı ve rejimin yeni arayışları

1989 yılına Türk siyasal rejimi yeni çalkantılara giridi. 12 Eylül aşırı-faşist darbesinin ardından oturtulmaya çalışılan siyasal istikrar bir türlü sağlanamadı. Evren-Özal kliği ifadesini bulan bu bunalım durumu su yaşanan olaylar ile birlikte daha da gelişme gösterdi. Eşan rejimin kendi çikmasını amaç yönündeki çabaları da boş çakırmada kaldı, içinden çikılmaz bir hal aldı.

12 Eylül faşist darbesi, Türk egemen sınıflarını yaşadığı derin siyasal krizden kurtarmayı amaçlı-

yordu. Ancak darbenin üzerinden geçen zaman, siyasal kriz aşmak bir yana, derinleşmesinin önüne bile geçilemedi.

Geçtiğimiz yıl yaşanan referandum, bu çikmazın varlığı düzeyin diğer bir açık örneğiydi. Referandumda Evren-Özal kliği %35’ler düzeyinde bir ucı alabilmişti. Bu ise, kliğün giderek tecrit olma sürecinin artması ve hizlanmasını anlamına gelmekteydi. Referandum sonuçlarında Evren-Özal kliği beklemediğini bulamadı. Referandumda

Devamı 7. sayfada

Serxwebûn 8. yılında geçerin dili olmayı daha fazla başaracaktır

Leninist yayıncılığa leri bir düzeye ulaşıyor başarılar Serxwebûn, yurt dışında yayınlanırken 8. yılına girdi. Geride bırakılan 7 yıl süresince, Serxwebûn sonuna kadar bağlı olduğu ulusal kuruluşun geçerin dili olmayı her zaman büyük bir önem verdi. Günümüzde kadar bu görevini layıkıyla yerine getirmeye başaran Serxwebûn, bundan sonra da bu görevine sıkı sıkıya bağlı olarak üzerine düşeni yapacaktır.

7 Yılında Serxwebûn'un geldiği nokta, geçerde bağlı olmanın ve gerek dile getirilmek isteniyorsa kısa bir sürede nelerin yaratılabileceğini en iyi bir örnektir. Serxwebûn zorlu geçen ve 7 yıllık sürede geçerin sıkı sıkıya bağlı olmanın bir sonucu olarak, yurtsever Kürdistan halkına sesini daha fazla ulaştırması başarıları. Serxwebûn'un kardeşliği günümüzde istenen her halka ışık saçmakla kalmamış, gerek aydınlatma ulaştırmanın yolu da göstermiştir. Serxwebûn'un baldaki öneüçlüğünü inkar edemeyiz bir şekilde kanıtlanmıştır.

Böylece bir geçerin sahibi olan Serxwebûn'un PKK önderliğinde yürütülen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde oynadığı rol büyük bir önemdedir. Serxwebûn genel anlamda bu geçerin dili olmasının bilmiştir. Karartılmak istenen bir geçerin aydınlık ve terizim kalmasında Serxwebûn'un oynadığı rol övülmeye değerdir.

Kürdistan adına yapılan leninist yayıncılığın ilk örneği olan Serxwebûn, bu ada sadırlar her türlü karşı-devrimci saldırılarına mücadele etmesini de bilmiştir. Tarifiñ yolu sayıları arasında unutturulmaya çalışılan bir halkın dili olarak kolay değildir. Geçerin aynı dili de getirilirse, bunu buğamak isteyenlerin büyük bir saldırısına geçecektir.

Serxwebûn, keşkin bir kılıç darbesi gibi, karaniğin ve ihanetin beyinine indirildi, koparılan feryatlar az olmadı. Halka ilk kez ulusal geçerin izlerini karartmak için Serxwebûn baş hedef olarak alındı. Serxwebûn için söylenenler yanlış, en geniş kesimlere ulaşmasını engellemek çabalarına kadar yürütülen karşı-devrimci saldırıların gözönünde getirildiğinden, zorlu 7 yılın anlamı daha iyi anlaşılacaktır.

Saldırları sadece Serxwebûn'a yönelik olmamış; onun sıkı sıkıya bağlı olduğu geçerkiler de hedeflenmiştir. Başta faşist Tür sömürgecileri olmak üzere, emperyalistler, işbirlikçi-reformistler ve her türlü tasfiye-provokator çevreler yoğun bir karşı saldırı kampanyasına sürmüştürlerdir. Bu saldırılar, PKK önderliğinde 15 Ağustos 1984'te reşman bastırılan ulusal savasın savası ardından daha da yoğunlaştırılmıştır. Yurt dışı ve yurt içinde özel savas uygulamalarına ağırlık veren sömürgeciler ve işbirlikçileri halkımız bu çağdas uyanışını engellemek için büyük çaba harcamışlardır.

Halen yurt içinde ve dışında, emperyalizmin desteği ile, Tür sömürgecileri, işbirlikçi KÜT çevreleri ve tasfiye-provokatorler özel savas uygulamalarına ağırlık vermektedirler. Özel savasın en yeni ve en etkili yöntemlerini uygulayarak, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini boğmak istemektedirler. Bu saldırıların önemli bir hedefi de PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ı yoldadır. PKK'yı önderliğinde kopararak, yok etmeyi amaçlamaktadırlar.

Serxwebûn, Kürdistan halkına ışık saçarak, ulusal mücadelesine, PKK'ye ve önderliğine yönelik saldırılara karşı koymasını bilmiş, bu saldırıların gerçeğini kürdistan ortasına koyarak, tashir etmiştir. Bu konuda Parti kadrolarını, yurtsever Kürdistan halkını ve tüm demokratik kamuyu uyardırmıştır. Önyanmak istenen oyunlara karşı tavır koyarak bu oyunların gerek yüzünü ortaya koymuştur. Diğer konularda olduğu gibi, bu konularda da Serxwebûn geçerkiler halka ve demokratik kamuyu ulaştırmada büyük bir çaba harcamıştır. Bu sayede bir k, Serxwebûn'un geçerkilerin dile getirilmesi görevini yerine getirmiştir.

Serxwebûn'un büyük bir cesaretle haykırıldığı geçerkiler, bugün uluslararası alanda da önemli yankılar yaratmaktadır. Düne kadar varoluşu bile bilinmeyen halkımız geçerkileri, bugün daha fazla tartışılır bir duruma geçmiştir. Kuşkusuz Serxwebûn'un bu geçerkilerin dile getirilmesinde büyük bir rolü olmuştur. Serxwebûn sadece çağdas yayını ile değil, çıkardığı onlarca kitap, broşür ve dergi ile de bu geçerin halkımıza ve uluslararası kamuya mal edilmesini köşümüşenmiş bir rol oynamıştır. Her önemli aşama ve olayda Serxwebûn geçerkilerin kamuya mal edilmesini eilenden gelen bütün çabaları sergilemiştir.

Bunların yanı sıra, Serxwebûn dağlarda, zindanlarda ve yurt dışında geliştirilen mücadeleyle dile getirmeye de büyük bir önem vermiştir. 15 Ağustos 1984'ten bu yana yoğun bir silahlı mücadele ile gelişen ulusal kurtuluş savasını sayıların sürekli artan bir şekilde deneymiştir. Bu mücadeleyle tüm yönleri ile halkımıza mal etmenin yanı sıra, ayır ve tecrübeledi de aktarmıştır. Çağdas savasın kadronun, güven elinde de bir kavram olmuştur. Ulusal kurtuluş savasını stratejik ve taktik sorunlarına getirdiği çözümlerle yö gösterilmiştir. Yarımlar. İlgünden silahlı kadar cezaverleri direnişine Serxwebûn hep özel bir önem vermiştir. Mazlumları, Hayatlıları, Kemalileri direnişleriyle alevlenen çevresel insan ateşinin bir meşalesi olmuştur. 1988 yılında ziyarete ulusal bu direnişin dili olarak Serxwebûn rolünü bu kez daha layıkıyla oynama cabası içinde olmuştur, bunu önemli oranda başarmıştır.

Yurt dışı mücadelesi de Serxwebûn'un sayıların açığı diğer bir alanıdır. Başta Alman emperyalist devletlen olmak üzere, tüm emperyalist devletlerin saldırılarına Serxwebûn karşı koyarak, geçerkileri haykırarak kadrolarını sergilemiştir. Emperyalizmin saldırılarına karşı halkımızın haklı ve meşru sesini haykırıştır.

Serxwebûn yeni yayını döneminde de, bu geçerkiler her zamankinden daha fazla haykırarak, Dağlarda, ovalardaki, şehirlerdeki, zindanlardaki ve yurt dışındaki mücadelelerini sesini daha fazla duyuracak; bunların deney ve tecrübelerinin yanlışını, mücadelelerini de daha yükseltileceğini gerekli teorik açıklığı da getirme görevini yürütecektir.

Devrimci pratik geliştikçe, Serxwebûn'un ele aldığını ve izah getirdiği sorunlar daha da gelişecektir. Serxwebûn bu geçerkilerin ulusa çıkararak, gidererek gelen ve devrimci pratikini sesini olmasını bilen bir yayın organı olmayı sürdürecektir. Serxwebûn devrimci pratik veritablen ve bu pratikle yö gösteren bir yayındır. Serxwebûn, şimdiki kadar yürüttüğü yayın faaliyetlerinde önemli başarılar yerine getirmiştir. Ama asıl kalıcı başarılar, ulusal kurtuluş mücadelesine dönme girerken, bu eksiklikleri aşmak ve görevlerini daha fazla yerine getiren bir yayıncılığa ulaşmayı temsil etecektir.

Sömürgecilerin ve işbirlikçilerinin özel savas alabildiği yoğunlaştırılmış bir aşamada, Serxwebûn'a düşen rol daha da önem kazanmakta ve zenginleşmektedir. Serxwebûn bu rolünü, okuyucularının sunduğu destek ve katkı ile daha fazla yerine getirmesini bilecektir. Serxwebûn'ula daha geniş çevrelere ulaştırarak, geçerin sesini ülkemizin en ırc köşelerine yayarak, okuyucularımızın büyük bir çaba göstermesini gerektirecek. Bu çaba ve yakarlıklarla Serxwebûn'un sesi daha geniş çevrelere ulaşacak ve geçerin gelişti bir çevrede dile getirilmesi başaracaktır.

Zorlu geçen 7 yılı geride bırakan Serxwebûn, bundan sonraki yıllarda da başanları bir şekilde kazanmasını bilecektir. PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş savasının gururunu sıkı sıkıya olacaktır. Bu mücadelede dile geçen geçerin yılmaz bir savunucusu olarak, üstlendiği görevin gereğini layık ile yerine getirmesini bilecektir.

—8. yılda daha da güçlenmiş bir Serxwebûn için görev başınal

PROLETER YAYINCILIĞIN SEMBOLÜ SERXWEBÛN'A

Gazetecilik olayı, günümüzün en etkin propaganda biçimidir. Bölgesine güçlü bir iletişim aracına sahip olan sınıflar veya halklar, günlük, hatlakı veya ayık gelişmelerden haberdar olurlar. Ayrıca birbirlerini kendileri etki alanları altına almada da büyük bir işleve sahiptir. Gazetecilik, halkların gelişme derecesini hakkında şaşmaz bir göstergedir. Tabii ki önemli olan şey, onun içerdiği. Ama basın çağımızın uygarlık ölçüsü olmakla özdeşleşmiştir. Onu artıyıcılar zehir saçan bir araç haline getirmezlerse, oynadığı rol, çağımızın uygarlık ölçüsüdür.

Kürdistan toplumu bu tür şeylere yabancıdır. Zaten toplumun geriliğine baktığımızda, bunu anlamamak mümkün değildir. Eski direnişler hakkında fazla bilgi sahibi olamamızın bir nedeni de budur. Direnişin en üst düzeydeki önderleri bile o dönemlerde bulunmaktaydılar. Onları tutuşturdukları bir dua kitabıyla, onlarca, hatta yüzlerce kez hep aynı nakaratı tekrarlamışlardır.

Yakın tarihte, bazı gelişmeler olmuştur da, Kürdistan toplumuna mal edilememiştir. Bir avuç reformist ayık kesimin tatin aracı olmaktan öteye gidememiştir. Düşmanın zehir saçan basın ve yayın organlarını tahribatları çok iyi bilinmektedir. Bu tahribatları önlemeye alınacak karşı-tedbir, ancak ve ancak güçlü bir basın ve yayıncılıktır.

Bilindiği gibi, Kürdistan koşullarında bunu gerçekleştirilmeye çalışılmamıştır. Güçlü çabadan ve devrimci düşünceden yoksun ilkel milliyetçilikten ve reformist-teslimiyetçilikten bu nu beklemek hayalciçektir. Onların da birçok yayın araçları olmuştur.

Ama bunlar hakim sınıflara övüleri dizen, ihanetli alaylay-pullayarak şirin göstermeye çalışan organlardır. Halkımız açısından onlar birer pavyonlardır ibaretler.

Her konuda olduğu gibi, halkımızın şanlı önderi PKK, bu konuda da köklü gelişmeler yaratmıştır. İlk kez Ortadoğu sahasında ve günümüz dünyasında proleter gazeteciliğin başlatıcısı olmuştur. Bunun en güzel örneği de Serxwebûn gazetesidir.

Serxwebûn, 7. yılına girerken, gururlu ve kıvançlıdır. Çünkü o devrimci bilinim taşıyıcısı ve öğreticisidir. En önemlisi de, Kürdistan devriminin azametini sergilemektedir. Böylece, başka halklara da kendi mücadelelerine yararlanacakları tecrübeler sunmaktadır.

Serxwebûn gazetesinin oynadığı rol çok yükünlüdür. En başta mücadelede ideolojik ve politik sorunlarını dile getirmektedir. Bununla devrimcileri düşüncede yetkinleştirerek, çözümlenici güç sağlanmasını belirleyici konuşma sahiptir. İkincisi; emperyalizmin, faşist sömürgeçiliğin özel savas taktiklerini desifre ederek devrimci hüz kazandırır. Üçüncüsü; mücadele sorunlarını halletmede ve tikanıklıkları gidermede rol oynar. Dördüncüsü; sarmalara karşı mücadele eder. Son olarak; her alandaki direnişin yazılı birimidir. Bu birkim savasın her alana ışık saçmaktadır.

Bu doğrultuda hareketle yola çıkan Serxwebûn, görevlerinin büyük bir bölümünü yerine getirmiştir. Ancak bazı eksikliklerini de görmüş çözümlenmesi gereken Serxwebûn açısından yararlı olacaktır. En başta, bazen zamanında çıkmamaktadır. Bu de gelişmeleri izlemek okuyucunun düzensiz okumasına neden olmaktadır. Zamanında da

kan yayını, birçok olumsuzluğa anında müdahale edileceği sahiptir. Geçerçin gazetesinin geçmiş sorunlarına fazla müdahale edilemez. İkincisi; ortaya çıkan birçok saldırı, şantaj ve provokasyonları zamanında işlemektedirler, bunlara karşı bazen geçiken karşı-saldırıları olmaktadır. Üçüncüsü; mücadelede çözümlenici güç kapsamı gelişmeler yaratmış bilinmektedir. Bu gelişmelerin tümü yerine, sınırlı bir kesimi yanıltmaktadır. Bu de geçeriye ki, istenilen derecede gelişmiş muhabirler ağıni oluşturmamıştır. Dördüncüsü; gerek yurtiçi ve gerekse yurtdışında yapılan dağıtımda gecikmeler ve aksaklıklar söz konusudur. Ki bazen muhtelif sayılar yerine ulaştırılmıyor. Bundan, güçlü bir denetim yapılması ortaça çıkıyor. Beşincisi; kullanılan cümleler çok uzun olmaktadır. Biraz daha geri olan kitlelerin anlamda düzensiz yazılmaktadır.

Bütün bu eksikliklere rağmen, Serxwebûn'un onayladığımızdır. Kürdistan halkını yö yölemeye oladığı. Partili kadro ve militanlar için adeta bir okuldur ve öğretmendir. En büyük meziyeti de, yüce Önderimiz APO'nun ışık saçan düşüncelerini kitlelere ulaştırma görevini unutmamış olmasıdır. Bunlar çok kutsal görevlerdir. Pratikte bunları layıkıyla yerine getirmek kadar sevindirici bir şey olmaz. Partimizin 11. savas yılında, buna uygun temelinde daha da güçleneceğini inanıyoruz.

7. yılında Serxwebûn karşısında, selima duruyor ve daha güçlü gelişmeler bekliyoruz. Tüm Serxwebûn çalışanlarına üstün başarılar dileriz.

**Mahsum Korkmaz Akademisi
Şehit Ali Çiçek Birliği**

Onurlu savamızın sesi Serxwebûn'a;

Tarih mirası olmayan, en olumsuz dönemde, otlakları yayın hayatına başlayan Serxwebûn, düşmanlarını kahreden, dostlarını ise sevindiren güçlü geçerkilerle bir dönemi daha geride bıraktı.

Serxwebûn, bu kısa zaman dilimi için de, bir yandan faşist Tür sömürgeçlerinin azgın saldırılarını, diğer yandan ülkemiz ve bölgemizdeki çıkartları giderek tehlikeye giren emperyalist-kapitalist sistem komple ve sindirime kampanyalarının ve hiçbir dönemde çözümlenemeyen ortasına konmamış tabuların terah ve terahitlerinde büyük bir rol oynamıştır.

Serxwebûn, reformist yerel güçleri ile sosyal-şövenlerin yanlış anlayış ve yaklaşımlarını; Kürt köç-köç-burjuva milliyetçi yapılanmalar ile dayanaklarının ve ilkel milliyetçi önderliklerini sınıf kardeşlerinin açmada ve bunlardan kaynaklanan tüm gerici kurum ve kuruluşlara karşı devrimci sorumluluğun gereğini yerine getirmeye asla tereddüt edilmemiştir.

Serxwebûn'un gerek Kürdistan'da ve gerekse Türkiye'de sömürgeçleri ve faşizme karşı mücadele etmeye isteyen tüm güçlerin birliği uğruna gösterdiği çabaları inkar etmeye kimsenin gücü yetmeyecektir.

Serxwebûn, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde ve önderliğinde içerden ve dışardan dayatılmak istenen, her adım atısında değişik biçimlerde hortlatılan ihanet ve tasfiyeciliğe karşı proleter devrimci önderliğinde, ulusal kurtuluşu inancın, militan direnişliliğin, vatanseverliğin onurunu koruyan sınıfı ses oldu.

Serxwebûn, Kürdistan Ulusal

Kurtuluş Mücadelesine dayatılmak istenen tüm alçağa oyunları açığa çıkarmış bu oyunların aktörlerini, sınıf karakterlerini, kimin ses olduklarını ve sonuçta kime ve neye hizmet ettiklerini tarih temelleriyle halkımıza ve insanlığın dostlarına sunmaya başarıyla devam etmektedir.

Serxwebûn, dünyanın her alanına sürmüştür Kürdistan emekçileri ve yurtdışerlerinin gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine bağlarını güçlendirmeye ve sorunlarına eğilmeye bir motor görevi üstlenmiştir.

Adına yola çıktığı halkına bağlılığını, onurlu mücadelede ve proletarya anternasyonalizminin gerekçelerini sıkı sıkıya Serxwebûn, tarihe alını harflerle isimini yaz-

SERXWEBÛN'A

PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin güçlü ismi Serxwebûn, değerli ve atılan yayını ile kitleleri ulusal kurtuluş çakılarına hizmet etmeye çeken, Marksizm-Leninizmi güçlü yayını ile kitlelere taşınan, toplumumuzun ezici çoğunluğu ile kaynaşan bir yayın organı olmayı bilmiştir.

Serxwebûn'un 8. yayını hayatına girişini kutluyor. Bundan sonraki yayını hayatında da Kürdistan halkının ulusal çakılarına ışık tutacağına inanıyoruz. Serxwebûn'ula ve çalışanlarına üstün başarılar dilerim.

9.1.1989

Wes'eden

Serxwebûn okuyucusu Adem

dıran, Kürdistan halkının dili, gözü olmuştur.

Serxwebûn, Kürdistan'da, ulusal kurtuluş mücadelesinde düşmanın beyine sıkılan kursurdur. Serxwebûn, tarihimize ve toplumun geliştiğini inkar edenlerin veya çarpıtılanlarına üstün başarılar dileriz.

7. yılı geride bırakan Serxwebûn çalışanlarına yürekten başarılar dileriz. Bu güçlü silahın daha da güçlü kılınması için emeği geçenlere şükran borcumuzu ve bağlılık yeminiymizi tekrarlıyoruz.

Düren'den bir Serxwebûn okuru

SERXWEBÛN'A;

Serxwebûn, 7 yıllık yayını hayatında, bugüne kadar gerek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde, gerek şehirlerde ve gerekse savas esirliklerinde karşı görevlerini yerine getirmeye başgöstermiştir.

Aynı zamanda, mücadelede içerisinde gelişen provokasyonlara karşı tüm gerekçelere objektif bir şekilde yaklaşarak, yanlış anlayışları mahkum ettiği gibi, geçerkiler ortaya çıkararak en iyi bir şekilde halka sunmayı da başarmıştır. Her zaman Kürdistan halkının gözü-kulağı olmuş; tüm yeteneklerini kullanarak güçlü yazılı ve değerlendirmeleriyle onurlu bir şekilde halkın karşısına çıkmıştır.

Serxwebûn'un 7. yayını geride bırakarak 8. yayınına girişini saygıyla selamlar, çalışmalarında başarılar dilerim.

1.1.1989

Hollandan'dan

Serxwebûn okuyucusu Adil

İhanetten medet uman düşman, yaygın tutuklamalara girişti DÜŞMANIN AZGIN TERÖRÜ DİRENİŞ DUVARINDA ERİYOR

Cizre direnişi ihanete indirilen en büyük darbe oldu

Ulusal kurtuluş mücadelemizin halk kitleleri arasında derinliğine ve genişliğine en çok yer edindiği alanlardan olan Mardin'in Cizre kazası Ocak ayı eylemliliği ve direnişinde ayrırdıkları bir rol oynadı.

Şehir merkezinde de ulusal kurtuluşçu çalışmaların güçlü olduğu, halk kitlelerinin derin bir yurtsever zehne sahip bulunduğu Cizre'de geçmiş dönemde sömürgeci kolluk kuvvetleri ve yerli hainlere vurulan darbelerle 13 Ocak'ta bir yenisi eklendi. İdl çıkışında pusukundan ARKG gerillaları, bir polis devriye otosunu pusuya düştürerek 2 polisi bütümle cezalandırarak kalkanları da yaraladılar. Eylemi kayıp vermeden başarıyla sonuçlandıran ARKG gerillaları ilk amaçla amacıyla geniş çaplı bir operasyona girişen sömürgeci, Ciz-

re şehir merkezinde sokağa çıkma yasağı ilan ettiler. Üç gün süren sokağa çıkma yasağı süresince şehirde tam bir terör estiren, tüm evleri didik didik arayan sömürgeci, rastgele birçok tutuklamaya girişerek, aldıkları darbenin ifkesini halkın üzerine boşaltmaya başladılar.

Operasyonlar sırasında, ARKG gerillalarının eylemlerden sonra komandantları bir eve de baskın düzenleyen sömürgeci özel timin, burada yaptıkları "teslim ol" çağrısına silahlı direnişe karşılık buldular. Döneme dayatılan ihanet ve teslimiyet ruhuna parçalamanın yüksek sorumluluğu ve halka, partiyeye verilen sözlerin bir gereği olarak kanının son damlasına kadar savaşan Berivan yoldaş, bir diğer yoldaşıyla birlikte çatışmada şehit

düştü. 19 Ocak günü bir saati aşkın süre devam eden çatışmada düşman verdiği kayıplarını kamuoyundan gizledi.

PKK'nin değerli partizanı, ARKG'nin yiğit komutanlarından ve Kürdistan kadının öncü nefeslerinden olan Berivan yoldaşın şehit düşmesi, kendisini yakından tanıyan halk kitlelerini derinden etkiledi; yoldaşımızın son nefesine kadar haykıracağı direniş çağrısı yerini buldu.

Cizre alanında bulunan yurtseverlerden alınan haberlere göre, çatışmanın duyulması ardından halktan kişiler ile sömürgeci kolluk kuvvetleri arasında çatışmalar patlak vermiş ve sömürgeciere ağır kayıplar verilmiştir. Sokağa çıkma yasasının halen devam ettiği Cizre de ortamin yeni patlamalara gebe olduğu belirtilmektedir.

ARGK birlikleri yeni katılımlarla güçleniyor

Kişi aylarını kitleler arasında örgütlenme, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini güçlendirmek açısından da değerlendiren ARGK birlikleri yaygın köy toplantıları gerçekleştiriyorlar. Özellikle Botan alanında sürdürülen bu yönlü çalışmalarında, bir yandan halk kitleleri eğitilerek, diğer yandan da yeni savaşçı adayları alınıp eğitime tabi tutularak Baharla birlikte boyutlanacak savaşa hazırlanmaktadır.

Son olarak, gazetemize ulaşan haberlere göre, Hakkarî'nin Çurkura ilçesine bağlı Andaç köyüne giden bir ARGK birliği burada köy halkına yönelik bir toplantı düzenleyerek dönük politikaları ve mücadelemizin gelişimi üzerine bilgiler vermiş ve birliklere katıl-

mak isteyen 6 genci de birlikte alarak alanından ayrılmıştır. Alanda yaygınca sürdürülen bu tür toplantı ve katılımlarla mücadelemize her geçen gün biraz daha kökleşmektedir.

Diğer taraftan, yurtseverlerden gazetemize ulaşan bilgilere göre, Mardin'in azılı ajan-muhbirlerinden Bino, bir süre önce uğradığı silahlı saldırıda ağır yaralanarak hastaneye kaldırılmıştır. Burada gördüğü tedavi ile pis canını kurtarmış ancak sakat kalmıştır. Daha önce de birkaç kez cezalandırılması için eylemler yapılan ancak her seferinde yaralı veya sağ olarak kurtulan ajan Bino'nun bu son darbe ile önemli oranda işlemez kılındığı belirtilmektedir.

Dersim Eyaleti Eylem Bilançosu

Kiği-Karakoçan Bölgesi:

1-5 Eylül 1988 de Kiği'nin Kiliş köyü tümden yakılmıştır. Bu köy, aralarında Ekrem (Salih Kiliç) yoldaşın da bulunduğu bazı arkadaşların ihbar edip katledilmesine neden olan köydür.

2-6 Eylül 1988 tarihinde Kiği'nin Kir köyünde komprador Haneli Kaya'ya ait 1.000 ster odun yakılarak imha edilmiştir.

3-14 Eylül 1988 de Kiği-Yedisu yolu dört saat boyunca kesilmiştir. Öğleden sonra başlayıp akşama kadar süren eylem boyunca ulu kontrol altında tutularak, arama ve sorgulamaları yapılmış; devlete ait olan 3 araç yakılarak imha edilmiş; telefon hattına sabotaj düzenlenmiş ve kitteden maddi yardım toplanmıştır. Büyük bir etkiye yol açan eylem kitle tarafından çok sayıda karşılanmıştır.

4-25 Eylül 1988 de Kiği'nin Kir köyü yakınlarında patlatılan madde döşenmiş; tuzağa tapan sömürgeci güçlerden kayıplar olmuş, ancak bu kayıpları gözden geçirmiştir.

5-7 Ekim 1988 tarihinde Karakoçan'ın Karsini köyünde hain Nuttin Selçuk'un evi tümden yakılmıştır. Hainlerin cesazı kalmayacağı gerçeği bir kez de bu eylemle vurgulanmıştır.

Dersim Bölgesi

6-7 Ağustos 1988 de Dersim merkezinde bağlı Deşt nahiyesinde Türkiye Elektrik Kurumu'nun ait elektrik trafosu tahrip edilmiştir.

7-6 Ağustos 1988 de Dersim-Elazığ karayolu üzerinde bulunan üretime çiftliği yakılarak 10 milyon lirak zarar verilmiştir.

8-28 Ağustos 1988 de Dersim-Erzincan-Erzurum karayolu üzerinde bulunan orman deposu başı olarak, beklenciler 2 adet 7, 65 mm. çaplı tabanca ve 1 konulmuş-

tur. Devlete ait bir traktör tahrip edilmiş; yola barikat kurularak işleme yapılmıştır.

9-30 Ağustos 1988 tarihinde Dersim-Erzincan-Erzurum karayolu üzerinde ve Harçık köyünde bulunan köprüye bombalı pankart asılmış; pankartta yazılı olan, "Özgür ve Bağımsız PKK-ERNK-ARGK saflarında birleşelim", "Bij Serok Apo" sloganları ilgilie izlenmiştir.

10-17 Eylül 1988 de Dersim-Erzincan-Erzurum karayolundaki Karçık köyünde telefon hattı kesilerek yola barikat kurulmuş, pankart asılarak ulu üstünde ateş yakılmıştır.

Ayrıca, Elazığ merkezinde yaygın pullamalar yapılmıştır.

11-29 Ağustos 1988 de Çiçekli nahiyesinde bağlı bir tepeye patlayıcı madde döşenmiş; patlama sonucu 3 asker ölmüştür, 3'ü de yaralanmıştır.

12-9 Eylül 1988 de Ovacık ilçe merkezindeki Balık Üretim Çiftliği yakılarak tahrip edilmiş; düşmanlık çan çatışmada düşmana çok sayıda kayıp verilmiştir.

13-12 Eylül 1988 de Ovacık'ta pusuya düşen bir gerilla birliğimiz ile düşman güçler arasında çıkan çatışmada 1 astsubay ve 2 er öldürülmüş; 3'er de yaralanmıştır. Ayrıca, Ovacık, Dersim, Hozat merkezlerinde geniş çaplı pullamalar yapılmıştır.

14-19 Ekim 1988 de Kiği-Yedisu nahiyesinde bağlı bir köydeki çete odaklarına baskın düzenlenmiştir. Bunlardan azılı bir çetenin evi yakılarak bombalanmış; evin çevresine ateş verilmiştir. Eylem akşamı alana yaklaşma cesaretini göstermeyen sömürgeci kolluk kuvvetleri, ancak ertesi gün olay yerine gelmiş, karadan ve havadan başlatıldığı operasyon boşa çıkmıştır.

**Dersim Eyalet Komutanlığı
11 Ekim 1988**

Kürdistan dağlarında Berivan yoldaş, birliği ile birlikte...

Kürdistan'da sömürgeci terör sürüyor!

Ocak ayı başlarında sömürgeci teslim olup itirazlarla bulunan Recep Tiril isimli bir hainin ihbarlarını gerektiren geniş bir operasyon Kürdistan'ın geniş bir ala-

nını kapsayan operasyonlarla terör estiriyorlar. Bitlis, Diyarbakır, Mardin ve Siirt alanlarını kapsayan operasyonlarda şu ana kadar 300'ü aşkın kişinin gözaltına alındığı,

işkenelerin yoğun olarak sürdürüldüğü bildiriliyor. Özellikle Silvan, Batman, Kozluk, Kurtalan ve Bismil alanlarını kapsayan Garzan Eyaleti'nde yoğunlaştırılan operasyonlarda aralarında sıradan Kürdistanlıların bulunduğu çok sayıda yurtsever ve halktan kişi tutuklanarak işkenere çekilmesine dolduruldu. Yürütülen azgın operasyon ve işkeneler diş kamuoyunda tepkilere yol açarken, SHP milletvekillerinden bir grupta operasyon alanlarında tanık oldukları vahşi uygulamaları meclis gündemine getirmek zorunda kaldılar.

Bu arada Siirt'te bir eve baskın yapan sömürgeci kolluk kuvvetlerinin "teslim ol" çağrısına direnişe cevap veren Halit Çelik isimli devrimci yarıları olarak yakalandı. İhanete karşı bir kez daha direniş silahına sarılan PKK partizanlarının bu ve benzeri direnişleri sömürgecilerin yaratmak istedikleri pasifikasyon, yitilince ve umutsuzluk ortaminin parçalanmasına önemli roller oynadı.

Bir kez daha ihanetten medet uman sömürgeci, ellerine geçirdikleri sefil bir alçağı halka karşı saldırılarının gerekçesi haline getirerek, ulusal kurtuluş mücadelemize yoğun destek ve sempatinin ödününe geçmeyi hedeflemektedirler. Ancak ihanet örneklerine çokça tanık olmuş ve direnişi de yakından yaşamış halkımız sömürgecilerin hainane planlarını boşa çıkarmakta; direniş sempatisini ve ihanete nefretini her fırsatta dile getirmektedir.

İstanbul'da sömürgeci aralarda!

Ocak ayı içinde Partimize karşı geniş çaplı operasyonların düzenlendiği bir diğer alan da İstanbul oldu. Mardin'den aldıkları istihbaratlara dayanarak alarma geçen İstanbul polisi güncelleme süren operasyonlarla şehri didik didik arayarak PKK'li avına çıktı. Ortaya atılan iddialarda, PKK'nin İstanbul'a cephaneye yığınacağı yapıldığı; katlihanof ve roketatörlerin şehre sokulduğu ve büyük çaplı suikast eylemlerine hazırlanıldığı belirtiliyordu. Bunun üzerine büyük bir panikle kapılan sömürgeci bir yandan operasyonlarını hızlandırarak, PKK partizanlarını daha eyleme geçmeden yakalamak için harekete geçerken, diğer taraftan da hedef olabilecek kişi ve tesisleri yoğun bir koruma altına aldılar.

Eylemlerin başta gelen hedefleri oldukları belirtilen, Türkiye ve Kürdistan halklarının en büyük düşmanlarından, Genelkurmay eski Başkanı emekli Orgeneral Necdet Ürüg ile emekli Orgeneral Necdet Öztoran sivil koruma altına alınırken, çeşitli askeri tesisleri, polis lojmanları ve binalar etrafında da sivil polislerden koruma kordonları oluşturuldu.

Her tarafta silah ve eylemleri arayan sömürgeci kolluk kuvvetleri

15 Ağustos 1984'te, Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla direniş tarihimize yeni bir dönem başlatılan Ulusal Kurtuluş Savaşımız dört yılı aşkın bir süreyi doldürmüş bulunmaktadır. 27 Kasım 1978'de kuruluş bugün onbirinci (11.) kuruluş yılında daha sağlam ve güçlü temeller üzerinde yükselen Partiya Karkerên Kurdistan (PKK), önderliğindeki geniş halk yığınlarını Cephezim, Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) safılarında bir araya getirmiştir. Halk Kurtuluş Ordumuz, Artesa Rizgariya Gellê Kurdistan (ARGK)'a bağlı silahlı birliklerimizin kahramanlıklar yaratan direniş eylemleri, faşist Türk sömürgeci ordu birliklerini ve onların uşaklarını büyük bir çökme ile karşı karşıya bırakmıştır. Savaşımızın yol açtığı gelişmeler düşman tarafından ısrarla gözlenerek halka yasınması engellenirken, gün geçmiyor ki düşmanın ordu birliklerine, işbirlikçilerine, siyasal-sosyal-ekonomik ve kültürel kurumlarına darbe vurulmuş olmasın.

Boyutlanan savaşımızın yol açtığı gelişmeler karşısında TC, mücadememiz engellemek için uyguladığı özel savaş yöntemleriyle, giderek savaşçı Kürdistanlılaştırarak halkımızı birbirine kırdırmanın yoğun çabası içerisindeydi. Bunun için de çeşitli yöve yöntemleri, oluşturulan "Özel Valilik" "Özel Kolordu" ile gelişmeler büyük paralar karşılığında geliştirilirmeye devam edilen ajan-muhbirlik yanında zora dayalı olarak geliştirilen, "köy koruculuğu" adı altındaki paralı millîlik, yoksul halkımıza bir yaşam biçimi olarak dayatılmaktadır.

Savaşımızın başladığı günden beri geliştirilen bu yöntemleri, eniye özel yöntemlerle de takviye etmeye çalışmaktadır. Düşmanın almış olduğu bütün bu önlemler, savaşımızın geldiği düzeyi ortaya koymaktadır. Faşist Türk devletinin bugün Kürdistan'da oluşturduğu yüzlerce "köy korucusunu" eline verdiği silahlarla dağlarda doluşturarak ARGK birliklerine karşı savaşırması şurda kalsın, uşaklaştıran vatandaşına ve halkına karşı düşman durumuna getirdiği bu vatan hainlerini, devrimci eylemlerimiz karşısında, kendi ordu birliklerinin denetiminde bizzat koruma altına almak zorunda kalmıştır.

Devrimci otoritenin hükmettiği alanlarda, silahlarını düşmana geri veremeye çalışan çok sayıda çete, düşmanın zorbaca baskı ve tehditlerine maruz kalarak, köylerinde kalıp yaşamının tek yolunu çetecilik yapma olduğunu dayatarak, ateşin içine sürülmeye devam etmiştir.

Dünya halkları gibi, özgür bir vatan toprağı üzerinde insanca yaşam uğruna binlerce yiğit evladının kanını döken Kürdistan halkı, geçmişte yaşanan işyanların bastırılmasında da ihanetten az çekmedi. Geçmişte yaşanan ihanetlerin devamı olarak bugün de, ortaya çıkartılan işbirlikçi-ajan-millîsete karşıları başı buğüne kadar yürütülen mücadelede daha da şiddetlenecek sürece ve Kürdistan toprakları üzerinde ihanet, bir daha böyle bir yaşam imkanı bulamaya-

DÜZELTME:

Serxwebûn 83. sayının 6. sayfasında yayınlanan, "Emperyalist mahkemeleri her Türden karşıdevrimciliğın yargılandığı bir alan, zindanların ise direniş kalelerine dönüştürüleceği" başlıklı yazıya bir yanlışlık sonucu, Hamburg'da tutuklu devrimci politikacı **Ş. ERDEM** imzası atılmıştır. Yazı, Köln'de tutuklu devrimci politikacı **Hasan Hayri GÜLER**'e aittir. Düzeltiriz.

Serxwebûn

Bingöl-Diyarbakır Eyalet Komutanlığı tarafından hazırlanıp halka dağıtılan bu bildirin bir nüshası elimize ulaştı. Olduğu gibi yayınlıyoruz.

KAHRAMANLIKLAR YARATARK DİRENEN KÜRDİSTAN HALKINAI

caktır.

Yöneldiği hedeflerle, kazandığı mevzileriyle bugünkü düzeyine ulaşmış olan ulusal kurtuluş savaşımızın boyutunu, TC, kendi basın-yayınına koyduğu sansürle kamuoyunda gizlemeye çalışmaktadır. Kürdistan'ın bir çok alanında olduğu gibi, Bingöl-Diyarbakır Eyaletinde de ARGK birliklerinin faşist ordu birliklerine, kurum ve kuruluşlarına, işbirlikçilerine yönelik sayısız eylem ve çatışmaları tek taraflı açıklamaları verilerle, kamuoyu yanıltılmaya çalışılmaktadır. Bingöl-Diyarbakır Eyaletindeki, son altı ay içerisinde meydana gelen eylem ve çatışmaların bilançosunu veriyoruz.

1-) 18 Mayıs 1988'de, Bingöl'ün Genç ilçesi Selvi bucağına bağlı Direkli (Vuşqır) köyü yoluna döşenen mayın patlaması sonucu, azılı millîsetelerden biri imha oldu. Aynı patlamanın etkisiyle yakında bulunan bir başkası da ağır şekilde yaralandı.

2-) 5 Temmuz 1988'de, Direkli çevresinde döşenen mayına takılan azılı çete ailelerinden biri öldü, biri de yaralandı.

3-) 9 Temmuz 1988'de, Elazığ'ın Palu ilçesi Gökdere bucağına bağlı Akbulut (Züber) köyüne bir gerilla birliğimiz tarafından yapılan baskında, Ahmet Bulut ve Hanifi Kaya adlı MIT ajanları ölümlü cezalandırıldı. Yıllardan beri ihbarları yöre halkına kan kusturan bu hainlerin cezalandırılması, yöre halkı tarafından büyük bir sevinç ve coşkuyla karşılanmıştır.

4-) 11 Temmuz 1988'de, Türkiye'nin İran'a bağlayan demir yoluna bir gerilla grubumuz tarafından, Palu mıntikasından döşenen mayın, tren rayını bir gün uşama kapattı.

5-) 24 Temmuz 1988'de Genç'in Selvi bucağına bağlı Güzeltepe (Awnik) köyü çevresinde döşenen mayına, çetelere ait çok sayıda büyükbaş hayvan takılarak telei öldü.

6-) 30 Temmuz 1988'de, Diyarbakır'ın Hani ilçesinde bağlı Serde köyü yakınlarında bulunan gerilla birliğimiz, binlerce düşman askeri tarafından kuşatmaya alındı. Sabahtan saat 5 sıralarında başlayan çatışmada, ağır kayıplar veren düşman birlikleri, çareyi tank top gibi ağır silahları kullanmakta buldu. Bundan da sonuç alamayınca güdüldü. Saat 8 sıralarında doğru, kimyasal napalm bombaları kullanıldı. Halkımızın yiğit evlatları ve birliğinin değerli iki komutanı Kemal (Velî Tevhan) ve Zaza Hasan (Ömer AKKAYA)'ın da içinde bulunduğu 9

yoldaşımız kahramanca direnerek şehitler kervanına katıldılar. Bu çatışmada düşman toplam 34 ölü, 25 yaralı vermiştir. Ancak kayıplarını kamuoyuna yanıltılmak üzere kaçığına, sadece basına bir polis öldüğü biçiminde yanıltmıştır.

7-) 4 Ağustos 1988'de, Dicle ilçesi ile Elazığ'ın Arıcak (Karabeg) mıntikasını birbirine bağlayan işbirlikçi yola gerilla grubumuz tarafından döşenen mayına bir dozer takılarak tahrip oldu.

8-) Ağustos 1988'de Genç ilçesinde bağlı Güzeltepe (Awnik) köyü çevresinde döşenen mayına Ali Bozkurt isimli ajanın ailesinden biri takılarak ağır şekilde yaralandı.

9-) 11 Eylül 1988'de, Güzeltepe (Awnik) köyü çevresinde döşenen mayınlarından birine, azılı çeteler-

bucacı yolu ayrılmında gerçekleştirildi. Dört aracin imha olduğu bu olayda, 20 dolayında ölü ve yaralı verildi. İkinci eylem, Genç-Diyarbakır kara yolunun yayla düzliğüne çıkan Kurner tepesinde gerçekleştirildi. İki düşman pususu arasında gerçekleştirilen bu eylemde, bir askeri araç içindekiler ile birlikte imha edildi. Büyük siyasal yankıları uyandıran bu eylemin sonuçlarını, TC, basınında "bir askeri aracin pusuya düşürüldüğü, 2 asker ölü, 3'ünün de yaralı olduğu" biçiminde verdi. Her olayda görüldüğü gibi, özel savaş politikasının bir gereği olarak kendi kayıplarını bu olayda gizlemiştir.

11-) 4 Ekim 1988'de, aldığı bir ihbar sonucu, Elazığ'ın Palu ilçesinin Arıcak bucağına bağlı Berik

den birinin yakın akrabası takılarak yaralandı. Bu olay üzerine iz takibiyle operasyona geçen sömürgeci ordu birliklerinin, aynı çevrede döşenmiş bulunan bir başka mayına takılması sonucu bir asker öldü, biri de yaralandı. Bu olay operasyona geçen ordu birliklerine geri adım attırıştır.

10-) 25 Eylül 1988'de, anayasa değişikliği için oylanman yapıldığı gün, Bingöl ve Genç alanlarında seçim güvenliğinin sağlanmak üzere, köylere yerleştirilen ordu birlik-

lerinin seçim sonrası merkezlerine dönmeleriyle, ARGK birliklerinin iki ayrı yere atıkları pusularda, biri takibi toplam 5 askeri araç içindekiler birlikte imha edildi. Birinci olay Bingöl-Genc yolunun yamaç

könünü kuşatmaya alan düşman birlikleri ile grubumuz arasında, saat 23 sıralarında başlayan yarım saat süren çatışmada üç polis timi ölmüş, ikisi de ağır yaralanmıştır. Katbektat üstün durumda bulunan düşmanın, bu özel savaş birliğininin, küçük bir gerilla grubumuz karşısında başarısızlığı, halkta büyük bir coşku ve güven yaratırken, düşmanın moral bozukluğu ve panik yaratmıştır.

12-) 8 Ekim 1988'de, Dicle'nin Kayı (Yakar Şingirik) köy okulu

yerleşmiş olan özel polis timleri ve sözleşmeli olarak dışardan getirilip yerleştirilen millîsetelerine yönelik, gerilla birliğimiz tarafından saldırı düzenlendi. Yapılan saldırıda 5 özel polis timi öldürülmüş ve yaralanmıştır. Bu olayın sonuçlarını düşman tüm cabalarıyla gizlemeye çalışmışsa da, yöre halkına yasınmasını engellememiştir.

13-) 20 Ekim 1988'de düşmanın aldığı bir ihbar sonucu, Genç'e bağlı Güzeldere (Gaz) köyünde, bulundukları evde kuşatmaya alınan gerilla grubumuzla, düşmanın üstün olduğu birlikleri arasında girilen bir saatlik çatışmada, düşmanın üstüne üstüne yürünerek, 15 dolayında özel polis timi öldürülmüş ve yaralanmıştır. Bu olayda kahraman ARGK savaşçılarından Hasan-Remzi (Selahattin KAYA) Mehmet (Hikmet OLUK) şehit olurlar. Bir savaşçı da düşmana yaralı olarak esir düşmüştür. Bu olaydaki başarısızlıklarını gizlemeye çalışan faşist ordu birlikleri çareyi zavallı köylüleri tutuklama bulmuşlardır.

14-) 19 Kasım 1988'de, Lice'nin Firdes köyünde bulunan çetelerden birine, hayatının karşılığında, askeri bir hedefe karşı kullanmak üzere bomba verildi. Söz konusu çete hedefe yönelik bombayı kullanamadı. İçine girildiği dikdörtgenli sonuca kendini imha etti.

15-) Gecen bu süre içerisinde eylemlerimizin etkisiyle güçlenen devrimci otorite karşısında, birçok millîsete elindeki silahları güçlüğü düşmana geri veremeye başarısız, çok sayıda çete de, ARGK birlikleriyle mücadele yollarına başvurarak silahlarını düşmana geri verereklerini belirtmişlerdir. Yine çeşitli şehir merkezlerinde gelişen çetevî direnişleri bütününe alan çeteli grevleri, yürüyüş, protesto, boykot ve pullama-yazılama gibi eylemler gerçekleştirilmiştir.

Tüm bu gelişmelerin düşman cephesinde yol açtığı panik denince sayısız çatışmalar ve kayıpları ön açışken, devrim cephesinde de birleşme ve güçlenmeyi sağlamıştır.

Yurtsever halkımız!

Dört yılı aşkın bir süreden beridir devam eden halk kurtuluş savaşımız, Partî-Cephe-Ordu silahlarıyla donanarak, amansız bir mücadede ortamında gelşerek bugünkü düzeyine ulaştı. Bu savaşın daha da güçlenecek zafere ulaşması açık ki sizlerin vereceği daha ileri düzeydeki yardım ve destekle mümkün olacaktır. Bunun için evlatlarımızın vatan kurtuluşu için feda etmekte bir an bile olsun tereddüt etmeyin. Bakın, Filistin halkı kendi topraklarının, kopuk olarak yürütüldüğü savaşta, onbinlerce kayıp vermesine rağmen, mücadede içinde bir an bile geri adım atmadı. Bugün kendi toprakları üzerinde Filistin halkı, taşa, sopyala ayaklanmış; ateşli silahlarının üzerine yürümektedir. Filistin halkının bu görkemli direniş bugünkü devlet kurma yoluna girmiştir. Baskı ve sefaleti bizlere reva gören bu düşmana karşı, gelecek güzel günler için kolektif zincirlerinden başka kaybedecek neyimiz vardır? Bu bilinçten hareketle, halk olarak bu gidişata der demenin zamanı geçmiştir bile. Dünya halkları halk varlığını bizden bekliyor. Unutulmamalıdır ki, savaşımızın zaferi sizlerin elindedir. Bunun için harekete geçin.

— 11. yıldönümünde PKK'yi coşkuyla selamlıyoruz!

— Yasasın PKK-ERNK-ARGK!

— Yasasın önderimiz Abdullah ÖCALAN!

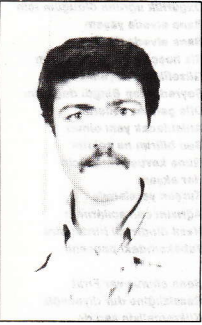
— Kahrolsun faşist Türk sömürgecileri ve işbirlikçileri!

ARGK/Bingöl-Diyarbakır Eyalet Komutanlığı

27 Kasım 1988

Mehmet yoldaş; senin yüksek erdemlerini her zaman kendimize rehber alacağız

Partimizin, değerli militanı Mehmet DEMİR (Zeki, Salih) yoldaş 12 Ağustos 1988'de iki yoldaşıyla Adıyaman alanında sömürgeci ordu ve özel tim birlikleriyle girdiği çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Ulusal kurtuluş mücadelemizde tarihsel bir dönemci teşkil eden '88 yılı, halkımızın ve Partimizin lehine önemli gelişmeler ve kazanımlar doğururken, düşmanımız da kendi tarihinin en büyük darbelerinden birini bu dönemde yedi. Kaydedilen bu gelişmeler başta Parti Önderliğimiz olmak üzere yurtsever halkımızın ve Partimizin değerli militan ve savaşçıları ve şehitlerin yoğun emeği ve çabası temelinde kaydedildi. Kaydedilen bu gelişmelerin önemli bir halkası da Mehmet DEMİR yoldaşın devrimci yaşamı boyunca harcadığı emek, gösterdiği direniş ve bu direnişte ulaştığı kutsal şehitlik mertebesi olmaktadır.

Mehmet DEMİR yoldaş, 1963'de Urfa'nın Bozova kazasının Kilan (Dütük) köyünde dünyaya gelir. Ortahallî, köylü kökenli bir ailenin çocuğu olarak, yaşamını üretimle uğraşarak sürdürür. İlkokulu bitirdikten sonra, belli bir dönem köyde çarşarak kendisinin ve ailesinin geçimini sağlamaya çalışır. Daha sonra Türkiye'nin çeşitli metropollerinde (Adana, Mersin, İskenderun) mevsimlik işçiler olarak çalışır. 1980'de ekonomik nedenlerden dolayı Avrupa alanına gider. İlk olarak gittiği Almanya alanına belli bir süre kaldıktan sonra Fransa'nın Paris alanına gider. Orada terzilik ve konfeksiyonculuk işlerinde işçi olarak çalışır.

1983 yılında Paris alanında ulusal kurtuluş mücadelemize sempati duyar. Halkına, Ülkesine karşı ve onun ulusal bağımsızlık mücadelesinin gelişimi karşısında onun bir parçası olmak kendisini sorumlu görür. Bilindiği gibi, bu dönemde ve daha sonraki süreçte onlarca, yüzlerce hatta binlerce varan düzeyde kendisine devrimciyim, demokratım, politik hükümete şahlıyım diyen Türkiye'li ve Kürdistanlı birçok kişi Avrupa yaşamı içerisinde yazışırken, Mehmet yoldaş, bu olumsuz tablonun tersine, ülkeye, kaynağa ve millanlaşmaya döndüğü kendisine görev edinerak ve ulusal kurtuluş savaşlarında yerini alarak, bu uğurda yurtsever-devrimci çalışmalarını yoğunlaştırdı. Sempaticanlık döneminde bir tarafatını mücadeleyle mallı katkılarını sunarken, aynı zamanda siyasi çalışmalarını da yoğunlaştırdı. 1984'de mücadeleye profesyonel düzeyde katılım sağlar. Mücadeleye katılmadık çoklu, kararlık ve geleceğe yürümenin azimli ve fedakarlığını güçlü bir düzeyde temsil eder. Profesyonel faaliyet döneminde bir yıllık zaman süre-

cinde Avrupa'nın çeşitli alanlarında kitle faaliyetlerini yürüttü. Yerel ve bölgesel düzeyde birim faaliyeti içerisinde sorumluluk alır. Aldığı görev ve sorumlulukların gereklerini yerine getirmeye yoğun çaba sarf eder. Bu çabasıyla yoldaşları ve kitleler tarafından sevilen ve sayılan bir devrimci durumuna gelir. Devrimci çalışmalarına sürekli bir gelişme grafiğini göstererek, pratik mücadele içinde kazandığı deney ve tecrübeleri kendisini önemli oranda yitkinleştirip ülke mücadelesine katılma istemini yoğun bir biçimde Partimize iletir. İstemli Parti tarafından uygun görülür.

Mehmet yoldaş, 1985'de Ortadoğu alanına gider. Partimizin merkezî eğitim okulunda eğitim görür. Partinin yetkin bir militanı durumuna gelmeyi kendine hedef seçer. Bu hedefe ulaşmak için çok yoğun bir çaba harcar. Onun bu çabası kendisinin bekleneni üzerinde bir gelişmeyi sağlar. Yarattığı gelişmenin temelinde Partinin ve devrim davasına yüksek bağlılığı, derin yurtsever özellikleri, sade

yapıdan taşıdığımız dengesizliklerden kurtulmak amacıyla ilerleyişi doğru yürüme ve ıstık. Bu yürüyüşü gerçekleştirirken bazen dönüp geçişe mendil sallamaktayız. Kongre çizgisi bizi bize tarandı. Ama ne var ki, o tanınmazlığa eskisi gibi düşmese de hatta ona karşı kınıl olsa da, henüz tam olarak şahısmda mahkum olmamışız ve zaman zaman bazı yetersizlikleri yaşadığımız bir geçektir.

Ezilen insanlık adına, bağımsızlık ve özgürlüğe susamış Kürdistan halkına binlerce kez lanetlenen bu yetersizliklere objektif olarak ben de düşmekteyim. Ama bu konuda da Kongre sonrası dönemde önemli adımlar atarak tam olmasa da, küçümsenmeyecek gelişmeler sağladığımızı da fark etmekteyim.

Mehmet yoldaş kendi eğitimine oduğu gibi, yoldaşlarının eğitimine de önemli katkılar yapar. Ve yine Partiyeye yazdığı bir raporunda bu durumu şöyle ifade etmektedir: "Kişi olarak bu süreç içerisinde daha çok grupta ilgileniyor, diğer

pratikte bütünleştirmede oku ortamında örnek teşkil edecek bir yoldaş durumuna gelir. Aynı zamanda Partimizin yoneticilik özelliklerini kendisinde önemli oranda geliştirecek, bir mangada komutanlık görevini büyük bir sorumluluk ve iletir bir gelişmeye yerie getirir. Eğitimini başarıyla bir düzeyde tamamlayarak, kazandığı güçlü komutanlık özellikleriyle 1987 Baharında ülke pratiğine büyük bir katkı ve atılımı ruha yürür. Partiyeye yazdığı bir raporunda, ülkeye yönelik konusunda düşüncelerini şöyle dile getirmektedir: "Bazı eksikliklerimiz olsa da, pratiğimize egemen olmasa da benim bu yönümdür. Tüm çabalarımla bu yönümdür." "Kendim için şunu söyleyebilirim: Hazırım, ülke pratiğine yönelmek için emir bekliyorum." Son olarak belirtmektedir: "Partinin bana vereceği herhangi bir görevi her daim fırsatımda kabul ederim ve bu görevi yerine getireceğim söz veriyorum."

Ülke pratiğine yürüyüşü de kendisini çok yönlü devrimci görevlere hazırlamak olarak yapar. Ülke pratiğine ilk yinelenimde birliğinde ihanetler ve kaçıp düşmana teslim olan unsurlar çıkar. Bu durum

birliği deşifre eder. Karşısına önemli engeller çıkar. Mehmet yoldaş hiçbir olumsuzluğa kapılmadan, birçok engel aşarak Adıyaman alanına ulaşmayı başarır. Bu alanda devrimci faaliyetlerini örgütlenip toparlanmasında önemli katkı ve emek sunar. Doğru çalışma ve eylem tarzına ulaşmada belirgin gelişmelerde önemli katkılar verir. Düşmanın bu alanda geliştirdiği oyunların önemli bir kısmını yoldaşlarıyla birlikte boşa çıkarıyormuş başarı. Kitlelerde yerlenen güven yaratır. Ulusal kurtuluş savaşımıza yeni savacı adaylarını alma ve bunların eğitimi geliştirilmesinde başarılı gelişmeler yaratır. Bu değerli çalışmalar karşılığında sömürgeci ordu ve özel tim birliklerinin kurduğu bir pusuda iki yoldaşıyla birlikte büyük bir direniş sergileyerek şehit düşer.

Mehmet DEMİR yoldaşın anısı önünde saygıyla eğilerek, anısına bağışların gerçekleştirilmesini ve birliğin birliğin kurduğu bir pusuda iki yoldaşıyla birlikte büyük bir direniş sergileyerek şehit düşer.

Mücadele arkadaşları
10.12.1988

Mehmet DEMİR yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademi'sinde eğitim görüyor...

ve dürüst kişiliği. Onda Partimizin militan devrimci kişiliğine ulaşmada önemli başarıları yaratır.

Mehmet yoldaş, partimizin tarihsel III. Kongre Platformunda da katılarak, platformun aydınlatıcı ve dönüştürücü gerçeği temelinde kendisine önemli gelişmeler yaratır. Devrimci eğitiminde önemli ilerlemeler sağlar. Bu dönemde gelişmeyi Partiyeye yazdığı bir raporunda şöyle dile getirmektedir: "Bilindiği gibi, kısa bir süre önce III. Kongre platformu gibi önemli bir süzgeçten geçtik. Amaç, kişilikte gerçek dönüşümü sağlamaya yönelik eğitim faaliyetlerini yoğunlaştırmaktır. Her türlü gelişme, III. Kongre çizgisine ulaşmak ve onu özümsemekte elde edilir. Partimiz, bu konuda bizlere en geniş olanakları açmış bulunmaktadı. Çiraklık derslerinden geçenler, yer yer eski çalışma tarzının kalıntılarını halen sürdürmektedir. Kürdistan toplumları gibi özüne kadar zehirlenen bir

yandan da kendimi ülke çalışmalarına hazır duruma getirmeye çalışıyorum. Grupa ilgilimden, çalışmalarında kavratıcı olmaya, gerek grubun kolektif çalışmalarında ve gerekse tek tek arkadaşlarla ilgilenmede olum, arkadaşlarımızın eksiklik ve yetersizliklerini eğitim temelinde gidermeye çalışıyorum. Yine, arkadaşlarımız kolektif çalışmaya, teorik, pratik alanında fedakarlık, geliştirme vb. konularda teşvik etmeye ve bu yönlü arkadaşlarımızın geliştirme çalışmaları. Bu çalışmalarından sonuç alabiliyoruz."

Mehmet yoldaş, yoldaşlık ilişkilerinde de sıcak ve sorumlu davranarak, her türlü proleter dış eğitim, yaklaşım ve tavra karşı Partinin örgütsel-pratik ve siyasi birliğini ve çizgisini faaliyetlerinin başında tutmaya büyük özen gösterir. Devrimci eğitimine özel yaklaşımı kendinde geliştirecek devrimci düşüncüyle devrimci pratik arasındaki uyumu sağlamada, öğrendiğini

Halkımızın yiğit neferi

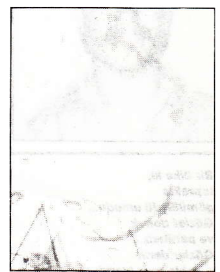
Selahattin KAYA yoldaş şehit verdik

Ulusal direniş mücadelemizin değerli militanlarından Selahattin KAYA (Remzi) yoldaş, Ekim 1988 tarihinde faşist Türk sömürgecilerinin ordu ve polis birliklerinin kurduğu bir pususu sonucu çarşı çatışmada, kahramanca direnen Hikmet ÖLÜK yoldaşla birlikte şehit düştü.

1962 yılında Elazığ'ın Patu kazasının Xeylan (Büyük Çaltı) köyünde dünyaya gelen Remzi yoldaşın yaşamı, ailesinin maddi durumunun iyi olmasa da ne denli nispeten refah içinde geçti. Yaşam standartı iyi olan bir aile içinde gelmiş olması, onun, kendi halk ve ülke gerçekliğine sahip çıkması ve bu uğurda savaşarak şehitlik mertebesine ulaşmasını engel olmadı.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişliğine bir gelişmeyi yaşadığı 1978-79 dönemlerinde, Remzi yoldaş bu gelişmelerden etkilenerek Parti mücadelesine sempati duymaya başladı. Ve kavradığı ulusal kurtuluş düşüncelerini çevresinde taşımaya ve gençlik kelimeleri üzerine derinleşerek, devrimci-yurtsever propaganda çalışmalarını yürüttü. Bu faaliyetlerde belli başarılar sağlayan Remzi yoldaş, 1980 yılında faşist cuntanın iktidara el koyulduğunda sonra, dört yıl boyunca ilgisizlik ortamında ülke pratiğinden kaldı. Parti hareketimizin geri çekildiği bu yıllarda; sömürgeci faşist rejimin Kürdistan'da yoğunlaştığı işkence, katliam, terör ve pasifliktaş ortama tanık olan Remzi yoldaş, Partiyeye bağlılığını ve devrimle olan inancını korudu. Parti ile ilişkilerinin kopuk olması nedeniyle 1984 yılında Almanya'ya gitti.

Almanya'nın Hamburg kentinde kalan Remzi yoldaş bir yıla yakın süre içerisinde meya bahçelerinde çalıştı. Daha sonra Partinin Avrupa'daki devrimci-yurtsever çalışmalarına katıldı. Kitleler çalışmada yaygın dağıtım ve propaganda faaliyetlerinde aktif düzeyde yer aldı. Üstlendiği görevi, büyük çaba ve fedakarlıkla yerine getirdi. Bir süre sonra Kürdistanlı işçiler Darne'nin yönetimine idari Darne'nin bünyesinde yürütüldüğü sosyal devrimci çalışmaları kitlelerin yaygın ve sevginli kazanan bir devrimci

durumuna gelmeyi başardı. 1985 yılında, profesyonel devrimci olarak faaliyetlere başladı. Remzi yoldaşın profesyonel devrimcilikğe başladığından sonra Partinin siyasi örgütleniş faaliyetlerini Aachen, Neus ve Köln alanlarında yürüttü. Bu alanlarda; yurtsever Kürdistan gençliğini, Kürdistanlı Yurtsever Gençler Birliği faaliyetlerinde örgütlemeye çalışılmadık yer alarak, bu alanda önemli başarılar elde eden bir yoldaş durumuna gelmeyi başardı.

1986 yılında gerçekleşen Partimizin tarihsel III. Kongre gerçekliği temelinde eğitim gören Remzi yoldaş, faaliyetlerini daha iyi yetersizliklerini daha iyi bilince çıkardı; Partinin proleter çizgisine uygun bir militanlığına ulaşmayı esas aldı. Proleter devrimciyi düşünmek için bir dönüştürme sağlama, ulusal ve toplumsal yapımdan kaynaklanan yetersizlikleri aşp, dönemin gerçekliği militan düşünceye ulaşma bilincine hareket eden Remzi yoldaş, Partinin militan öncülerine ulaşmanın enerjik cabasına girişti.

Ülke pratiğine ulusal direniş savaşımına katılma arzusu ve isteğinde olan Remzi yoldaş, bu istemini Partiyeye ilettili. Önerisi Parti tarafından olumlu karşılandı ve bunun üzerine 1987 yılının ortalarında Mahsum Korkmaz Akademi'nde, Partinin askerî ve siyasi eğitimine katıldı. Remzi yoldaş, Partinin temel eğitim okulunda gittikten sonra, Akademi'de verdiği önümüzde sunuları belirtiyordu: "Ben, buraya geldiğimde, ger-

çektin çok farklı bir ortamla karşılaşmış. Henüz bir sarsıntıya yaşıyorum. Aslında benim ummadığım değerler burada yaratılmış. Burada ummadığım gelişmelerle karşılaşmış. Bu, bana çok cesaret verdi."

Katıldığı Partinin temel eğitim okulunda, kendini askeri, siyasi ve politik olarak geliştiren ve bunun için belirgin bir çabasının içinde olan Remzi yoldaş, Partinin sunduğu bir raporunda geleceğe yönelik düşüncelerini ise, şöyle belirtiyordu: "Partimiz, Parti Önderliğimiz Abdullah ÖCALAN yöledişin önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşımız yüzlerce şehidimizin kanı pahasına güçlenerek çok önemli gelişmelerini yaratmış oldu. Partimiz, bu mücadelesiyile, dünya sosyalizm güçlerine de büyük katkıları sunmuştur.

Partimiz 10. yilına gireirken, biz Parti kadrolarına, diğer dönemlerden daha çok önemli görevler düşmektedir. Mücadelemizin geldiği bu aşamada içinde bulunduğumuz eksiklikler ve yetmezliklerden sıyrılmak, ileriyeye yönelik adımlarımız daha da sağlam almak, halk ordusuna komuta etmek için kaçınılmaz bir zorunluluktur. Bugün attığımız

adım, Partimizin 10. yilında zafere yaratan kadrolarımıza, diğer dönemlerden daha çok önemli görevler düşmektedir. Mücadelemizin geldiği bu aşamada içinde bulunduğumuz eksiklikler ve yetmezliklerden sıyrılmak, ileriyeye yönelik adımlarımız daha da sağlam almak, halk ordusuna komuta etmek için kaçınılmaz bir zorunluluktur. Bugün attığımız

Partinin militan kadro gerektikliği unlaşmayı rehber alarak Remzi yoldaş, Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesinde Ordu ve Cephe

silahını kendisine komut olarak 1988 yilında bir grup yoldaşıyla beraber ülke mücadelesine yöneldi. Diyarbakır-Hani Direniş Şehitleri grubu içerisinde yer alan Remzi yoldaş, aynı çatı altında kurtuluşu, yeniden kısa bir süreli kapsayan bir ilişkisizlik sürecini yaşadı. Bir dönem sonra ise, gösterdiği yoğun çaba sonucunda Bingöl grubuyla ilişkiye geçen Remzi yoldaş, kısa bir pratik faaliyet sürecini yaşadı. Yanında şehit olduğu yoldaşlarının anılarına ve şahadetlerine bağlı kaldı. Şehitlerimizin devrettiği bayrağı dalgalandırarak yere düşürmedi. Remzi yoldaş, 20 Ekim '88 tarihinde ilk yoldaşıyla birlikte Bingöl alanında bir köyde konumlanırken, yapılan bir ihbar sonucu çıkan çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Remzi yoldaşın cenaze töreni görkemlice oldu. Yaklaşık 5 bine yakın insan katıldı. Halkımız, gençliği bedenini ülke bağımsızlığı uğruna feda eden değerli evladına sahip çıktı. Elazığ'dan Xeylan köyüne götürülen cenazeye binlerce insanın katılması, halkımızın, şehitlerine ve ulusal bağımsızlık davalarına sahip çıkışının en somut örneğidir.

Sömürgeci-faşist düşman, diğer bir yoldaşıyla birlikte, alıçça kursun yağmuruna tuttuğu Selahattin yoldaşın tanınmaz hale getirilen genç bedenini televizyonda gösterdi. Kendi aktırısı, yoldaşlarımızın cesetleri, halkımızda bir ibret belgesi ya da ona gözdeği niteliğinde olacak. Gerçekte ise, düşmanın bu yoldaşın hayatını, onun ne kadar çürümeye yüz tuttuğunu belirlemektedir. Ve düşmanın bu yöntemi, halkımızda kin uyandıracak, kurtuluş davasına sahip çıkma bilincini geliştirecektir. Nitekim Selahattin yoldaşın cenazesine katılan 5 bin insan, bu gerçeklikten ayrı düşünülmez. Evet, Selahattin yoldaş, Kürdistan toprağında ebedi uykusuna yatmış günümüzde bile, benli insanın hafızasında bir bağımsızlık savaşçısı olarak yer edindi.

Partimizin değerli militanı, halkımızın yiğit kahramanı Selahattin KAYA yoldaşın anını ölünde saygıyla eğiliyor, emanet ettiği bayrağı, bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratacağı kadar dalgalandıracakmış ve aramızdan ayrılmış da olsa, özgürlüğe yeniden buluşacağımız söz veriyoruz.

Silah arkadaşları

Savaşarak İnsan Oldum İnsanlık Uğruna Bir Savaşta Ölünce Özgür Olacağım Özgürlük Uğruna Öldüğüm İçin Bana elveda yaşam Bana elveda dünya Siz hoşça kalın yoldaşlarım Güzelliliğime doyum olmaz Seyrederken Bingöl dağlarını Dile gelmez acılarım Anlatılacak yanı olmaz Ben bilirim ne çektim Güne kavuşturmak için Her akşam Kursun yaralarını Yağdırısı can acılarının Nasıl dindirirdi birdenbire Tabakamdaki panzehir

Sana ahımız dur Dileceğiz Gülmeyelim sen de Yanında saka kalkınlar misalim Kanımız herman olur sonra Geçit vermezden bu gece Adı hediyemi götür Hudutlar ötesine Selam söyle bizden yana Biziz oralarda edemeyenler

Eşref yoldaş fedakarlığın sembolüdür!

Halkımızın parçalanmışlığı ve kendi gerçekliğine yabancılaştırılması, PKK'nin ortaya çıkışına son bulmuştur. Bu dönemden itibaren, insanlarımız için kendi yeteneklerini konuşturma imkanları açılmıştır. Yüzerce yıldıran baş düşmanın dayatmış olduğu yaşama son verme dönemi de bu anlamda başlamıştır. Umudun doğuşu böyle bir seyriz izlemiştir. Böylece gökyüzünü kuşatan kara bulutlar yokediler, berraklık hakim oldu. Bu direniş katılan bütün halk kesimleri, görkemli direnişler sergilediler. Asiretçi ve kabileci anlayışlara lanetler yağdırarak, düşmana saldırdılar. Ve aynı zamanda "çağımızın kabileciliği" olan, küçük-burjuva partilerine de yöneldi. Çünkü onlar, yabancı egemen güçlerin uşağıydılar.

İşte, yaşam bulunu bu topraklardan birisi de Eşref yoldaştı. Eşref yoldaş, bu davada vazgeçilmez bir kararlılığı sahipti. 1969 yilında asiretsel ve kabilese çatışmaların yoğun olduğu bir bölgede dünyaya gelmişti. Çiftçi bir ailenin çocuğuydu, tarım ve hayvancılıkla geçimlerini sağlamaktaydılar. Allece yurtsever özelliklere sahiptiler, Babası onu okutmakta diretiyordu. Fakat çok yoksul olduklarından, ailenin geçimini sağlamak için okulu terketmek zorunda kalmıştı.

1976 yilından itibaren, Partimiz tüm alanlara açılmıştı. Eşref yoldaşın yöresi de, bu alanlardan biridir. O alanda bulunan bütün feodal ve küçük-burjuva örgütleri PKK'nin o alana girmemesi için çok çaba sarfetmekteydiler. Bu yüzden Eşref yoldaş, partimizin 1986'nın ortalarında bazı taraftarlar vasıtasıyla tanıdı. Fakat ne varki, ailesinin geçimini sağlamak için metropollere göçmek ve işgücünü satmak zorundaydı. Bildiğimiz gibi partimiz, Ortadoğu sahasını, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen mücadeleye için bir geri cephe konumuna getirmişti. Bu alan, dışardaki işçiler için bir devrim okulu olmuştu. Eşref yoldaş da, çok zor koşullar altında inşaat kurmaya can atıyordu. O sıralarda, şehit düşen Selim yoldaşa tanıştı. Bundan sonra O, çalıştığı işyerini bir eğitim alanına dönüştürdü. Burada Parti yayınlarını ve marksist klasikleri okumaya başlamıştı. Hem de bunları kavradığı oranda ken-

di çevresine anlatmakta ve böylece herkesi bu gelişmeye katmaya çalışmaktaydı. Başka işyerlerindeki yurtsever kesimlere yönelik propagandalar yapmakta ve mücadeleye maddi destek toplamaktaydı. Eşref yoldaş bu temelde çağdaş yaşama adım atmış ve eskiyle olan bağlarını koparmıştı. Artık eski yaşamı tanıymıyordu ve ona karşı vafaşuyordu. Burjuvazinin sömürü sistemini çok iyi kavramaktaydı. Eşref yoldaş, Kürdistan gerçekliğine ulaşmasını şöyle dile getirmekteydi: "Bizler kişisel ve ailesel kurtuluş için ayak dirmemeliyiz. Biz halkımızda özgür ve mutlu olacağız, bir vatan yaratmalıyız." Bu temelde hareket ederek, Partiden, profesyonel faaliyetlere katılma isteminde bulundu. 1987'nin mart ayında birini karakol mücadelesine katılmaya yer aldı. Bir yandan güçlü propaganda-ajitasyon faaliyetleri yürü-

türken diğer yandan kişilik dönüşüm sağlayarak, Partinin militan kişiliğine ulaşmaya çalışıyordu. Eşref yoldaş, yaşının küçük olmasına rağmen, Kürdistanlı işçiler üzerinde önemli bir etki yaratmaktaydı. Hatta dışarıya göç etmiş olan aileler üzerinde de aynı etkiyi bırakmaktaydı ve onların Ulusal Kurtuluş Mücadelemize destek sunmalarını sağlamaktaydı.

Bütün bu gelişmelerin ardından, yeni döneme ilişkin gelişmeyi sağlamak için Mahsum KORKMAZ Akademi'sini de gitti. Orada güçlü bir siyasi ve askeri eğitimden geçti. O, her zaman için liberalizme karşı mücadelede üstün bir kişiliğe sahipti. Akademi'de kendisine sudan olanaklardan sonuna kadar yararlanmasını bildi ve kendisini geliştirdi. Bu eğitim sürecinde sosyalist eğitimini daha da derinleştirdi. Böylece PKK'nin kahraman kişiliğine layık olduğunu ispatlamış-

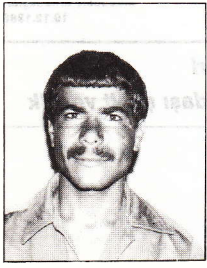
ti. Devrimci faaliyetlerine Ortadoğu'da bir ülkede devam ettirdi. Orada temel eğitim komisyonları içinde yer aldı; okuma çevreleri içinde, bazı taraftarları geliştirmeye görevi vardı. Mültici aileler ve işçiler arasında Parti çizgisini hakim kılma ve onları özgür düşünceler etrafında birleştirmeye azmi ve çabası içerisindeydi. Böylesine sonsuz fedakarlık ruhu ve coşkusuna sonunu, onların aradına bağımsızlık ve özgürlük ruhuna geliştirdi. Bu aileler arasında kendi ailesi de bulunmaktaydı. Ailesini de her türlü görevlere hazır yurtsever bir aileye dönüştürmüştü. Bazın kısa süreler çalışma alanından ayrıldığında, her arıyor ve Ondan bahsediyordu. Parti Önderliğine gönderdiği raporlarında, ülkeye gitme ve sıcak savaş alanına faahis Türk ordusuna karşı savaşta talebinde bulunmaktaydı.

Bir raporunda, eğitim görevlerini şöyle dile getirdiyordu: "Ben kendimi, planlama yapmak, Parti taktiklerini zafere ulaştırarak, bağımsız ve özgür bir vatan için hazırlıyorum." İsrarlı istekleri sonucu yeni bir eğitimden geçmek üzere, 1988'de tekrar Mahsum KORKMAZ Akademi'sine gitti. Bu görevle layık oldu şehit ve bunun için gerekli kudrete sahip bulunduğunu ispat etmişti. Bu eğitimin ardından, gönderdiği bir raporunda, "Ben şimdi PKK'nin profesyonel devrimcisi olduğumu kavradım... Artık dönemini istediği kişiliğe ulaştım. Partimizin, hangi sahada olursa olsun, vereceği bütün görevleri yürütmeye güveniyorum. Ben, Kürdistan'da askeri faaliyetlere katılmak istiyorum" diyerek, kararlılığını dile getirdiyordu. Partiden ülkeye gitme talebini alınca çok sevinmişti ve coşuklukla gidermişti. Böylece ülke pratiğine yönelik ve ulkemizin kalbi, Botan'da bir hareketi ana birliğimizde yer aldı. Şehitlere verdiği sözde, kanının son damlasına kadar durdu. Büyük bir coşku ve yiğitlik temelinde, Ekim 1988'de Gabbar dağında şehit olduğu kadar, mücadelesini sürdürdü.

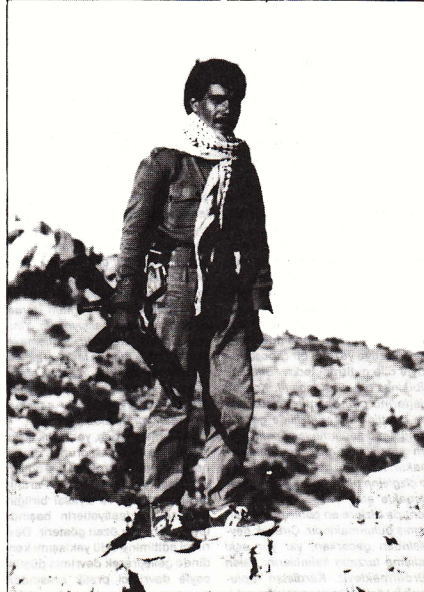
Bizler, mücadele arkadaşları olarak, büyük şehidimize söz veriyoruz ki, kahramanlık destanları yaratan PKK'nin yolunda ölene kadar yürüyeceğiz.

—Yaşasın yüce Önderimiz APO!
—Parti şehitlerimiz ölümsüzdür!

Silah arkadaşları

Bir ülke ki, toprakta gömüldüğü umudu... Gözler donuk ve parlızsız... Gözler derin bir acıyı taşırdı. Nerede gizliyd, bulamazdın arasan da. Baştan başa keder ve acıdan örülmüştü vatan... Vatan neydi ki, satılığa bile çıkartılmayacak kadar utanç duyulan. Vatan neydi ki, umudun gömüldüğü karkara bir toprak. Uzundur yaylaları ve yüksek, Oysa güneşle selamlaşır gibi. Dağlar nası da yücedir, oysa davetkar. Bir ülke ki, bebeleri ölü doğardı, onun için ağıt yakardı analar. Nütüs kağıdı mezar taşıydı insanlarımızın, doğmadan öldü diye yazılan. Tanımadı bu ülke insanları, ceplerinde taşıyacak bir kimlik kartı. Ölütlere gerekmez çünkü. Ölütlerin adı da olmaz... Bir tebasasın da arama o zaman sarmış cesetlerin yüz hatlarında...

Evren-Özal kliğinin ağırlaşan bunalımı ve rejimin yeni arayışları

Baştarafı 1. sayfa

bir gün kala Özal yaptığı istifa tehdidi ile, biraz da olsa oranın yükseltmeye olacağı, Yoksa alınan olayların daha alt seviyelerde kıskım kazanılmaya bir gelişme olacaktır.

Böylesi gelişmeler yaşanması son birkaç yıldır rejimin hızlanan siyasal krizinin dışı yansıyan örneklerinin başka bir şey değildir. Evren-Özal kliğinin yönetimlerindeki ömrünü uzatmak için başvurdukları manevralar az olmadı. Faşist diktatörlüğü demokrasi maskesi ile cilalamaktan tutulmuş da eski siyasileri seçime katmaya kadar, birçok tedbir başvurdu. Bütün bu tedbirler rejimin hızlanan çöküşünü yavaşlatmaya bile yetmedi.

1988 yılı için rejimin bir çok hazırlığı mevcuttu. Evren-Özal kliğinin 1988 yılında görevini tamamlaması ve yerini yeni bir yönetime bırakması planlanmıştır. Muhtemel gelişmelere göre de bu alternatif SHP olacaktır. DYP'nin de şans olmakla birlikte esas olarak hazırlanan SHP idi.

1988 yılına girildiğinde, Evren-Özal rejiminin görevlerini başarmak bir yana ayakta kalma şansını bile azaldığı görüldü. SHP'nin ise bir alternatif güç olmaktadır uzak oluşturmaya söz konusu. Yine Demirel'in de geçmişte yaşanan nedenlerden dolayı yeni yönetime hazır olmaması, işin yine Evren-Özal tarafından yürütülmesini gerekli kıldı.

Referandumla girerken, Özal'ın ortaya attığı istifa tehdidini aslında iki yönlü değerlendirmek gerekir: Oy oranını düşürmemeye yönelik olan birinci yönünün yanısıra, esas dikkat çeken yönü istifa gerekçesini oluşturur, bir erken seçime SHP ya da DYP'ye yol açmaktır. Böylece rejimin karşı karşıya geldiği önemli bir çöküş fazla ciddi boyutlara varmadan çözmek istiyordu.

Ancaz, referandum sonuçları, Evren-Özal kliğinin daha bir müddet nefes alabileceği bir gücü kendisine bulmasına yol açtı. Güçlüğü de olsa zar-zor yaşamasına yetecek kadar nefes alabilen Evren-Özal kliği, 1988 yılı birlikte aşmakta kalmayıp, ömrünün 1992'lere kadar uzatmanın da hesaplarını yapmaya başladılar. Bu konuda yaptıkları birçok manevra ile de, ömrünü uzatma terahine yöneldiler.

Rejimin siyasal geleceği ne olacaktır? Evren-Özal kliği için ne distan yeterli desteği, 1992 yılına kadar bulabilecek mi? Yeni arayışlar ne zaman gündeme gelebilir? Ya da yeni arayışlar ne kadar alternatif olabilir? Rejim için düştüğü çöküşten nasıl kurtulacak? Ya da kurtuluş yolu bulabilecek mi? Bunun ve benzeri daha birçok soruyu yeni yıla girişle birlikte, gündemi daha fazla işgal etmeye başlayan sorular. Hemen her çevrede rejim yönetimi geleceği üzerine yorumlar ve değerlendirmeler yapıyor.

Rejim önüne, 1990'ı yılları başarı ile aşip, 2000'li yıllara Aruba Ekonomik Topluluğu'na girme ve sahte demokrasi görüntüsünü yutmuş olarak girmeye hedefini koyuyor buluyor. Böylesi uzun boyutu bir hedefin başlanıp başlanılmayacağı üzerine bir şimdiden kehanetler bulunamaz. Ama, bazı olası gelişmeler değerlendirilerek, rejimin yakın gelecekteki durumunun ne olabileceğini ortaya ko-

yabiliriz.

2000'li yıllar uzak bir hedef olsa da, 1989 yılı bu yıllar için bir ölçü olarak da alınabilir. Rejimin 1989 yılı içerisindeki durumu pek parlak görünmediği gibi, yaşadığı derin kriz süreci çok uzun değil. Bu hızlandırarak görüntüleri yılın ilk günlerinde vermeye başladılar bile.

Evren-Özal kliği ve bir bütün olarak faşist rejim, 1989 yılında son derece önemli siyasal gelişmelerle karşı karşıya bulunuyor. Bir kez krizi derinleşmesinin esas nedeni olan ve rejimin nefes borularını

Ecevit, yılın ilk günleri yaptığı açıklamalarda, rejimin geleceğini hiç de aydınlık görmediğini açıkladı. Yerel seçimler, cumhurbaşkanlığı seçimi gibi, iki önemli soruna karşı karşıya olan faşist rejimin önemli oranda zorlanacağını ve istikrarlı görünüşüne derinleşeceğini, Ecevit açıklamalarında dile getirmek zorunda kaldı.

Ecevit'in bu açıklamaları, rejimin değişik savunucuları tarafından da dile getirilmeye başlandı. Gereğ yerel seçimler ve gerekse de sonbaharda gündeme gelecek o-

Faşist rejim 1989 yılına Evren-Özal kliği ile girdi. Ama bu kliğin yıpranması o kadar üst boyutlara ulaştı ki, IMF, Dünya Bankası gibi kuruluşların yanısıra, emperyalist yönetimler de gözden çıkarılmaya başlandı. Tercihlerini tümüyle Özal'dan çekmiş olsalar da, mevcut yönetimin yıpranmışlığı ve artan tepkiler nedeniyle, yeni arayışlar üzerine daha fazla girilmeye başlandı. En azından Özal'ın kesin çizgilerde, yerine yenileri getirilip getirileceği bir şanstan kendilerini yoksun bırakmak istemiyorlar.

Uluslararası finans kuruluşlarının Le Figaro gazetesine verdikleri bir demeçte, Özal'ın ekonomik politikası açısından eleştiriliyor. Bu politikanın patlamaları geleceği olduğu belirtiliyor. Yine, gelecekteki işi içerisinde, benzer uyular IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşların yanısıra ABD ve diğer emperyalist ülkelerin tarafından da yapıldı.

Ekonomik politikasının patlamaları yaratacağı uyarısının yanısıra, ilk patlamalar ANAP içerisinde gelmeye başladı. Emlak Bankası Genel Müdürü Bülent Şemil ile Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Kaya Erdem arasında patlak veren çekişmeler, Kaya Erdem'in istifası ile yeni bir aşamaya ulaştı. Bu, ANAP içerisindeki huzursuzluğun da süzülme vuran kısmı oldu. Öteden beri ANAP içerisinde bazı bakan ve milletvekillerinde huzursuzluk yaşanıyor.

Sömürgeci basının sayfalarına da yansımaları ve açığı çıkan bu çekişmeler ANAP'ın yıpranma sürecinde de giderek hızlandığına yeni bir işaretler. Kaya Erdem'in istifası, adeta bu sürecin hızı bir şekilde devinmesini sağlayan bir ivme kaynağı oldu.

Kaya Erdem'in istifası birçok bakımdan önemli bir gelişmedir. Bir kez ANAP hükümeti boyunca istifa eden ilk bakanıdır. Yine, Erdem'in istifası gerekçesini, "Başbakanla aramızda parlamenter siyasi hayatı değerlendirme ve hükümeti etme anlayışında ciddi fark" gibi bir nedene dayandırmış, ANAP içerisindeki çekişkinin boyutunu da göstermektedir. Ayrıca, Kaya Erdem, ANAP'ın kuruluşunda beri partide yer almış biri olması itibarıyla da, ANAP açısından önemli taşıyan biriydi. Kaya Erdem dışında başka ANAP'lılar da benzer huzursuzlukları yaşamaktadırlar. Nitekim, daha önceleri istifa ettiren ve rahatsızlıklarını açığa dile getiren başka milletvekilleri ve bakanlar da oldu.

ANAP içerisinde başgösteren bu durum, açığı yıpranmanın yeni belirtileridir. Özal-Evren kliğinin başsarızlığı, giderek iç ve dış çevrelerde daha fazla yalnız bırakılmaları ve halkta giderek kabaran öfke bu bunalımı artırmaktadır. ANAP'ın yıpranması sürdüğüce de bu durum devam edecektir. Bu konuda Türk basınına yansımaları bazı yorumlardan da örnekler vermek istiyoruz: "1- Kaya Erdem'in Başbakan Yardımcılığında istifası, önemli bir olaydır ve ANAP iktidarı için bir dönüm noktasıdır."

Zaten kendilerini 'liberal' ve 'kutsal ittifakçı' biçiminde bölünmüş olan ANAP, eğer Kaya Erdem'in istifası ile bir 'protestocu'lar kanadına sahip olursa, iktidarın gücü iyice

sarsılabılır.

Bu bölünmüşlük, Kasım'daki cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, sadece ANAP değil, parlamento ya da kilitle... Başarısız turların etkisinde zorunlu bir erken seçim ve bir iktidar değişikliği ile gelebilir." (Mehmet Barlas, Tercüman)

"Bu kadroya şimdi Kaya Erdem de katılmaktadır. Bu demektir ki, yakın bir gelecekte ANAP'ın ciddi bir bunalıma girme karşı karşıya gelmesi muhtemeldir. Çünkü huzursuzluk, bir patlama yönünde gelişmektedir." (Oktay Ekşi, Hürriyet)

Bu görüşler de gelişmenin hangi yönde olacağını göstermektedir. Rejimin temsilcileri de, bunalımın kokusunu siddetle hissettirmeye başladıklarından olacak ki, açığtan sözlenmeye emteler. Yakın gelecekte, ANAP ve rejimde bunalımların derinleşeceği yönündeki belirtiler geliyor.

Bu konuda süreci hızlandıracak dört etkenin varlığına daha önce de belirttik: Türkiye'de gelişen devrimci muhalefet ve Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesinin yanısıra, yerel seçimler ile cumhurbaşkanlığı seçimi bunalım üzerinde belirleyici rol oynayacaklar.

25 Mart'ta yapılacak yerel seçim sonuçları, ANAP'ta Erdem'le başlayan çözülmeye daha da arttırabilir. Hatta bir erken seçime de yol açabilir. Buna bir de cumhurbaşkanlığı çöküşüne eklersek, rejim tam anlamıyla ciddi sıkıntılar içerisinde olacaktır. Cumhurbaşkanlığı seçimi üzerinde, henüz bir fikir birliği ve açıklık yok. Meclisin mi, halkın mı seçeceği konusunda da açıklığı kavuşmuş bir durum yok.

Yerel seçim sonuçlarından muhtemel bir krizin doğacağı açık olan bir durumdur. Bunun birçok çevre de farketmiş olacak ki, yeni siyasal alternatifler oluşturmaya çalışıyorlar. Bunlardan biri SHP'nin hazırlanmasıdır. Diğer bir yönü ise Mehmet Barlas şöyle gösteriyor: "Kamızcak iktidarı gücündelerinin bir yolu, 25 Mart yerel seçimlerinin sonucuna bağlı olarak, ANAP'ile DYP'nin aynı çatı altında birleşme yolunu yaratılmıdır." İhsan Sabri Çağlayangil ise bu formülü, "Özal Cumhurbaşkanlığı, Demirel Başbakan" biçiminde telafuz etti. Sağda bürüsel bir eğitim gelişse de bunun ne kadar başarılacağı konusu henüz açığı kavuşmuş olmaktadır uzak bulunuyor.

Bu durumda, Evren-Özal kliğinin yıl sonuna kadar yaşayıp yaşayamayacağı, 25 Mart yerel seçimlerinde açığı çıkacaktır. Seçim sonuçları ANAP hükümetinin devam edip etmeyeceğini belirleyecektir. Gerçi Evren-Özal bir yılı birlikte geçirmeye niyetli görünüyorlar. Hatta, Özal bunun için Ecevit'i yeniden ortaya da sürdü. Seçime katılması için birçok yerde aday bulmasına yardımcı oluyor.

Bütün bu gelişmelerden sonra, önümüzdeki aylar, Evren-Özal kliğinin ayakta kalma kalmayacağı sorusuna açığı kavuşturacak. Bu aylar aşılabilir, sonbahardaki Cumhurbaşkanlığı seçimi gibi bir handikap bekliyor. Bu bakımdan, hangi açıdan bakılırsa bakılsın, siyasal krizi derinleşen rejim, giderek yipranan Evren-Özal kliği daha fazla götürmeyecektir.

giderik tıkanan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, bu yıl içerisinde daha fazla gelişmeye aday bir durumda. PKK'nin önderlik ettiği bu ulusal kurtuluş mücadelesi, sömürgeci yönetimi, sadece siyasal alanda değil, askeri ve ekonomik alanda da önemli zaflara uğratmaktadır. Rejim, bu savaş karşısında bütün gücünü seferber ederek çıkmazdan kurtulmaya çalışıyorsa da, savaşın gerek ekonomik, gerek siyasi ve gerekse de askeri alanda getirdiği sorunların altında kalmamaktadır.

Özal savan yöntemleri ile bu durumu aşmaya çalışıyorsa da, bunda da başarılı olamamaktadır. Böylece kriz ağırlaşması sürmektedir. Savaşın getirdiği ağır ekonomik yükün altında kalmak için de halk kitleleri üzerinde sömürsünü daha da derinleştirmektedir. Bu ise, yeni patlamalara toplumu gebe hale getirmektedir. Dayanılmaz sömürü altında kitlelerin bu rejimin yıkımına daha fazla çekmeye katanamayacakları her gün biraz daha açığı çıkan ve netleşen bir hususu oluşturmuyor. 1989 yılı, bu konuda önemli patlamalara gebe olacak bir yıl izlenimini şimdiden vermektedir.

Nitekim, rejimin önemli bir süreci yaşadığı, rejimin temel sorunları yanaparda da dile getirilmekte zorunda kalmıyor. Her ne kadar aktif politik yaşam içerisinde etkin bir rolü yokmuş görünse de, tüm çabasının rejimi ayakta tutmaya harcanıyor bir Ecevit bile, bu yılı karantik görüyor. DSP'nin doğal liderliğinde, resmi başkanlığına dönen

lan cumhurbaşkanlığı seçimi istikrarlılığı ve rejimin çöküşünü derinleştirecek öğeler olarak görülmektedir. Bu istikrarlılığı sadece bir Evren-Özal kliği açısından ele almak gerek. Rejimi bütün kurumları ve siyasal partileri ile sarsacak olan bir durumdur bu. Ne nedenle meseleye sadece bir Evren-Özal kliği açısından yaklaşarak, bakmamak gerekir.

Cumhurbaşkanlığı seçimi olsun, 25 Mart'ta yapılacak olan yerel seçimler olsun rejimin durdurulması gibi öğeler etkileyecek gelişmelerdir. Bu gelişmelerin sonuçları sadece Evren-Özal kliği etkileyecek, rejimin durdurulması bitünyüyle etkileyecektir. Bu iki soruna bir de, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşının kazanacağı ivme ile Türkiye halkının giderek daha fazla açığı vuran tepkisini eklersek, rejimin nasıl bir zor denkleme karşı karşıya olduğunu fark etmek zor olmaz.

Bunun için de, yeni alternatif arayışlarına hız verilmektedir. Gerek Evren-Özal kliğinin alternatifini oluşturmakta, gerekse Kürt meselesinde TC'nin eski klasik-inkarçı yaklaşımının aşılması için yeni arayışlar geliştiriliyor. Başta ABD olmak üzere, AT ülkeleri ve içerde burjuva siyasal kitleler yoğun olarak bu arayışlar içerisinde bulunuyorlar. Peşpeşe yeni girişimler, yeni görüşler ortaya atılıyor.

Burada daha çok rejimin siyasal çöküşüne aşma yönündeki girişimleri üzerinde durmak istiyoruz. Kürt sorunu üzerindeki yaklaşımın diğer bir yazının konusu olabilir.

Impressum:

V.I.S.d.P.:
A. Sarı
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi:

SERXWEBUN
Postfach: 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası:

Stadtparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya

22.50 s.
Belçika 75.00 flr.
Danimarka 100.00 dkr.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda

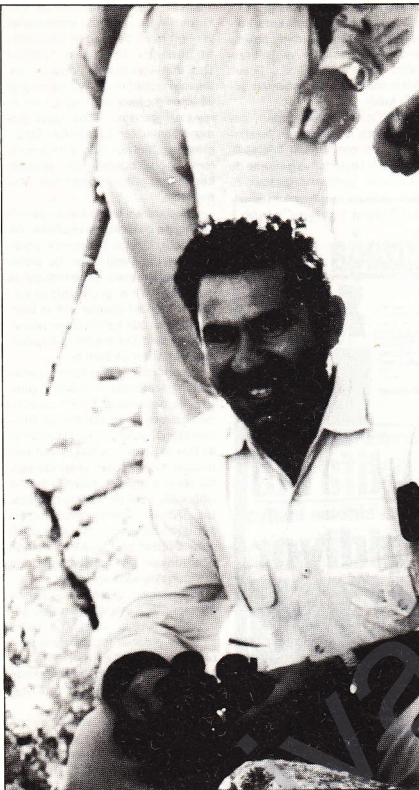
3.75 hfl.
İngiltere 0.90 £.
İsviçre 7.50 skr.
İsviçre 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞA UZANAN ELLER KIRILACAK VE ZAFER KÜRDİSTAN HALKININ OLACAKTIR

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin geldiği aşamada, Kürdistan halkı tarihinde atılmış olduğu adımların en ileri zirvesini yaşama adımıdır. Ulusal ve toplumsal açıdan yürütülen mücadele sonucunda halkımız tarihinin hiçbir evresinde görülmemiş bir coşku ve azimle kendi öz çıkarları uğruna tüm varlığını ortaya koyarak savaşı her düzeyde sürdürülecek konuma ulaşmıştır. Kürdistan halkı, yıllardır tutulduğu karantik ortamı PKK önderliğindeki mücadele ile birlikte aşmış, ulusal ve toplumsal benliğine kavuşarak, çağdaşlaşma mücadelesinde PKK tarafından kenetlenmesini alabilmişliği hızdlandırmıştır. Sorunun bütünüseliği açısından ele alındığında bu son derece önemli bir gelişmedir. Kürdistan'da öyle bir durum yaratılmış ki, bir halk kendi öz benliğinden uzaklaştırılmış; en az düşmanları kadar dostları tarafından da görülmeyen, tanınmayan, varlık olarak kabul edilmeyen bir konuma itilmişti. Dirilmemek üzere tarihe gömüldüğüne inanılan bu halk, bilhassa çağdaş bir sömürgeçlik ortamında nasıl oluyor da bugün kalkıp konuşabiliyor, ulusal kimliğiyle sahip çıkararak "ben de varım" diyebiliyor? Bununla da yetinerek olağanüstü koşullarda, tarihin en büyük yükünü omuzlayarak, en vahşi düşmanlara karşı savaşabiliyor? Bugün bu soruların cevabı dünyaya kabul ettirilmiş en yakın gerçekliğimiz durumundadır. Yine, halkımız adına bu soruları kısa ve net bir biçimde yanıtlamak gerekirse, cevap açıktır: Kaldırılan bu tarihi gelişmelerin tek itici gücü PKK ve onun Önderliğidir. En çetin bir savaşım sonucunda tüm engelleri aşarak, halkımız bu konuma ulaştırmadaki yö göstericiliğini pratikte ispatlayan ve yine bugünümüzde kazandıran Önderimiz ve Parti Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşdır.

Bugün Kürdistan genelinde bir durum yaşanmaktadır ki, PKK ve onun Önderliğinin konuşulmadığı tek bir gün ve tek bir saat yoktur gibidir. Şehirde, köyde, evlerde, yolda iki insanın bir araya geldiği her yerde konuşulan konular, Kürdistan sorunu, PKK'nin tek çözümlüçü gücü olduğu, Parti Önderliğinin büyüklüğü ve yö göstericiliği. Düşmanın özellikle de bu konudaki pervasızca saldırılarına rağmen Parti Önderliğinin yüceltiği, saygınlığı geniş çevreler tarafından açıklanmış ve takdir edilmiş, yine sivil ve askerî birçok yöneticinin konuya ilişkin yorum ve açıklamaları gibi tespitli kanıtlara doludur. Parti Önderliğimize karşı düşmanın bastan beri yürüttüğü pervasızca saldırı, yürüttüğü çok yönlü karalama kampanyası ve onu tek hedef olarak seçmesi bile bu gerçekliği kanıtlaya yetmektedir. Bunun nedeni ise açıktır: Kürdistan tarihinde ilk defa vücut bulmuş bir önderlik, sömürgeç düzeni temelden sarılsam ve her gün darbelenerek ölüme sürüklenmesi anlamına gelir.

Halkların tarihlerinde değişik önderlik tarzlarına rastlamak mümkündür. Gerçek önderler, yürütükleri mücadele, harcadıkları emek, sağladıkları doğru, hakli ve ilerici gelişmelerle halklar tarafından kabul görülür ve yüceltilirler. Eğer PKK Önderliği de bugün halkımız tarafından bu derece yüceltiliyorsa bundan ötürüdür. Parti ve Parti Önderliğimiz, halkımızın ulusal ve toplumsal çıkarlarını savunma, onların birliğini en üst düzeyde somutlaşmış ifadesidir. Hiçbir gücün halk gerçekliğini sahip çıkacak güç ve yeteneğe olmadığı bir anda böyle soylu bir çığış, halkın yüreği ve beyniyle kazanılması sağlamsı. Kürdistan halkının artık gerçek öncü gücüne kavuştuğunun ifadesi olmuştur. Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın önderliği şekillenen PKK, ulusal ve toplumsal varlığımız çağda açılmıştır. Ve eğer bugün PKK yaratıcılığı, cesaretini, gelişme ve çığ gibi büyüyenini almış olmasa, doğru devrimci bir çizgiye sahip olmasından ve bu çizginin yaratıcısı yüce önder Abdullah ÖCALAN'dan ilham alıyor olmasından kaynaklanmaktadır. Keza, PKK ve önderlik ettiği Kürdistan halkının mücadelesinde bugün dünyaca tartışılan konuların başında geliyor, ilerici ve gerici tüm güçler Kürdistan'a yönelik politikla belirlemeye zorlanıyorsa, bunu yüce Önderimizin açmış olduğu çığır ve Kürdistan'da tutuşturduğu çağdaş gelişmenin ürünü olarak görmek ve yorumlamak gerekir. Yoksa tarihin çokça şahit olduğu gibi, Kürdistan halkı

sayısız kez ayağa kalkmıştır; savaşarak kan dökmüş, çok sayıda şehit vererek tank olunmamış direniş örnekleri sergilemiştir. Dersim, Zilan, Koogiri ve Ağrı direnişleri tarihimizin en belirgin direniş örnekleridir. Benzeri diğer işyanlarda da sonuçları yenilgi, ya da katliam olmuştur. Yani, halkımız bir direniş genelinde sahip olmasına rağmen önderlikten yoksun olması nedeniyle yenilgiden kurtulmamıştır. Buna karşılık onbeş yıla yakındır süregelen ulusal kurtuluş mücadelemiz yenilgi almadan sürmekte, kesintisiz bir gelişme kat ediyor ve her geçen gün zafere daha da yaklaşılıyor. Bunun temel ve biricik nedeni doğru bir önderliğe sahip oluşudur. Parti Önderliğimiz yaşamından örnek verirken, "PKK gerçekliği sürükli çarpan bir yürük, dinmek bilmeyen bir beyin bir engeli daha aşmadan, yeni bir engelin aşılması için hazırlanmaktadır" der. Bundan da anlaşılacağı gibi, PKK Kürdistan gibi bir zeminde öyle kolay vücut bulması ve mücadelesinde de öyle rahat gelişip büyüme ulaşmamasıdır. PKK, halkımızın en değerli evlatlarıdır, Partimizin en millî ve önder kadrolarının kan pahasına büyüme gelmiştir. Bundan dolayı halkımız nasil ki, tarih boyunca çağda uygun gerçek öncü gücünü kolay kolay yaratamamışsa, yaratıktan sonra da kolay kolay bırakmayacaktır. Birçok güc, büyük bir istiaha her çelit insanlık dışı yöntemlerle saldırmaya geçti ve birçokları ile bu amaç doğrultusunda direkt emperyalardan tarafından finanse edilmişse de sonuçta halkımız gereken

cevabı verdi ve her zaman da vermeye devam edecektir.

Tarih birçok önderlik biçimleriyle doludur demistik. Aynı şekilde yakın tarihimizde de değişik önderlik biçimlerini görmekteyiz. Gerçek önderlerin yanında sahte önderler de boy verilmektedir. Ancak sahte önderler yüzlerini ne kadar güzilese de karakterlerini erkeğe açığa vururlar. Kürdistan'da da Parti Önderliğimizin şekillenmesinden önce ve sonrasında birçok önder taslağının türemesine tanık olundu. Bunlar gerçek önderliği gözelemek ve gelişmesini engellemek amacıyla hummalı bir faaliyet yürüttüler. Avazları çıkıncaya kadar bağırıp çağırdılar. Fakat hiçbir sonuç elde edemediler, edemediler de. Yüzyılların deneyim ve tecrübesine sahip olan Kürdistan halkı, gerçek önder ile sahte önderleri kolaylıkla birbirinden ayırt edebilecek durumdadır. Bu daha ziyade Partimizin doğru devrimci mücadelesiyle sağlanan bir olgudur. Halkımız PKK ve onun Önderliğine sahip çıkarken, diğer tüm sahte örgüt ve önderlere itibar bile göstermedi. Çünkü, "ben önderim" demekle önder olunmadığı gibi, "ben büyüğüm" demekle de önder olunmaz. Bu konuda olanlar pratik gerçeklikten uzak ve sadece sözde önderler olduklarından PKK ve onun Önderliğine saldıracak önder olabileceklerini sandılar ve işte bu noktada büyük yanlışları içerisine düştüler. Bugün ortada olan sonları ise yorumu gerektirmeyecek derecede açıktır.

Bugün PKK ve Önderliği halk tarafından onay bulmuştur. Durum böyle olunca doğaldır ki, PKK ve Önderliği düşmanın çok yönlü saldırılarına maruz kalacaktır. Düşman de yaralar, tarihsel deneyimlerinden de yararlanarak çeşitli komplo, yalan, demagoji vb. yöntemlerle Parti ve Parti Önderliğimizi tasfiye etmeyi amaçlamaktadır. Düşmanın bu amacı seçilmi bir halinin itirafından bile görmek mümkündür. Örneğin TC ve üşaklığıyla tanınan İhanetçi Şahin Dönmez, düşmana şu akıl hocalığına bulunuyor:

"Abdullah Öcalan yaşadığı mücadeleye PKK bitirir. On PKK çıkarır. Eğer PKK tasfiye edilmez istenirse onun vurulması gerekir."

Burada gerçek açıkça itiraf edilmiştir. Bu ağzın niyet ve amacı farklı da olsa, aslında ortaya konulan Parti Önderliğinin büyüklüğü ve PKK'de somutlaşmış güç, otoritesidir. Bu konuda düşman, birakalım PKK önderliğini, sıradan bir PKK'lyi etkisiz hale getirmek için komplo düzenlemekten kelle avcılarını saldırtırmaya, alle sine el tutmaya ve yalan-yaniş vaaletlere azağı düşürmek istemeye kadar denemelik yöntem birakmamaktadır. Buna kitlelerin kendisi tanıtır, PKK'nin tek bir nefesine karşı bu kapsamda bir faaliyet içerisinde olan düşmanın, Parti Önderliğimize karşı yüz kat daha fazla saldırı yollanacağı ve imhaya, tasfiye etmeyi amaçlayacağı açıktır. Sentej, yalan, demagoji, karalama kampanyası bir tarafa bırakarak bile, değişik güçler eliyle gerçekleştirilmek istenen komplocu girişimler hatırladık. Bunun için TC basını, "Apo vuruldu", "Apo Ermeni asıldır", "Apo'nun özel yaşamı şöyle oldu", "Apo'nun bölündüğü" bu konularda şu mi manet attı? Belirttiğimiz gibi bu yönlü yalan ve demagojiler Partimizin birçok kadro ve savaşçılarına

yönelik de sürdürüldü. Bu karalamaların aslısızlığı ortada olmasına rağmen, daha iyi anlaşılması açısından pratikte yaşanan bazı örnekleri yazımıza aktaralım.

1984-85 tarihlerinde Serhed eyaletinde faaliyet yürüten bir birliğimiz için düşman, "Ermeniler alana sızdılar" propagandasını yaygınlaştırdı. Bu amaçla Kars valiliği tarafından kaymakamlık düzeyinde toplantılar gerçekleştirildi. Aynı şekilde her kazada kaymakamlar denetiminde yapılan muhtarlar toplantılarına PKK'lilerin Ermeni olarak tanıtılması ve alan kitlelerinin bu temelde kışkırtılması bilincil ve koordineli bir faaliyet düzeyinde sürdürüldü. Düşman bu amaç doğrultusunda köy köy dolayarak propaganda ve İknâ yoluyla halkı uyardı. Ancak halk PKK'yi tanıdıktan ve bu propagandanın amaçlı olduğunu bildikten düşmanın oyununa gelmedi. Fakat hiç etkisi de olmadı denilemez. Sınırlı da olsa yaratılan etkiyi kırmak amacıyla birliğimiz B... köyünde bir toplantı düzenledi. Köy halkı birliğimizi görür görünce, "Devletin bize söylediklerinin tümü yalanmış. Biz bunları aileleriyle birlikte tanıyoruz. Bunlar bizim gerillamızdır ve öz çocuklarımızdır" dedi. Aynı durumlar başka birçok yerde de tekrarlandı. Ve kısa süre içerisinde çoğundan yaşısına kadar tüm halk, düşmanın neden bu tür propagandalara ihtiyaç duyduğuna anladı. Eyletimizin genelinde yaşanan benzeri birçok örnek sıralanabilir.

Yalan, demagoji ve karalama kampanyasıyla hiçbir şey edemeyen düşman, bir de sık sık şu yöntemle basırdı: Parti saflarında olan çeşitli zayıf unsurları kazandıracak. Parti eyleminde gerçek dişi ve aslısız açıklamalar yaptırdı. Aynı kaynak tarafından yönlendirilen bazı provokatörler ortaya çıktı. Bunlar direkt Avrupa emperyalizmi ile TC tarafından finanse edilirdi. Çeşitli maskeler altında Parti üzerine saldırılarak sonuç almaya çalışılır. Fakat bu konudaki çabaları da sonuçsuz kaldı. Örneğin, 1983 yılında Semir provokatörünün çıkışı bu temeldir. Bunun yanısıra, sosyal-sosyal ve Kürt kökleri-burjuva reformistlerinin bastan beri öyle içinde ve dışında Parti Önderliğimize yönelik saldırıları öznesinden 1980 yılı sonundan başlayan komplo, demagoji, karalama faaliyetleri bu tarihten sonra daha da hız kazandı. Ancak tüm bu saldırılar, sırtları, itinalı ve tavizsiz bir direnişle boşa çıkarılmadı. Düşmanın saflarındaki zayıf unsurlardan tutalım dizimizdaki tüm kişi karşı-devrimci öğelere varana kadar tüm imkan ve olanaklarla ilgili sürekli saldırıda olması, anlaşılmayacak bir durum değildir. Bunları bastan beri ve habire Parti ve Parti Önderliğimize karşı kullandı. Tek hedefi ise Partimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın emriyle Kürdistan'da yürütülen ulusal mücadelemizi tasfiye etmektir. Önderliğimizin yö göstericiliğinde halkımız gereken hamleleri yaparık tüm bu oyunlara boşa çıkarıldı.

Düşmanın medet umduğu ve ısrarla üzerinde durduğu bir yöntem daha değinmek yarar vardır. Parti saflarına gelip de çeşitli toplumsal zayıflıkları üzerinden atamayan, dolayısıyla bazı konularda dümana açık kapı bırakan tipler vardır. Düşman bunları sürece karşı değişik yö ve yöntemlerle tasfiye ediyor. Bu unsurları lıyca etkisiz hale getirmek ve mücadeleye

karşı kullanmak amacıyla elindeki tüm imkanları devreye sokuyor. Sürekli ve sistemli bir biçimde yayınlıklarına hitap ediyor. Ailesini, akrabalarını kazanma, tehdit, vaat vb. yöntemleri yanısıra, basın aracılığıyla ön plana çıkarma, popülariteleme vb. yöntemleri haber kullanyor. Bunun karşısında şayet kişi Parti ve Parti Önderliğinin konumunu gerçek anlamda kavramamış ve bağlılığı idealist düzeyde ise, o noktadan hareketle giderek düşmeye başlayabilir ve en düşkünce işlere kadar sonu ulaşabilir. Böyle yazıfursatları bu noktaya geldikten sonra düşman bu sefer de dolayı yollardan "büyük", "eksisiz" oldukları, örgütlü ele geçirilebilecek güç olduklarını vb. mesajları iletir. Düşmanın bu yollarla hitap ettiği kişi şayet emeleli ise göz diktiği yetkiyi elde edemeyişe, bu noktada önceki ile yeni arasında bir bocalama ve çatışma başlar. Bu noktada kişinin kendisinde bir nebe samimiyet ve dürüstlük olsa Partiden yardım ve destek isteyecek durumunu aşmak isteyecektir. Bunu yapmaz, eskiden yenili galebe calmasını kabul ederek, yıllarca Partinin ve Parti Önderliğinin harcamış olduğu emek ve verdiği değere sırt çevirecek ihanet yolunu seçmiş olur. Düşkün ve onursuzca yaşamaya yola teslimiyeti kabul eder. Ve bilinci bir tercih yapmış olduklarından artık dizginlerini düşmanın eline vermiş olurlar. Düşman en içgüç emelleri için bu unsurların posasını çıkarınca ya kadar gözükara bir biçimde kulllanır. Dillerini Partinin en dokunulmaz değerlerine karşı çalıştırır. Ve aslında bu unsurları kendisinden daha aşağılık duruma düşürür. Ordu gücü ve tüm varlığını yapa-madığını, bu konumda birkaç düşkünlüni ılıyıp yapmaya çalışmak, TC'nin baştan beri yaşadığı en büyük yanlışlarındandır. Çünkü, Parti ve halkın dışına itilmesi, bir halka zararından başka verecek hiçbir şeyleri kalmamış olan ve zavrallarındır düşmana bile verecek hiçbir şeyleri kalmamıştır. Keza, çıkış da olsa bazı sesler çıkarma gücünde olmadıklarından en büyük kötülüğü hangisiyse onun sesleri dikdikleri üzerlerinde toplama çalışmaları. Su veya bu gücün tahtığı ağızda konuştukça piyasada değerlerinin artışı yanlıgına kapılar bu sefer de edepsiz ve biçüzsüz bir şekilde provokatorlarca açılmaktadır. Evet, son dönemlerde Avrupa'da emperyalistlerin kucağına oturan ve bazı çirkin sesler çıkarmaya başlayan bazı ajan-provokatorların durumu böylece da böyledir. Yeri gelmişken bu ajan-provokator bay ve bayanlarımızın durumunu, o masum talepler altındaki içgüç emellerini de biraz açalım.

Her şeyden önce, Avrupa Üzeli, legal ilişkilerimizi MIT'e iltisap, yakalanmaları için MIT'e filan yazdıkları, arınma, arınma arandıktı örgütlerimizdi yakatılmak ve dağıtılmak amacıyla ajanları oluşturmuş; yani TÜRK MIT'ine bağlı üstelik birer ajan olarak görevlerine sahip çıkmaya durmaları ve bu doğrultuda gözükara bir faaliyetleri var. Bu kadarı oldu. Yani, isimleri ajan-provokator olduğu gibi görülenleri yapıyorlar. Bunu doğal karılıyor. Ancak bunlarla yetinmeyecek derinleşip derinleşice alibi-düze uzatmaları neyin nesli olurmuş? Bu dilleri tanıdığımızdan muhtab olarak üzerinde detaylı durmaya gerekli görmüyoruz. Ancak kısa ve öz olarak şunu belirtelim ki, bu şekilde ajan ve provokatorlar alçağca tutulmalarındaki direterek o çirkin dillerini Parti Önderliğimize uzatmaya devam ettikleri müddetçe, dillerini keemek bir ya-

na, köklerini kuruturuz. Bir halkın tek umdu ve kuruluşunu garantiye alan Parti Genel Sekreterimiz A. ÖCALAN'ı ve onun önderliğindeki ulusal kuruluş mücadelelerini ne sebebile olursa olsun uzanan elleri kırarak sehiplerini yedi kat yerin dibine göderedeceğiz. Bağimsızlık ve özgürlük yolunda tüm gücümüzü seferber ederek ilerlemeye çalıştığımız bir esnada yolumuzda dikilmeye ve bizimle uğraşmayın diyoruz. Yoksa sizi öyle bir savururuz ki bir daha dirilmemiz imkansız olur. Parti kadro, savacı ve militanlarının halkımızla birlikte aldığı tavır budur, bundan başka bir tavır beklemeyin.

Yukarıdaki izahlarımızdan da anlaşılacağı gibi, ister içten, isterde dıştan kaynaklanınsın, bugüne kadar Parti ve Parti Önderliğimize karşı bir çok saldırı yöneltilmiştir. Bütün bu saldırılara rağmen halkımız, Partisine ve onun Önderliğine en anlamlı tarzda sahip çıkmayı sürdürüyor. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de gereken cevabı veriyor ve vermeye devam ediyor. Bundan dolayı diyoruz ki, halkımızın savşamadaki tek gücü ve inancını kaynağı—mücadelede de görüldüğü gibi—Kürdistan'da ege-men hale gelen doğru önderlik olaydır. Bu konuda doğruluğu kanıtlanmış teorik belirlemelere girmeye gerek görmeden ilke pratiğindeki yaşadığımız bazı örnekleri aktaralım. Bugün Kürdistan'da yaşananlarındandır az çok haberdar olanlar, Kürdistan halkının yediden yemise PKK ve onun Önderliğine hangi düzeyde bağlı olduğunu da bilecektir. Halkımızın kalbi PKK ile birlikte atmaktadır, nazı Parti Önderliği ile birlikte atmaktadır. Örneğin, Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş aksakalı yurtsver bir imama selam iktmiştir. 85 yaşındaki imama, Parti Önderliğinin selamı iletildiği yaşlı imama selamı ayrı almaz, yerinden kalkıp saygı duruşuna geçer, ardından ellerini göğze doğru açarak dua okumaya başlar ve, "Dün olduğu gibi bugün de tek umudumuz PKK ve onun Önderliğidir. Tanrı, bu halka sahip çıkarak barış Türkiye karşı savşan Önderimizin gücüne gücünatın. Biz tüm gücümüzü size vermişiz. Onun önderlik ettiği bu şerel ve namus kavuşma üzereyiz. Vahip olan görevleri yapmaya hazırız. Önderimiz Abdullah ÖCALAN'ın selamlarını iletin" der. Dini inançları sahıpa bu yaşlı imanın tavır yorumu gerek birakmamaktadır. Halkta işiçe yaşadığımız benzeri sayıca örnek var. Bunları yazmaya aktarmakla bitirmeyiz. Ancak şunu belirtelim ki, halk içinde Parti Önderliğinin bir fotoğraf, bir sözü, bir konuşma bantı bizim birlikt olarak bir yıllık faaliyetle yaratmış etkiyi bir günde yaratıyor. Çünkü, halka kendisini her yönüyle kabul ettiren bir önderlik kadrolar tarafından asgari düzeyde bile olsa halka azmini, heyecanı ve coşkusunu çığ gibi büyütür. Üzün yıllardır, pratik savşan ortamında ve kitlelerle işiçeyiz. Pratikte tank öduğumuz olayları, kitlelerin Parti Önderliğine bağlılığını, önderlik ettiği mücadeleye karşı inancını ve bu amaçla yaptığı fedakarlıkları kaleme izah etmek olanak değildir.

Yine, Parti Önderliğinin Milliyet gazetesinde yayınlanan röportajına duyulan ilgi tüm bu gerçeklerin bir ifadesi olmalıdır. Halk bu röportajı okumak ve Önderliğinin resimlerini görebilmek için bir gün önceden bayilerin önüne kuyruklar oluşturu. Öyle ki gazetenin standart fiyatı bir kanara ilte-rek, bir gazete için 5 binden 10-15 bine kadar para yatırırlar oldu.

Kürdistan'daki tüm kealimler röportajdan gereken sonuçları çıkar-mak ve bu yöntemle iltisap mese-laları almak amacıyla beklenenin de üstünde yoğun bir ilgi gös-türler. Çünkü, Parti Önderliğinden tek bir mesaj almak halkımızın yaşanı için belirleyicidir. Bu röportaj Kürdistan halkı açısından olduğu kadar Türkiye halkı açısından da anlamlı ve önemlidir. Bu önemden dolayıdır ki, TC gazetelerin yayınına anında durdurarak röportajın yolu açabileceği gelişmelerin önüne geçti. Kürdistan ve Türkiye halklarının Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın mücadeleminin düzeyini ve Partimizin gücünü ortaya koyan bu röportajına duyduğu muazzam ilgi ve yine aynı röportajın ortaya çıkardığı muazzam gelişme ve etkiler ortada dururken, bir iki düş-künlün emperyalizm ve TC'den aldıkları emirle Avrupa'da röportajı tersinden yorumlamaya çalışmaları tamamen amaçlıdır. Ve aktınya kükrek sallamaktadırlar.

Bu gelişmelerinacağı sürecine yaşadığı tarihlere Serhed eyaletinde faaliyet yürüten birliğimiz bir köy toplantısı düzenledi. Kabakbir kitenin katıldığı toplantı "Bir Şerok Apo" girişli başladı ve aynı şiarla sona erdi. Toplantının bitiminde üsse çıkmaya hazırlanan birlik ödukcü kalabalık olan tüm mevcudiyetliye esas duruşa geçti. En önde büyük önder Abdullah ÖCALAN'ın posteri, arka sıralarda ise Cephe bayrağı taşınyordu. Düşünür şir halinde dizilen silahlı gerillalar diğer yandan bütün birçoğukla sevgi tezahüratında bulunan kitenin birlikteliğünü göstermekle manzara adeta bağımsızlık gününü hatırlatıyordu. Bir ara orta yaşlı bir köylü kalabalıktan ayrılarak hızla bize doğru geldi ve Parti Önderliğinin posterine yakın bir noktada durdu. Posterı daha yakından ve duyunca görmek istediği her halinden belli oluyordu. Yaşlı köylüye adının ne olduğunu sorduk. Güllümeyerek "Apo" dedi. Bize indirildi gelmedi. Köylü yaşadığımız ve inandığımızı farkedince konuşmaya başladı: "Sizler beni tanımasınız. Yeğenim Başkan Apo'nun askeridir. Benim de isimim Abdullah'tır. 1980 yılında bir mücadele ile tanıştığım var. İki sefer yakalandım. Her iki seferde de düşmanın bana sorduğu soru, "Sana neden Apo diyoları" biçiminde oldu. Yine, "Bu isim sahibi kimdir biliyor musun" dediler. Bilinmeyecek ne var; PKK Genel Sekreteri'dim. Bu sefer de "Kim söyledi" diyerek ödukmeye başladılar. Gazetede öduğumuzı söyledim. O zaman çaresiz kalarak bana aynen sunuları söylediler: "Köyüne gittiğinde sana Apo diyene küfür edeceksin, onları da bu isme kütrümeye zorlayacak-sın". Yapamam dedim. Tam 34 gün işkenede kaldım. 1.000.000 parama zorla el koydular." Yaşlı köylünün sözünü keserek, "Nasıl amca, tüm bunlara rağmen halen isminden memnun musun" diye sorduğumuzda, "Bu isim benim için en büyük şerettir. Başkanımın ismidir. Ben bu isme layık olmaya çalışıyorum. Vereceğiniz her türlü görevi yapmaya hazırım. Yalnız benim de sizden bir isteğim var: Köylümüz ve toplantıya katılan tüm köylülerimiz adına Başkanımız Abdullah ÖCALAN'ın selamlarını iletin" dedi. Birliğimiz büyük bir moral üstünlüğe ile köyden ayrıldı. Aynı durumu yaşayan kadın, çocuk, yaşlı tüm köylülerin sevgi-dikleri ilgi ve sevgi gösterilerini ifade edebilecek kelime bulmak gerekten çok zor.

Halkın içinde mücadelemizin düzeyini Parti ve Parti Önderliğimize duyulan ve giderek örgütlü bir güce dönuşen ilgi ve sevginin ifadesi olan bu yönüyle Serhedde sıkça rastlanırken, aynı şekilde Parti otoritesinin düğmen cephe-sinde yaşadığı derin etkilere rastla-mak mümkündür. Bu konuda yine Serhed eyaletimizde yaşanan ve halkın tahtı olduğu bir örneği aktaralım. Kars-İğdir doğumlu özet lim elemanı olan bir ajan ile polis olan yeğeni arasında şöyle bir sohbet geliştiyor. Polis, ajana, "Bu sefer nereye gideceksin?" diye soruyor. Ajan, "Hakkari'ye" biçiminde yanıt-lıyor. TeCrübeli yeğen Hakkari kelli-mesini duyunca irkiliyor ve "Bak, mademki Hakkari'ye gidiyorsun, söyleyeceklerimi iyi dinle. Bunlar kulduğuna küpe olsun, Orada herkes Kürtür ve aynı zamanda yediden yemise Apocudurlar. Kendilerini farkli tanırlar. Sizin görüldüğü, ama yedi yaşadığı bir çokuktan yemise yaşadığı bir ihtiyara kadar istisnasız tümü Apocudurlar. Bizim çok sayda adımızdır gitti o alana. Birçoğu öderi döndü. Yani anlaşıyacağı kuyplara karıştırlar. Bunun için hiçbirine acıma, çocuklarına kadar eline geçeri ver. Sen vurmazsan onları seni vururlar. Sana bir nasihatim daha var: Sakın ola ki deşik alana çıkmayasın. Apocular bir kilo metre uzaklıkta bile olsalar kokunu ırla ve seni mutlaka ödu-rürler" diyor. Azılı tüm elemanı ajan, polislin söylediklerine karşılık, "Zaten bizim görüldüğümüz eğitim ve aldığımız talimatlar tamamen be-rlirliğimiz şeyler doğrultusunda'dır. Elimizde vurabileceğimiz kadar insan vurma emir ve yetkisi var. Çünkü, vurduğumuz gibi köylü ile silahlı bir Apocuyu ayırtmек olmazsınız. Gündüz tarlasında, bah-çesinde çalışan köylünün gece silahlı bir eylemi ödukmü söyle-yiyor. Bunun için acımak mümkün değıl. Çünkü hepsi birer Apocudur" yanıtını veriyor.

Burada iftira edilen bir gerçek vardır. Bir polis ve kontranın ağzından da çıkse, artık düşmanın PKK ve halkı birbirinden ayıramadığı yediden yemise tüm insanlarımızın gerekçe birer PKK'lı ve Apocu olduğu açıkça iftira edilmektedir. Bu aynı zamanda Parti Önderliğimizin doğru devrimi otoritesini, Partimizin en geniş halk kitlelerine nüfus ettiğini ve kitleler içindeki örgütlenmemizin güçlü olduğunu ortaya koyan somut örneklerdir. Tarlasında çalışan bir köylü ile silahlı bir Apocunun birbirinden ayrıkalmesini aynı zamanda TC'nin fazla bir ömrünün kalmamış olduğunu anlama gelir. Çünkü, Kürdistan gibi bir ülkede bunu sağlayabilen bir nevi devrim yanısırdır. Ve bugün bu düzey her açıdan fazlasıyla tutturulmuştur.

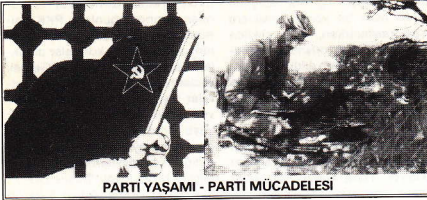
Halkımızın Partiyeye, onun Önderliğine bu kadar bağlı olduğunu ve tek güç kaynağı olarak görüldüğünü düşman çok iyi görebilmektedir. Bundan dolayı zaman zaman şu taktikleri de gündemeleştirilmektedir. Gerçek yüzleriyle halkın arasına girmeyen düşmanın kontrol-birlikleri ancak kurtuluş günleri-mizin kılık-kiyafetine bürünerek köylere yaklaşılabilmektedirler. Amaçları kendilerini PKK'lı olarak tahtı haklı provokasyona getirmek ve iltisabat toplamak olsa da, özünde gerçek yüzlerini maskelemekten halkın ilçe girmeye korktukları gerçeği sözkonusudur. Çünkü, Kars-Ağrı-Digor-Çerçep alanlarında düşman ancak bu tür taktiklerle hareket edebilmektedir. Bu taktikli yarekalan kontra timle-rinden biri geçtikçe ağızda ünus açıktan birkaç öyle girerler. Yakaları Parti Önderliğinin rozet şeklindeki resimlerini taşımlar. Amaç halkın Önderliğe bağlı olduğuna inanılanarak bilgi toplamaktır. Parti Önderliğinin resimlerini görən köy-halkı anında kontraların etrafında

birlikir. Fakat hal-hareket ve konuşmalarından bunların PKK'lı olmadıklarını, kurtuluş savacılarının kılığında gerçuk kontralar olduklarını anlayarak geri çekilir. Gerçek yüzlerini açığı çıkığı görülen kontralar taşıtlı etkileri birkaç yurtsver yanısıra, yarım saatlik apar-topukun kırk terkederler. Öyleden birkaç gün sonra aynı köye giren gerilla birliğimize köylülerin aktardıkları bilgü şü bilmeydi: "Başkan Apo'nun rasmi yerine Kenan Evran'ın rasmi yakalarında olsaydı, yanlarına hiç yaşamazdık. Onlar da bunu bildikleri için Önderimizin resmini taşıyorlardı. Buna rağmen bakışlarından bile düşman oldukları anlaşılıyor." Bu ve benzeri olaylardan sonra halk genelde uyanılarak düşmanın bu taktikli de boşa çıkarıldı.

Derler ya, gerçeker inatçıdır, üstü ne kadar zorluda de sonunda iftira edilmek zorunda kalınır. Düşmanın Partimize ve Önderliğimize yaklaşımları biraz da böyledir. Ancak gerçekerleri örtbas etme çabaları bile gerçek anlamda da bir iftiraat olabilir. Halkımız arasında sıkça söylenen bir atasözü var: "Görün-ne köy köylüye istemez" diye PKK ve onun Önderliğinin karakteri de bu dersecaçektir. Ve en önemlisi de bunu ancak olan halktır. Düşman izlediği taktiklere her ne kadar bu gerçektikli kabul etmeyip ona karşı savşayorsada da, bu iftira etmek zorunda kaldığını ifadesinden başka bir şey değıdir. Düşmanın "Özel Hizmetle Mahsus" belgelerine basyuruları ve yine PKK hakkındaki ayrıntılarına karıştırlar; orada bile öduğünü ve onun Önderliğinin güçlü olduğuna başka bir şey bulun-mayacaktır. PKK ve Önderlik Kürdistan zemininde halka bütünlükesi, halklaışması, dolayısıyla düşmanın üzerinde bile saygınlık u-yandırmayı başarmış tek güçtür. Bu Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi açısından önemli ve önem-li öduğu kadar da belirleyici bir güçleşmiştir. Bundan dolayıdır ki, bugüne kadar halkımız en zor koşullarda Partisine ve Önderliğine gelen tüm saldırılara kend öz gücü ile bertaraf etmeyi başarmıştır. Mücadelemin her döneminde tüm gücünü ortaya koyarak gereken her şeyi yapmaktan asla geri durmamış ve PKK'yi her koşul altında başına basarak koruması esas almıştır. Halkımızın gerillaları görünce veye eylem haberlerini birbirlerine aktarırlar, kullandıkları tabir bile bu gerçekerleri ortaya koymaya yetmektedir. Örneğin, "yeri ni me çörlü", "APO'nun askerini", "bizimkiler", "APO'nun çocukları" vb. kısa tabirler halk arasında bir çok seğı ile dile getirilen kısa birer paröya haline gelmiştir.

Mücadeleminin geldiği aşamada, içlerinde bulundugumuz du-rumu gözönünde bulundurduğumuzda, halkımızın her zamankine nazaran daha duyarlı ve daha bilinci öduğünü söyleyebiliriz. Bu-nun için de mücadeleye gelebilecek ve bertaraf edilebilecek güçleşmiştir. Henüz bir saldırı tamamlanmadan yeni bir saldırının başlamasına bile halkımız bu savşan yıldıramamasıdır. Mücadeleminin geleceği yakası biraz da böyledir. Diş düğmandan daha tehlikeli olan diş düğmanlara karşı savşamızın daha çetin geçtiği bilinmektedir. Çünkü halkımızın tarihinde iç ihane-tinin oynadığı rol açıktır. İhanetin affedilmesi demek halkımız mu-bah görünce kölece yaşamı ve varlığını inkar edip sozlaşmasını kabul etmek anlamına gelir. PKK ve onun doğru önderliği bu kölece yaşamı bir halkla edilebileğinden yemise yararlı. Yine halkın birliğine en gür sesle direnişin haykırılması iftira

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Tarih önce kardeşçe paylaşımla oluşageldi. İnsanlar birlikte üretip birlikte tükettiler ve birbirlerine baskı yapmadan, birbirlerinin emeklerine saygı göstererek ilerlemeye koyuldular. Sonra üretim yoğunlaştı ve emeğe sahiplenme olgusuna birliktelik, insanların insanlar üzerinde baskı kurmaları da gündeme geldi ve o gündün sonra tarih, baskı yapıları ve bu baskıya karşı direnenlerin kanlarıyla yazılmaya başlandı. İnsanlar varolmak için, yaşamak için, özgürlük için ve insanlık onuru için nice destanlar oluşturmuşlardı. Nice destanlar yaratıldı ve nice insanlık düşmanları lanetlendi. Sömürücü insanlığın başbelası olarak gördükleri, katliam, soykırım, baskılaşırma, benlikten uzaklaşırma, kişiliksizleştirme bunları başladı.

Köleci dönemde KAWA Asur'un, SPARTAKÜS Roma'nın beyacığı parçaldı; yürekli pamparçak etti. Feodal dönemde engizisyonlar kuruldu ama, karşılarında yiğit di-

manlarının ve 14 Ocak 1984'te ölüme halay tutanların HÜRMEZ alevleri mesale mesale yalınlarıydı.

Biz 5 Eylül 1983 zaferinden sonra onların bizi rahat bırakmayacaklarını biliyorduk. Çünkü halkımızın silahlı Partisi PKK, önderliğinde geliştirdiği VAROLMA MÜCADELESİ, bir halk savaşına hazırlık günlerindedi; bize vurulacak bir darbe, halkımızın moral kaynağını tıkayacak, bizim alacağımız her zaferese, halkımızı yüreklendirecekti.

Aralık 83'ün ilk günlerinde bizleri yeniden teslim alma savaşlarının ilk adımı atmaktaki istedi, ama biz, 10 Aralık gününden itibaren bedenimizizi havası, güneşi ve gökyüzü gürmezsizin bırakmayı tercih ederek, onların bu adımı boş çıkarttık.

O gündün sonra bizde durum, doğu-dünerkti. Yeni bir direniş olacağı gün gibi açıktı. 5 EYLÜL'de yaratığımız değerlere sahip olma sınavına girecektik. Bu, bizden denli gururlandırdı ki, 3 Ocak'ta

bu olaya gelmeyiz, amaçları 81-82'yi hortlatmaktır, bedenimizizi çignemeden bunu beceremezler, tek fert kalsak bile önce canımız alacaklar, sonra bizi" diyordu...

Bizim bu kararlılığımız onların inadiyla çakışınca, eğreti barikatlarımızı yıkılıp yerine 1845 direnişçilerini kısındırarak yığıltık bir barikat kurduk. Tuvaletin iki demir kapısını söküp koğuş kapısının ardına yanlamasına uzattık. Ardına bir tahta masa, onun üstüne celik yemek dolabı ve gerisingeriye ise yüzdört adet döşek ve onların üzerine doksana aşkın direniş mesalesi dizdik. Ranzalarımızın desteklerini, pencerelerinin çerçevelerini kırıp sopalı oluşturduk. Artık düdüğü pahalıya satacaktık. Düşmanın olduğu her yer bir cepheydi ve cephe, savaşın em keskin yeriydi. Öyle bir yerde teslimiyete, yığılma yer yoktu. Zaman, destan yaratmanın zamanıydı.

Ocak ayının öndürdünde bir grup arkadaşın ölüme ruçuna girdikleri haber geldi. O güne dek

Şanlı Ocak Direnişinde Barikatlar kurduk, insanlık onuru için...

birer top gülesı gibi nizamiye kapısını dövdüklerinde hep sıcaklıklarını, coşkularını, yürekliliklerini gördük ve bundan aldığımız cesaretle daha bir direndik, daha bir haykırdık.

Çocuklar oyun bağışlarına bizim sloganlarımızı katmış, "İnsanca yaşamak! Kahrolsun işkence!" diyen o incecik haykırışlarıyla gülsüşüp oynuyorlardı. Sloganlarımızın, çocuklarımızın oyun çığlıkları olmalarından daha güzel ne olabilir? Çok, çok seviniçliydik.

Ve günler 18 Ocak'ı 19'a bağlayan geceye erdiğinde, o gece, gençliğin baharında bir yiğit,

Baharın çiçeklerinden bir taç örverdi boyununa,

İnceden incece bir türkü haykırıyor beraberinde, derinden derine

"...özgürlük için savaşmaya, özgürlük savaşını denmez..." diye sarmaladı çiçekten taci boyununa.

O mazlum gölümseyişinde, düşman ne bilisliniğinden selip attıklarıç bulurlarda

hem de DEMİR'den YILMAZ bedenler...

Biz, BBC'den aldık haberi, hep olduğu gibi. O günlerde en güçlü haber kaynağımızdı BBC. Yılmaz, özgürlük savaşında şehit olmuştu. Özgürlük değildi, hüznüydük; yaşlı değil, gururluyduk; ağlamaktı değil, coşukluyduk. Nice arkadaşın "Ne mutlu Ona" diyen iç geçirmeleri hala kulaklarımızda yankılanıyordu. O gün kendimizi olduğundan daha güçlü hissettik. Sesimiz daha bir gururlandırdı köhneleşmişin duvarlarını.

O akşam üzeri yoldan geçen bir ana, askerlerin üst çabalarına karşın sesini bize ulaştırmamın mutluluğu içinde, ince bir tebessümle gözden geçti. "Lawo emli pistawene. Me ji bo ne dîkêçe daye. Em bi we re ne" demek için o annenin gözdeğeri çaba ve yanıklık başbaşına bir övünç kaynağı, bir gurur deryasıydı. O gurur deryasının coşkularında doğa koşarsa serinledik, sabaha dek hep o anayı konuştuk, O tüm halkımız ve bizim beraber. Daha yenilmek var mıydı?

Kırk-kırk nöbet tutuyorduk; gylislerimizi hiç kırmadık, yataklarımızı düzdemden, sılahlarımızı indirmeden... Tahtaların üzerine ya-

YILMAZ DEMİR

ha bir dirençle adım atmalıydık. "Sanırım Ocak'ın yirmi ya da yirmibiriydi. Yüzbaşısı Abdullah Kahraman kapı mazgalının önüne komando Yüzbaşısı Cengiz ile birlikte geldi; barmaktız el feneriyle kontrol etmeye başladı. Ancak tüm çabasına rağmen nasıl düştüğünü çözemedi. Karşısında duran, çelikten bir duvardı ve o, bunun gerisini görmeyordu. "Siz teslim alınca çağır." dedi. Barikattaki herkes buna güldü. Kimisi, "Bekliyoruz," dedi. Ortalık öyle bir nese sardı ki, bay Kahraman, yaptığı "kahraman"lıktan pişman bir halde çekip gitti. ... Biz, kandumızı tam teçhizat savaş mangalına böldük ve beklemeye başladık. Öyle ki, tuvaletin arka penceresinden bakıp da Belediye Araçlarının faaliyete geçtiğini görünce yüzümüzdeki sevinç ifadesi sarıttı ki boş konukluktaydı. Çoğumuz pencerelere tırmandık. O an çatılarda erdik kayıverdık. Diş tarafta kariyerler dizilimsi gürlütlü çıkıyor hoparlörlerden, "... Buna er meydin derler (Hasan Mutlucan)" naratırı yükseliyor, mahallelinin anavola kavuştuğu yerde de ailelerimiz birikmiş, yüreklilerin yürekliliklerini katıyorlardı. Belediye Araçları zıtlı geçtiğinde, karşımızdaki 26. koğuş haber verdik, "Hevalten cem we" dedik. Onlar da "Em hazirin, Heqê we helal bixin. Em xwe bi erzan nafrosin" dedik. Onlar da "Em hazirin, Heqê xwe helal bixin. Em xwe erzan nafrosin," dediler. Ve o an 26. koğuşun çatısına merdiven dayatıldı. Koğuş-

Soldan sağa (yataktakiler): Mehmet Yıldırım, Ahmet Bayık, Fehat Güneşoğlu, Süleyman Aslan, ... Hidir Kırmızıoğlu, Zeki Koyun, ... Mehdi Aslan, Emine Turgut, Reşat Kayra, ... Neim Kılıç, Yusuf Onat, Sakine Polat, Ali Zorluğu, Hüseyin Barış, Bekir, ... Reşit Ülper. Ortta sağ: Abdullah Aslan, Halef Cezur, Mahmut Aslan, Melville Açar, Ali Temel, Cahide Şenar, ... Salih Kubat. Ön taraflar: ... Ali Demir, Mehmet Aydoğdu, M. Emin Aslan, S. Başur, Adnan Yüksel, Temo, Kazım Türkkan, Gani Alihan, Halef Çarpıcı, ...

renişiç BRUNO'yu buldular. O, "zaferin elde edilebilir olduğunu düşünerek mertçe savaşım..." diyen yüce bir insandı... Kapitalizme karşı Paris sokaklarında barikatlar kurarak yiğit insanların atasıydı.

Biz de barikatlar kurduk onurumuz için, ancak yalnız bizim onurumuz değildi bu; tüm insanlığın onuruydu. Ve barikatlarımız sokaklarda değil, düşmanın banyında, ve düşman banyo her saldırdığında, kendi bezini tırmalıyordu. Beyni tırmalanınca da çıldırıyordu, azgınlaşıyor, daha bir saldırganlaşıyordu.

Ancak biz, karar vermiştik, beyinlerinden çıkmayacaktık; bir cinar ağacı heybetliliğimize orada hep korku salacaktık dokularına, takti zafer meyvalarını olgunlaştırmak için...

3 Ocak '84'ün hemen öncesinde ve birkaç gün sonrasında dek E-blok 32. koğuştaydı. Yalnız başımıza bir 32. koğuş olarak hiçbir şeydi. Kavgadeşlarımızın insanlık onuruna sahiplenmeye haykırışları hep cesaretle ve gurur kaynağıydı oldu. Oluşturduğumuz barikatları gerisinde diğilen yüreklilerimizde, direnenek yavaşlamaları yitiren Mazlumların, Dörtlerin ve 14 Temmuz Destanı Kahra-

ma düşmanın saldırısıyla beraber, bizdeki heyecan doruğa çıktı. Boğazlarımızdan yükselen haykırışlar faşist-gövenatiş marşları değil, kendi öz değerlerimiz haykırıyor; bundan daha onur verici ne olabilir ki?

Hiçbirimiz "oturalım, gerilevelim, istediklerini yalınım bize dokunmazlar..." türünden zıvalımayorduk. Herkes, "varım gelisinler, verecek bir canımız var, varın alınlar ama, pahalıya alınlar; direne direne öleceğiz, zira **Direnmek Yaşamaktır**," diye soluklanıyordu.

O günkü dayanışma, gözyaşarıcıydı. Yoğun bir işbölümü vardı. Ve herkes bir diğerinin bir iş yapmasına fırsat tanımadan her işe koşuyordu. Öyle bir birliktelik, öyle bir şevk tarihate ancak destan yaratın insanların safklarında görülebilir. Birkaç baskıyımda kardeşçe paylaşıla, soğuklarımız da öyle. Aktık ama kimese "acı" demiyordu. Kimese "onlardan yemek isteyelim" de demiyordu. Tüm yürekliler, tüm dudakları bir olmuş, "Direniş, Direniş" diye haykırıyordu.

Abdullah Kahraman (Yüzbaşısı Cezaevi için Emniyet Amir) kapının mazgalına gelip tek tip elbiseleri dayatınca, en az bilimiz bile, "biz

baskıları iyice artmış, B ve C bloklarını basmış, yakılan alevler bize doğru ilerliyordu ağır ağır. Bu arada yoğun haberler geliyor, dü şayı günbegün artıyordu. Her ölüm haberiinde direncimiz daha bir kemale erişiyor ve en işgenenimiz bile o yüksek pencerelere tırmanıyor, ölmekte tükenmeyeceğimizi, yaşillere bürünmüş canavarlara tükenmez azimimizle kanıtlanıyordu. Öyle ki, kariyerlerin gürlüleri bile sesimiz halkımıza ulaştırılmay engellemeydi. Yine de her olasılığa karşı bir pankart hazırladık. B, elbirliğiyle hazırladık; kimi bezi düzeltti, kimi harfleri kesti, kimi yapıştırdı. Bez dedimimiz, o bit torbası MONT'ları. Harflerimiz ise kağıttandı. "Bize işkence yapıyorlar... kişi ölüm ruçuna girdi" diye yazmıştık.

Koğuşumuzdan mahallelinin gözükmesi bizim için ayrı bir direnç kaynağı idi. Analarımızın, bacılarımızın pespeş dizilmiş yüreklileri cephe ilerlimizdeki mitralyözlerden daha etkileyici oluyordu bizim için. Onlar, bizden azimimiz, yiğitlik kaynağıımızdır. Elele tutusup o narin bedenleriyle düşmanın üzerine yürüdüklerinde, kendilerini kaldırıp nizamiye duvarına vurduklarında,

tiyor, her slogan atıldığında uyanıp sloganlarımızı haykırıyor, sonra yeniden yatıyor, sabah olduğunda ise nöbet devralıyor. Öbür kırk kişi yatmaya çekiliyor. Buna yapmamız nedeni, kavgamızı uzun süreli görmemizdi. Bu, bir-iki günük bir iş değildi. Bunun bilincindeydik. Öyleyse her yeni güne da-

şun yüksek taraftaki pencerelerinden içeriye hortum sarkıtırların, yandan da koğuşun kapıları zorlandi. (26. koğuş, iki kapılı-yana hem önden, hem arkadan girilişli, upuzun hangar türünden bir odadır.) Her iki kapıyı birden savunmak güçlü ve göğşe yükselen kılıcımlı yüklü hücumder arasında, "yarasa-

lar" kapidan içeriye akın ettiler. Sevaş, gözlerimizin önünde oldu. Sealerimiz bir anda kariyer gürlütüsünü ağır ziyaretçilerimizin kulağımızı parladı...

O, ne mühteşem atıldı! Analar, bacılar en ağır gülleriz oldu havan toplarının, Bizimkiler, en yiğit mermileri oldu, upuzun namlulu sevdalılarım, Bizimkiler, el çekilmiş pimi oldu, yeniden ve yeniden

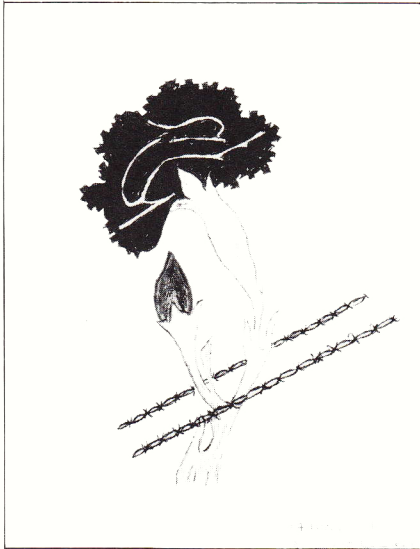
başkaldırışın, pençesi kesildiler bizimkiler baştan başa, o, yücelerde yuvallanan kartalın ve başladılar bedenleriyle dövmeye nizamıye kapılarını ve o dikenli telleri ve süngülerini o elleri kırılascılara O ipeksi tenlerini itelediler analarımızın, bacılarımızın; üstüste yığıldılar ama yılmadılar; yerden kalkıp yeniden ve yeniden akın ettiler, hem de onurlarımızı haykırarak, "Kahrolsun İskence!" diye destanlar yaratarak...

Sömürgecilerin "Allah Allah!" naları hoparlörden en gür ses tonuyla yükselirken, 26. koğuşta kavgadaşlarımız direne direne süruklemler CANPAZARI'na doğru. O an biz, düşmana haykırдық: "Bize saldırdın" dedi. Ve o anda Ali Osman Aydın'ın çatından sinisce yaklaştık. Ve yılların kını, nefretti bir anda selleviydi. Ali Osman, Ali Osman öldüğüne binmişman oldu. Üzerine yağın kiremit parçaları, traş fırçaları ve soğanlar arasında çatıdan yuvarlanmaktan, o Co'ya özgül şansıya kurtulmak, canını havalandırmaları ayrıyın duvarın üzerine zor attı. Ardından Arazöz bizim koğuşun duvarına yansıdı. Hortumu pencerelere tutular ve camlarımız şangır-şungur dökülmeye başladı. Pencereleri pikan arkadaşın gıysilerinin üzerine bir naylon torba geçirmiştik. Arkadaş, pencerenin demir çubuklarına sıkı sıkıya yapıştı. Gözlerinin eriminde dışardan kalaklerinin canfeda atılmaları ve kulaklarında bizim kararı ve gür sloganlarımız ona öylesine bir güç verdi ki, üzerine o tazyikle yarım tankser su sikildiği halde, onu aradan düşüremedikler. Savaşta cephanesi bitmiş asker yıkılmışığıyla düşman suyu tükenip piti partısını toplayarak geri çekildi. Bizdeki zafer sevincini görülecek mühteşemlikteydi.

Savaşın bir muharebesini kazanmanın gururuyla dopdoluyduk. Ancak savaş sürüyordu ve yeni yeni muharebelere hazırlanmalıydık. Yine savaş düzeni aldık ve beklemeye koyulduk. Çok geçmeden Yüzbaşı A. Kahraman çıkageldi. Gülmüşüyoruz ama, bu çürümüş bir gülümsemeydi: "Size bomba yağdırın, gele girerim" dedi. Biz "Elini geleni ardına koyma" dedik. O, yine bombacılarından dem vurdu ve çekip gitti.

Biz, hemen bir "bomba imha ekibi" organize ettik. Ne kadar kova, leğen varsa boyan boya dizdik, içlerini su ile doldurduk. Herkesin eline islahik bir havlu verip telikte beklettik. Atılacak bombalar ranza altına yuvarlanmasın diye önlam aldık. Ancak şundan emindik ki, içeriye bomba atesalar bile, kapidan içeriye giremezlerdi. Pencere demirlerini kesip aşağı atılmaları halindeyse, sayımız oranınca kayıp verecekleri kesindi. Hele 26. koğuş başkını görüldükten sonra daha bir bilensem, savaş, kanımızda gezinir olmuştur.

Nihayet 23 Ocak akşamı 24. koğuş basıldı. Yine penceredydik. O an 25. koğuşun pencerelerinden alevler fıskırması başladı. Her yandan sloganlar yükseliyor, pencerelere vuruluyordu. 25. koğuşun pen-

Ocak karlarının bembeyaz dinginliğinin ardından, gün Mayıs'lara gedi... Kızıl kanlar içinden kızıl kanatlarıyla gelir Mayıs'lar...

ceresinden kıyım alevler birer Newroz yalından farksızdı. Ancak...

Ođun yerine tutuşan, Amed'te bir Ahmet, bir bir alevlere tuttu dokularını kıpızlı kılavimları birer ateş busesi oldu gecenin koyulduğunda ve o kanı çekilmiş kiş gününde bir zindan isinidi, bedenden

Daha sabah olmadan Necmettin BÜYÜKKAYA'nın öldürüldüğü haberi geldi; yine BBC'den... Zaten Abdullah Kahraman O'nu çoktan gözüne kestirmişti. Necmettin öldürüleceğinin bilincindeydi.

O: Ölümlü treninden korkmadan yürüdü durak kılanelarında, o her siren sesinde yeniden ve yeniden dolup tasandı, O, kimsesizliklerde bile bağrında bir çoktu tasıyanlardandı, O, her an ölüme hazır yaşama aşık bir ÇİÇEK'ti... 24. koğuşa geri getirdiklerinin sabahı onurlu bir haberde daha dirdildi:

Bir yaşam aşığı insanoglu daha ölümlü yeğliyordu insanlık onurunu yaşatma uğrunda bedeni henüz soğumamışken, yanībasandı; "... ben yaşadım biktığım için kendimi öldürmüyorum aksine, yaşama çok seviyorum, sömürgeci İskenceyi durdurmak, direnen ve ölümlü orucunda olan arkadaşlara destek olmak için yaşamımı feda ediyorum. Kahrolsun sömürgeçlik!" diye yazılı direngen bir فرمان buldu

Bu فرمان, sömürgeçliğin fermanıydı ve bize öyle bir güç kattı ki, artık barikatların ardından çıkıp canlarımız pazarda sürmeyi önderdik birbirimize. "Savaş hattı tüm zindanları, kapılarımızı açtım, direnen insan her yerde direnir kararıyla barikatı yıktık ve savaşı daha da sacıcağılaştırdık. Düşman, bu atılımımız karşısında şaşakaldı. Gelişip bizden kaçtıkları arasında halay tutan yazgılar misal kolleka kenetlenerek en düşünsel gıysilerimiz içinde koridora taşık. Koridor, boylu boyunca asker dizilirdi. Etten iki duvar arasında başımız

dik, alınımız açık, gözbebeklerimizde zafer partıllarıyla ilerledik. Kaç kez yaşamımızı sahneladığımız sinema salonunda sinadık, sorgulandık...

Ağzımızdan pikan sözcük: "Bu kafenleri dirimize asma güydiremeyeceksiniz," yitilemeseydi. Bu kararlığımızla yeniden koğuşa ge-

Ve Dörtler'in kendilerini alevle-retmesi misal, bedenlerini dertop edip araya daldık, uçurumdan aşağı Besleyeseler, ve bedenlerimiz her bir dokusuna verilen ağır-lar içinde "tabut"larda kavgadaşlarımızı kucaklaştık. Düşman biletildi o tabutlarda asla tıkar mıydı bu yiğit anısları o demir kafelere? Onlar bizi kilitlemekte, kilitlenenlerin korkacağımızı sandılar. İnsanların "Hücre" denilen yerden uzaklaşmak isteyeceklerini sandılar. Ama biz ne korktuk, ne de u-

rinin daha da bilenesini beklemeyi uygun gördük. Zira düşmanın bize yerli bir saldırıda bulunmasını beklidik ve beklidikmiş ertesini görüştük...

Bizi yeniden sinema salonuna götürdüler. Yeniden sorgulandı, sinadık... Yanıtımız, eskisinin aynıydı: "Bu kafenleri dirimize asma güydiremeyeceksiniz" ve o kallesli tipli sinis üsteğmen "Öyleyse biz de sizi öldürür, öyle güydürüz," dedi. Biz, "bunu yapabilirsiniz," dedik. Ve yaptılar...

Bizleri tek tek alt-ana koridora indirdiler. Her birimizin başına yedi-sekiz er çullarıp yere yatırdılar. Sonra "sarılarına yarararcasına" öldürdüler. Ve gıysilerimizi paramparça edip bedenlerimizi kafenlediler. Sonra tabuta bizim üzere musalla taşına yatırdılar. Traş etmiş ihmal etmedim... ne de olsa dini bütün müslümandılar.

Ardından 3 Mart günü (hücreler koğuşunun) kapısının önüne getirildik. Kapi aralığında sanki demirciler parçasına adım attık... Ufak salondan hücreler tarafına baktık. Erat, hücrelerin önüne dizilmiş; içeriye ayak atandı tekme, tokat, yumruk evirip çeviriyor, komaklı bir haldetabutlara yığıyordu. İşte Şanlı Ocak Direnişiminin kararı anı andı: Ya gersin geri kaçacak ya da Besey Hatun gibi bedenlerimizde uçurumdan aşağı atataktık. Ya o minnet dolu cenneti seçecek, ya da minnetsiz cehennem alevlerine kosar adım atılataktık...

Ve biz o an düşündük; belki bir saniye bile değildi düşünme sürümiz ama üçbin yılı kadar uzundu, bu süre...

zakaşmak istedik. Hücreleri evle-rimiz haline getirdik. Gersinde en değerli varlığımız olan irademizi, onurlarımızı, gururlarımızı, kararlığımızı ve dirençliğimizizi öyle onların anahtarlarını terkede-dükler. Kilitleri üzerimize tıkdık, kendi yüreklerimizde. Düşman çildi-rdi. Ve bizi islatmakla hatalarına daha eklemeye devam etti. Onlar su sıkıtça biz zafer sloganları ve çoklu kahkahaları attık. Daha bir yıldırdılar ve suları bitip sünepece yitilip gittiler.

Kavgadaşlarımız ölümlü orucunu basamaklarını bir bir asıyor-lardı. Onlara posta posta katılmılar oluyordu. Herkes bu onurlu kavga-yı yüklenmek için can atıyordu, yoldaşlarımızın bedenlerini eriyen her bir doku, türkülerimizde bir direniş tohumu ölü parmaklıklar-dan göğşe sıziyor, ilkenimiz o gel-insi esintisinin kucagında dağlar-daki yoldaşlarımızı selam götürü-yor, yoldaşlarımızı daha bir şevk-lendiriyordu. Düşmanın bitmek tü-kenmek bilmeyen cançeksilli saldırı-larını bertaraf etmek gayesile bir taktik olarak bayıruulan tek tip el-bişme giyme eylemi (1) bir kaç günün yaşattısına da bu, bilince erişle birlikte, kilitlerin azmini daha bir bileli. Herkes ölüme çokşulu, arzulu. Ancak "sadece ölmek" değil, "bilinçle ölmek" yararardı bir Kürdistan Devrimciydi. Ve bir 3 MART gününde, yeniden dirdili bir CEMAL tek tek pözülen dokuları tohum tohum sadıklı yüreklerle yeniden ve yeniden dirilen yüreklerle Ve ardından 5 MART'ta; bir KESKİN haykırış yığıltilendi dudaklarda

tamamlanmıştı artık BES' N'olunun beşinci halkası Ve demir çubuklu parmaklıklarının gerisinde Beşinci Direnişte erişerek Beş Nolu Şehitleri mertebesine...

3 Ocak 1984 / 3 Ocak 1987

Taktik olarak bayıruulan tek tip elbise giyme eylemi Şubat 1984, Ocak direnişimine neden olan düşman saldırısına, düşmanın temel gayesi 1981-82 yıllarında ve 83 Eylül'üne kadar Cezaiye içinde uyguladığı; baskı, İskence ve İltifat politikasını yeniden uygulamaktır. Tek tip elbise bu uygulamaların gündeme getirilen sadece ve sadece kamuoyuna karşı kamuflet işlevi gör-mesi için düşünülmüştü. Yani düşmanın amacı bize tek tip elbise giydirmek değil, tek tip elbise giydirmeyi kavramsız alıncı milliyetçilerin ve diğer İskence, baskı ve her türlü insanlık dışı uygulamaların 1981-1983 arası döneminde olduğu gibi yeniden inşa ettirmektir. Bizler düşmanın bu ni-yetini ilk gündün ortaya çıkarttık ve en uygun bir zamanda tek tip elbiseleri giymeyi kabul ederek onlardan bir daha Cezaiyede İskence uygulama çalışmalarını böylece köretti. Nitekim 3 Mart 1984'te arkadaşlarımızı Cezaiye idaresi ve 7. koridor komutanlığı yetkilileri arasında yapılan sözleşme uyarınca bir daha İskence yapı-lmaması kararı alındı. Tek tip elbise ise 87 yıla kadar gıydıldı. Ancak 1987 yılında tek tip elbiseler nesi ki, önce taktiksel olarak giyilmese, bu kez de basarı bir taktiksel çıkartıp giymeyi Cezaiye idaresine bildirdi. Ve o gündün sonra Diyarbakır Azel Askeri Cezaiye Tutukhanesinde sırası tutuklularla tek tip elbise giyildi. Nitekim an son olarak Şubat 9 Şubat 1988 Direnişininde tek tip elbisinin tüm Cezaiyelerinde kaldırılması talebi şart konuldu. Ve bu talep bizzat TC yetkili ağızlarına kabul edildi.

3 Ocak 1984 Direnişini bir bakıma Eylül 1983'te elde ettiğimiz kazanımlara bizim için sahnelenmiş, düşman cinise geri alınması savasınımsı. 3 Ocak Direnişinde 5 arkadaşımız şehit oldu, onları sakal kaldı; ancak "Direnmek zaferdir, teslimiyet ihanettir" gelmiş gününde yeniden kavgayaşarak düşmanın yığıltilen ve beyinide daha ona en ağır darbeleri vurma azim, kararlılık ornağı olduğunu sergiledi. Cezaiye içinde yökten bir direniş mealesi yaratık. Bizden sonraki arkadaşlarımız olsun. Direnmek Yaşamaktır.

Dipnotun yazılı tarihi: 27 Nisan 1987

Anı yazısında adı geçen şehitler: Yılmaz Demir, Necmettin Bühan Keskin, Ali Çiçek, Cemal Arat, Öykün Keskin, ... Ahmet Bayık (yaralı kurtuldu)

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ, FEDERAL ALMAN DEVLETİNİN SALDIRILARI VE PKK DAVASI

GİRİŞ

"Drang nach Osten", Alman emperyalizminin gündüzdeki yayılmacı politikasının da mihing taşı oluşturuştu. "Doğu'ya açılış" ya da "Drang nach Osten" politikası Alman emperyalist burjuvazisinin daha ilk yıllarında dayandığı temel politikaydı. Bu politikanın bir gereği olarak, Alman genç emperyalist burjuvazisi kapitalist masadan pay kapabilmek için önce Doğu'yu ele geçirmek istiyordu. Doğu'da güçlenilince Batı Avrupa'ya da diğer kitalara uzanacaktı.

Bu nedenle 19. yüzyılın son çeyreğinde Almanya'da "Doğu'ya açılış" politikası ağırlıklı olarak geliştirilmeye başlandı. Paengermen Birliği'nin geliştirildiği bu politika kısa sürede emperyalist burjuvaziye, büyük toprak sahipleri ve imparatorluk da aktığı altına aldı. Alman dış politikası, böylece "Drang nach Osten" sloganında ifade edilmeye başlandı.

Doğu'ya açılış politikasının ilk ayağı ise Osmanlı İmparatorluğu'ydü. İmparatorluk toprakları üzerinde Alman nüfuzunun artırılması ile birlikte, Doğu'nun diğer ülkelerine de Alman etkiğini yayılabilecekti. Her şeyden önce, Anadolu ve Mezopotamya'nın Alman egemenliği altına alınması gerekiyordu. İmparatorluk toprakları içinde ilk eden egemenlik alanı alınacak alanlar böylece ortaya çıkıyordu.

Bu temelde Alman-Osmanlı ilişkileri gelişmiş ve Heydarpaşa-Bağdat demiryolunun yapımını Almanya'nın üstlenmesi ile doruğa çıkmıştı. Peşinden I. Dünya Savaşına birlikte katılmışlardı. I. Dünya Savaşından yenik çıkan Alman ve Osmanlı İmparatorluklarının ilişkileri bir süre kesilmişse de, TC'nin kuruluşu ve Almanya'da Hitler'in başa geçmesiyle birlikte yeniden canlanmıştı. TC, II. Dünya Savaşına katılmıştı; ama Almanya'nın en yakın destekçisi olmuştu. Kısaca, günümüzde kadar Türk-Alman ilişkileri kesilmeden sürdürüldü.

Alman-Türk ilişkileri daha öncesine dayanmakla birlikte, ilişkilerin esas başlangıcı olarak II. Wilhelm'in tahta çıktığı 1888 yılı alınabilir. Aynı dönemler, Alman emperyalizminin yeni gelişmeye başladığı ve diğer emperyalist devletlere boy ölmüşceğ bir güce ulaştığı yıllardır da. Alman emperyalist burjuvazisinin "Doğu'ya açılış" politikasını da geliştirilmeye başladığı bir dönemdir bu yıllar.

İşkilerin kuruluş geliştirmesinin üzerinden 100 yıl gibi bir zaman geçti. Bu zaman sürecinde bir hayli değişiklikler de meydana geldi. Fakat, Alman-Türk ilişkilerinin temelinde yatan nedenler pek az değişti. Bugün de Türk ve Alman yakınlaşması yeni boyutlar kazanıyor. Her iki devlet birbirine daha da yakınlaşıyor.

B. Alman devleti ile faşist Türk devletinin bugün ortaklaşa birçok komplo ve saldırı girişimlerinde de açık olan bir durumdur. Alman burjuvazisi 100 yıllık politikasını hiç olmasa bugün başarıya götürmek ve sonuçlandırmak istiyor. Bunun için de yine temel bir dayanağı olan faşist Türk devletinin omuzunda yükselmeye çalışıyor.

Özellikle de 12 Eylül 1980'den bu yana Alman emperyalist burjuvazisinin faşist Türk devletine olan desteği daha da artmış gösterdi. Geçen NATO içerisinde, gerekse de ikil ilişkilerde cuntanın baş destekçisi olarak, Almanya ortaya çıktı. Almanya'nın faşist Türk devleti-

ne artan bu desteğinin altında yatan en önemli nedenlerin başında, Alman emperyalist burjuvazisinin "Doğu'ya açılış" politikası gelmektedir. Almanya 100 yıl önce Berlin-Bağdat demiryolu ile bölge üzerinde istediği hakimiyete ulaşamadı. Ama bugün son derece gelişmiş olan teknolojinin nimetlerinden yararlanarak, bu hedefine varmak istiyor.

Almanya'nın İsrail'e Doğu'ya açılmayı istemesinin çeşitli nedenleri var. Bunun en önemli nedeni, daha doğusuna saldırgan bir tarz taşıyan Alman emperyalist burjuvazisinin yeni sömürge ve sömürü alanları ele geçirmeye isteğidir. I. ve II. Dünya Savaşlarından emperyalist yayılma amacını gerçekleştiremeyen Alman burjuvazisi, günümüzde bu amacına ulaşmak istiyor. Ancak yeni bir savaş kısırtıcı değil, bu buna ulaşamayacağıni biliyor. I. ve II. Dünya Savaşlarının koşulları bugün mevcut değil. Bu nedenle yine sınırlı bir politika izleyerek, bu amacına ulaşmaya cabalıyor.

II. Dünya Savaşından da ağır bir yıkıma çıkan Alman emperyalist burjuvazisi, bu yararlarını kısa sürede tedavi ederek, toparlandı. Günümüzde ise pazar sıkıntısını iyiden iyiyeye duyar bir duruma geldi. İşte, bu tıkanıklığı aşabilmek için, yine TC'yi önemli bir kaldırıcı olarak görüyor. Bunun için de TC'ye iliskilere oldukça ağırlık veriyor.

Günümüzdeki koşullarla, 100 yıl öncesinde Alman-Türk yakınlaşmasına yol açan koşullar arasında büyük bir benzerlik mevcuttur. O dönemde, Osmanlı İmparatorluğu önemli bir kırık ve çöküş içerisindeydi, İmparatorluk sınırları içerisindeki halklarda uyanış hızla yükseliyor. İmparatorluk ağır bir ekonomik kriz içerisinde çökme süreci yaşıyor. Sultan'ın yönetim gücü en zayıf dönemindedir bulunuyor. Kısaca, Osmanlı İmparatorluğu, o dönemde kullanılan yayın terimle "hastada adam." Bu hasta adamın ayağa kalkması için güçlü bir dayanağı ihtiyacı var.

Tam da bu noktada, Alman emperyalist burjuvazisi bir kurtarıcı olarak devreye giriyor. Hasta adamı iyileştirmek için olağüstü çaba harcıyor. Diğer emperyalist ülkelerin tersine, Alman burjuvazisi İmparatorluktan hiçbir toprak talebinde bulunmuyor. Böylece İmparatorluğun yayılmasını temelinde bölgeye egemen olmak istiyor. Osmanlı kalkını ardına gizlenen Alman emperyalist burjuvazisi, Berlin'den Bağdat'a uzanan bir sömürge hakimiyeti kurmayı amaçlıyor.

Bugünkü koşullarla baktığımızda benzer koşulların az olmadığını görüyoruz. Alman emperyalizmi için gelişmesini önemli oranda ilerletmeye ve dış pazar ihtiyacını daha fazla duymaya hale geldiği. TC ise, yine hasta adam yatığında. Ekonomik, siyasi kırık derinleşmekle kalmamış, Kürdistan'da yükselen ciddi bir ulusal kurtuluş mücadelesi ile de karşı karşıya. Böylece Türk egemenliği altında kalan Kürdistan'ın da elden çıkması koşulları gelişmiş ve olanakları artmıştır.

Bati Alman emperyalist burjuvazisinin geniş topraklarından geriye kalan Misak-ı Milli sınırlarında da parçalanmışın koşulları ortaya çıkmıştır. Misak-ı Milli sınırlarını koruyamayan TC'nin uzun süre yaşayamayacağı da açık olan bir durumdur. Bu nedenle, faşist Türk devleti ne pahasına olursa olsun Misak-ı Milli sınırlarını korumak ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Müca-

delesini bastırmak istiyor.

Bu noktada Alman emperyalizminin rotü yeniden ortaya çıkıyor. Osmanlı İmparatorluğunu yavaşlatmak için verdiği desteğin bir benzerini Alman emperyalizmi, bugün TC'ye de sunuyor. Bu kez verdiği desteğin yolu daha pervasız. Çünkü, bağımsız bir Kürdistan sadece TC'nin yıkılış sürecini hızlandırmayacak, emperyalizmin Ortadoğu'daki egemenliğini de sarsacak ve buradaki egemenliğini yıkılış sürecini hızlandıracaktır. Bu nedenle, tüm emperyalist devletler TC'nin yaşatılmasına büyük bir önem vermektedirler.

Almanya, yine birinci elden TC'ye aktif bir destek sunmaktadır. Bu desteği, ekonomik, askeri, siyasi yön ile sınırlı kalmamakta, direkt saldırı ile de sürmektedir. Genel emperyalist yönetimler, özellikle ise emperyalist Alman yönetiminin sadıkları PKK'nın 15 Ağustos 1984 Atılımından sonra artarak yoğunluk kazandı. Bunun böyle olması bir bakıma doğal bir gelişmedir. PKK'nın Kürdistan'da yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelesi, sadece TC'nin değil, tüm emperyalist yönetimin çıkarlarını sarsmaktadır. Burada, dolayısıyla, ki, tüm emperyalist yönetimler, TC ile elbirliği içerisinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine saldırmaktadırlar.

Bati Alman yönetiminin 1987 yılı ortalarında başlattığı ve 1988 yılı başları ile birlikte hızlandırıldığı saldırıları, Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesini engellemek için TC'ye aktif bir destek olduğu açık olan bir durumdur. Alman emperyalistleri, bu saldırıları ile PKK'nın direnişini ve bağımsızlığı özünü hedefleyerek, ulusal kurtuluş mücadelemizi Avrupa'dan darbelemek istiyor. Ulusal kurtuluş mücadelemizi, kurdane beslenildiği kaynakları, kesmeye çalışıyor.

Bu amacına yönelik olarak 1988 Şubat'ından başlayarak, tutuklamalara girişen Alman devleti, yakın bir zamanda da 16 Kürt politikacısı hakkında dava açtı. Böylece, faşist Türk devletinden sonra PKK da vasiyi açan ikinci devlet olarak B. Almanya ortaya çıktı. TC'den sonra PKK'yı yargılamak isteyen ikinci devlet Bati Almanya olması bir tesadüf değildir. Yukarıda kısaca da değindiğimiz gibi, Almanya her devletten daha çok Türk egemenleri ile ilişki içerisinde olmuştur. Alman emperyalist burjuvazisi Türk egemen sınıfların yıkımını yaklaştığı dönemlerde ise, bu desteğini de aktifleştirmektedir.

Günümüzde de olan durum kendisi budur. Türk egemen sınıflarına sadece Kürdistan üzerindeki egemenliklerini yitirmekle kalmıyor; aynı zamanda бүтүнлүк egemenlikleri tehlike altında. Bu nedenle de Bati Alman emperyalist burjuvazisi hemen Türk egemenlerinin yardımına koşuyor. Bu aktif desteği göstermede adeta kendisini mecbur hissediyor.

Bati Alman emperyalist yönetimi, faşist TC'ye bu derece yaklaşırlar baskı nedenler de elbette vardır. Bu nedenler, tarih ve güncel olarak ikkiye ayrılabilir. Bati Alman emperyalist burjuvazisinin, faşist TC'ye desteğinin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bu kadar saldırmasının tarihi ve güncel yönlerini bu yazımızda ortaya koymaya çalışacağız. Ayrıca Bati Alman emperyalistlerinin açtığı PKK Davasının anlamının ne olduğunu, bu davanın tarih ve önemini de ortaya koyacağız.

I. BÖLÜM

ALMAN-TÜRK İLİŞKİLERİNİN BAŞLANGICI

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine, Alman emperyalist burjuvazisinin yönettiği saldırıları nedenlerini daha iyi anlayabilmek için, Türk-Alman ilişkilerinin tarihine bakmakta yarar vardır. Bu, hem güncel durumu ve hem de Alman egemen sınıflarının tarihten gelen Kürdistan düşmanlığını kavrayamızı sağlayacaktır.

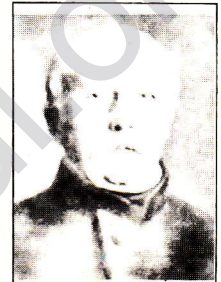
Alman-Türk ilişkilerinin tarihi, 100 yılı öncesine dayandırılabilir. A-

dünyanın paylaşımını tamamlamış durumdaydılar. Almanya'nın yeni topraklar ele geçirmesi, diğer emperyalist ülkelerin ellerindeki toprakları almasına bağlıydı. Diğer emperyalist ülkelerin de bu isteğe evet demeyecekleri açıktır. İşte bu durum emperyalist ülkelerin kendi aralarındaki çatışma sürecinin hızlanmasına da beraberinde getirdi.

Almanya'nın bu paylaşım sürecine katılımının esas olarak 19.

Kaiser Wilhelm I.

Başbakan Otto von Bismarck

bu bundan önce de ilişkilerin tanık oluyordu. Tabii bu ilişkiler, kısmi bir yakınlaşmadan öteye geçmemişti. Daha sonra bu yakınlaşma aktif ilişki ve desteğe dayanacaktı.

Bu gelişim sürecini ortaya koymak; özellikle de Almanya'nın emperyalist paylaşım katılma sürecinde Osmanlı İmparatorluğu ile ilişkisine ilgili ilişkileri açığa kavuşturmak gerekiyor. 1900'lü yıllara doğru dünyamızın sürdüğüdür bir dönemde yoğunlaşan ilişkilerin açığı kavuşturulması önemlidir.

Bugün de, dünyamızın 2000'lü yıllara doğru sürdüğüdür bir süreçteyiz. Bu süreçte B. Almanya emperyalist burjuvazisinin Türk egemen sınıflarına desteği güçlü artıyor. Birçok bakımdan yüzyülmizin başı ve sonunda yoğun olarak geliştirilen ilişkiler arasında benzerlik vardır. İşkiler, yeni bir yüzölçümüne dayanırken bu yüzölçüm kazanmaya başlıyor. Bütün bu nedenlerden dolayı ilişkilerin tarihi gelişim sürecini ayrıntılarıyla açmak istiyoruz.

Almanya'nın emperyalist paylaşımına katılması

Almanya kapitalist gelişme sürecine, İngiltere ve Fransa'dan sonra girdi. Buna karşın Almanya'da kapitalist gelişme hızlı oldu. Almanya kısa sürede büyük gelişmeler kaydetti. Sanayide gösterdiği devatılma, İngiltere ve Fransa gibi emperyalist devletlere boy ölmüşceğ bir seviyeye de hızla yükselmeye başladı. Almanya'nın bu derece hızlı gelişmesi, İngiltere ve Fransa'ya da tehdit eden bir durumdur. Bölgesi bir gelişmenin emperyalistler arasındaki çatışmaya kızıştırması kaçınılmazdı.

Almanya kapitalist gelişme yoluna girmenin yanı sıra, adım adım diğer emperyalist güçlerle çatışmaları da körükliyordu. Bunun nedeni de, Almanya'nın paylaşım katılması için diğer devletlerin durumunu zayıflatması gereğiydi. İngiltere, Carlık Rusya'ya ve Fransa

yüzyılın 3. çeyreğinde hızlandığını görüyoruz. Öncesinde ise, Almanya daha ağırlıklı olarak kendi iç sorunları ile uğraşır bir durumdaydı. 1870 yılında Prusya-Fransa Savaşına kadar, Almanya kendi içinde 40 küçük devlet bölünmüş durumdaydı. Almanya'nın Fransa ve İngiltere gibi emperyalist devletlerle bir savaşta tutuşabilmesi için Almanya'nın birleştirilmesi öncelikle gerekiyordu.

1861 yılında tahta geçen Kral I. Wilhelm zamanında bu çabalar da yoğunlaşmıştı. Esas olarak bu girişimleri yürüten de Prusya Başbakanı Bismarck'tır. Prusya İmparatoru I. Wilhelm ile Başbakan Bismarck'ın yürüttüğü çabalar, konumuzla ilgili olan yönleri ile kısaca da olsa izah etmek istiyoruz.

Bölünmüş Almanya'nın birleştirilmesi önünde çeşitli engeller vardı. Bu engellerin en başında ise Avusturya ve Fransa'nın tutumu ile Danimarka ile Almanya arasında çatışma konusu olan Schleswig-Holstein'in kime kalacağı sorunu gelmekteydi. Almanya'nın sorunlarını çözebilesi için de tek yol vardı: Savas.

Tarihte diplomatik manevraları ile meşhur olan Bismarck'ın bu dönemdeki manevralarının özünü de, bu savas isteği oluşturuyordu. Bu bakımdan Alman emperyalist burjuvazisinin daha doğu yıllarında saldırgan ve yayılmacı bir amaç taşıdığıni söyleyebiliriz. Çünkü, bunun dışında başka bir yolla Alman emperyalistlerinin diğer emperyalist ülkelerle rekabet girmelerinin koşulları mevcut değildir.

Bismarck'ın diplomatik manevralarının yönü de hem Almanya'yı rekabet edebilecek bir düzeye yükseltmeye yöneliktir. Almanya, diğer emperyalist ülkelerin ellerindeki toprakları kendin payını kapabilmek için, onlarla savasabileceğ bir güce ulaşmaya da zorunlu görüyordu. Buna parçalanmış bir Almanya ile ulaşmak mümkün değildi. Kaldı ki, birleşmiş bir Almanya daha güçlü bir Almanya da

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yeni yıl mesajı:

“1989, her yıldan daha fazla Partimizin önderliğindeki halkımızın olacaktır”

Baştarafı 1. sayfada

lan Osmanlı imparatorluğu kalıntıları içinde, eğer halkın o zamanki egemenleri, güncel şartları temelinde bir öngörüyle olsun gelişirebilselerdi, çok elverişli olan objektif koşulların sınırlı bir bilincine dahi varsalardı ve bunu bir politika haline getirip bu dönemde yeni bir sömürgeci sınıf olarak iktidara yürümek isteyen Türk burjuvazisinin temsilcilerine alet olma ve çıkarlarını onlarda görme yerine, sınırlı da olsa bağımsızlık doğrultusunda gırselardı, ulusal ve toplumsal gelişmelerin yönü çok değişecek; böylesine tarihi bir dönemde gelişmelerin kaderi farklı olacaktır. Bütün ulusal ve sınıfsal gelişmelerin yönü değişik olacak; tarihimize daha o zamandan olumlu bir yükselme sürecine girecekti. Ancak, bunun yapılmadığını ve sonuçlarının çok olumsuz gelişmelere yol açtığını biliyoruz.

Aynı şekilde, Güney Kürdistan'da daha 1960'larada doğan bir devrimci dönem, eğer tutarlı bir önderlik olsa ve o zaman gelişen halk isyanını ulusal kurtuluşuna dönüştürebilsen, dar asiretçi-ulusal çıkarlar yerine ulusal çıkarları esas alsaydı; bu temeldeki bir politikayı ilkel olarak savunup uygulayabilseydi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi çağdaş içerik ve biçime kavuşarak —giderek— güçlenecek ve hiç de 70'lerin ortasındaki o çok kötü yenilgi ile sonuçlanmayacaktı. Ama o zaman da hadenada has ve hatta kişisel çıkarları aşmayan, güncelliğe batan önderlikler ve arkalarındaki sosyal yapılar, dünya halklarının en geniş uyanma, aydınlanma ve kurtuluş dönemlerine tesadüf eden bu yılları bizim en kötü bir biçimde karşılamamıza yol açıyordu. Ayaklanmalar, halkın ulusal kurtuluş yönündeki isteklerini daha da böğümlesine ve derin bir umutsuzluğa düşmelerine neden oluyor ve böylece, alacakaranlık içinde yaşama olumsuzluğuna bir kez daha derinden düşülyordu.

Bu yıllarda Türkiye'de de devrimci gençlik hareketi gelişiyor ve sosyal uyanma dönemi yayınıyordu. Türk devletinin tüm azgın baskı ve saldırılarına karşın, bu dönem iyi değerlendirilerek, ulusal kurtuluşun teorik ve pratik yönleri ortaya çıkarılıyor; vatana ve halkına olan borcunun gereklerini yerine getirme sorumluluğu ile karşı karşıya geliyiniyordu. Ve biz, işte yeni yılları bu sorumluluk anlayışıyla karşıladık. Eğer adına yeni yıllar, yeni dönemler diyeysek; bunun kişi ve ulus için taşıyacağı anlamlı bir başarı, çıkarmak, bu temelde tarihin emrettiği kaçınılmaz görevlere sorumluluk ruhuyla sahip çıkmak gerekecekti. İşte bu yıllara bu bilince yaklaşıldı. Bilindiği gibi, Hareketimiz, inanılmaz koşullarda; ulusal kimliğin inkarı, sınıfsal çarpıklık ve sosyal geriliğin had safhada olduğu bir dönemde ve yine, kişisel kendilerini koruma marifet bildikleri; ondan öteye en acak bir toplumsal ve ulusal kurtuluşu gereğini hissetmedikleri; bu görevden vebadan kaçır gibi kaçtıkları; sonra kötü ve derin yaklaşma, giderek bunu bir yaşama biçimi olarak ele alıp halka maaleme ve bunsuz bir yaşama kabul etmeye gibi soylu çabalarla pek az sahip oldukları; bu yönü çabalarına girildiğinden ise hem

kaçındıkları bir ortam içinde doğdu. Eğer tarihi bir bilince ve halkımız için en iyi ve en soylu neyse onu yaşamakta, ideolojik ve siyasi olarak bunu hayata geçirmede en uygun araçlar neyse onun yoğun düşüncesini ve pratiğini yaşaymakta bir an bile tereddüt etmedik. Bu yılları bu amaçla yoğun incelemeler ve araştırmalar, propaganda ve çeşitli grup faaliyetleri biçiminde geçirdik. Daha sonraki dönemde artık bir adım daha ilerlemek isteniyorsa, kendini bütün benliği ile buna katma, dayatılan zoru karşı gerekirse halkımızdan da zorunu ortaya çıkararak karşılık verme aşamasına geldik. Bunun bilincini derinden yaşadık. Çok az bir donanımla bu döneme girdik ve bu dönem yıllarını böyle karşılamayı esas aldık; atılması gereken belirleyici adımları attık. Daha önceki dönemde, halkımızın çıkarlarına uygun çok düşünceli formüle etmek ve onun propagandasını yapmakta çalışılmıken, bu yeni dönemde, düşünceden de öteye, dayatılan zoru ve toplumu tutum olmaksızın çıkarın, onun tamamen ruhsuz ve insaniyatsız kılan haklarınıza zarar verici o zorbalığı parçalamak için en az donanımla bu vahşi faşist devlet aygıtına karşı çıkmayı ve böylelikle bütün bu zorluklara göğüs gerip tarihin tekerleklerini biraz daha hızlandırarak yol almayı denedik. Tüm hisymla üzerimize gelen devlet saldırılarını altında ideolojik ve siyasi olarak geri adımı atmak için var olanı koruyup daha da geliştirmek için en anlamlı adımı atılmaya çalıştık. Yurt dışına çıkmayı ve orada da Hareketi beslemeyi gündeme alarak —birçok halk açısından da tip bir çapılmın çok kötü çürüme ve olumsuzluk yılları olmasına karşılık— bizim düşmanın dayattığı tüm yökemte tasarılarını ilkerimizize kadar yaşamamıza rağmen tüm bunları boş çarpık utularımız daha da cantlandırma ve salt utum olmaksızın da çarpık daha da çarkeleşebilir amaçlara ulaşmak için yürüttüğümüz faaliyetler sözkonusudur. Bu faaliyetlerimiz bizi daha üst düzeyde bir savaşın dönemini içine imiştir. 80'lerin ortalarından itibaren ilgili girişimimiz bu savaşın döneminde insan takatını sonuna kadar kullanarak, yaşamak için artık elimizden ne gelyorsa onu sonuna kadar serfereber ederek bu yıllara anlam vermeye çalıştık.

Parti tarihimiz birçok yönüyle özetenmiştir; yeniden girmeyeceğiz, ama ilk yılların anlamı bu iken biz, geliştiğin verdiği o coşku ve heyecanla artık o ortamdan da kaptım olduğumuz bir yiğün yarıllığı taşıyarak, fakat dürtülüğümüzü sonuna kadar kullanarak, halkımız için en iyi ve en soylu neyse onu yaşamakta, ideolojik ve siyasi olarak bunu hayata geçirmede en uygun araçlar neyse onun yoğun düşüncesini ve pratiğini yaşaymakta bir an bile tereddüt etmedik. Bu yılları bu amaçla yoğun incelemeler ve araştırmalar, propaganda ve çeşitli grup faaliyetleri biçiminde geçirdik. Daha sonraki dönemde artık bir adım daha ilerlemek isteniyorsa, kendini bütün benliği ile buna katma, dayatılan zoru karşı gerekirse halkımızdan da zorunu ortaya çıkararak karşılık verme aşamasına geldik. Bunun bilincini derinden yaşadık. Çok az bir donanımla bu döneme girdik ve bu dönem yıllarını böyle karşılamayı esas aldık; atılması gereken belirleyici adımları attık. Daha önceki dönemde, halkımızın çıkarlarına uygun çok düşünceli formüle etmek ve onun propagandasını yapmakta çalışılmıken, bu yeni dönemde, düşünceden de öteye, dayatılan zoru ve toplumu tutum olmaksızın çıkarın, onun tamamen ruhsuz ve insaniyatsız kılan haklarınıza zarar verici o zorbalığı parçalamak için en az donanımla bu vahşi faşist devlet aygıtına karşı çıkmayı ve böylelikle bütün bu zorluklara göğüs gerip tarihin tekerleklerini biraz daha hızlandırarak yol almayı denedik.

Tüm hisymla üzerimize gelen devlet saldırılarını altında ideolojik ve siyasi olarak geri adımı atmak için var olanı koruyup daha da geliştirmek için en anlamlı adımı atılmaya çalıştık. Yurt dışına çıkmayı ve orada da Hareketi beslemeyi gündeme alarak —birçok halk açısından da tip bir çapılmın çok kötü çürüme ve olumsuzluk yılları olmasına karşılık— bizim düşmanın dayattığı tüm yökemte tasarılarını ilkerimizize kadar yaşamamıza rağmen tüm bunları boş çarpık utularımız daha da cantlandırma ve salt utum olmaksızın da çarpık daha da çarkeleşebilir amaçlara ulaşmak için yürüttüğümüz faaliyetler sözkonusudur. Bu faaliyetlerimiz bizi daha üst düzeyde bir savaşın dönemini içine imiştir. 80'lerin ortalarından itibaren ilgili girişimimiz bu savaşın döneminde insan takatını sonuna kadar kullanarak, yaşamak için artık elimizden ne gelyorsa onu sonuna kadar serfereber ederek bu yıllara anlam vermeye çalıştık.

Düşmanın bize dayattığı ve özellikle de 1987-88'de yoğunlaştırdığı bir özel savaş vardır. Bu özel savaş, bir yıldır Kürdistan'da uygulanagelen, despotik ve sona şamada halkımızı kend teprağışa ya zorla imha etme, ya da

1984-85 kişi amansızdır. Toprağına yeniden kök salmak isteyen bir filizin, onun için en iyi ve en soylu neyse onu yaşamakta, ideolojik ve siyasi olarak bunu hayata geçirmede en uygun araçlar neyse onun yoğun düşüncesini ve pratiğini yaşaymakta bir an bile tereddüt etmedik. Bu yılları bu amaçla yoğun incelemeler ve araştırmalar, propaganda ve çeşitli grup faaliyetleri biçiminde geçirdik. Daha sonraki dönemde artık bir adım daha ilerlemek isteniyorsa, kendini bütün benliği ile buna katma, dayatılan zoru karşı gerekirse halkımızdan da zorunu ortaya çıkararak karşılık verme aşamasına geldik. Bunun bilincini derinden yaşadık. Çok az bir donanımla bu döneme girdik ve bu dönem yıllarını böyle karşılamayı esas aldık; atılması gereken belirleyici adımları attık. Daha önceki dönemde, halkımızın çıkarlarına uygun çok düşünceli formüle etmek ve onun propagandasını yapmakta çalışılmıken, bu yeni dönemde, düşünceden de öteye, dayatılan zoru ve toplumu tutum olmaksızın çıkarın, onun tamamen ruhsuz ve insaniyatsız kılan haklarınıza zarar verici o zorbalığı parçalamak için en az donanımla bu vahşi faşist devlet aygıtına karşı çıkmayı ve böylelikle bütün bu zorluklara göğüs gerip tarihin tekerleklerini biraz daha hızlandırarak yol almayı denedik.

Ulusal direnişte ve Parti içinde doğru siyasi birz daha geliştirme ve onu pratik uygulamaya gücüne kavuşturmak için ne lazımsa onun yapılması; hem de nefes nefese, tüm çabalarını ortaya koymasına... işte bu yıllarda damgasını vuran gerçeklik budur. Bu yılları halkımızın ve Partimizin gelişmesi lehine çevirmek için ortaya konulan çabaların anlamı gerçekten anılmıya ve tanımlanmaya değer. Partimizin hangi ruhla yaratıldığını ve ulusal direnişin bu vahşi faşist uygulamalar altında böğümlesmesi için nasıl bir direnişle ayakta kalınmaya çalışıldığını, bugün daha iyi anlaşılabilir durumda olan zindan direnişçilerine sormak, Kürdistan'ın dondurucu kışları ve karları altındaki direnişçilerin yaşadıkları çıkarılmak gerekir. Yine, yurdışından muazzam yıpratıcı ve çürütücü etkilerine karşı nasıl ayakta kalındığına bakmak gerekir ki, yaşamın anlamı bilinebilsin. Halkımızdan ve ulusal kurtuluşumuzdan yola olup da bu değerlendirmeyi yapmayan kişi bizi gerçekten anlayamaz; dolayısıyla halkımız da doğru karar veremeye ve sağlam bir yürüyüşüne sahibi olmaz.

Bu yılların her yıldönümünü biz birçok defa değerdendirlik. Partimizin kurtuluş yıldönümleri, Newroz, 15 Ağustos Atılımı yıldönümleri vd. vesilelerle değerdendirme yapıldı. Tarihimizi çeşitli yönleriyle daha iyi kavramaya çalıştık. Ve halen de daha yüksek bir kavrayışa ulaşmak için tüm gücümüzü ortaya koyuyoruz.

1984-85 kişi amansızdır. Toprağına yeniden kök salmak isteyen bir filizin, onun için en iyi ve en soylu neyse onu yaşamakta, ideolojik ve siyasi olarak bunu hayata geçirmede en uygun araçlar neyse onun yoğun düşüncesini ve pratiğini yaşaymakta bir an bile tereddüt etmedik. Bu yılları bu amaçla yoğun incelemeler ve araştırmalar, propaganda ve çeşitli grup faaliyetleri biçiminde geçirdik. Daha sonraki dönemde artık bir adım daha ilerlemek isteniyorsa, kendini bütün benliği ile buna katma, dayatılan zoru karşı gerekirse halkımızdan da zorunu ortaya çıkararak karşılık verme aşamasına geldik. Bunun bilincini derinden yaşadık. Çok az bir donanımla bu döneme girdik ve bu dönem yıllarını böyle karşılamayı esas aldık; atılması gereken belirleyici adımları attık. Daha önceki dönemde, halkımızın çıkarlarına uygun çok düşünceli formüle etmek ve onun propagandasını yapmakta çalışılmıken, bu yeni dönemde, düşünceden de öteye, dayatılan zoru ve toplumu tutum olmaksızın çıkarın, onun tamamen ruhsuz ve insaniyatsız kılan haklarınıza zarar verici o zorbalığı parçalamak için en az donanımla bu vahşi faşist devlet aygıtına karşı çıkmayı ve böylelikle bütün bu zorluklara göğüs gerip tarihin tekerleklerini biraz daha hızlandırarak yol almayı denedik.

“Köleler aslanların ağızlarına tarihin birçok yüz yıllarında yem olarak atıldıklarını biliyor. Bizim halkımızın da yüz yıllardan beri bu tip vahşilerin ağızlarına bir lokma haline getirildiğini biliyoruz. Ama biz iddialıydık; kendimizi kolay bir lokma haline getirmeyecektik. Bizi ağızlarına asalar bile ağızlarındaki dişleri parçalayacak; midelerine indirseler bile midelerini parçalayacak; ancak yline de yaşama gücünü gösterecektik...”

edilmek istenen, salt ulusal kurtuluşu çabalar değil, Kürdistan halkının ta kendisini; Ermeni halkına uygulanan katliamdan daha ince yöntemlerle Kürdistan halkına muazzam politik bir yurdışına göç ettirme amaçları uygulanıyor. Ülkede kalkanların üstünde görülmüş işkence hayatı geçirilerek gençliği halktan koparmak için türlü yollara başvuruldu. Bir tek devrimcinin üzerine binlerce asker salındı. Yasa tanımayan, ahlak tanımayan bir hükümte birlikte ekonomiyi bir kez olarak kullanan, her türlü vahşi yöntemle önce yentemi içine geçiren, hiçbir insanlık kuralını esas almayan, azami sonuç almak için bildiği her türlü yola başvuran, bunda hiçbir tereddüt göstermeyen bir iktidara karşı karşıya kaldık. Bu iktidarı, yenilgiyi kabul etmeyen, direnmeyi sürüklediğini ve gelişiren PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesine karşı dayattığı özel savaş doruk noktasına vardırırdığını gördük. 1987-88, düşman açısından döl savaşın çok yetkinleştirildiği, kurum-

laştırıldığı; bizim açımızdan ise zorluklarımızın çok olduğu yılıydı.

Zorluklarımızı; sadece Parti dışından yöneltilen imha politikası ya da provokasyonun saldırılarından kaynaklanıyor; en büyük tehlike, içten dayatılan her türlü sınıf düşmanı, işbirlikçi, ortaçağın kalma, Kemalizm yükü değer yargılarının konuşturulduğu, bu konuda görülmemiş boğunculuğun ve yıkıcılığın sergilediği anlayış sahiplerinden gelmekteydi. Aynı şekilde, kökü köleliğin derinliklerine gizen olan ortayolculuğun esef verici düşüncülüğü ve soylusuzluğunu, dümana başarıya gitme yolunu ardına kadar açan tutum sahiplerinin büyük sorumsuzluklarını alabildiğine sergiledikleri yıllar oldu bu yıllar. Aynı şekilde, bu yıllarda, sahatekarca ulusal kurtuluşuğunun adını kullanıp onu devrimci özünden boşaltmak isteyen, çağdaş anlamda reformist bile diyemeyeceğimiz, sınıfsal niteliğini bile adlandırmakta zorluk çektiğimiz, her türlü işbirlikçiliğe hazir kesimlerin düşmanla ilkesiz birleşmelerinden tutalım, bağımsızlık, ulusal kurtuluşçuluk, sosyalizm ve demokratik kavramlarını sahatekarca kullanmaya kadar içine girdikleri çok çeşitli tutumlara tanık olduk. Bütün bunları da özünde Partimizin direnişini taşıyıp etmek için ardi ardına ve birleşik olarak geliştirdiler. En kötüsü de, direnişin özünü ve öcüsünü kargaşa içinde tutmak, her türlü niteliğini ve kargaşalığı dayatmak, tam bir provokasyon ortamı yaratıp örgütü içten felç etmek için, bilerek veya bilmece, yaygınca yaşanan muazzam gerilicik, kendini zamanında eğitmemiş şurda kalsın, eğitimi ihmal etme, sorumsuz kişiliği sonuna kadar yaşama ve yenilgiyi kişiliği bir kadermiş gibi karşılaşma çıkarma durumuydu ki, düşman da bunu yasalarına, her türlü yönelimlere kökürüyordu; bir yiğün sahatekarı üzerine sürüyordu. İşte, bu yıllarda böylesi koşullarla yüz yüzedik ve biz bu yılları, özellikle bu son iyili kendimiz açısından başarılı ilkeleri için korkunç yüklenme gereğini duyduk. Halkımız, ulusal direnişimize ve Partimize iş, kendini test etmeye ve en ilkeri sınıfsal konuma getirmenin büyük kavgasının gereğini derinden duyduk, bunu yapmaya çalıştık. Ve eğer kazan-

mazsak çok şeyin yitireceği bilinçli hareket ettik. Sadece kendimizi değil, tüm düstür Partî çalışanların bu yıllarda tüm güçleriyle yüklenmelerini ve bunun için bütün yeteneklerini konuşturmaları istedik; çağrı üstüne çağrı yaptık. Böyle yıllara anımlı yaşlamak, hakkını vermek, emrettiği cabayı sergilemek, emeğin en yücesi olan siyasal faaliyeti ustaca yapmak; enerjimizin sarılmadan, yanlış yollara kanalizasyon olumsuzluklardan kaçınmak ve doğru yolda sağlam adımların sahipleri olmak için ne gerekliyorsa onu söyleyip ve gerçeklerin de başka türlü ne kendimizi kurtarmamız, ne tarihe alınıp açık girmemiz ve ne de iyi iyi karşılamamız mümkün olabildi.

Yine bu yıllarda belli bir sosyal gelişmeyi yaşayan Türkiye emekçi halkı bile doğru düstür kendî öz çıkarlarına yönelme cesaretini bulamamaktadır. Kürdistan'da işbirlikçi kraldan daha kralcı bir ihanet içinde derinliğine kulaç atmaktadır. Kürdistan'ın diğer tüm alanlarında ulusal kurtuluşçuluk adına arz endam edenlerin azgın düşmanla Partimiz aleyhtarını

le geçirdik. 1987-88, direnişî bir adım daha boyuttandırmak için büyük cabaların sergilediği, aynı zamanda da bu cabaların büyük şehitlerini olduğu yıllardır.

10 yıla yakın bir süredir askeri bir sıkıyönetimi sürdüren düşman, tarihinde ilk defa tanık olduğu boytesi bir direnme karşısında bir taktik değişikliğe yönelme zorunluluğunu duydu. Bu yıllarda karşı karşıya kaldığı durumun, tarihi boyunca ordusunun içine düştüğü en ağır durumlardan birisi olduğunu gördü. İçine düştüğü başarısızlığı ustaca bertaraf etmek için, Kürdistan'daki savaşın ordunun klasik savaşı ile geliştirilemeyeceği görerek taktik değişikliklere yöneldi. Bu tarihi geri adam atışını, devrimci savaşımızı karşılayacak bir özel savaşımıza telafi etmek istedi. Üzerimize daha köklü gelme, ulusal kurtuluşçumuz ve Partimizin kendini yenileyebilme gücünü, özel savaşını yenilemek karşı koyma gibi bir tutum içine girdi.

Bilgyoruz ki 1986 yılı, Partimizin tarihinde kapsamlı çözümlerinin yapıldığı ve Parti için ortamin netleştiği, sınıfların anlaşılabilir ve özellikle feodal-aristokratik ve küçük-

sından yeterli olmadığı, savaşımı kazanmak için biraz daha zamana ihtiyaç duyduğu, ama en çok da bu bakımdan çok anlamlı ve sonuç almak için her şeyini ortaya koyması gereken bir yıl olarak 1988'e yüklenmesi gerektiği düşüncesine götürdü. 88'e dayatılan savaş bu bakımdan tayin edici bir öneme sahipti. Düşman bu yolda, Partimizin ulusal direnişî ve kendi içi yapısında hızlanan gelişmesini durdurmak için çok yönlü planlara başvurdu. Ancak her şey karşı, ulusal direnişî, Partimizin tek başına da kalsa, onun önderliğinde gelişebileceği kanıtlandı. Yine, Parti içine dayattığı provokasyonun teşhis, teşhir ve tectirinin —ki sahiplerinin çoğu yıllarca umut bağladığı anlayış, tutum ve kişiliklerin sahipleriydi—, yine bunların tasfiyesinin mümkün olduğunu gördü.

Burada hemen belirtelim ki, daha 1920'lerde TKP'ye dayatılan imha ve provokasyon, o gün bugündür soldan kaynaklanan bütün gelişmelerin önemli oranda çarpıtılması, özünden boşaltılması ve bir polis müdahalesiyle bastırılması mümkün kıldı. Türk burjuvazisi

"Kazanclar stratejik düzeydedir, çünkü yıllar sonrasını etkileyecektir. Düşmanın dayattığı bütün stratejiyi işleme duruma getirdiği, ulusal kurtuluşçu saflarımıza diğer sınıfların olumsuzluklarını bertaraf ettiği ve en ilerici sınıflar önderliğini pekiştirdiği için stratejik. Taktiksel önderlikte sağlam adımlar atılmıştır. Partinin kadro gücü savaş zeminlerinde, zindanda ve yurtdışında devrim için yaşayabileceğini, devrimi pratikte gerçekleştirebileceğini kanıtlanmıştır. Sınırlı da olsa her türlü imhaya, provokasyona dayanabileceğini, boşa çıkarılabileceğini göstermiştir. Stratejik-taktik önderlik içiçe bir gelişmeyi en anlamlı bir biçimde bu yıl da yaşamıştır. İşte bunları gözönüne getirdiğimizde, '88 yılı devrim açısından; ulusal direnişî, halkımız ve buna önderlik eden Partimiz açısından kazanımlar diyorsak, doğru ve yerinde bir değerlendirme yapılmış oluyoruz..."

yılları daha güçlü kılmının büyük çabası içindeydi. Ama bu konuda daha güçlü olan, içte ve dışta çok sayıda dayanağı bulunan düşman idi. Fasist Türk sömürgeçliği gerçekten iyi iyi karşılamaya hazırlanırken, bizi tamamen imha etmeyi, Partinin kalan gücünü de provoke edip özünden boşaltarak —TKP'yi CHP'inde erittiği gibi—, bizi de SHP içinde eritecek sonuç almaya kesin kafasına koymuş bulunuyordu.

Bu yılı kesinlikle böyle değerlendirmemiz gerekiyor; çünkü, da-makten çok uzak idiler, hatta bazı bölgelerde bu işi yapmazlığı, duyarsızlığı kadar gösteren oldu, ama buna rağmen Partî, özel savaşına karşı duyarlıydı. Kendini özellikle kırsal alanda ayakta tutmak için tüm gücünü seferber etmiş durumdaydı. Eğer yetkinleşen taktik uygulamada benzeri yüksek bir duyarlılık ve önderlikte sürdürülmüş olsaydı, süpşesiz 88'e daha güçlü karşılık verecektik. Düşman bu alandaki zaflılığı da iyi hesaba katarak, sert darbelerle, imha ile "kopardığını koparma" taktiği güdüyor, geri kalanların muhtemelen direnme yeteneklerini, dağılabileceğini hesaplıyordu. İşte bu dağılan öğeleri, bir iç provokasyonla, —sahte TKP'yi yaratıldığı gibi— sahte bir PKK adı altında örgütlemeyi planlamıştı. Daha 87'nin ortalarında gizli cabalara girişildiği bugün daha iyi anlamamıza karşılık, kökleri süpşesiz ki daha da geride olan, kendini tüm yönleriyle ortaya çıkararması, her türlü sınıf dışı, feodal, küçük-burjuva öğeler bu yılda TC'nin bu özel savaşına denk gelen bir biçimde kendilerini faaliyetlerini ve 88'e gelirken yaşıyorlurkeni daha da planlı hale getiriyorlardı. Partinin 88'de büyük ölçüde imha olacağını kendilerini inandırmışlardı. Bunu mümkün kılmak için, bir yandan Partî içinde çok bağılı (!) ama özünde hain bir suratla kendilerini yaşatmaya çalışıyor; diğer yandan da özellikle SHP içinde, —geçmişte CHP'nin TKP'li kadroları kendi içinde çalıtırmış gibi— PKK'nin kullanılabilecek kadrolarını kullanmaya veya PKK kadrolarını SHP içinde eritme-yi; böylelikle iğdis edilmiş, güçten düşürülmüş, provoke edilmiş, kendilerine göre sözümüne sosyal-demokrat yapılmış bir PKK ile amaçlarına ulaşmayı planlıyorlardı. Bunu Avrupa'ya da anlatılmamış, SHP de bunları duymamışlardı. Ki bunlar devlet düzeyinde kararlar ve anlaşmaların senaryo, planlama tamamen benliği ve uygulamalar da adım adım böyle geliştirdi.

Bildirimi gibi, Avrupa'da Partî'nin önemli sayıda kadrosu, birçok zaflılıkları ve hataları da bahane edilerek içerye alındı. Kalan birkaç sahtekara meydan boş bırakıldı. Bunlar hızla Avrupa örgütü içinde kendî kişiliklerine bağlı kişilikleri oluşturdu ve Partinin özellikle bahar-yaş ayları boyunca yiyeceği darbeleri fırsat bilip kaian Partiyi

ve hainane cabalar içinde bulunmaktadırlar. Partinin en çok sahip çıkmaya zorlandığı, kazanmak için her şeyin yapılmasını emrettiği bir dönemde, gerçekleri çok iyi bilen ve nelerin yapılması gerektiği konusunda bilinci olanlar da dahil olmak üzere çoğu kişinin adeta o Roma çağındaki aslanların önüne atılan gladyatörlerin dövüşünde görüldüğü gibi, stadyumda olup biteni seyretme ve hatta kendilerini bile yer olmasını beklemeye gaffetini yaşamaya benzer durumlar içinde olduklarını gördük. Ama yine deyim olmamak gerekiyor. Köleler aslanların ağızlarına tarihin birçok yüzlerinde yeme olarak atıldıkları biliyorlar. Bizim halkımızın da yüz yıllardan beri bu tip vahşilerin ağızlarında bir lokma haline getirildiğini biliyoruz. Ama biz idialıydık; kendimizi kolay bir lokma haline getirmeyecektik. Bizi ağızlarına alsalar bile ağızlarında dışları parçalayacak; midelerine indireler bile midelerini parçalayacak; ancak yine de yaşama gücünü gösterecektik. Bu vahşete işte böyle yaklaşıyorduk. Kolay lokma olmamak; büyük yürek ister, büyük çaba ister. Biz de işte bunları sergilemek için elimizden geldiğince yükümlendik, gösterilmesi gereken her türlü çabayı gösterdik ve düşmanın özel savaşına karşı kendî halk savaşımızın özgül biçimlerini, ilkel tarzda bile olsa, ortaya koyduk. Bütün bu yılları biz direniş-

burjuva inançsızlıklarının, yozlaşmışlığının, bundan kaynaklanan her türlü dağıtıcılığı, bozgunculuğun önünü alınırdı; doğru Parti çizgisi temelinde doğru çalıma tarzının gültüğe dayatıldığı; doğru yolda yürüyüşlerinin gültüğe Partî yolunda mesafe kaydettikleri; Partî yolda çelişmelerin de bir bir tasfiye edildikleri bir yıl oldu. 1987-88 bu konularda daha da ilerletilmelerin, netleşmenin, sonuç alınmanın hızlandığı yıllar oldu.

Kısacası, bu yeni dönemde, ulusal direnişî eylemlerimizin hem sayısında, hem niteliğinde ve hem de çapında bir gelişme olurken, bunun Partî içinde sağlanan gelişmelerle sıkı sıkıya bağlantılı olduğu gerçeği de ortaya çıktı. Bu, düşmanın özel savaşta yeni bir aşamaya getirmesi, Kürdistan gerçeğini ve dolayısıyla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini itiraf ettiren, düşmanın yürüttüğü savaşın bir karşısındaki savaşı; buna karşı geliştirilen savaşçı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı olduğunu kanıtlayan bir gelişmeydi. Bu gelişme, süpşesiz ki, öncünün kendini yenileyebilmesi, en ilerici sınıf devrimci öncü gücü olması, giderek kendî eylem çizgisi ve taktiğini yetkinleştirmesi, yetkinleşen taktikle daha iyi sonuçların alınabileceğini ortaya koyması bakımından önemli bir gelişmeydi. Kendini daha iyi açığa çıkararak bu durum, düşmanın, 1987'deki sonuçların kendisi aç-

bu konuda büyük bir deneyime sahipti. Aynı deneyimi bize de dayattı ve aynı sonucu almak istedi. İmha ve ardından da provokasyon dayattı; bunun için çeşitli sahtekara yöntemleri içine girdi; "İlmlî PKK", "Demokratik PKK" sahtekarlıklarını geliştirmeye, tasfiye etmeye de uygulamak istedi. Ama TC tarihinde ilk defa, PKK şahsında, Türk solunun içine düştüğü durumun yaşatılması, Türk burjuvazisinin dayattığı olduğu o köh-nemiş, ancak çok yeni ve modern kılıflar altında sunulan politikaların boşa çıkarılması sözkonusudur. Biz bu politikaları, zamanında teşhis ve teşhir etmek, alınması gereken tavırları göstermemiz almayı ve böylece boşa çıkarmaya amaçladık; özellikle zindanlarda Mazlum, Kemal ve Hayrilerin büyük cabaları ve her alandaki büyük şehitlerimizin çizip pahasına, arkadaşan çarçemelerine rağmen karşı direnişîler ve yine bitmez-tükmez bir örgüt içi durum değerlendirmesi, doğru örgüt anlayışı ve bunun için sonsuz sabır gösterip cabaları dayatılmakla sonuç almaya çalıştık. İşte tam da bu noktada düşman, son bir çabaya 88'i kendi lehine çevirmek için yeni bir planlamaya yöneldi. Süpşesiz bizim de bu yılı sağlam yakalamak için bir planımız vardı. Biz de yetkinleşiyorduk; hem de yakın tarihimizin ders alarak; sadece Partimizin değil, ulusumuzun yakın tarihinin ders alarak bu

kendi alçakça ve hainane emelleri doğrultusunda kullanma hesapları vardır. 15 Ağustos'un 4. yıldönümünü bizim için şanlı bir yıldönümü değil, kendileri için PKK'yı ele geçirdikleri bir yıldönümü olarak kutlamak istedikler. Bu konuda her ne kadar bazı sahtekarlar açıkça isimlerini ortaya koyarsalar da; yıllardır Partimiz için kemiren, görülmemiş bozgunculuğu, her türlü feodal entrikacılığı ve küçük-burjuva hain-ışbirlikçiliği yürüten birçok tavrin sahibi olmuş ama kendilerinin sonunda tamamen ele veren bazı hainlerin de cabalarıyla tahribatlarını doruk noktasına vartırmak istedikler. Kürt meselesine başlangıçta sahip çıkıyaymış SHP, meseleyi daha hızlı gündeme getirme, hatta PKK'yı yanasmak sahtekarlığını da yine bu dönemde haldandırdı. 15 Ağustos'a doğru geldiğimizde onların hesaplarını göre, Partinin ilkedeki direnen gücü tasfiye olacak. Avrupa örgütü ele geçirecek. Parti önderliği de mümkünse Avrupa'ya çekilecek etkisiz hale getirilecek; etkisiz duruma getirilemezse eğer, büyük bir fitriyaya, "PKK'ye evet, APO'ya hayır" sloganı altında son hamle yapacaktır. 15 Ağustos'a geldiğimizde gerçekten Avrupa emperyalizmi TC'nin direktiflerini aynen uyguladı. Yine birkaç hain tam o aya denk gelecek bir biçimde sözümüne isyan bayrağını çekti ve önceden planlanmış bir oyunun gereklerini yerine getirdi. SHP içinde sözümlüne milletvekillerini peşpeşe Avrupa'ya taşıdılar. Burada sözümüne Kürdistanı kitleye sahip çıkıyorlardı. Onlara da bu rol böyle oynatılmak istendi. Baktlar ki Parti önderliği mevzisinde koparılmıyordu; o zaman büyük bir saldırıya iftira kampanyası açtılar; hem de basın yayını geniş desteğini alarak bunu yaptılar. Bu kampanyaya önderlik etkisizleştirilmesini istendi.

Ülkede de zaten özel savaş had safhaya vardırılmış, Güney Kürdistan'da daha önceden planlı bir ihanet ayarlanmış. TC, ilkel milliyetçilikle yıllardır sürdürdüğü ve ABD emperyalizmiyle birlikte yürüttükleri işbirlik temelinde onların işbirlikçiliğini iyice açığa çıkardı. Bunların Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi içindeki tukenişini engellemek için kendilerine açıkça sahip çıkılmak zorunda kaldılar. Türkiye içinde onları zorla yasatmanın çarelerini geliştirdiler. Bizzat rejim başları PKK'ye karşı en iyi cevabın o ilkel milliyetçi önderliğe nefes aldırarak olduğunu söylüyor ve bir de bu cepheden Hareketimizi tecrite almaya amaçlıyorlardı. Zaten TKP'yı uzlaşmaya çekmişlerdi; bir de ilkel milliyetçi KDP'yı aldılar yedeklerine ve solda TKP, "Sol Birlik" ve benzerlerini, sağda ise ilkel milliyetçi KDP vb.'ni dayatarak Partimizi Ağustosun sonuna geldikğince de tamamen teşhir ve tecrit etmeyi planladılar. Onlara göre, Partimizin imha edilecek gücü imha edilmiş; Önderlik zaten büyük bir çember içine sıkıştırılmış, sözümlüne nefes alamaz duruma getirilmiş. Böylesi, kalan PKK artıkları da daha demokratik bir PKK biçiminde örgütlenecéklerdir. Biz, buna resmen ad verdiklerini de biliyoruz.

"PKK-Devrimci Birlik" adı altında sahip çıktıkları bizzat kendi mektuplandırılmaya koyular. Onlara göre, 88 yılı Partimizin aleyhine sonuçlanacak ve PKK de böylece tarihe karışacaktır.

"Her gün Demoklesin kılıcı gibi, başta Partimizin kahraman dirençlileri olmak üzere, bütün zindan dirençlilerine dayatılan bu hunhar politikayı sert bir biçimde cezalandıracağız. İdamları ister gündeme soksun, ister sokmasın bu alçakça tehdit politikası karşılığını bulacaktır...

Biz ölüme korkmayız; ölümse gelen yerde ölmesini de biliriz. Ama idamdan daha beter olan bu durumun ortadan kaldırılması için özel savaşın bu tehlikeli yönlerine acımasız darbeler indireceğiz. Kendi hukukuna bile bu kadar saygısız olan bu rejim ya en azından burjuva hukuku ölçülerini içinde karmasına bilecek, ya da eğer israrını bu tutumunu sürdürürse hakettiği ve hiç beklemediği darbeleri peşsıra yiyecektir."

tıkçe yetkinleşmesi; ulusal kurtuluşun dağırak - ilkel milliyetçiliğin iflasıyla birlikte - Kürdistan çapında önder bir örgüt durumuna gelmesi; pratik deolojik-politik olarak değil, pratikte de önderliğe hakim olma; si, söz içinde her türlü sosyal-şovenizm ve oportünizmin boşa çıkarılması, dayatılan TKP tasfiyeciliğinin boşa çıkartıp devrimci sosyalizmin gereklerini sağlam bir biçimde temsil edilmesi... İste bütün bunları PKK kendi somut mücadelesinde kanlatmış. Sadece deolojik, siyasi düzeyde de sınırlı kalmadığı, aynı zamanda görülmüş bir eylemliğin altında bu yürütüldü. Daha 1988 yılı sona ermeden, güz aylarında günlerce süren askerî çatışmalarda düşman onlarca, hatta yüzlerce kayıp verdiler. Hareketimizin çok az bir kayıpla çok büyük başarılar sağlanmış sözümlüydü. Gerçekten adına evet de diyemeyeceğimiz, savaş diye adlandırılabilcek boyutlara ulaşan çatışmalara tanık olduk. Düşmanın bizzat verdiği rakamlara göre, onlarca kontrgerillanın, özel savaşının imhası sözümlüydü. Buna rağmen Partinin sürekli gelişip güçlenen partizanları sözümlüydü.

Bu yıl sona ererken iste bu gelişmeleri yaşadık. Düşmanın dayattığı özel savaş karşı Partimizin dayattığı halk savaşı temelinde, gerilla'yı geliştirme politikamız önemli oranda hayata geçme gücünü buluyor. Ve israrla uygulanmak istendiğince nasıl önemli başarılar sağlanabileceğini ortaya koyuyor.

Demek ki, '88 bu anlamda tarihi bir yıl anlamını taşıyor. Düşman açısından hayatı bir yıl olduğu kadar, mücadelemiz açısından da böyle bir yıl niteliğindedir. Sımdı bu yıl sona erdiğinde daha da açık

görölmüştür ki kazanan halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesi ve buna önderlik eden Partimiz oldu. Kaybeden ise tüm böbürlenmelerine rağmen, kendisi de yenilgisini tiraf etmekten geri kalmayan düşman, onun özel savaş ve her türlü dolaylı-direkt yandaşları oldu. O halde, diyebiliriz ki, '88 Partimizin, halkımızın ve ulusal kurtuluş savaşımızın oldu. Bu yılı geride bırakırken, yeni bir yıla giriyoruz. Bu yeni yıl, düşman için, halkımız için ve Partimiz için neyi ifade eder? Yakın geçmişin tarihi dersleri ışığında bunu görmek, değerlendirmek büyük önem taşıyor. Geçmişte içine düşülen yanlışları, yanlışları atmak için bu yıl zorunludur.

Bu yeni yıl karşılıkların, yakın tarihimizin, özellikle de '88'den dersini sıkı sıkıya derlemek, kayıplarımız açısından gerçekten kabul edilmemesi gerekeni yaşamamak ve daha da büyük başarılarla ulaşmayı mümkün kılacak uygulamaları şahıhı olmak için, durumu iyi değerlendirmek hem mümkündür ve hem de büyük gelişmelerin esası olacaktır.

'1988'in özel savaşta düşman açısından stratejik bir anlamla sahip olduğu açıktır. Stratejik bir anlamla sahip olmasının diğer bir ifadesi de şudur ki, düşman bütün ekonomisini böylesi bir özel savaşın emrine verdi. Bunu hem de yüksek enflasyonu göze alarak; muazzam iş ve pa borçlanmayı göze alarak; kitleleri tahliye etme noktasına getirebilecek tehlikeleri göze alarak yaptı. Bunu yaparken tek hedefi, özel savaş kazanmaktı. Birçok çevre halen Türkiye'nin ekonomik yapısını düşüyor; mutlaka sosyal patlamalara yol açacağına beliriyor. Ama sonuç gözünne getiriyorlar veya özel savaş kendini sansürle yürüttüğü için görmek istemiyorlar. Bütün bunlar özel savaş için yapıyor; özel savaşın stratejik bir yön olduğu için ona bu kadar ağırlık veriliyor. Türkiye birçok yazar-çizer tarafından tahliye tabi tutulmasına rağmen, bir türlü bu gerçek kabul edilmek istenmiyor veya çok sınırlı olarak doku-nuluyor. Ama herkes Türkiye'nin yaygın bir kriz yaşadığını ve o krizin temelinde de "Doğu problemi", yani Kürt sorununun olduğunu söylüyor. Artık işadamlarının tutalim, çeşitli aydınlarına kadar bunu söylüyor, lakin zorlukta ıtraf ediyorlar. Ama daha da üstü deşilirse, gerçekleşen krizin kendini en çok açığa çıkardığı ve derinleştiği sorunun bu olduğu ve bu sorunun Partimiz tarafından hem ortaya çıkarılıp hem de çözüm yoluna gidildiği gereği iyi görülüyor.

Devrimci savaşımızın bu açıdan da stratejik bir önemi yaşadığını kabul etmek gerekiyor. Partimize

biçilen imha etme ve kalamaları da reformize ederek devrimci özünü bitirme planının boşa çıkarılması anlamında stratejik bir önemi söz konusuylur. Eğer düşmanın stratejisi bu yıl içinde başarıya gitseydi, biz stratejik bir yenilgi almış olurduk. Yenilgisiz sonuçları ağır olur; yıllar sonrası olumsuz yön den etkilirdi. Ama bu yıl da stratejik anlamda bir yenilgi almamamız; bilakis üstün bir stratejik başarıya yaşamamızın, ölümdüdeki dönem, birçok olumlu gelişmenin yaşanacağı, büyük bir potansiyel güce kavuşurması sözümlüydü. '88'in stratejik anlamı budur. Geniş bir soluk alma, gerilla'da hem yerleşme ve hem de yetkinleşme, Parti içinde kesinleşme, doğru bir örgüt anlayışının her düzeyde kendini hakim kılması, dayatılan her türlü pasifikasyon ve provokasyon boşa çıkarılması, ulusal kurtuluş savaşlarında ilkel milliyetçiliğin iflasının yaşanması, küçük-burjuva reformizminin ulusal direnişe daha bir adım bile alınması, yaygın bir sürgünü Güney Kürdistan'ı da aralarından alarak yaşatılması, bu bula mukabil Partimizin kitleleri bir patlamaya dönüştürmesi, kadrosal yönden gelişmesi, yalnız kaybedilen yerlerinin doldurulması, kadronun genişlemesi, katbekat daha fazla hem de savaş tecrübesiyle yetkinleştirilmesi... İste tüm bunlar bu yıllarda ileri bir boyuta ulaştırdı. Bütün bunlar birleştiğinde görülecek bir, düşmanın özel savaş ordularını Kürdistan dağlarında başına bela olduğu gibi, Partimizin de gerilla deneyimi bazı istisnalar dışında esas itibarıyla uygulamaya geçmiş oldu. Demek ki Partinin iç örgütsel yönünün netleşmesi, bunun kesinleşmesi; özellikle dayatılan provokasyonun en sonucunun da iflas ettirilecek buna ulaşılması, dayatılan imhannın boşa çıkarılması, gerillanın yetkinleştirilmesi, ilkel milliyetçiliğin ulusal kurtuluş safhanına dayattığı teslimiyet ve inanç boşa çıkarılması; tüm bunlar stratejik anlamda başarı olmaları gerekiyor. Yaşanılan kayıplar taktik kayıplardır; hatta önlenilecek kayıplardır. Ama, parti taktikliğe hakim olamama, hatta taktikliğe içten içe duyulan tepki, onu uygulamamak için her türlü ortayolculuğun dayatılması; bir türlü kendini ve örgütü koruyamamaları alışkanlık haline getirilmesi; daha bazılarının adeta örgütünü düşmana yenilgisini bekler gibi beklemesi bu kayıplarımız daha da fazlalattırdı. Ama bunlar bir bakımla stratejik kayıplar olma, Partiyi sundukları dersler açısından ve bu derslerden alınan sonuç alma sonucu güce dönüştürdüler. Ve bütün bunlar 88 yılı şağırdı.

Sımdı bu sona erenken görüyoruz ki, Partimiz ulusal kurtuluş savaşlarında, yalnız Kuzezy-Batı Kürdistan'da değil Kürdistan'da deolojik, politik ve pratik önderdir. Partimizin sadece Kürdistan ulusal kurtuluş safhanada değil, Türkiye'nin devrimci-demokratik ve hatta Ortadoğu'daki halk hareketleri safhanında da saygın, örnek anlamında, birçok deneyiminden ders çıkarılan, sağlam bir pratiğin sahibi olması gereği vardır. Partimiz sımdı yalnızca öğreniyor, artık öğretiyor da. Yine iç bütünüllüğü açısından, eskiden varolan deolojik-politik birlik şimdiki en güçlü bir pratik-örgütsel birliğe tamamlanmış buluyor. Örgütsel çözümlenmeler stratejik ve taktik önderlik düzeyinde en sağlam bir tanıma ve giderek uygulamaya kavuşmuştur. Doğru parti inşa edildi, örgütlenir ve yönettir sorusuna en iyi cevaplar bu yıllarda verilmiştir. Sağlam militan kişilik nasıl yaratılır, özellikleri ve uygulama esasları nedir, adım

adım nasıl hazırlanır, işte bütün bunlar pratikte gerçekleştirilmiştir. Bütün bu gelişmelere biz stratejik düzeyde kazanımlardır derken, bir doğruyu dile getirmiş oluyoruz. Kazançlar stratejik düzeydedir, çünkü yıllar sonrası etkileyecektir. Düşmanın dayattığı bütün stratejileri işleme duruma getirdiği, ulusal kurtuluşçu safhanımızda diğer sınıfların olumsuzluklarını bertaraf ettiği ve en ilerici sınıfın önderliğini pekiştirdiği için stratejiktir. Taktiksel önderliğe sağlam adımlar atılmıştır. Partinin kadro gücü savaş zeminlerinde, zindanda ve yurt dışında devrim için yaşayabileceğini, devrim pratikte gerçekleştirilebileceğini kanıtlanmıştır. Sınırlı da olsa her türlü imhaya, provokasyona dayanabileceğini, boşa çıkarılabileceğini gösterebilmiştir. Stratejik-taktik önderlik içinde bir gelişmeyi en anlamlı bir biçimde bu yıl da yaşamıştır. İste bütün bunları gözönüne getirdiğimizde, 88 yılı devrim açısından; ulusal direniş, halkımız ve buna önderlik eden Partimiz açısından kazanılmıştır diyorsak, doğru ve yerinde bir değerlendirmeyi yapmış oluyoruz.

Ölümdüdeki yıl ve yıllar şüphesiz ki, bu temelde kazanımların kendini daha çok açığa vurduğunu ve yıllar olacaktır. Düşman şüphesiz kendi özel savaşını 89 ve daha sonrasına da yaygınlaştıracaktır. Ama asıl stratejik başarılarımız geçmişte, özellikle de '88'de yaşadığımız 89 ve sonrasında ancak bazı taktik başarılarla deneyebilecektir, ki bu da ancak mümkün olabiliriz! Yani kendi özel savaşında geliştirdiği yeni sistemleri yoktur. Her türlü silah denedi; sonuçta istediğini elde etmek surdada kalsın; tarihinin her bakımından en çok kayıpların en çok yitirdiği, ekonomik çöküntüyü en derinliğine yaşadığı, siyasi keşmekeşi, inancsızlığı iktidar ve muhalefet düzeyinde had safhada yaşadığı Cumhurbaşkanı tarafından tutulmuş parlamento ve hükümetle kadar, her türlü inancsızlığı, çürümüşlüğü, rüşvete battığı, tüm bu gerçeklerin bizzat burjuva basınında bile artık ayakta çıktığı bir dönem yayılıyor. Dışarda emperyalist müteffiklerine o kör inkar politikasını kabul ettirmekte zorlandığı, en azından sınırlı da olsa burjuva ölçülerine uyma gereğini daha da fazla duyduğunu, ABD'den bile artık TKP meselesine daha da gerçekçi yaklaşması gerektiği konusunda azarlar itiraz bir süreçte bulunuyor. İttisacı 88 için di emperyalist çevrelerden almış olduğu desteği ölümdüdeki dönem fazla bulamayacaktır. NATO, ABD, Almanya, her zamankinden daha fazla, Kürt meselesine siyasi çözüm bul diye ona dayatmalar bulunacaktır. Yine, bu konuda yeni çözümleri dayatacaklardır; bu TC'nin sağladığı dez desteğin zayıflamasına anlamına gelir. Aralarındaki çelişkinin gelişmesi anlamına da. Buna yasayacaktır. Burjuva muhalefete ulusal sorunda sağladığı birlik de bozulacaktır. Daha şimdiden çatırdamış bulunuyor. Kızışan sivil savaşımı ulusal sorunda olduğu gibi, demokrasinin birçok sorunda da karşı karşıya gelişmelerine yol açacak ve kendi klik savaşımında kızıymayı getirecektir. Zaten özel savaş aygıtı aşmıştır; özel tim, korucular işleme durumdadır. Teritorial veya mahalli savunma birlikleri adı altında yeni bir sistem geliştirmek istiyor. Bu sistem de ne olduğuna iyi biliyor. Daha önce MHP eliyle örgütlediği sivil-faşist terör örgütlerini geliştirmek istiyor. Özellikle Kürdistan'da gelişen direnişin Türkiye'ye sıçramasını engellemek için ve Türkiye'deki sınıf mücadelesinde

M. Can Yüce:

"Güzel ve özgür bir yaşam için ölümle kucaklaşıyoruz"

Sevgili Partime , Yoldaşlar!

Bu sözcüğe çok şey aslında her şey gibi. Ortak kavga, irade ve eylem birliği, düşün birliği de demektir. Yani ortak bir yaşam biçimi, düşünüş ve eylem birliği diye gelten bir sözcük. Dava arkadaşları, mistik bir bağlılık ve sevgi dedikler. Bu bağlitik, mayasını ortak düşünceinden alır; ortak amaçlarla, ortak yaşama, ortak kavga ve eylemlerini. Ve aynı örgüt çatısı altında bicimlenir. Yürütüldüğü yoldaşık bağından, yoldaşık duygusundan, yoldaşık sevgisinden daha da dergeli bir şey düşünmemiyorum. Böyle soylu, güzel ve kutsal bir yaşamla sizle bağlanırım. Bu yüce ilahiyetle sizinle aynı dava denizinde kucaklaşıyoruz için, biliseniz ne kadar mutlu ve kıvançlıyım! Bu duyguyu ancak yaşayabiliriz bilecek, anlayacak, etinde kemiginde hissederek yaşayabiliriz, sevincine ve coşkusuna varabiliriz. Size, yoldaş diye seslendimimde, tüm hücrelerimi bir sevinç, coşku dalgası kaplar; tüm benliğimi etkisi altına alır. Bu sevinç sonrasında ne mutlu ki PKK'lıyım diyeyi geliyor insanım. Yaşatan, yaratan, kişilik veren, çağın yakalamasını öğrenen, sorumluluklarını bilincine vardırnan, kavga adamı edeni, onuru ve kişiliği bir yaşam için ÖLMEYİ öğreten O'dur. Çünkü, varoluşu nedir? O. Kölelik ve eşağlanmanın hüküm sürdüğü bir toplumdaki insanı değerler kazandırnan, onları yeniden yüceltmeğe layık olduğunu yere koyan da O. "PKK"lı olma, "yoldaş" sözcükleme nedir? Bizim için çok yüksek ve derin anlamlar yükli bu sözcüklerle, onu kişiliğine bütüneşebilenlere... Doğal olarak bana varmak için kavga etmek yine kavga etmek, her düşüşün nedenleri ve sonuçlarını çözümlerine ayağa kalkmak ve yaşamı bütün boyutlarıyla devrimleştirmeğe gerekir. Yüzyılların anlayış ve alışkanlıklarının hüküm sürdüğü, insanı değerlerini öğrendiği, sömürgeci ve çağdışı değerlerin egemen olduğu bir toplumda filizlenen devrimci değerlerin kısa sürede yeni bir kişilik yaratmasını elbetteki zor, uzun süreçte olabileceği bir iş. Ama ötaneksiz dedikler. Bizim kısa tarihimize, bunun yüzlerce örneğiyle dolu.

Yoldaşlar, mücadele yaşamının büyük bir bölümünü faşist sömürgeci zindanlarda geçiren, bugün ise aynı güçlerce ölüme mahkum edilmiş bir yoldaşınız kadar, son kez size seslenmek, baz duyuk ve düşüncelerimi ana çizgilerinde de olsa iktemek istiyorum. Bunu, sizden aldığım şevk ve moral gücüne güvenen giden bir yoldaşınızla, sevgi, seilme ve kavga mesajı olarak algılayalım. Bir varlığını meil ne dedikler için. Öyle de olsa, vcdanımı rahatsız eden gerçik yaşamımdaki bir-iki noktayı belirtmeden geçmeyeceğim.

Evet, mücadele yolu, bizim ölkemizde daha bir çetin, daha bir

zorlu, daha bir iniş çıkışlı, daha bir özveriylidir. Bunun nedenleri belirdir. Ortadoğu çağında depremin yaratacağı kadar büyük bir dava olması. Büyük dava, büyük insanları, güçlü insanları omuzları üzerinde yükselir ancak. Büyük bir davayı omuzlamış PKK, bizi bu devanın gereklerine göre eğitti. Yeniden biçim verdi, yeni bir kavga ve yaşam biçimi vermeye çalıştı. Bu PKK kişiliğiyle kısaca, PKK kişiliğini edindim, tüm eski eğitim, düşünce, davranış ve alışkanlıklarımı altı edip devrimci öğeleri kişiliğümün tümüne egemen kılmak sürç işiydi elbette. Tüm hayat hikayemi anlatmayacağım, bunun gerekizi görüyorum. Bunun yarısını size bırakıyorum. Şu kadranı belirteyim. Partiyi varlık nedenim bildim. Onunla yaşadım, onunla coştu, onunla sevindim, onunla öldüldüm, onunla duygulandım, onunla düşündüm. Onsuz bir yaşam çizgisi düşünmek ne kelime... Düşünmemiyorum.

Böyle olmakla birlikte, PKK ideolojisi ve değerleriyle tanışmam, onları benimsemem, özümlemem, kavga ve yaşam biçimi olarak seçmeye çalışmam, hem PKK kişiliğiyi ete-kemige bürünmek anlamına gelmiyordu. Daha işin başındayım. Yılların köklesmiş alışkanlıkları, yer etmiş eğilim ve yayitlikları bir garda istense de atılmıyordu. Köklü bir devrim geliyordu. Bu kişiliği düzeyindeki çelişki ve çatışma varlığını sürdürmekte. Bu kıyasıya bir devrim kavgasıydı. Diş koşullar devrimci olmayan öğeler, tehimide islediyi dönemlerde bu öğeler yeterince etkisizleştirilmişmişe öni fırılıyor. Bendeiki kişilik düzeyindeki bu kavga etki, olumsuz öğelerin öne fırladığı, davranışlarını (önemli davranışlarını) belirlediği anlar olmuştur. Örneğin polis sorgusu.

Diyebiliriz ki, mücadele yaşamının olumsuz anını oluşturur. Partiyeye layık bir tavır koymamıştım. "Ser verip sir vermeme" siyrim yaşamıma geçirememiştim. Oysa PKK'lılık, PKK kişiliği sözcüğü tam anlamıyla direnişti, kavga; dir: yüce değerler uğruna, dava uğruna ölmeyi bilmektir. Engin bir fedakarlıktı. İşkencenin, ceadının, soaksuzun üstüne üstüne yürümektir. Tek sözcükle kararlı, inatçı, sabırlı kavga; Evet, ben bunlara uymadım davranmamıştım. Partiyeye yeterince temsil edememişim iştece tezgahlarımda. Bunun biricik ve esas sorumlusu bendim. Oysa sorumluluklarım vardı. Bu durumu daha da ağırlaştırıyordum. Kişiliğime devrimci olanla devrimci olmayan arasındaki çatışma, bir an için de olsa, olumsuz olanın lehine sonuçlanmıyordu. Ama yaşam ve kavga tüm hızı ve şiddetliye sürüyordu. Bunu ayak uydurmak, olumsuz kaynak ve nedenleri üstüne cesaret ve kararlılıkla yürümek gerekiyordu. Politikli tavırın nedeini şöyle de benlerimdiriyorum: Demek ki PKK'nın bana verdiği ideoloji ve kültürü güçlü bir ideolojikle dönüştürmemeliyim. Zorlukları altından kalkabilecek, dava uğruna ölmeyi bilecek

kadar güçlü bir kişilik... Zayıflıklarım inanc eksikliğimden, ideolojimin eksikliğinden kaynaklanmıyordu kesinlikle. Bilinçli, inanca vardı. Ama eksik olan, bunlarla henüz tam olarak kaynaşmamış bütünlüğümün bir kişilik, irade gücüyüdü. Zayıf yanım buydu. Pratik bunu göstermişti. Benim için görev, kendimi yeniden deyim yerinde ise yaratmaktı. Diğer bir deyişle PKK ideoloji ve değer yargılarıyla kişiliğimi yeniden biçimlendirmek, zayıf eski yanları giderip güçlendirmek, benim için görev buydu. Geçmişteki bir olumsuzluk, bir eksiiklik, bir vcdan azabı, hep acı vericidir. Bu doğru ve kesindir. Ama bu bir yaşam biçimine, bir duygu ve ruh haline dönüştürülemezdi. Böyle bir şey olumsuzluk tutsağı olmakla ki; kavga; sevirici, kayıtsız kalmayı getirmekten başka bir sonuç vermez. Geçmişteki o olumsuz anı, o kahredici zaatı kavga;da, içteki ve dıştaki düşmana karşı, kamçılayıcı olmalıdır. Özellikle bu, içteki düşmana karşı gözönünde tutulması gereken bir deney olmalıdır. Yoksa ben adam olmam gibi yanlış bir kanıyla kendine bir yakağım, tükenişini görürdüm. Burada sorun, yine bryeşan, ün, şan vb. sorunu değildi. Devrim bir neferi olmak karardında olan bir bireyin, sözcüğüne gerçek anlamında PKK'lılaşmasıdır. Yaşamın tüm anlamlarını, özün çizgisini yönlendirebilme sorunu'dur. Bu da kavga içinde olur.

"Bir devrimin en büyük eseri, onun yarattığı devrimcilerdir" sözü boşuna söylenmemelidir. Biziz de Kürdistan devrimi yoluyla doğru yaratıcağı. Birey, topluluk, üye, parti etkileşimi içinde birbirlerine bir şeyler vererek, bir şeyler katarak ikinci ögenin başatlığında yaratılır devrimci.

PKK düşüncesine doğana kadar toplumumuzda egemen kişilik tiplerini biliyoruz. Ortak noktaları yabancılaşma, soysuzlaşma, siliklik, uydulasma, ve kişirlik olan bu kişilik tiplerinin Kürdistan ulusal gerçekliğine olduğu kadar, çağdaş insan kişiliğine de yabancı ve karıştır. PKK, bütün bu kültüre ve kültürel değerlerin ürünü olan kişilik tiplerine karşı savışı. Özgür, çağdaş, onurlu ulusal ve toplumsal değerlerle özümsemesi bir kişilik koudu öüne. Yeni tipte bir Kürdistanı yaratmadığı bu. "Her gün kölece bir yaşam altında barış içinde yitip yok olmaksızna, savas içinde özgür ve demokratik bir ulusal yaratma" şiarının birey düzeyindeki kavgasıydı bu. Onun için bizi, beni PKK'yattı. Kürdistan özgürlük kavgasını yarattı. Çok şey verdi. Bunu her dokumda hissediyorum.

Devrimci öğeleri, birey yaşamının her alanına egemen kılmak sürç işiydi dedim. Bugünden yarına olacak bir şey dedikler dedim. Polis sorgusundan sonra karşılaştığım ikinci büyük sınav 1980'in sonlarında Diyarbakır zindanlarında dayatılan teslimiyet programıydı. İşkencenin vahşeti bu; tüm devrimci ve insanı değerlerin ayakları altında çinlenmesiydi. Onlar bizi de yabancılaştırıp ihanet ettirmek karardandıydılar. Düşünçelerimizi, inançlarımızı devrimci

ci ve insanca olan her şeye karşı suç işlettirmek istiyorlardı. Bu zindanlar özgürlük tutsakları şahsında PKK ve önderliğindeki bağımsız davasını boğma ve zindanın kasvetli labirentlerinde gömme ezme komposuylu, planlıydı. Tehlike düşünülmecek kadar büyüktü. Görevimiz de açık-seçikti. Direnmekti, bizi de öyle yaptık. Parti bayrağını zindan burclarında dalgalandıracak, kompo ve onurları boşa çıkıracak, yaşam, kavga ve özgür yaşam umudunu haykırcaaktık. Bu haykırış, işkencenin yüi aldığı çığlıklarla birbirine kavuşacak ve halkımız, Partimizin yürütüğünde, beyinde yanmasını bulacaktı.

Evet, dayatılan imha planları ve komplolar karşısında, "Direnmek yaşamaktır." Başka bir yolu yoktu. Düşün tüm olanaklarıyla, saldıran silahlarıyla, Türkiye ve Kürdistan'da ele geçirildiği siyasal üstünlikte tüm şiddetliyle saldıranıya geçmişti. Tutaklarını ise, inançlarını, düşüncelerini, halk sevirilerini, güzel ve özgür yaşama olan umutlarından başka silahları yoktu. Ama bu silahların gücü korkunçtu. Öyle korkunçtu ki, bu külmöz bir iradeyle devdüyordu. O, tepeden tırnağa kadar silahlı olan ve tek güç olduğu için ilan eden cuntayı deş getirecekti.

'80 sonlarında başlanan, 1981 Mayıs'ının sonlarına kadar süren soylu direniş içinde bir nefer olarak yerim aldım. Sorgu, benim için unutulmaz bir deneydi. Aynı hata tekrarlanmamalıydı artık. Burada esas kaygı, kimsel kanıtıma değildi. Kesinlikle temel kaygım ortak davaya yeterlenemir ve gücüm öçülmeye katkida bulunmaktı. Bununla huzura kavuşabilir, bununla yaşayabiliriz. PKK'lı kişiliğün bir sürçte gelişip kişileşmeceğini inandırıyor. Her gün, her saat etimede-kemiginde hissettiğim sorumluluğu böylece yerine getirebiliriz. Buşüyledeklirim, tüm devrimciler, her devrimci için geçerlidir. Aslında sorumluluk bilincine, parti bayrağını zulmün burclarında dikmek anlayışıyla direniş sürdürdüm. Mayıs 1981'in sonlarına doğru ortak teslimiyetin geneleştığı bir ortamda ben de teslim oldum. Evet hepimiz teslim olmuştuk. Ama bu, tek tek bireylerin direniş sürdürmelerini için bir gerekçe olamaz. Biliyoruz ki direniş, son çözümlenmede bireyseldir. Örgütün dağıtıldığı noktada bireysel inşiyatı, bireysel irade belirleyici rol oynar. Partiyi temsil eden, bunu ölümlü pahasına yapabildi. Bu anlamda hiçbir engel yoktu. O halde, kendime ilgilil olan teslimiyet sorumluluğuna bana attı. Zorluklar karşısında boyun eğmişim. Ama, inanc ve ideolojik düzeyde bir boyun eğiş değildi bu. Teslimiyeti şiddetle inatlıyım.

Teslimiyet ortamında, vcdet ve zulüm altında mahkemeler açıldı. Benimkisi daha sonra ek ana davaya ekendi. İki mahkemedeki tavrim, siyasi savunma temelinde olmakla beraber, biraz tutuk, biraz edilemedi. Oysa konumum, siyasi sorumluluklarım daha etkin bir tavır sergilememi gerektiriyordu. Ama kıs sürede bu tutuk ve edilegen tavır asıldığını gönül rahatlığıyla söyleyebiliriz.

Bu yazımda, çağdaş KAWA Mazlum yoldaşı anmadan geçmeyeceğim. Mazlum yoldaş, zifiri karanlılık yüzen, üzerinde kara bulutların dalgaştığı cezaevi labirentinde, bir güneş gibi doğdu. Yolunu zıyadınlattı. Teslimiyetten kurtuluş yolunu gösteren bir meşaleydi. Devrimci Kawadan süzülerek gelen 1970'lerde PKK kimliği kazanana, 1981'de yükselen ama yenilen, tarihsel direniş çizimizin yeni koşullarda (hem de çok koyu ve umutsuz koşullarda) kıvcılamıydı. Nevroz isyanının yürüklerde, bilinclerde toplumsal ateşle dönüştürte bir kıvcılam. İhanete, teslimiyete ve zulme en üst düzeyde bir başkaldırıydı. O. Mazlum bir isyandı; bilinci, umudu devrimci Kawa'nın öraşinde döven, proletar bir biçim verendii O! Hayri yoldaş; "Bizde inanc var, ideoloji var, ama azimde eksiklik var, ölmeyi bilmekte tereddüt var" diyordu. Soylu bir dava uğruna nasıl öleceğimizi biliyoruz. Bunu Mazlum yoldaş öğretti bize. Teslimiyet labirentinde elimizden tutup kurtuluş kapısına götüren Mazlum yoldaşı. Mazlum'un bana öğrettiği derin, bende bir kilometre taşı değeri olanı olduğunu aynı çizerek vurgulamalıyım. Sonraki mücadelede, direnmişleride Mazlum'un derin çizgisi vardır. Sonraki yıllar biliniyor.

Yedi yılı yakın bir süre birlikte işkence gördüğüm, birlikte neşelenişinde, birlikte acı duyduğum, birlikte coştuğum, birlikte duyduğumlandığım, birlikte direndiğim ve yaşadığım zindan yoldaşlarını Şiz özgürlük tutsakları!

Yakında, fiziki olarak ayrıla-çıkışımız sızden. Ama bu fiziki bir ayrılıktır. Gönüllerimiz yine birlikte Kürdistan için parçacak, yine birlikte seveceğiz, coşacağız, özlemlereceğiz. O güzel sözcüğe dile gelen ortak kavga, kucaklaşacağız. Önemli olan da bu değıli mi? Geçmiş mücadelede deneyimimiz kızi yolu değeri kanlıları, canları, yaşamlarına çizmişlerdir. Onları direnişle, özgürlük mücadelesiyile özdeşleştirip, bayraklaştırdık. Diyarbakır zindan şehitleri, Mazlumlar, Hayriler, Kemaliler, Akifler, Ferhatler ve diğerleri... Biz özgürlük tutsaklarının omuzuna parti bayrağını, onurlu dalgalandıran önderleri yükledikler. Bu görev, her saat yürüğümüzde, bilincimize titretişler yaratıyor. Bizim onlara karşı namus borcumuz var. Onların şerefle dalgalandırdıkları parti bayrağını, gözbebekleri gibi korudukları ve zindanında özenle titredikleri parti birliğini zindanlarda bir tutsaklara emanet ettiler. Uzun süreli devrim kavgası bir bakıma bir "bayrak yarıdır." Mazlumlar, Kemaliler, Hayriler ve diğerleri yüzlerce yoldaşın bu bayrağı devraldık. Onurluca taşımaya, onlara layık olmaya çalıştık. Yarin, biz de başkasına bırakacağız. Düşen her gerilla, bayrağı saftaki başka birine teslim edecek. Bu ve sürüp gidecektir.

Özgürlük tutsakları!

Mazlum, Hayri ve Kemal yoldaşlar şehit düştüklerinde bize güvenciyorlardı. Parti bayrağının emniyetinde dalgalandıranı, o yüce dava uğruna ölmesini iyice belilediğimizi

biyolortarı. Onların yağıdı direniş atəşinin sönmeğecini, daha da büyöşerek tüm ölkeye, tüm bölge ve dünyaya yayılacağı, bozkirin yangını örneği her zaman tuturacağıni biliyoruz. Öyleyse onların gününe, inancına layık olmalıyız! Direniş zincirine daha büyük ve soyu halkalar eklemeliyiz.

Onlar, kavgayı salt açık ve görülen düşmana karşı olarak anlamıyorlar. Parti birliğini ve disiplinli nabedati edoce bilginli, anlayış ve tutumlara karşı da tektike olmaları gerekteğini anlayıyorlar. Onlar layık olmak, kavgayı yaşamın her alanına yayıp egemen kılmak demekdir.

Zindanlar içinde Diyarbakırın özen bir öneli ve anlamlı var. Onun devrim tarihimiz içinde oynadığı tarihsel rolden leri geliyor. Direniş çizimini, Diyarbakır ösünden gelen çeki, çelikleği ve kristalize oldu. PKK kiliğini kazandı. Bu doğal olarak birlikte bir ruh, bir direniş ruhu doğdu. Bu ruhta Hayr'ın ahi ve bilinci var. Mazlum'un cesaret ve öngörüsünü var. Kemalin'özgürleşme ve proletar enternasyonalizmi var. Yoldaşlar! Bu ruh yaratmak ve mücedelele Bizim genel düzeyi ile bölünestiriciler. Gerillanın namulusundan çıkan kursun, nasil ki özürlüğü tökürlüğü vadilerimiz, değışirmizi söylüyorsa, biz de bu ortak kavga-yı ustat, inanc ve kavga sarıklarıyla katmalıyız. Direniş ruhu bugün tüm Kürdistan'ı kavramış, gerilla birliğine ad olmuş, tutsa-lar yaşamı sevindik, kavga adı olmuş, kısıcaası Kürdistan bağımsızlık ve özürlüğü kavgasının kendisi olmuş.

Evet, bu bayrak yarıdır, bayrağı şerefle taşıyanlara bir selam olsun! Şerefle teslim edene dek, buradan ayrılmak, gözüm ardında kalmadan ayrılmıyor. Size inanıyorum ve güveniyorum. Sizinle birlikte onurluca taşıdığımız bayrağı idam sehpasında da onurluca değalandıracağız, devrim sehtilerine, size ve Partiya, halkı layık olacağına söz veriyoruz. Yoldaşlar! Düşman aramızda sözünü duvarlar, özürlüğü engelleştir tek örgütler, bunlar parmaklıklar dikti. Bütün demir etkin ve militan müceduleten alıycokmak içindi. Gerçi tüm enerjimizi, gücümüzü ve emeğimizi devrime aktırmazda önemli engeller koydular. Ama hepten tutacak edemediler. Yaşam için, güzel ve özürlü bir yaşam için ölüme kukaklaşyoruz. Her gün onar onar, bökük bökük... Bu olay karşısında iki külduyguya kapılmak doğaldır. Bir yandan soylu ve büyük bir davaya genç bedenlerimiz katık yapmak sevincinler, onurların, kıvançların enerjimizi, gücümüzü ve emeğimizi içine daha fazla yötendemenin, yamamamızın, katamamızın getirdiğı burukluk. Kuşkusuz bu salt bir duygu, belli bir özlük. Her obalece-ceklerle, obaleceklere değıl; "olanlara yaşadığımız bu süre içinde kıvanç, sevinc ve mutluluk duyabileceğ kadar bir şeyler yapabiliyoruz" diyen bir soruyla kendimi sorguluyorum. Önelim olan "ömür" denen yaşam serüveninde tüm yeteneklerimi, gücümü, enerjimi, emeğimi, kısıcaası tüm yanımı bu kavga-yı tam kapasiteyle verebilirdim mi? Sorularımıza gereken budur. Kuşkusuz yaşamak güzeldir. Ama güzel ve mutlu olan kişilikli yaşamdır. Kişiler yapabilecekleri ile değıl, yaptıklarıyla, yaratıklarıyla değerdendirilirler. Bir bütün olarak yaşam serüvenine baktığımız çok hatırlarım, çok zayıf yanlarımız olmasına karşın özürlü ve mutlu bir yaşam için çaba harcadığımız, bunun da yaşam nedenim olduğunu söyleyebiliriz. Bu bakımdan kendimi celaladin karşısında çok mutlu hissediyorum. Biz Kürdistan devriminin ilk

kuşağı, tarihsel görevimizi az da olsa yapabildik, bundan kıvanç duyuyoruz. Ancak kendi payıma çok şey yaptığımız, tüm yeteneklerimi harekete geçirdiğimi, gücümü ve enerjimi tamamıyla kattığımı sanmıyorum. Ama bağımsızlık ve özürlüğü kavgasının bir neferi olarak, olansakların izin verdiği ölçüde yürüdüğümü sanıyorum. Ama yine de size, gelecek kuşaklara borçlu olduğuma kuvvetle inanıyorum. Üzünü nedenim bu olacak sadece.

Yoldaşlar! ARGK'nın savaşçıları!

Eruh ve Şemdinli'de yağıtınız ates biçti doğdu; heyecanınıza heyecan kattınız. İnanıyoruz ki herkes aynı düşünmüştür. Oh Önelim! Ülkemizin değışirmesi isyan atışının daha gur, daha bilinci, olarak biz yitirdiğimizi görebildim; böyle bir büyük olaya tank oldum. Bu duygunun ne olduğunu biz özürlüğü tutsa-larını biliverinle anlatır. Kendi öz halkının silahlı yansımasını ve geleceğı için savaşmış görmek ve bu yolda çağdaş yöntemlerle, örgütlerle emni edimlerini yürüdüğüdür görmek, eli-kolu bağılı, etkin militan kavgasından alınmış biz tutsa-lar için yaşam gücü, yaşam kaynağı olduğunu belirtmeye gerek yok. Biz yaşamdan direnmeyi, KAVGA'yı analizyoruz çünkü, Kürdistan'da değıl tür yaşamaları, yaşam biçimlerini gerek bir yaşam kabul etmiyoruz çünkü.

Yoldaşlar!

Bizim davamız büyük bir davadır. Kürdistan özürlüğü kavgası salt Kürdistan'ın kurtuluşu götürmekle kalmayacak; aynı zamanda Ortadoğu devriminin anahar rolünü de oynayacaktır. Ulusal bir olay olarak algılanamaz, bölgesel ve uluslararası etkileri, sarınsıları çok derinleri bir devrimdir. Mücedele pratiği, bu saptamamıza doğrulamıştır. Eruh ve Şemdinli'yle emlelerinden bu yana, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı, Ortadoğu politikasının öteki durumuna geldi. Filistin'de çöküş solda. Dost ve düşman gücü, bölge politikalarını yeniden gözden geçirmeye, Kürdistan ulusal kurtuluş etmenini hesaba katmaya ve onun yükselen gelişimini büyük bir titizlikle izlemeye başladılar. ABD emperyalizmi sömürgelere verdiği tüm desteğı ile Kürdistan'daki özlü imha savaşına katılırken; bazı emperyalist devletler, çevreler (AET ve onun içindeki odaklar) ise kavgamıza kapmak için çeşitli çabalar icra girildi; bağımsızlığı alternatif hazirik içindendirler. Bunun için de küçük-burjuva milliyetçi, reformist güçleri kullanmaktadır. Dost gücünün de, Kürdistan Devriminin bölgesel rolünü algıladıkları ölçüde politikalarını değiştirip belirginleştirecekleri kesindir.

Ulusal kurtuluş savaşımız yükseldiçe, gücüne güç kattıkça Kürdistan, dünya devrim ve karşıdevrim gücününin kıyasıya çatışacağı bir arena durumuna gelecek. Bu, olası bir tahmin değıl, politik gelişmenin mantıklı sonucudur. İste devamızın büyüklüğü buradan geliyor. Sorumluluklarımız, tarihsel ve siyasal sorumluluklarımız da ölçüde büyüyor. Biz, salt Kürdistan halkına karşı değıl, başta bölge halkları olmak üzere dünya halklarına karşı sorumluyuz. Bununla birlikte BÜYÜK DAVA'nın zorlukları, acıları, fedakarlıkları da büyük olacaktır. Tarihsel sorumlulukların bilincinde olduğunda, bunu üstlenmek-iğimize gerçekten hissettirdiğimize eşi görülmeyiş fedakarlıklarda bulunur insan. Kürdistan

özgürlük kavgasının bugününe dek Haki, Hayri, Mazlum, Kemal, Karasungur, Mahsum, Ferhat gibi büyük destanlar yaratmasının bir nedeni, davamızın büyüklüğü ve bunun bilince tam anlamıyla çıkarılmasıdır.

Biz, salt TC gibi çağdaş ve zorba bir gülece karşı karşıya değıliz. Tüm dünyası gerillikliğini karıştıya almışız. Görevimiz zor, çetin; ama bir o kadar onurlu ve soyulduz. Kavgamızın zorluklarını, sorunlarını ruh, bilinc, yürek ve beden olarak hazirikli olmalıyız. Kendimizi "büyük devrim" büyük insanları olarak hazirlemeliyiz. Ancak bu hazirlikte Ortadoğu'da yeni bir VIETNAM yaratabiliriz.

Yoldaşlar! Her şeyimiz PKK'dır, partimizdir. Onun büyüklüğü, doğru politik çizgisiyle, çeliktin örgüt ve disiplin anlayışıyla Marksizm-Leninizm somut gerçekliğiyle doğru ve yerarctarızda uygulamaya, gerçekce bağımsızlığı ilke edinmesiyle Ortadoğu'da komünist hareketi tek başına temsil etme onuruna sahip olduğunuzu gelir. Dünya komünist hareketinin içinde bulunduğunuz ideolojik çekmece ortadadır. Böyle bir ortamda revizyonizm ve her türden oportünizm gerek aldığı ilkeleri ve tutarı tavrla Leninizm bayraklarını dalgalandırmak çok önemli bir olaydır. Bu olgudan üzerimize ok sorumlulukları ve görevler kaymaktadır. Marksizm-Leninizm ideolojisi ayrınlığı, her türlü sağ ve sol sapmaya karşı korumak; Leninizm bayrağını dalgalandırmak...

Özgülü yapımızda Parti birliğıne yapsamız ve değırlı varlığıdır. Parti birliğıni gözbeğizmiş gibi korumalıyız. Düşman, birliğıimizi baltalamak, komünist kiliğimizi değıştirme için çok çalıştı, uğraştı. Bundan böyle de çok uğraşacak, açık-gizli, dolaylı-dolaysız, incekaba her türlü yolu deneyecektir. Buna karşı uyanık olmak, Parti bilincini, örgüt ve disiplin anlayışını hep canlı tutmak; bozgunculuğa, bölücülüğe, hizipliğe vb. karşı tetikte bulunmak bizim için yaşamın en önemli emedir. Gerçi ideolojimize alternatif bir gücün ortaya çıkmasının maddi, toplumsal koşulları yoktur. Ama, özellikle diştan donanımlı ve bağılantı sahte oluşumların olmayacağı anlamına gelmez bu. Bugüne kadar birliğıimizi sağlama temelleri üzerinde koruyup sürdürebildiyek, bunu gerçekten doğru ve sağlam bir ideolojyle, Apollo bir disiplin anlayışına ve Abdullah yoldaş gibi büyük bir önderin varlığına, değıl yoldaşların kararları ve uyanık tutumlarına borçluyuz. Öyleyse birliğıimiz için, kutsal kavga için saydığımız değışerler gözbeğizimiz gibi koruyunuz!

Yoldaşlar! PKK gibi, komünist hareketin ve Kürdistan özürlüğü kavgasının bir neferi olmak, bu uğruşmak ölmek benim için onurların büyüğüdür. Bu yolda onlara önder yoldaşım, tarihte birer kilometre taşı diktikler. Şöyle düşünüyorum: Yüzyıllardır kölelik ve en aşakılı uygulamalara maruz bırakılan, bugün topyekün bir imha ile yüzüye olan bir halkın varlığı ve yokluğu, ölümlü ve dirimli karşısında, bir bireyin (ne denli değırlı olsa da) ölümlü ne anlam ifade edebilir ki? Bir halkın kurtuluşu, özürlü ve mutlu yaşam için büyük fedakarlıklar, bireylerin ölümlü kaçınılmazdır. Bu bizim yaşamı sevmeliğimiz, yaşama boş verdiğimiz anlamına gelmez. Evet, bizler, Kemal yoldaşın dediğı gibi "Yaşamı öyle seviyoruz ki, uğruna ölecek kadar!" Yaşam için ölüyoruz biz!

Büyük komünist, Kürdistan halkının ve PKK'nın büyük Önderi Başkan APOI Abdullah yoldaş! Seni anlatmayı, yaptıklarını saymayı, mücedelemizdeki rolünü

ve yerini anlatmayı gerekiciz görüyoruz. Şu kadramı vurgulayalım: PKK, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Davası kişiliğine ete-kemliğe büyük ölçüde. Halkımız şahsında ve yaratıcı kişiliğine karaniğün zifirini deldin, bir güneş oldunuz bile. PKK'nın senin gibi bir önderi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının senin gibi büyük bir komutana sahip olduğunu, bizim için tarihsel bir sanıdır. Varlığını bizim için, halkımız için başta başına bir güvencedir. 12 Eylül faşist cuntası itikadını ek koyduğunuz dönemdeki karantik ortamda, zindanların kasveti havasından, senin adam, senin varlığını bizim için, hem PKK adına bir güvence, hem de hep bir umut öğıüdü. "Büyük der-beler alsak da, Abdullah yoldaş her şeyi yenden, sıfırdan yaratır" diye düşünürdük. Senin gibi bir önderinim öngörenlik olmuş, yoldaş olmak ne büyük bir mutluluk, ne büyük bir kıvanç.

Yığıt Kürdistan halkı!

Tarih boyunca, hep yabancı egemenliklerin buyunduruğunda atıldık senin bir yaşama mahkum edildin. Kürt egemen sınıfların inhanetine uğradın. Buyunduruk altındaki yaşamın (tabii buna yaşam denirise eğıl) yığılız tutuldu. Başka halklar çağı yakalarken, leri toplumsal düzenler kurarken, kendi değışerleriyle özgur ve kişilikli bir yaşantı tuttururken; SEN çağdaşına itildin, aşğılandı, horlandı. Atomlarına çek parçalanarak imha makinesinin acımazlığına tabii tutuldun. Değışerlerine, ulusal eğışerlerine yabancılaştırılarak kişiliksizleştirilme giradında boğulmak istedin. Aynı süreç gündüzmede daha bir katamları tarza yaşamıyor. Yine ulusal imha ile yüzüyorsunuz. Kürt egemen sınıflar, uşaklıkta ve inhanette birbirleriyle yarış içinde; çağdaş ulular, sınıfsız toplumun ilk duruşu olan sosyalizmi kurup özürlü ve mürefet bir yaşantıda mutluluk içine yarsarken; SEN, aşğılı-foodal parçalanmışlık içinde sömürgecilerin kıyım makinesinde ölüme mahkum edildimisin!

Düşünen her Kürdistanlı "niye köyleyiz", "niye çağın dışına itildik", "neden açlık, sefalet, kötülük ve mutsuzluk ördüü bir yaşama tutsak edilmiziz" biçiminde sorular kendine sorar. Yoksa biz, halk olarak, başka halklardan daha mı az yetenekliyiz, daha mı az insani niteliklere sahibiz; ya da değıl halklardan daha mı az direndik, yaşam kavgası verdik? Biz, değıl başka halklardan daha az direndikmi. Hiçbir niteliğimiziz; değıl halklardan ne azdır ne de çoktur. Yeteneklerimiz, gün ışığına çıkmaya fırsatı bulsa, değıl halklardan daha az yetenekli olmadığımız da anlaşılacaktır. Tarihin sağıında boğulmak istenen, ok edilmek istenen, ama buna karşı üyüzlüklü bir varoluş kavgası veren bir halk, Kürt halkı, değıl halklardan daha az direngen, daha az yetenekli bir halk değıldir. Bir dizi halk, tarihin karantik sayfalarına gömüldükten, Kürt halkı, geri-ikel, köle bir yaşantı da olsa varlığını günümüzde kade getirebilmişse bu halk az direndi denilemez.

Öyleyse neydi ekaikliklerimiz? Bir kez, örgütüldüğü aşamadık, çağdaş uygun örgütlenmeler yaratamadık. Gerçek sorunlarımızı gözde getirmek özürlü bir yaratıp ulusal bilinc haline getiremedik. Düşnyadan, demokrelerden tecrit ediliğimizin bilim ve teknigin gelişmelerini kullanamadık. Politika ve mücedale sanatını iyice öğrenemedik. İkeli yöntemleri aşamadık. Ve en önemlisi birliğı kurmayı, korumayı beceremedik. Öz değışerlerimiz bir harç yapıp

onun etrafında egemen sınıfların bir turuva atı gibi kullanarak birlik önüne çok büyük handikaplar diktikler. Aşğıretleri birbirine kırıyorlar. Aralarına gerilim seletmeyecek kan davaları sokuyorlar. Mezhepgüllüğü, politik bir araç olarak Kürdistan'ına bir hançer gibi seplediılar. TC ise, partiçiliği bu geleneksel parçalanmışlığı ekledi. Geleneksel parçalanmışlığı hem sosyal olarak çoğalttı, hem de derinleşmesine işleyerek köstük işlev gördü. Osmancılar, Abdullahit döneminde, Hamdiye Alayları kurdurarak, "Kürde Kürde kırıldırmı" politikasını kurumlaştırdı. Kürtleri yötlemek bir çokuk yonucası olmuştu artık.

Parçalanmışlığı doruklandırma-yı yetinmediler. Düşünen benlerine pranga vurdular. Daha doğrusu bayınları, özül için düşünmeyil olanaklaştırdılar. Bu da beyin sömürgeçliği idi. Kendimiz için düşünmeyi, kendimiz adına yaşamı engellediler, son yıllara kadar.

Evet, ne çaktıkay, örgütüldükten, parçalanmışlıktan, çağdaş bilincin yoksunluğundan çektik. Düşmanımız, bu zaafımızdan dolayı bayram ediyor, rahatça baş buyunduruk altında yötleniyor, istediğı politikayı uygulayabiliyor. Ama 1970'li yılların sonlarında bu Kürtler için karantik devir diyebileceğimiz dönem kapamıştır. Tarihimizde yepyeni tarihsel bir sayfa açılmıştır. Komünist ideolojinin önderliğinde, ulusal kurtuluş hareketi çağı...

Yığıt Kürdistan halkı!

Bu varoluş ve ulusal kurtuluş sürecini açan, örgütüldük ve parçalanmışlık tarihine son veren, enyin en leri, en sınıf bilincini, en aydın, en fedakar, en dinamik ve en yığıt evlatlarını bağında toplayan PKK'dır. Ve sen kendin PKK'nın öncülüğünde yeniden yaratılacak. Örgüt, bağımsız, demokratik ve birleşik bir ulus. PKK, senin kurtuluş kavgamın önderlik sorununu çözmüştür. Bu önderlik sorununu çözdümü, tarihsel önmek bir olaydır. Ve unutmak ki, PKK kişiliğinden cümlesine proleter önderlik, kurtuluş davanda birlecek çözümüdür. Bunun böyle olduğunu birlikte görelim.

Bilindiğı gibi, Kürt halkının kurtuluş davası adına bir dizi eğıl ve grup yaratıldı. Hep yürekli perdeneden atıp tuttular. Sefaletinden, çaktığın acılardan, yoksulluğundan, ezilimliğinden dem vurup durdular. Bunları hepimiz tanıyoruz. Önceleri, senin kurtuluşunu "Doğru ya yol", "Doğru ya okul", "Ana dilde eğitim" sloganlarında gördüler. Sömürgeci egemenliğı hedeflemeyen bir reformist tezlerin ildefi kısa sürede pazara çıktı. Yaşam pratiğinin özde darbeleri altında tuz buz oldu. Maseleler, biriz daha çok rengi çalardı, devrimcilik süsüdü. "Ana" sol" ve "Kürdistan" maskeali altında gizlenen dört başı mamur reformistlikli bu.

Halk arasında doğru bir söz vardır: "Dostluk, zor günderle belli olur." Bu çok doğru bir söz. Çekten de zor günder, çetin koşullar, işken ve zulmün doruklarında değıl ortamlar, gerçek dostluklar için birer denek taşıdır. Kimin dost, kimin düşman, kimin gerekçesi dost, kimin sahte dost olduğu bu gibi günderle belli olur. Diyarbakır zindanları, iste senin adına yosa çıktığını iddia eden küçük-burjuva reformistleri için de bir denek taşıdır. Düşman, senin kurtuluş davası, yaşam umudunu biz tutsa-ların gözünde zindanların değışerlerine nezdine karandırdı. Bu, Türk sömürgeçliğiyle tarihsel küdeloydu. Kurtuluş savaşında kaderli

etkilenecek, tarihsel hesaplaşmanın bir muharebesiydi. Bu kavga, halk sevgisiyle dolup taşanlar, halk sevgisini içinde-kemliğinde duyulan ve tarihsel sorumluluğu bilincinde olanlardır. Tereddütsüz yeneri alacaklardır. Diğerleri ise, bencili ve bireyci tutkularının esiri olacak, alcağı, anaforda yitip gideceklerdir.

Sevgili halkım!

Onlar, senin adına yola çıktığını iddia edenler işkence karşısında, insanlık değerlerini ayaklar altına alıcı uygulamalar karşısında seni unuttular. İnsanlıklarını unuttular, senin adını ağızlarına aldıklarına benzin dir biçim oğulları. Hiç direnmeden teslim oldular. Onlar keyfi çarşınlar, ranzaların üstünde pembe duşer kurarşın, PKK savasçılarını sana yarışın şekilde direndiler. Her çığığında senin adın vardı, sevgin vardı. Ve bu kavga da Hayri-ler, Kemaller, Mazlumlar büyüüp destanlaşırken, onlar küçüldüler, onursuzluk çukuruında yitip gittiler.

Buğün de senin yiğit evlatların PKK savasçılarını dağların doruklarında seninle omuz omuza sömürgeçlik karşı döğüşürken; bu baylar Avrupa'da keşif çayıtorlar. "Salon devrimçiliğini" yapıyorlar. Tañi bunları ev halkımı!

Yiğit Kürdistan halkı!

PKK ile örgütsüzlük tarihini kapatın. Çağdaş proletarya önderlikli ulusal kurtuluş çağıni açtın. PKK, senden aldığın güçte, senin bir parçan olarak en duyarlı ve en bilniçli parçan olarak Kürdistan'ın Ortadoğu politikasını odayına koydu.

Tarihimizde atılan ikinci büyük adım, silahlı kurtuluş güçlerinin, ARGK'nin kuruluşudur. Gerçi, tarihimizin daha önceki aşamalarında da silahlı güç oluştu. Ama bunlar, aşiret örgütlenişine asınamıştı. Savaş sanatının esaslarına, tekniğine göre örgütlenmemiş ve ulusal kimlik kazanmamıştı. Ancak, ARGK, devrimci bir siyasetin, ulusal kurtuluş siyasetinin yönetimini, çağdaş savaş sanatının gereklerine göre kurulum, su veya bu aşiretin değıl, tüm halkın ulusal silahlı gücüdür. ARGK içinde silahlı gücüne kavuştu. Yani, ARGK halktır. Yani sensin! O halde ARGK'ye katıl, gücündür, omuz ver ona.

Yurttever Kürdistan halkı

Evet, tarihimizde ne çektiksek parçalanmışlıktan, bölünmüşlükten, gücümüzü bir araya getirememekten çektik. Birlik yapmış bir halkın, birlik içinde başkaldırmış bir halkın önünde hiçbir engel duramaz. Bunu düşmanlarımız da, Asur'dan bu yana hepşi çok iyi biliyor. O bakımdan "böl-parçala-yeneri" politikası tüm egemen güçlerin suçması desturu oldu.

Buğün aşiretçiliğe, mezhepçiliğe, partiliçliğe, kan davalarına bir halka daha eklendi: "Köy koruculuğu." Köy koruculuğunda çağdaş Hamidiye Ayladılar. Kürdü Kürde kirdirten politikasının aracıdır. Geleşin halk savasçısını önünde, halkla ulusal kurtuluş kuvvetleri arasında oluşturulan tampon bir güçtür. Köy koruculuğunda, özünde aşiretçiliği, mezhepçiliği, partiliçliği ve kan davalarına da körükleyici, yaratıcısı bir olgudur. Ulusal birliğin önünde, parçalanması gereken bir handikaptır.

Ulusal birliğinizi dinamitleyen, parçalayan bambaşka engeller karşın Kürdistan halkı, birliğini PKK'nin önderliğindeki ERNK'de adım adım

inşa etmeye başladı bile. ERNK ulusal birliktir. Ulusal birlik örgütüdür. Tüm halk ve ulusal kurtuluş güçlerinin yurtseverlik temelinde dahi, birliğin sonuatsuşması ifadesidir. ERNK halktır. Senin ev halkımı Yurtseverlik duygusu, ulusal kurtuluş davası, ulusal birliğin kurulmasında muazzam bir çimentodur. O bakımdan temelleri sağlam, harcı sağlam bir binadır o! Masa başında kuruldaki ERNK; savaş içindedir. Savaş içindedir. Savaş içindedir. Savaş içindedir. Savaş içindedir. Yani, ERNK savaş örgütüdür.

İşte birlik sorununa somut çözüm, ERNK! Her yurtseverin, her halk sevgisiyle dolu olanın, her namuslu insanın görevi ERNK sıfatında yerini almak, Kürdistan ulusal kurtuluş kavgasıyla kukaklaşmaktır. Kurtuluş için, özgür, kılıklı, bağımsız ve onurlu bir yaşam için baskı ve zulme karşı durmak için ERNK sıfatlarını Kendini sen bilen, kendini sana adayan, kendinden hiçbir şey esirgemeyen evlatlarına, tutsak evlatlarına sesine kulak ver. Onların sesi sende güç bir çığık olarak yankılanırsın.

Bu soylu dava uğruna sana yakışır bir tarzda düşöceğiz bu topraklara. Ama biliyorsun ki, analarımız öcmeritti. Özünün dediği gibi "bin doğarız ölümlerinde" ve yine buğün, devrimci ÇEM'in dediği gibi "Savaş nararımız kulanaktan kulağaya yayılacaksa... ölüm hoş geldi sefa geldi". İşte savaş nararımız PKK'nin siyasetiye dağıtışa etkisi altına alıyorsa. Savaş nararımız kulanak ver, onunla kukaklaş! Yüzyılların uykusu yetsin artık! Döğüş zamanında döğüş! Bu son düelion olacak belki!

Türkiye proletaryasına ve halkına!

Kaderleri, yaşamları, geleceği halkın ortak çizgiler taşıyan kardeş Türk halkı! Bir özgürlük tutuşu, halkı sevdiği için idama mahkum edilmiş biri olarak sana seslenmek istiyoruz. Kürt halkı ve biz devrimcilerin senin gerçek dostun ve kardeşleriniz. Seni de, biz de, Türk egemen sınıfları ezilme ve sömürülme. Er azgın saldırlara, zulüm hareketlerine birlikte maruz kaldık. Türk devleti kaçınılmaz sana yaklaşıca azgınlaştı. Ve senin sesini soluğuna kesmek için zorba faşist rejimleri kurdu. Bunun Kürdistan'ın yansması daha kanlı oldu. Sana zulüm reva gördüğü gibi, beynini, yüreğini, bilincini, şoven zehirliye kirtlemeye çalıştı. Başta Kürt halkı olmak üzere diğer halkları sana düşman olarak tanıttı. Bununla sömürsünü güzlemeye çalıştı. Senin mücadeleni zayıflatmaya, köy etmeye çalıştı. Oysa, gerçek düşmanımız faşist Türk devletidir.

Kürt halkı ile Türk halkının kaderi, tarihi, birbirini yakından etkilemiştir. 1925'terde çıkan Takrir-i Sükûn kanunıyla Kürt halkının dırması ezildi. Bu zulüm ve zorbalık rejiminin Türk halkı üzerinde de etkileri derinden yaşandı. Takrir-i Sükûn yasasıyla, işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadesei boşalmaya başladı. 12 Mart faşist darbesi, Türkiye'deki devrimci-geçenlik hareketinin boğulması için yapıldı. O dönemde Kürt halkı da bundan yeterince nasibini aldı. Kürdistan komando jandarma

—Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizmi!

—Yaşasın bağımsızlık ve proleter enternasyonalizmi!

—Yaşasın ulusal kurtuluş savasçılığı!

—Yaşasın ERNK ve ARGK!

—Yaşasın Kürtler önder Başkan APO!

—Yaşasın Kürdistan proletaryasının ve halkının şanlı önderi

Partiya Karkerên Kürdistan!

diğinci altında inim inim inletildi. 12 Eylül faşist hareketinin uygulamaları belirtmeye gerek yok.

Bu sömürücü düzen zamanını doldurmuştu. Ömrünü, faşist rejime sürdürülebili. Bu bir yapaş soluklanmadır onun için. Diğardan, çok sağlam ve kale gibi duran devlet kofur. PKK'nin önderliğindeki ulusal kurtuluş kavgasının şilümlük darbeleri altında çözülyör artık. İstedi ki Türk halkı da bu kateye ölümlük darbeler vurursundu. Ama bugün, zayıf da olsa Türk halkının faşizme karşı onurlu savasında yerini alacağına inanıyoruz. Bu kadar ortak noktaları ve yanları olan iki halkın kavgası ortak bir dalga da bölünmüşlemedi. Bu konuda PKK üzerine düşeni pratik mücadesele yapıyor. Aynı senin Türkiye'den de geleceği keşindir.

Ama buğün yapılmış gereken, governance, sosyal-şovenizme karşı etkin mücadeseyle anti-faşist mücadelenin bir parçası olarak boyutlandırılmıdır. Bunun bir anlamı ve bütünüyle bir parçası Kürdistan'da yükselen halk savasına omuz vermektir. Kürt halkının kendi kaderini tayin uğruna verdiği kavgası savunmalıdır. Ne yazık ki, bu konuda fazla güç bir sese tanık olmadık. Unutulmamalıdır ki, Türkiye halkının kurtuluşu, Kürdistan ulusal kurtuluşuna, doğru bir yaklaşımdan geçer.

Dünya halklarına!

Buğün Kürdistan halkı, PKK önderliğinde insiyatiffini almış ve çağdaş bir sistem olan sömürgeçliğe karşı kutul layan ateşini yakmıştır. Bu, yüzyıllarca köle bir yaşamı mahkum edilmiş bir halkın, halkı ve meşru bir esidir. Bu, diğer halkların bir zamanlar uğruna canlarını verdiği ulusal kurtuluş davasıdır. Bu, insanlığın ortak kurtuluş ve özgürce yaşama davasının ayrılmaz bir parçasıdır. Bu soylu senin de duygu ve düşüncelerine ifade eden bu sese kulak verəcəğimize inanıyoruz. Vietnam halkına, Cezayir halkına, Filistin halkına, omuz veren dünya halkları, Kürdistan davasını da sahiplenmektedir.

Kürdistan Devrimi, bölgede ve dünya çapında emperyalizme ve gerillice darbe vuracağı kadar, dünya barış davasına da azımsanmayacak katkılarla bulunacaktır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, barış mücadalesinin tutarlı ve militan bir savasçısıdır. Kürdistan davası, tüm ilerici insanlığın da davasıdır. Biz, Kürdistanlı kardeşlerimiz, sizlerin dost ve kardeş elinizi bekler ve sıkamak isteriz!

Yoldaşlar!

Onlar, çağdaş güçler, fiziki olarak imha edilebilirler! Ödüllerebilir. Ama uğruna savasçılığı ve öldürdümüz inancılar, düşünceleri köy edemezler. Daha buğün Kürdistan'da kızıl şafak sökmeye başladı. Hangi kızıl, dünyayı, açığiden, ama hep ileri denen tekerlekleri durdurmuş çığığında zafer kazanabilirdi ki? Bağımsızlık, demokrasi ve yüce komünizm davası Kürdistan'da zafer kazanacaktır. Bu kaçınılmazdır.

Son kez sizi, tüm yoldaşları, ARGK savasçılarını, ERNK hareketlerini, Abdullah yoldaşın şahsında kavga ve sevgi selamlarıyla KUCAKLARIMIZ!

"1989, her yıldan daha fazla Partimizin..."

Baştarafı 17. sayfa da

ledimiz biçimde yoğun bir çaba ve doğru yölye bütün yeteneklerin sergilenmesiyde ulaşılacaktır. Bu konuda Partinin yeteri kadar gücü vardır. Mevziler sağladır. Karar düzeyi güçlüdür. Düşmanın dıştan her türlü baskı ve ihmallerina geçmişte karşıladığımızdan daha fazla başarıyla karşı koyacak ve boş çakarabileceğiz. Ulusal kurtuluş safarında her türlü ilke milliyetçi, küçük-burjuva dayatmaları geçmişte zaten önemli oranda teshir ve tecrit etmiş bulunuyoruz. Daha şimdiden bunlar nefes alamaz duruma getirdiklerine göre, önmüzedeki dönemde bunları etkisiz duruma getirebilme, kazanılabilecek olanı varsa kazanıp ulusal kurtuluş katma, iflah olmazları da silip süpürme yolunda adimler daha da gelecektir.

Partimizin safalarını arındırma, netleştirme, çözümlerime temelinde özellikle son iki yıllık süreçte muazzam arınmaya ulaşma, bunu güçlü önderlikli çözümlerime sağlama gerçekleştirelimiz. Bu konuda daha da yürütülmü geliştirecek çalışmalar içi Parti politikamız da, kadro politikamız da çok güçlü olacaktır; sağlam kadrolar ve onların sağlam örgütlenilmesi hiçbir dönemde tanık olmadığımız bir biçimde gelecektir. Bu kadar, savası yine hiçbir dönemde görmedimiz biçimde gelişip yönetilebilecektir. İşte tüm bunlar önmüzedeki dönemün yüksek başarılarla dolu geleceğini göstermektedir.

Bu kısa değılerimden de iyile görecekmiş gibi, eğer kazanılmamızı temel alıp; yine kayıplarımızın nedenlerini aşırıya indirirsek; sadece gelişme sağlama makla kalmayacak, nihai başarıya doğru gidiste, düşmanı askeri ve siyasi alanda başarısızlığa uğratmada da büyük mesafeler alacağız. Yine, halkın mesafelerle çıkmadığı, onun savasını bir halk geriyedöndürülemez, diz çöktürülemez ve boyun eğdirilemez bir koruma getirmeye değerli ilerlemeler kaydedeceğız. Bütün bunlar alcağıdadır, öcünün tarihi sorumluluğundadır. Bylesi bir sorumluluğu bir Parti önderi olarak, büyük bir serefle ve hiçbir engelden, zorbalıktan, boğunculuktan yılmadan buğüne kadar getirebilir. Başta sehterimiz olmak üzere, zindan direnişilerine bağlılık temelinde, onların davasını her koşul altında tüm gücümüzle başarıya götürmek için ne lazımsa onu yaptık. Yine, halkımızın desteğine layık olmak için ne gerekirsene ona kendimiz kattık. Ve görüyoruz ki, halk doğru bir önderliğe kavuşabilir. Doğru bir önderlik halkımızın davasını daha dnu hayalimizden bile geçiremedimiz bir tarihi aşamaya getirebilir. Parti Önderliği olarak biz bu konuda büyük bir hizmetkarlık görevi icindeyiz, en büyük hizmete önderliğini yürüyebileceğimizi çok iyi biliyoruz. Önderlik en yüce emekle yapılan hizmetkarlık başka bir şey değıildir. Bu temelde PKK Önderliği gelecektir, butemelde PKK'nin ulusal kurtuluş önderliği gelecektir. Önmüzedeki dönemi ve yılı da böyle karışlayama, böyle kazanmak için tüm halkımızı, onun yurtsever kesimlerini, yine geçmişte ulusal kurtuluş ilksin rollerini yerine getirelimiş, o didada olan tüm kışiler, güçleri yenden duran değerdendirilmesi yapmaya, doğrudan doğruya tavrı almaya çağırıyor, Ulusal Kurtuluş Cephesinde birleşme çağırıyoruz.

Parti Önderliği olarak, önmüzedeki yılı ve dönemi kazanmak için; şimdiki kadroları tecrübeleme dayanak, kazandığımız mevzileri esas olarak, halkımızın desteğini, özgüncü bütün gelişmelerimizin özü bilerek daha da geliştirmek, mevzileri daha da sağlamlaştırarak geliştirmek, dostlukları daha da iyileştirmek için çalışacağız, en şanlı olanakların en sağlam değerlendirmesini yapmamızı yanısıra, karşımıza çıkabilecek her türlü engellemelere de kararlılık ve ıstaklılık karşı duruş asacağımız ve nihai zafer yolunda bu dönemi kazanmak için umut kadar onun gerçekleştirilmesini de bileceğimizi tüm halkımıza ve bütün partillere söz veriyoruz.

Şimdiki kadar olduğundan daha fazla devrimci kurtuluş siyasetini içte ve dışta temsilini yarattık bir biçimde ve hiç bir engelden çekinmeyecek, en akıllıca ve ıstaklıca bir şekilde bu çizgily nihai zafer daha da yaklaştırmak için büyük çabamızı abladığına geliştireceğimizi bir kez daha belirtiyor; tüm halkımızı, dostlarımızı ve Partimizin değerli milletlerini bu çabaya yaratıcı biçimde katılmaya; engel tanınmadan, sonuna kadar beynine, yüreğine ve dili zaferi esas alan bir yaklaşımla destek ve katılmalarını azamilesterecek karşılık vermeye çağırıyoruz.

1989 her yıldan daha fazla Partimizin önderliğindeki halkımızın olacaktır.

ber ederek, tartışma durumundan karar gücü haline gelmeye ve karar gücünden de bir yürütme ve örgütlenme gücü düzeyine ulaşmak için daha ileri bir adım atmaya çağırıyoruz. Bunun için de, ilke içinde ve dışında, koşullar ne olursa olsun, sıradan aile içi yurtsever çalışmaları tutalım; köy, mahalle, okul, fabrika, kahve, kıscasıca her alanda tartışma, karar gücü olma ve örgütlemeye abladığına yönelmeye kadar her türlü görüşe başvurmak, bu konuda önüne çıkan sorunları kararlılıkla aşmaya, kendisine gerek refaş rejim tarafından dayatılan, gerekse onun dolaylı işbirlikçileri tarafından bir kurtuluş yolu olarak, yeni bir yol olarak dayatılmak istenen her şeye kararlılıkla karşı durmaya ve Partimizin ulusal Kurtuluş siyasetine bütün gücünü katıp bu yili kendisini en çok konuşturacağı bir yili haline getirmeye için her şeyini ortaya koymaya çağırıyoruz. Partimizin doğrudan siyasetine her gün daha da artan desteğini sunmaya çağırıyoruz.

Partimizin içindeki kadroları güçlüyü cabalar pahasına sağlanan beylük esas almaya, Partinin örgüt politikasını her düzeyde temsil etmeye, bu konuda her türlü kırıcılık, kararsızlıktan uzak durmaya; kararlı, yüksek bir sorumlulukta üstün cabalarını sahibi olmaya çağırıyoruz.

Önder bir güç olan Partimizin en çok kadrolara dayanarak bir gelişmeye sürdürebileceğı çok açık olduğuna göre, bütün partili militanlarımızı geçmişte bize bahalı mal olan hatalı, yetersiz ve yanlışlı yaklaşımlardan abladığına sıyrılma; netleşmiş, çözümlenmiş, zafer için bütün olanakları önmüzede sereri doğru-devrimci Parti çizgisinde yoğunlaşmaya; cabalarını derinleştirmeye; dönemin emrettiği komutanlık ve halk önderliği rollerini sonuna kadar oynamaya, bu konuda devrimin önlerine koyduğuy bütün görevleri gerçekleştirebilecek düzeyde ulaşmaları için tüm güçlerini ortaya koymaya ve bunu başarıyla çağırıyoruz.

Parti Önderliği olarak, önmüzedeki yılı ve dönemi kazanmak için; şimdiki kadroları tecrübeleme dayanak, kazandığımız mevzileri esas olarak, halkımızın desteğini, özgüncü bütün gelişmelerimizin özü bilerek daha da geliştirmek, mevzileri daha da sağlamlaştırarak geliştirmek, dostlukları daha da iyileştirmek için çalışacağız, en şanlı olanakların en sağlam değerlendirmesini yapmamızı yanısıra, karşımıza çıkabilecek her türlü engellemelere de kararlılık ve ıstaklılık karşı duruş asacağımız ve nihai zafer yolunda bu dönemi kazanmak için umut kadar onun gerçekleştirilmesini de bileceğimizi tüm halkımıza ve bütün partillere söz veriyoruz.

Şimdiki kadar olduğundan daha fazla devrimci kurtuluş siyasetini içte ve dışta temsilini yarattık bir biçimde ve hiç bir engelden çekinmeyecek, en akıllıca ve ıstaklıca bir şekilde bu çizgily nihai zafer daha da yaklaştırmak için büyük çabamızı abladığına geliştireceğimizi bir kez daha belirtiyor; tüm halkımızı, dostlarımızı ve Partimizin değerli milletlerini bu çabaya yaratıcı biçimde katılmaya; engel tanınmadan, sonuna kadar beynine, yüreğine ve dili zaferi esas alan bir yaklaşımla destek ve katılmalarını azamilesterecek karşılık vermeye çağırıyoruz.

1989 her yıldan daha fazla Partimizin önderliğindeki halkımızın olacaktır.

İLKEL MİLLİYETÇİLİĞİN İFLASI VE TARİHİ İHANETİ ÜZERİNE

Baştarafı 1. sayfa

Kürdistan toplumunun bugün karşı karşıya olduğu sorunlar, yüzyıllardan beri sürekli tekerlanıran, fakat değişik zaman ve koşullara göre farklı biçimlerde sergilenen olumsuzlukların tekrarıdır. Ortaya çıkan durumun kendi içinde hem olumlu ve hem de olumsuz gelişmelerin tohumlarını taşıdığı söylemekle yete daymaz. Tarihsel ve toplumsal gelişmelerin öndeki engelini arttı ayıklan üzerinde durmayıp kokmuş bir ceset gibi düşmesi yakın gelecekte birçok olumsuzluğun kaynağı olsa da, Kürdistan toplumunun binlerce yıldan beri sirtında bir kambur gibi taşıdığı bu yükün ortadan kaldırılması devriminin daha rahat bir nefes alacağı söylemek de mümkün değildir. Bu yönüyle sözkonusu durum güncel olmaktan çok tarihsel bir soruna karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir.

Dünya halklarının ulusal bağımsızlık ve sosyalizm yolunda büyük adımlar attığı bir dönemde, Kürdistan halkı da somurgçülüğe karşı görkemli bir direniş sergilemekte ve tarih içindeki yerini almak için büyük bir çaba sarfetmektedir. Halkımızın PKK önderliğinde yürüttüğü bu görkemli direniş mücadelesi, kısa bir zaman süresi içinde yüzyıllara sığmayan siyasal gelişmeye başlamış, birçok iç ve dış çevrenin gerek kimliği ortaya çıkarmaya ve yaşanan devrim olayı karşısında tutumunu açıkça ifade etmeye zorlanmıştır. İç ve dış çevrenin ulusal kurtuluş mücadelesine saldırması ve dayattığı ihanet ve tasfiye çabası da bu siyasal gelişmeler ve netleşmeler sonunda ortaya çıkmıştır. Yoksa asırlık ulusal ve uluslararası politikaların hemen değişmesi ve atalecele yeni siyasal arayışların içine girilmesi kendidliğinden olmuş değildir. Emperyalizmin ve faşist Türk devletinin daha önce ağızlarına atmadıkları Kürdistan sorununu, yaşadıkları ve yine bir çözümüzüklü için gündem oluşturmaları tamamen ulusal kurtuluş savaşımıza dayattığı bir arayıştır.

Halkımızın yaşadığı yeni tarihsel süreç ve bu sürecin dayattığı ölçüler, toplumumuzun büyük bir kesiminin daha önce yaşadığı yeni bir gelişmedir. Bunun için, toplumumuzun önemli bir kesiminin olayları değerlendiren birinci-bilimsel ölçü ölçülerini kullanmak istemesi binlerce yıldan beri yaşadığı ve bugün daha da çoğalan olumsuzlukların hesabını vermek istemeyen suç sahiplerinin işine gelmektedir. Kuskusuz böyle dayanaklar arama boşa ve daha simdinden sonuçsuz kalmaya mahkum bir cadıdır. Çoğca böylediği gibi, en büyük ve yanlış mahkeme tarih mahkemesidir ve onu aldatmaya çalışmak boşunadır. Günümüzde karşı karşıya kaldığımız sorunların kendi çözüm araya olanaklarını, beraberinde getirmesi bu gerçeği daha da güçlendirecektir.

Sınıfların varlığı ve yürüttükleri siyasal mücadeleler dar bir çerçevede ifade edilemezler. Her sınıf, tarihe ve topluma, elelojiden tutular da ekonomiyeye varana kadar yaşamın tüm alanlarında kendi damgasını vurur. Bunun için, tarihi belli kesitleri olduğu gibi, toplamların içinde bulundukları özgül konularını ve sınıfların ve onların eylemlerinden bağımsız ele alamaz. Topamların tarihsel gelişim yasaalarını soyut ve sınıf gerçeğinden bağımsız ele alıp değerlendirmek kuskusuz devrimci gelişmelere engel olmak isteyen

gerici sınıfların işidir. Bu gerçekler bütün dünya için geçerli olduğu gibi, Kürdistan toplumu için de geçerlidir. Bunun için, ülkemizde dev proletaryasının ortaya çıkması ve sınıf mücadelesine daha değişik boyutlar getirmesi Kürdistan tarihi ve toplumunun birçok sorun ve özelliklerinin yeni baştan ele alınmasını ve her türlü kişisel niyetten bağımsız bilimsel ölçülerle değerlendirmeler yapılmasını hem zorunlu ve hem de olanaklı hale getirmiştir. Varlıkları ve sınıf çıkarları hızla gelişmekte olan devrim olayıyla gelişen gerici çevrelerin bütün değerlendirmeleri ve sorunlara yaklaşımında eski ölçü ve anlayışları direktmelerine karşılık, Kürdistan proletaryası yaşanan siyasal süreci değerlendiren, kendi sınıfı bakiş açısında ısrar etmekten çe-

luları durumunda olan toplumun hakim sınıflarını da aynı şekilde geçmiştiki ve bugünkü pratiklerinin sorumlu tutup yargılamak durumundadır. Çünkü her toplumun sınıf, içinde yaşadığı dönemde toplumun özüm bekleyen sorunlarına cevap vermek yükümlüdür. Aksi halde tarih ve toplum karşısında yargılanıktan kurtulamaz. Tarihten silinmekle karşı karşıya gelişmiş sınıfların kendi sınıflarını biraz daha uzatmak için, içinde girdikleri sonuçsuz çirpimsiz ve sarıdıkları işlemez silahlar genel olarak bilinmektedir. Yine, eski toplum kanunları ve kanarıktan aldıkları gücün bu sınıflar için bazı avantajları sağlanmasına rağmen, bunların girdikleri bataklıkta çirpimsizce daha batacakları kuskusuzdur. Bu durum, yaşadığımız

koşullarında yükleneci görev, dünya gerçeğine ajanlık ve işbirliklik yapmakta başka bir rol alamaz. Ekonomik ve sosyal alanlardaki farklılaşmanın proletaryanın ulusal ve sınıfsal sorunlarının günümüzde olduğu gibi açtık çözüme ihtiyaç duyulmadığı koşullarda kendi ölçülerinde varlığını koruma şansı olan bu kurum günümüzde tarihin atıracağı tek adım ajanlaşma yönünde olacaktır. Nitekim, bu bilinçle olacaktır günümüzde Kürdistan'da ilkel milliyetçiliğin şahısında bir kez daha doğrulanmıştır.

Kürdistan'sömürgeleştirilen ülkelerin mevcut ekonomik ve toplumsal özelliklerinin bir sonucu olarak feodalizmin ülkemiz koşullarında günümüzde kadar birçok alanda çözümlenmesi, yine Kürdistan ve Kürtlüğün kolay kolay fethedilemez niteliği, ortaçağda özgü birçok kurum ve yapının direnmesi Kürdistan ve Kürtlüğün tutunarak varlığını değişik biçimlerde sürdürmesini olanaklı hale getirmiştir. Kapitalizmin ve hakim ulus özelliklerinin kolay kolay bitirilemediği bu bölgelerimizden biri de Güney Kürdistan'dır. Irak'ın son dönemlere kadar yaşadığı bağımsızlık statüsü ve daha sonra içine girdiği siyasal krizler dönemi, Kürdistan'ın diğer yörelerinde çözümlenmiş ve yarım ayrı önce sömürgeçlik tamamen birleşip yekvücut olmuş asiretçi-feodal kurulumları Güney Kürdistan'da bu sürece biraz daha geç girmesini olanaklı hale getirmiştir. Bu süreç içinde gültüğe kokuşan, gerileşen ve günümüzde emperyalizmin zirveye çıkardığı "modern" gerilelik ortaçağ düzensizliğinin içine çekildiği bu yapının kapalı bir kutu olmaktadır çirkeren, birçok olumsuzlukta direktmesi insanın adına Marx'ın sözünü getirmektedir: "Sadece dirilerden değil, ölülerden de çekiyoruz."

Her şeyden önce, ilkel milliyetçiliğin geçmişte ve günümüzde içinde bulunduğu durumla birlikte, bu kurumun gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içinde (daha doğrusu karşısında) tekni durumunda iy bilime gerekmemektedir. Kürdistan koşullarında ilkel milliyetçilik sadece günümüzde değil, geçmişte de toplumumuz gelişme yönünde bir adım atmamıştır. Bugün içinde yaşadığımız ağır sömürgeçlik koşullarının en büyük sorumlularından biri de bu kurumdur. Çoğu toplumlarda feodal döneme kabul eden koşullarda milli özelliklerini yaratıp geliştirilmesi ve merkezi devletlerin kurulması için kendi olanakları içinde bir çaba gösteren feodal sınıflar, Kürdistan'da bu rolü oynamadıkları gibi, böylesi bir gelişme önünde sürekli engel durumunda olmuşturlar. Yabancı istilacı güçlerin bütün baskılarına rağmen, eğer Kürt feodal sınıfları bütünlüğe yönünde sağlığı bir adım atmış olsalardı, tarihimizin gelişmesi daha farklı olacaktı. Kürt hakim sınıfları sahip oldukları güç ve olanaklarını halkımızın düşmana karşı birliğini yaratılmasına değil, istilacı güçlerin kendi iç çerçelikleri ve yerel otomomileri tanımları için kullanarak yaşam şansı bulmaya çalışmışlardır. Halkımızın gücünü bitip tükenmesi için sürekli sıcak tutulan iç kavgalar bu güçler tarafından adeta varlıklarını sürdürme ve kendilerini düşmana kabul ettirme aracı olmuştur.

İkel milliyetçiliğin ve bunun varlık koşullarının temelleri olan feodal sınıf çıkarlarının yaratılması Kürdistan tarihinin çeşitli döneme-

lerinde farklı biçimlerde ortaya çıkışa da düşmanları aralarındaki yakın ilişkiler ve halka düşman olma karakteri hiçbir zaman değişmişdir. Kürt hakim sınıflarının işbirlikçi karakteri sadece kapitalizm koşullarında ortaya çıkmamıştır. Konu incelendiğinde, işbirlikçi sınıfların kendi varlıklarını sürdürme koşullarını yaratmak için başvurdukları değişmez tutum, kendi ilerleme sürekli savaş ve bu yönde düşman güçlerine yararlanma olmuştur.

Osmanlılar ile Safeviler arasında Kürdistan'ın bölüğümlenmesi üzerinde hakimiyet kurmak için sürdürülen çatışmalarda birçok Kürt feodal beyi onurlara alen olmaktadır. Siyasal ve askerî devletlerin kendi lehlerine değişmesini isteye-yen bu iki istilacı güç, kendi lehlerine tavrı belirten Kürt beylerinin gücü birer otorite olabilmeleri için çaba göstermişlerdir. Asiretler ve mezhepler arasındaki çelişkilerin oldukça keşkin olup sürekli savaşlar halinde günümüzde kadar sürdürülmesi bu yüzden. Sömürgeçlik statüsünün sürdürülmesinde bu kurumun rolü yabancı güçlerden daha az değildir. Sömürgeçlik statüsünün yüzlerce yıl devam etmesinin bütün suçunu yabancı düşmana yüklemek bu hatırları temizce çıkarmak anlamına gelmektedir.

Kürdistan'ın aralarında paylaşılan Osmanlılar ile Safevilerin ülkesini tek başına denetim altına tutabilecek durumda olamaları, Kürt feodal beylerinin yerli otoritele-rinin kolayca kabul edimesinin gerekçelerinden biridir. Kendi iç çerçeliklerini koruyabilmek için düşman güçler arasındaki çelişkilerden yararlanan feodal beyler, bu durumu daha da ileri götürerek varlıklarının devami için vazgeçilmez bir politika haline getirmişlerdir. Bu durum merkezi bir feodal devlet kurma yönünde bir çaba içine girmelerini mümkün kıldı-ğıdır. Günümüzde bu pratiğin ilkel milliyetçilik tarafından halen devam ettiriliyor olması, bu bakımdan hiç de şaşırtıcı değildir.

Kürt feodalizminin işbirlikçi karakterlerinin birçok nedeni vardır. Bu nedenle geçmişte ve günümüzde bazı ekonomik gerekçelere dayanır. Osmanlıların sömürgeçlik sistemi, bu bakımdan işbirlikçiliğe ve devlet gücüne dayanmayan daha değişik edici bir karaktere sahiptir. Temel üretim aracı durumundaki toprağı milli edilmemesi ve işletilmesi biçimiyse uzun bir tarih boyunca devletin bu alan-daki müdahalesi, Kürt feodalilerin de siyasal varlıklarını koruyabilmek için devlete yamanmalarını teşvik etmiştir. "Yurtluk" ve "Ocaklık" adı altında Kürt beyliklerine tanınan statü, özünde Osmanlıların yaygın "Timar" sisteminin diğer bir biçimidir. Feodal sınıfın gücünü ortaya sermek için halkımızın talebi olan özgürlük ve bu amaçla geliştirilen isyanlara yananmak, daha çok sömürgeçlerin kendilerine biçeceği pahayı arttırmak içindir. Günümüzde ilkel milliyetçiliğin sıkışık ulusal taleplerden söz etmesi ve kendi çıkarlarını korumak için halkımızın soylu amaçları arkasında gizenmeye çalışması tesadüf değildir. Günümüzde ilkel milliyetçiliğin tutumu ile geçmişte feodal hakim sınıfların tutumları arasındaki benzerlik kolayca görülebilmektedir.

Sömürgeç kapitalizmin ülkemizin sosyo-ekonomik yapısını güdümlenmiş olduğu gibi— farklılaşmaya uğratmadığı dönemde, feodal sınıf, gerçeği tarım ve toprağı dayalı üretim ve gerekçe asireteli ve

Multiteclik! Ne zamana ve nereye kadar?

kinmeyecektir.

Kürdistan'da proletaryanın ortaya çıkışı ve PKK önderliğinde ulusal ve sınıfsal kurtuluş koşullarına kavuşması binlerce yıllık tarihimizin bir dönüm noktasını oluşturmaktadır. Yüzyıllar boyunca temel ulusal ve tarihsel değerlerine sahip çıkıp bunları geliştirmeyen Kürdistan toplumu, yaşadığı sömürgeçlik koşullarında her geçen gün parça parça yok olmaktadır. Kürdistan proletaryasının ortaya çıkıp, tarihin ve toplumun kendisine yüklediği görevlere sahip çıkarak toplumumuzun devrimci tarzda dönüşümü uğratılması savasını başlatması, gerici sınıfların şahsında ölüme terk edilen Kürdistan halkının yeniden dirliği yoluna girmesi anlamına gelmektedir. Bu bakımdan, birçok ulusal, toplumsal ve tarihsel sorunu çağa uygun çözümlenmesi gibi büyük görevleri üstlenen Kürdistan proletaryasının birliği ve mücadelesi dünyadaki birçok ölkede olduğundan daha fazla önemlidir.

Kürdistan proletaryası bugün kendisini tarih ve toplum karşısında nasıl sorumlu ve görevli hissediyor, bunun gerekliliklerine yerine getirmesi için her çabaya başvuruyor, geçmiş tarihi döneme damgasını vurmuş ve günümüzde yaşanan kölelik sisteminin sorum-

süre içinde Kürdistan'da ilkel milliyetçiliğin de yaşadığı bir olaydır. Geleneksel tarzda varlığını sürdürmesinin bütün olanakları birer birer ortadan kalkınca bu kurumun içinde düştüğü durum, tarih sahnesinden silinirken nasıl hircinlaştığı ve insanlıkta uzaklaştığı ibretle göstermektedir. Bunlar olaylara hep safca bakanların kolay kolay anlayıçlarına kolayca sındırilecekleri tarzda olmasa da, gerçekte tamamen böyledir. Çünkü her zaman hayal kırıklığına uğrayanlar, olayları olduğu gibi değil de, hayal ettikleri gibi görmek isteyenlerdir. Fakat toplumumuzun içinde bulunduğu politik gelişme düzeyiyle sınıf mücadelesinin amansız niteliği artık daha fazla sağlığı ve hayal kurmaya olanak bırakmamaktadır. Bunun için de yasadışı güçlerin herke tarafından bilinip buna göre tavır alınmaması için bir sebep yoktur.

Feodalizmin tarihte oynadığı rol bilinmektedir. Gelişen kapitalizm karşısında gerici ve kendisini üretmez bir duruma düşen bu çağdışı kurum, dünyanın birçok alanlarında yüzlerce yıl önce tasfiye edildiği halde, birçok nedenden dolayı Kürdistan koşullarında nedime kadar varlığını sürdürüp daha gerileşmeye olanaklarını bulmuştur. Hangi kılığı bürünürse bürünürsün bu kurumun günümüz

dinsel temelde sömürü yapılmaktadır. Bugün bu sistem eklemden olduğu gibi esas sömürü biçimi şeklinde devam etmektedir. Feodal koşullarda kendi ölçülerini belirleyen sömürü biçimini bugün yoğun bir işbirlikçiliğe bırakmıştır ve bu temelde sömürgecilikte aşkından girilen ekonomik ve siyasal ilişkiler vardır. Bu durum ilkel milliyetçiliğin ikiziyü davranışını beraberinde getirmektedir. Bir elleriyle Kürtistan ve Kürdüğe, diğer elleriyle sömürgecilikte tutunan bu çevreler halk ve ulusallıkla olan ilişkilerini sürükli bir şantaj olarak kullanmaktadırlar.

Sömürgeci kapitalizmin ilkel emeksel ekonomik ve sosyal yapısına gerici bir tarzda müdahale etmesi, kati feodal sömürü ve ekonomik ilişkileri ikincil plana itmiştir. Kapalı ve kendi kendine yeterli üretim ve tüketim sömürgeci-kapitalist ekonomiyi bağı ve onuz edemeyecek bir duruma getirmiştir. Bu durum feodal unsurları yerli otorelerini tamamen kırılması ve varlığını sürdürdürebilmek için mülkaka sömürgeçliğe bağılı bir konuma gelmesine yol açmıştır. Yine, bunun sonucu olarak halk güçlerinin sömürgeçliğe karşı geliştirdiği mücadele karşısında feodal sınıf sömürgeçlikten yana tavır almaz zordur.

Diğer yandan sömürgeçlik sisteminin ayakta kalabilmesi için, sosyal taban olarak bunların dışında dayanabileceği bir güç yoktur. Sömürgeçlik bu sınıfı aşağı durumuna getirmek için birçok çareye başvurur. Kürtistan'da her türden feodal gericiyi temsil edenlerin milliciliği gelişmeye yoluna girmeleri mevcut ekonomik yapılarıyla mümkün değildir. Hatta işbirlikçilikte bile sadıklı bir adım atamazlardır. Dikkat edilirse, sömürgeçlik sisteminin ekonomik alanlarında bunlara sadıklı imkanlar oldukça sınırlıdır. Bunların işbirlikçiliği de güçlü bir ekonomik ve siyasal bir zemine dayanmaları sözkonusu değildir. Türk sömürgeçliği kaçakçılık ve benzeri olanakları bile, bunları devrime karşı silahlandırma ve ajenlik yapmaları karşısında vermektedir.

Yaklaşık kırk yıldan beri Güney Kürtistan'da aşiret-feodal yapısını sürdüren Barzani, aile ve aşiret çevrelerinden oluşturduğu silahlı güçleriyle Kürtistan ve bölge denesinin emperyalizmin çıkarlarını göre şekillenmesi için çok amaçlı olarak kullanılan bir faktördür. Günümüzde kaçak geçen süre içinde çeşitli vesilelerle ulusal kilitlik için sokulan ve bazen "İlerici", ama daha çok da gerici çevreler tarafından ve her amaç için kullanılabilircek ihtiyat bir güç haline getirildi. Güney Kürtistan'daki halkımızın yurtseverlik özlerini korumaları ve özgürlük talepleri yanında, Barzani'nin etkinliği kurdugu alanın birçok nedenenden dolayı sömürgeci kapitalizmin denetiminden uzak kalması, Barzani hareketinin kolayca halkımızın özgürlük özlem ve umutlarını odaklastığı bir güç şeklinde gösterilmesine olanak sağladı.

Halkbu objektif durum tabanından baktığımızda, Barzani'nin çıkışı, halkımızın ulusal ve siyasal gelişimi doğrudan doğruya değildi. Bu hareketin örgütsel yapısı başta olmak üzere, her yönüyle tamamen ortaçağ özelliklerine benzer durumda olmasına rağmen ulusal talep peşindeymiş gibi gösterilmevese çalışması oldukça güçlündür. Bu hareketin aşiret-feodal konumuna uygun diğer amaç, kapitalist burjuvazi gibi kendi pazına sahip çıkma istemi değildi, bulundugu atanda eklemden beri var olan feodal otoritesinin günün koşullarına göre tesadif edilip devam-

lilik kazanmasıdır. Barzani'nin ve daha çok da emperyalizmin ve sömürgeci güçlerin bütün abartmalarına ve farklı gösterme çabalarına rağmen, Barzani'nin siyasal hedefi, başından günümüze kadar sınırlı bir otomoni olmuştur. Bir bütün olarak Kürtistan devriminden kopuk ve hatta Kürtistan'ın diğer parçalarındaki gelişmelerin feda edilmesine pahasına, sadece Barzani aile ve aşiret çevresinin deneme uygun çıkarlarına hizmet eden bir amaç, KDP'nin gelişmesini amaçlıdır. Barzani kır yıldan beri bu amaç peşinde koşmakta ve halkımız da koşturmaya çalışmaktadır. Kuşkusuz bu siyasal amaç günümüzde yeni tip bir ağıklatın başka bir şey değildir. Ayrıca burada otomoni ve otomoniün Kürtistan sorunu içindeki yerü üzerinde durulmayacaktır. Ancak böyle bir hedef ve buna uygun düşen bir örgütlenme ve mücadele anlayışının emperyalizmin ve sömürgeçliğin Kürtistan'daki çıkarlarına ne kadar uygun düştüğü ve yine Kürtistan devriminin doğru bir çizgiye gelişmesi karşısında onaydığı tasfiyecilik rolünde durmak gerekmektedir.

Kürtistan ve Ortadoğu üzerinde çabamızın en gerici hesap ve planları peşinde olan emperyalizm, Barzani'nin peşinden koştuğu bu amaç ve hedefi bir serap gibizaman zaman gösterip tekrar geri çekerek, Barzani hareketini de yaşama düm arısında bir seviyede ayakta tutmuştur. Burada güdülen amaç, Kürtistan'da özgürlük ve bağımsızlığı amaçlayan radikal oylaklara önmek, bitmeyen oylaklama taktikleri içinde Kürtistan'ın bütün direniş güçleri ve potansiyellerini adım adım düleme terk edilmesini gerçekleştirmek, bu vesileyle ilkesiz, çözüklara bir paralı asker gücünü sürükli et altında hazırlanmaktadır. Bu iki temel amaç yaklaşık yarım asırdan beri Barzani hareketinin yasatılmasının nedenlerini oluşturmaktadır. Kürtistan halkının özgürlük ve bağımsızlığı doğrultusunda yapacağı çıkışlar ancak böyle bir örgütlenme ve mücadele anlayışına mahkum edilmekle sonuçsuz bırakılabilir. Emperyalizm ve sömürgeçlik bu gerceği çoktan farkettimisi, Barzani hareketini bütün işkileri içinde boğan kör bir kuyuyu gibi muhafaza etmiştir. Yarım asırdan beri Amerika ile sürdürülen dostluk tamamen bunun sonucudur.

Barzani önderliğindeki aşiret-feodal güçlerin adlarından söz etmeye başladığımız dönem, II. Paylaşım Savaşının sona erdiği yıllardır. Çeşitli iç ve dış koşullar sonucunda ortaya çıkan uygun ortamda Mahabat Kürt Cumhuriyeti kurulurken, Barzani Doğu Kürtistan'a gider. Bu sira aktif bir görev almassa da bu olayı kendi çıkışı için bir başlangıç olarak değerlendirmeye çalışmıştır. Aşiret güçlerini kendi içlerinde birlik halinde olması, Barzani için bir avantajdır. Barzani örgütü bir siyasi güç değildi, ne var ki sağlayabileceği bazı iç destek ve yardımcı sayesinde bölgede hesaba katılan bir faktör durumuna gelmeyi amaçlamaktaydı. Başlangıcından bugüne kadar halk kitlelerini devrimci bir siyasi çizgiye örgütleyip bu güç dayanarak mücadele etme yerine, sürükli sömürgeçlik arandaki ilişkileri yaratacağı uygun ortam ve ne amaçla olursa olsun, kendisine verilebilecek ödülleri temel dayanak olarak seçmiş bu hareketin kendisine parola yaptığı bir ilkedir.

Mahabat Kürt Cumhuriyeti'nin yıkılmasından sonra Barzani alanında tutunamamıştır. Kendisine bağılı yakın adamları ve aşiret liderleriyle birlikte Sovyetler Birliği'ne

gitti. Ve burada yaklaşık 12 yıl kaldı. Ne var ki burada kaldığı süre içinde, diğer halklarının içine gerici oldukları devrimci gelişmeye uygun bir atılım yapmak ve yine çağın koşullarına ve gereklerine uygun bir politika sapmamak için bir çabası sözkonusu olmuştur. Barzani'nin ortaya çıktığı dönemden beri amaç ve hedefi bellidir. Bunun için Sovyetler Birliği'nde kaldığı süre içinde öğrendikleriyle köylü kurnazlığı birleştirmiştir. Mülteçilik yılları boyunca uygun iç ve dış koşulların oluşmasını beklemiştir.

O tarihsel dönemde dünyanın birçok alanında sömürge ve ezilen halkların örgütlediği modern örgütlenme ve mücadele biçimiyi, Barzani'nin durumunu karşılaştırmak istemek yersiz olacaktır. Bu hareketin doğru devrim güçlerinden kopuk bir duruma yaması bununla yakından ilişkilidir. Aşiret feodal ekonomik koşulların varlığını koruduğu Güney Kürtistan'da Barzani'yı bekleyen tek şey, aşiretinin başına geçerek dayanabileceği bir iç destek sayısında bölgede hesaba katılabilir bir güç durumuna gelmektir. Nitekim 1958'de Irak'ta yaşanan siyasal gelişmeler ve bunun ardından Sattülar'ın yütünden Irak-İrak arasında çıkan çekişli Barzani'nin dört bölge beklediği koşulları yaratmıştır. Barzani, Sovyetler Birliği'nden önmek o dönemde kulan KDP'nin başına geçor.

II. Paylaşım Savaşının bittiği yıllarda Güney Kürtistan haric diğer alanlardaki feodal önderlikli ayaklanmalar kila bastırılmış ve bütün geleneksel direnme odakları sömürgeçler tarafından dağıtılmıştır. Kürtistan'da proletaryanın öncüklü ettiği bir ulusal kurtuluş hareketi de henüz doğmamıştır. Bu gelişme proletaryanın çıkış koşullarının hazırlanacağı olan sömürgeci kapitalist ilişkilerin gelişmesi yündendir. Bu durum da sömürgeci devletin birçok yönleriyle emperyalizme bağımlı bir duruma olmasından kaynaklanmaktadır.

Bu dönemde başta Sovyetler Birliği olmak üzere diğer sosyalist halk demokrasisi ülkelerinin Kürtistan sorununa başa açılan yarırdır. Kısa zamanda yurtlar yarar. Yakın komşularıyla aralarındaki "geleneksel dostluk" ilişkilerini kolay kolay bozarak istemeyen Sovyetler Birliği, İtalya Kürtistan sorununu gözlemlikler gelmiştir. Barzani önderliğindeki hareketin de zaten durum idare eden bir sıradan ligiden fazla isteyeceği bir şey yoktur. Bu durum sosyalizmi temsil ettikleri iddia eden öle ve çevreler açısından son derece sorumsuz bir davranış örneğidir. Kürtistan halkı ve ülkesi sömürgeçliğin sistemli baskı ve sömürü politikasına adım adım ullaşmak için bu süreçte yarırdır, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler bekle-gör politikası izlemektedirler.

Fakat emperyalizm cephesinde durum daha farklıdır. Amerikan emperyalizmi, Kürtistan'daki muhtemel gelişmeleri hesaba katarak uzun vadeli planlarını yapmaya başlar. İleride gelişmeleri denetim altında tutmak için daha 1946'da Barzani ailesine yakın ilgi ve alaka göstermeye başlar.

Hiçbir zaman Kürt halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluş koşullarına kavuşmasını istemeyen Barzani, iç ve dışta izlediği politikayla düşman çıkarlarına hizmet etmiştir. KDP içinde olsun, Kürtistan'daki diğer alanlarda olsun, kendi önderliğini aşmaya adan, kendi çıkarları, bir halkın umut ve geleceğini hiç düşünmeden, amansızca tasfiyeye yönelir. Güney Kürtistan'daki hareketin dünya devrim güçleriyle olası ilişki kurma

fırsatlarının bizzat KDP yöneticileri tarafından engellendiği, yine bu güçler tarafından dolaylı-dolaysız biçimlerde deli getirilmiştir. Belli bir gelişmeden sonra doğru bir çizgiye girmeyen hareketin kendi içinde yozlaşması, yöneticilerinin bilinen amaçlarıyla bütünlüğe, yerli paralı askerlik yapmak ve düşmanın emrine girmekten başka hiçbir şansı kalmadığı daha sonraları İbretle görülmüştür. Dikkat edilirse, Barzani'nin savaşının çok yükseldiği dönemler Irak İrak arandaki ilişkilerin en yoğun olduğu dönemlerdir. 1975-80 arası dönemde Barzani hareketinin bir sessizliği yaşadığı ve 1980'de savaşın başlamasına birlikte Irak'ın paralı askerleri şeklinde Irak'a karşı savaşığı görülmektedir. Bu dönem içinde Doğu Kürtistan'da Kürt halkı üzerinde yapılan katliamlar, Barzani'nin İrak ile içinde örgütü ittifaki hiçbir zaman bozmadır. Paralı askerlik aynı Barzani'nin kaderi gibidir. En temiz yurtseverlik duyguların ve özgürlük tutkularıyla silahlı dümana karşı savaşan Kürtistan halkı, gerici bir oyunun aracı durumuna geldikten sonra her iki yarıda olan arından silahsızlandırılıp düman salfalarına sürülmüş ve ağır mülteçilik koşullarına başbaşa bırakılmıştır.

Güney Kürtistan'da Barzani'nin etkinlik alanı içinde olan aşiret ve aile çevrelerinin bir tür paralı askerliği meslek haline getirmelerinin koşulları her zaman için mevcut olmuştur. Bu koşulları yaratan faktörler tamamen sömürgeci güçlerin kendi aralarındaki ilişkileri ve emperyalizmin ile diğer büyük devletlerin alanda oymak istediği oyundurlar. Bölgede daha fazla nüfuz sahip olmak isteyen devletler bu gücü bazen birine, bazen de diğeriine karşı kullanma yoluna gitmişlerdir. Mevcut sosyo-ekonomik yapı ve örgütlenme tarzıyla daha farklı bir gelişme yoluna girmeyen aşiret ve aile ilişkileri halkı böyle bir örgütüllük içinde tutarak savaş sağlığı yapmayı vazgeçilmez bir biçim kaynağı haline getirmişlerdir. Elde edilen para örgütün ve aşiretin ileri gelenleri tarafından aslan payı alındıktan sonra savacıları ve ailelerini dağıtmıştır. Süreç içinde halk tümden böyle bir yasma ve bu vesileyle distan gelen paraya tabi kalmıştır. Aşiret ve ailelerin, dolayısıyla KDP'nin ileri gelenlerinin kendi çıkarlarını halkın yurtseverlik özleri ve özgürlük amaçlarıyla ustaca birleştirmişlerdir.

KDP içinde daha farklı amaçlara sahip olanlar ise, hiçbir zaman etkin bir güç durumuna gelip özgürlük ve bağımsızlık yolunda bir adım atabilme konumuna girememişlerdir. 1975 yılıngisi ve teslimiyet olayı sırasında Barzani'nin en yakın adamlarından olan Esad Xoyv'nin peşmege ailelerine dağıtılma üzere verilen paraları cıvullara doldurup eşeğiyleyecek kaçmak istediği ve bu konuda Molla M. Barzani ile arasında çıkan tartışmalar biliniyor. Bugün peşmege komutanlarının, en cazibeli iç kapısı olarak birçok sorulrı karşı taşıyan olan TC'yı görmeleri ve buna yanamları başka bir gerekçe yapılamaz.

Başlangıcında dar ve sınırlı çıkışa rağmen yütü yıllardan beri kölelik koşullarında yaşayan Kürtistan halkının bitemek bilmeyen özgürlük özlemleri ve bu amaçla silahlanmasın, Güney Kürtistan'daki hareketi -yoğun katliamlı- demokratik bir nitelik kazanmasını beraberinde getirmiştir. Bütün bu gelişmeler Barzani'nin engelleme çabalarına rağmen olmuştur. Hareketin bir halk hareketi niteliğinin kazanma ve kendi içinde devrimci gelişmelerle

ön koşullar yaratması, KDP'nin önderliğinin elinde bulundurma gericiyi tedirgin eder. Amerika bu durumun farkındadır. Ve bu durum karşısında Amerika gerici rolünü daha da fazla oynar. Hareketin kendi içinde tutarlı bir çizgiye kavuşmaması ve dünya devrim hareketiyle bir ilişki içerisinde girmemesi için bütün yüklerini ortaya koyar. Burada İnan'ı yütülenecek onun vastasıyla Kürt hareketini tamamen kontrol altına almaya çıkar. İnan yardımının savaşın sürdüürülmesinde belirleyici bir duruma olması ve Barzani'nin bütün hesaplarını buna göre yapması, Amerikan planlarının daha da işlerlik kazanmasını olanaklı hale getirir. Barzani bu durumu bilmez değildi. O Kürtistan'da gelişecek radikal bir çıkışı ve KDP'nin demokratik bir raya girmesini kendisi için çok tehlikeli bulur. "Bugün İrak bizimle savaşıyor ama on yıl sonra İnan bizimle savaşacaktır" diyen kendisi içinde olduğu halde, uzun süre için bir savaş için ileriye yönelik plan ve hazırlıklar yapmaz. Bunun yerine iç ve dış gerici çevrelerle uzlaşarak Kürtistan sorununu İrak'a bağılı bir otomoni deneye girmesi için elinden geleni yapar.

Bu gerici anlayış ve kişisel çıkarı Barzani'yı başta Kürt sömürgeçliği olmak üzere, Kürtistan üzerinde ulusal güç etme planları yapan her gücü zalimane ve Kürtistan'ın diğer parçalarındaki sömürgeçlerle aynı tavır içinde girmesini beraberinde getirir. Barzani'nin İrak'a dayanarak Irak rejimine karşı savasını aynıli düman güç arandaki ilişkilerden yararlanma politikası şeklinde değerlendirmek son derece yanlıştır. Çünkü, Barzani her zaman Kürtistan halkının devrimci güdüne güvenip ona dayanarak değil, İnan'dan gelen madet desteğini ve yardımını hesabını yaparak savaşa girmiştir. Bu durum olduğundan daha farklı göstermek bazı güçlerin bilincil olarak başkonusu abartma olmuştur. Sözkonusu olan Kürtistan halkının ayaklanması savaşına ise, bu durum zaten halkımızın yütü yıllardan beri sürükli olarak yaşadığı bir durumdur. Kürtistan'ın her köşesinde birbirinden kopuk olsa da yüzelli yıldan beri yavaşan bir savaş hali vardır.

İnan Şahının amacı ve savası götürüleceği aşama bellidir. O dönemde Barzani'nin daha sonra olduğu gibi geniş çaplı bir savaşa başlaması için hiçbir nedeni yoktur. İnan'ın tek istediği, başta Kürt halkının yükseltildiği savaşın olmak üzere, kendi içindeki sosyal muhalefet yütünden siyasal bir bunalmı yaşayan ve İnan'la bir savaşı göre alamayacağı için baskıya boyun eğmek zorunda kalacak olan Irak rejimini amaçlarını dikket ettirmek. Bunun için de Barzani gücünden sonuna kadar yararlanmak istemektedir. Kendi amaçlarına ulaştıktan sonra Barzani'yı yütüştür bırakmak hiç de zor olmayacaktır. Bu yolla Barzani'yı de arak İnan'ızd edemeyecek bir konuma getirmek, İnan'ın uzun vadeli çıkarları için vazgeçilmezdir. Barzani bu konuma geldikten sonra onu bir kenara itmek, Şah için bir taşla iki kuş vurma gibi olacaktır. Bu durum Amerika ve Türk sömürgeçliğinin de istediği bir sonuçtur. Nitekim, sonuç böyle oldu. Kürtistan sorununu Güney'de bir otomoniün kuruluması şeklindeki çözümden kaçmayan ve savaşın ulaştığı boyutları kendileri için artı tehlikeli bulan İnan-İrak ve sömürgeci Türk devletleri, Amerika'nın aklı hocalığı sayesinde yeni bir gündem açtılar.

İrak hükümeti sınırlı otomoniyi kabul ettiğini söyleyerek, Bar-

zani'ye oyalama taktiğiyle nihai darbeyi vurmak için güç toplanması koyulurken, savaş sürdürülmesi bütün koşulları mevcuttur. Fakat Barzani bütün bunlara rağmen siyasal hedefi olan ottonomiden bir adım öteye gitmek istemediği gibi, savaşın mutlaka İran ve Amerika'nın tayin ettiği rotadan çıkmasına da bağlı kaldı. Burada İkinci milliyetçi önderliğin ta başından beri Kürdistan'daki devrimci güçleri sürdüren, her kendisinin ve hem de emperyalist güçlerin çıkarlarını güvence altına almak için sergilediği tutum üzerinde ayrıca durmak gerekir.

Güney Kürdistan'da Irak rejimine karşı Kürd halkının yürüttüğü savaş, Kuzey Kürdistan'da da büyük ilgi ve sempati topladı. Barzani bütün bu gelişmeleri kendi aşiretleri önderliği altında toplamak için birçok çarelere başvurdu. Bütün Kürdistan'ın kendi ottonomi amaçlarına hizmet etmesi için Güney'deki savaşın cephe gerisi durumunda gelmesini çalıştı. Bu dönemde T-KDP şeklinde ve yine KDP'ye bağlı olarak gelişen örgütlenimlerdeki devrimci ve yurtsaver unsurlar Barzani'yi tedirgin eddi. Barzani'nin Kuzey'deki gelişmelere yüklediği misyon bellidir. Ayrıca bölgenin bir gelişme Türk sömürgeçliğinin de kabul edemeyeceği bir durumdur. Faşist Türk devletinin dayatma ve istemleri sonucunda T-KDP, Türk MİT'inin bir kolu haline getirilir. Bu hareket içindeki yurtsaver ve devrimci ögeler, çeşitli komplo ve cinayetlere katıldılar. Bunların içinde Faik Bakaç, Sait Elçi ve Sait Kırımıztoprak'ın durumu Barzani'nin bu işin ne kadar gözükara olduğunu göstermektedir. Bu cinayetlerin işlenmesi, hem Barzani ve hem de Türk sömürgeçliği için vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Barzani bu süre içinde Türk devleti yetkilileriyle sürüklü ilişki halindedir. Eğer kandi çekişi ve politikasına çok yumurtusa, Türk devletinin çıkarlarını tehlikeye sokacak bir çaba içerisinde girmeyeceği gibi, Türk devletine düşman faaliyetler karşısında da tavır alacağını belirtmektedir. "Kürt halkının Türkiye'deki Türk kardeşleriyle demokratik bir ortamda sorunlus yaşadığını ve bu durumun Osmanlı devrinde de böyle olduğunu" Cevdet Sunay, Süleyman Demirel ve Bülent Ecevit gibi Türk devlet adamlarına yazdığı mektuplarda dediği gibi, bu yúzkaras durumlarda daha sonra Türk basını tarafından çeşitli defalar açıkladı.

Türk devleti, Barzani'nin bu politikası karşılığında silah ve diğer malzemelerin Türkiye üzerinden rahat geçmesine kolaylık sağlar. Aralarından İttifak güverci gelişir. KDP ve onun türevleri çeşitli isimler altında bu ihanet gelenegini sürdürürler. Ne faşist Türk sömürgeçliğine ve ne de diğer düşman güçlerine bir tek kursun sıkımayan bu örgütler, Kürdistan'daki devrimci gelişmeleri, Türk devletinin polisinden daha çabuk keşfedip buna karşı tavır geliştirmeye adeta uzman bir duruma gelirler. Türk sömürgeçliğinin özel savaş politikasının yürütülmesinde bunlardan daha elverişli bir araç yoktur.

Geçmişte olduğu gibi bugün de İkinci milliyetçiliğin Türk sömürgeçliğine arasındaki ilişkilerin sınırları durmadan duruma değişmektedir. Burada değişmeyen bir tek savaş, bu anlayışın sürüklü olarak Kürdistan'da ilerlediği doğru atılan her adım önsüne engel olarak dikilmesi geçmektedir. Türk devletinin özel savaş uzmanları, bu durumu iyi bilmekte ve hesaplarını yapıparkeren bu faktörü her zaman dikkate almaktadırlar. PKK hareketinin Güney Kürdistan'dan teçrit edilmesi için KDP'ye ne

görev ne ise, başta Hakkari olmak üzere birçok alanda KDP ile ilişkiler içinde olan çevrelerin yürüttüğü görev de odur. Bugün Kürdistan'da köy koruculuğu sistemi KDP ve KUK gibi örgütlerle bağlı olarak gelişmektedir. Bu güçlerin varlığının sözkonusu olduğu dönemlerde Türk ordusunun daha rahat görev yaptığı, bazı generaller ve özel vail tarafından söylenmektedir. Birçok köyde ceterler KUK örgütüne bağlı olarak geliştirilen, daha değişik yerlerde de ceterler bu unsurları birbirlerinden ayırmak pek mümkün olmamaktadır. Kendilerine tanınan bazı imkânları bunları devlette çalışmalarının zemini olmaktadır. PKK savaşçı ve tarafatlarına karşı düzenlenen komplo ve pusulalarda bunların oynadığı roller bilinmektedir.

Yarım asırlık tarih geçişimizi baktığımızda çarpıcı bir biçimde ortaya çıkan gerçek, yúz yıllardan beri sömürgeçlik koşullarında yaşayan bir halkın en kutsal hak ve taleplerinin "doğ" ve düşman tarafından yapılan müdahalelerin son tahlilde aynı sonuçta birleştiği görülmektedir. Bugün hiçbir yaklaşımlar taşı ve anlayış bunun tersini savunma durumunda olamaz. Soruna dikatte bakıldığında, sosyalizmi temsil ettiklerini söyleyenler te emperyalist ve sömürgeç güçlerin tutumları ve Kürdistan sorununun İkinci milliyetçilikle odaklaştırılmak istemesi Kürdistan halkının özgürlüğü ve bağımsızlık talepleri üzerinde aynı ykıcı etkiyi yapmaktadır. Emperyalizmin ve sömürgeç güçlerin tutumlarını belli kien, "dünya sosyalist hareketinin", kalisi de Kürdistan sorununu ortaçağ gerici olarak odaklatıp, bölge denegisini kendi lehine çevirmek için bu kukulları bir o yana, bir bu yana oynatmıştır. Bunun sosyalistlerin buyuracağı bir politika biçimi olmaması gereği bir yana, bu politikaya sonuça zarar edenin yine kendileri olmasın gerek bir diğer yönüdür. Bunun kuzay ve fırsatı yaklaşımlarına rağmen bölge bir avuç yerde bile kalıcı bir mevzi elde edememişlerdir. Geçmişte ürdüne büyük çaba harcadıkları ve dünya devriminden tavizler verdikleri ülkeler bugün emperyalizminin en sağlam kaleleri durumdur.

İkinci milliyetçiliğin içinde bulunduğu bataklık daha da zor duruma koymada, "doştamlar", düşmanlarımızdan hiç de arızı kalmamaktadır. Örneğin, Sovyetler Birliği'nin kendi yayını MIG uçaklarının Güney Kürdistan'da bombardımanla insanlarını öldürdüğü sırada bile, Moskova Radyosu'nda, "Sosyalist Irak hükümetinin Kürdistan bölgesinde ekonomik ve kültürel reformlar yaptığını"ndan söz etmesi düşündürücüdür. Yine, bir dönemmiş başbakanı Kocogin'in bir yana Barzani, bir yanına da Saddam'ı tutması soruna ne kadar basit ve sorumsuzca yaklaşıldığını bir ifadesidir. Dar kafalı aşiret reislin bütün olan bitenden habersiz olması ya da bütün bunları içine sindirmesi insana bu kadar sorumsuz ve gayri ciddi olma hakkını vermez. Bu durum bugün akti devrimci özünden çok şey yitirmiş Sovyet sınıfı mücadelesi anlayışına bile ters düşen bir tutumdur. Proletaryanın yaşamın her alanında damgasını vurduğu bir çağda ve İstetik II. Paylaşım Savaşı sonrası gibi dünya devrimci güçlerinin hemen hemen tüm dünyada büyük bir atılım içinde bulunduğu şartlarda bile, ortaçağ karanlığının medet ummak ve buna politika diye sarılmak ne anlama gelmektedir? Bunun yaratıcılığı olumsuzlukları görmemek hiçbir şekilde açıklanamaz. Kuşkusuz burada sosyalizmi ya da dünya devriminin

çıkartları diye bir şey sözkonusu değildir.

Sovyetler Birliği'nin "kapitalist olmayan kalkınma yolu" biçiminde —çarpıtılarak uygulanan— politikası gereği, Irak rejimine stratejik dostluk ve İttifak rolü yüklemesi ve Kürdistan sorununa Irak'la olan dostluğuna bozma temeline yaklaşması, Amerika'nın İran Şahlığı vasıtasıyla Barzani üzerinden denetim kurmasını kolaylaştırır. Bu durum Barzani'nin içine girdiği mevcut sıkıntılarda geçici bir çözüm getirmeye elverişli olduğundan kolayca hayata geçme şansı bulur. Bir yanda İran'a dayanarak Irak üzerine baskı yapma ve diğer yanda Sovyetler Birliği'nin Kürdistan sorununa Irak'tan koparılacak sınırlı tavizler çerçevesinde bir "çözüm" arama politikası, Barzani'nin amaçlarını kağızda. O bütün düşüncesini kendisine verilecek ottonomide odaklaştırmıştır. Kürdistan ve Ortadoğu üzerinde oynanan santraç oyununda basit bir piyon olduğunu bilmemektedir.

Barzani, tamamen gerici güçlerin tutsağı durumuna geldikten sonra, artık istese de yapacak bir şey yoktu. Bunun için tutsağı durumuna geldiği bu çevre içinde kendisine yabasma koşulları aradı. O dönem ABM Başkanı Carter'den tutulmuş da, İsrail Başbakanı Begin'e varana kadar birçok gerici çevreden yardım ve destek istedi. Kürdistan halkının sayılı davasını istilam ederek bu güçlerin önderliğinde, Amerika Cumhuriyet başkanına yazdığı mektupta, "Kürdistan, Irak hakimiyetinden kurtulsun, ben Kürdistan'ın, Amerikan'ın 51 eyaleti olmasın, azıym" diyordu. Aynı Barzani'nin bu sorununda yuzdaki ilericiler ve sosyalist hiçbir biçim de denli güçlenmediği gibi, bundan ısrarla kaçınıldığı da bilinmektedir. Çünkü sorun Kürdistan halkının sorunu değil, Barzani'nin sorunudur. Barzani hiçbir zaman Kürdistan halkının devrimci gücü ve potansiyelini dayanarak halkın mücadelesine bir adım ileri götürme amacını gütmüdü. Kürdistan halkının yurtsaver özünden ve düşmana karşı olan kinden yararlanan Barzani, bu değerler üzerinde oturarak dar aile ve aşiret çıkarları uğruna kullanma yolunu seçti.

1975 yenilgisini hazırlayan nedenlerin en büyüğü sandığı gibi Cezayir anlaşması değildir; burada halkın siyasal gelişme ve örgütlenmesini önleme ve İran başta olmak üzere kayıtsız-şartsız emperyalizmin ve sömürgeçlerin çıkarlarına tabi kılma olayı vardır. Ateş ve teslimiyet kararı Kürdistan'daki devrimci ve yurtsaverler karşı girişilen büyük tasfiyelerden sonra gerçekleşti. Savaşı sürdürme ve devrimci gelişme yoluna girmenin bütün şartları ve olanakları bizzat Barzani ve KDP içindeki aşiret ve aile reislerinden oluşan gerici önderlik tarafından ortadan kaldırıldı. Edeklük çok miktarda silah, para ve savaşçı güdüne rağmen teslimiyet yaşandı. KDP'nin içindeki birçok kişinin gerilla savaşının sürdürülmesi doğrultusunda talepleri, Barzani'nin, "Bugün kim savaşın sürdürülmesini istiyorsa o Irak ajandı" sözleriyle karşılandı. Barzani'nin daha önceden İran'ın verdiği askeri yardım ve destekten başka hiçbir faktöre güvenmediği ve tüm umutlarını İsrail bağladığı belliydi. 1975'te bütün uygun koşullara rağmen, İran daha fazla savaş istemediği için teslimiyet ve ihanet yaşanmıştır. Önbinlerce savaşçı yenilginin ardından İran'a sığınır ve İran-İrak savaşının başladığı 1980 yılına kadar mülteci kamplarında bekletildi.

1975'te Barzani, savasına ömür biçen Amerika'daydı. Amerika'nın

iki dost ve müttefiki olan İran ve Irak anlaşması karar verdiklerinde, Amerika'nın daha önce Barzani'ye verdiği taahhüt tabii ki geçersiz kaldı. Daha sonra ele geçen CIA belgelerinde görüldüğü gibi, bölgedeki ajanlar, "İran-İrak arasındaki sorunun bir tarafın üstünlüğüne değil, pata olarak bitmesi uygundur. Çünkü dostlarımız bunu istiyor" şeklinde değerlendirmeler yapmaktadırlar. Bu durumda Barzani'nin de şimdiki köşesine çekilmesini uygun olacağına karar verilmekte ve daha sonra görüldüğü gibi, durum tamamen bu doğrultuda gelişti. Bu durum, Sovyetler Birliği'nin de yürüttüğü politikasını bir iflasıydı. Amerika hem İran ve hem de Irak'ı bu süreçte yürüttüğü politikaya kendi tarafına çekebildi. 1988 teslimiyet ve ihanet olayı, 1975'ten basit bir tekrarı değildir. 1975'te Barzani hareketinin şahsında Kürdistan halkının özgürlüğü ve bağımsızlık umutlarını yok etmek istesiler, 1988'de tamamen paralı asker durumuna gelen İkinci milliyetçilik daha farklı bir misyon yüklemek istedi. Burada hazırlanan komplozun içinde sadece Amerika ve Barzani değil, aynı zamanda Türk sömürgeçleri de aşkantan rol almaktadırlar. Ve her zamankinden farklı olarak, taraflar akti gızl değil, açık bir politika yürütmektedirler. Bu durumda, emperyalist güçlerden tutulmuş da İkinci milliyetçilikle kadar bütün iğe ve gerici çevreler, iççe geçen ve bir bütünlük arzeden kadedler etrafında kenetlenmişlerdir. Ve planlarını hiç gözlemmeden hayata geçirmek istenmektedir. Ciyun açık oynama istisnayı ne denli gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin yarattığı net ortama edeksi kurmazlarken hayat hakkı bulamamasından kaynaklanmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelesinde tasfiye etmeye planları çoktan çizilmiş ve adım adım uygulayama konulmuştur.

Tarihimize ve bu tarih içinde halkımızın mücadelesine baktığımızda, her dönemde ihanetle direnişin yanına yaşadığını, ihanetle teslimiyetin bu denli özüzüz olmasının en önemli sebeplerinin insanımızın milli değerlerimiz ve ulusal varlığımıza yönelik saldırılar karşısında duyursız kalması ve zamanında tavır geliştirmemesi olduğunu görmekteyiz. Tabii bu duyursuzluk son tahlilde düşmanın şekillenirdiği kıllışılın davranış biçimidir. Zamanla sömürgeçlik ve diğer düşmanlar kurdukları mekanizma ile Kürdistan toplumunu, yine bu toplumun içinde çardıkları güç ve olanaklara imha etmeyi büyük öçüde başarmışlardır. Bugün Türk sömürgeçliğinin ilericiler ve devrimcilik öteklleriine sahip her olgunu gögesinden bile korkup çekindiği halde, İkinci milliyetçilikle karşı hiçbir önyargı olmadan büyük güven duyulması boşuna değildir. Çünkü, İkinci milliyetçilik geçmiş pratiğiyle bu güveni kayıtlıya vermiştir. Bu hain elebaşların hangi duruma olurlarsa olsunlar eninde sonunda halkımızın gelişmesi önüne dikileceklerini düşmanlarımız çok iyi kavramış durumdadırlar. Bu tutumların sadece günümüzde değil, devrimden sonra da devam edeceğini söylemeye karar vardır. Angola'da UNITA ve FNLA devrimden on yıllar sonra bile nasli emperyalizmin saldırgan birer gücü olma konularını sürdürüyorlarsa, yine Nikaragua'da Kontralar nasıl hala emperyalizme paralı askerlik yapmaktan vazgeçmiyorlarsa, İkinci milliyetçilikle elebaşları da Kürdistan devrimine karşı olan tutumlarından böylece vazgeçmeyeceklerdir. Bunların zamanla halk safılarına yer alabilecekleri veya yurtsaver devrimci olmasalar bile en azından halkımızın özgürlüğü ve bağımsızlık

savaşı karşısında tarafsız bir konuma girebileceklerini inanamak çok büyük bir saflık ve gerçekten sınıf mücadelesine yabancı olma anlamına gelir. Emperyalizmin ve sömürgeçlik Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında zor durumlara yadaşıca bu çevrelere daha fazla baba bibecektir. Bunların teslimiyet ve ihanetli kendilerine bayrak yapmalarının en önemli sebeplerinden biri de karşılıklı olarak bu geçişin farkında olmalarından ileri gelmektedir.

İkinci milliyetçiliğin ihanet ve tasfiye çabalarının Kürdistan'da gelişen sınıf mücadelesinden bağımsız ve kendi başına ele alınamayacağı ortadadır. Parti Önderliğimiz halimiziza gerçek özgürlük ve bağımsızlık yile olanaklarını işaret ettiği günden beri her devrimci atılımımız yile bir provokasyon ve tasfiye girişimi olarak karşı karşıya gelmektedir. Daha önceleri çok değişik kılıf ve bahaneler altında sürdürülen en karşı-devrimci çabalar, halkımızın PKK önderliğinde 15 Ağustos 1984 atılımına tarihe görkemli giriş karşısında, bu güçlerin faşist cuntadan daha fazla tedirgin olduklarını ve atalecele yeni arayışlar için girdiklerini biliyoruz. Kokuşmuş mültecilik koşullarında yaşayan bütün sarhoslar hemen nara atarak uyardılar. Faşist cuntası insanlık tarihinin sahit ödünce ve vahşî uygulamaları Kürdistan halkı ve Türkiye devrimci demokratik güçleri üzerinde gerçekleştiren sözcük kalın ve cuntanın vicdanına sığınıp medet uman bu zavallılar, sadece halkımızın bu sahit atılımını karalamakla kalmayıp, ona en çirkin ağızlarla hakaret etmeye kalktılar. İkinci milliyetçilik ve onun türevleri herhal geçitli koalisyone kurup mücadeleleminin uyardığı siyasal öteklleri boşa çıkarma çabasına sarıldılar. KDP Güney Kürdistan'da komplo ve provokasyonlarla işler verirken, onun Kuzey Kürdistan'daki çömezleri de bir yandan cuntanın suçunaçları durumunda gelmesi için ihanetçiler ve tasfiyecilerle "birlik" kurup kendî akıllarına devrimleri kokuşmuş mültecilik koşullarına çekmek istiyor, diğer yanda da Avrupa sahasında PKK militanlarına karşı en alçakça komplolarla girişiyorlardı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini, siyasal alanda kazandığı dünya ilericiler ve devrimci kamuoyunun desteğinden koparmak için Türk MİT'i emperyalizminin haberatması servise yerliye elele çalıştır. Olof Palmes olayında PKK militan ve tarafatları karşı başlatılan İbhar kampanyalarında Türk cuntasının yüzünü yeterince ağırtılar.

15 Ağustos atılımına Kürdistan ve Türkiye halklarını üzerinde iki toprağı temizlenirken, bu hainler sömürgeçliğinin uygulamalarını ele, ama PKK'nın gelirdiği gerilla savasına hayır diyerek faşist cuntaya yaranma yolunu seçtiler. Türk devletinin büyük tasfiye çabaları bu tarichte büyük bir kez kazandı. 1988'de halkımızın bağımsızlık mücadelesine dayatılmak istenen tasfiye olayını ayrıntılarına geçmeden önce, İkinci milliyetçi önderliğinin faşist Türk sömürgeçleriyle elele yerleş yaptıkları komploların örneker veyalete yarar vardır. Bİllindiği gibi, Botan emekleri ve özellikle de Hakkari'nin ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesi açısından taşıdığı stratejik konum çok önemlidir. Türk devleti ta başından beri İkinci milliyetçiliğin bu ilimilde her türlü faaliyetini serbest bırakmıştır. Fakat karşılığında istediği de belliydi: PKK'nın bu alana girilmesi ve devrimci faaliyet yürütmesi KDP peşmergeileri tarafından engellenec. Bunun için oluşturulan

tedbirlerin arasında adı herkeşse bilinen Salman Sindi adındaki peşmerge komutanının TC için yaptığı görevleri saymak gerekir. Örneğin, Uludere-Ortabağ'da faaliyet yürüten çeteler, bu çalmalarını Salman Sindi ile ilişki içinde sürdürmektedirler. Ne var ki ilişkiler sadece çetelerle ve onların faaliyetleriyle sınırlı değildir. Zaxo'da görevli peşmerge komutanlarından Salman Sindi, Abdullah Bişar ve Yusuf Xidir'in 1987 sonbaharında yine Ortabağ taburunda TC subaylarıyla görüşme yaptıkları; ve hatta Bilel karakolunda yatıkları da bilinmektedir. PKK militanlarına ve tarafdarlarına karşı TC ordu güçleriyle ortak operasyon geliştirme kararı da burada alınmıştır. Salman Sindi daha sonra sığınma amacıyla geldiğinde, çöğmeşte yaptıklarından övgüyle sözettiği ve bunun KDP'nin devamlı sürdürdüğü bir politika olduğunu Türk basın mensuplarına çekimden açıklamaktadır.

Paralı askerler bu yaptıklarının karşılığında tabii ki ödülleri almaktadırlar. Gürcen yoldaşın yararlanıp TC güçlerine teslim edilmesinin karşılığında atadıkları ödülleri ise 12.000 dolar ve bir 1411 tabancasıdır. Yine Şoşer arkadaşın şehit edilmesi ve diğer üç arkadaşımızın da yaralanması karşılığında askerlerin Şemdinli'de gerçekleştirdikleri bir faaliyetlerdir. Sadur ve Zeki yoldaşın katledilmesi ve Hamit Avcı yoldaşın yaralayarak teslim eden Camil isimli çete Zetê köyündeki bir KDP'lidir.

Daha 1988 baharında bazı peşmergehanın Türkiye'ye gelcekleri ve hatta Muş'a yerleşecekleri, kendi yaptıkları propagandalar ve konuşmalarından anlaşılıyor. Habur'da sorumlu KDP'li olan Seyit Burhan daha o zamanda PKK'ye karşı TC ile ortak operasyonlara girmektedir. Bu durumun bizzat Mesut Barzani'nin direktifleri doğrultusunda olduğunu da peşmergeler hiç çekimden açık açık söylemekteydiler.

Barzani güçleriyle TC'nin ortak hareketleri adım adım çok önceden, yani daha sığınma olayı gerçekleşmeden başlamıştır. TC, Hak karide zor durumda düşüncü ile işi olarak karakolları ve yol yapımları kullanan dozlerli bakleme ve kuruma işini bunlara verdi. Şemdinli'deki Derik karakolu uzun süre peşmerge tarafından konuşmuydu. Yine sınır kuruma müfrezeleri de bunlardan teşkil edilmiştir.

Faşist TC, özellikle Botan alanında PKK'ye bağlı devrimci gelişmelerin engellenmesi için, "Eğer devrimcilik yapacaksanız KDP'ine gidin" diyerek halkı aptalca teşvik etmekteydi. Bu durum yöredeki gerçeklerden habersiz yaşayana ları garip gelebilir. Ne var ki, bu uzun zamandan beri izlenen bir politika idi. Bu durum TC ile Barzani'nin dostluklarını ne kadar eski olduğunu da göstermektedir. Daha sonra gelen peşmergeler arasında PKK'ilerin didik didik arınması, bu konuda anlayışlar için bir kırış vermektedir. Gelenlerin silahlarının PKK'nin eline geçmesini için daha sınırlı geçmeden silahları tecrit edilmeleri, Mesut Barzani'nin verdiği talimat olduğu daha sonra Türk basınında anlaşıldı.

Cukurkili Macit Ağa ise bugüne kadar PKK'ye karşı içinde bulunduğu bütün komplo ve düşmanlıkların Mesut ve İdris Barzani'nin haberleri dahilinde olduğunu alandaki arkadaşlara gönderdiği mektuplarında anlatmaktadır.

Peki devrimci yurtsövelerinin adından bahsedilmesine bile tahammül edemeyen faşist TC'nin askerlerine peşmerge elbisesi giydiren onların arasına salması

neyi amaçlamaktadır? KDP kimin örgütüdür ve TC ile dostluk bağları neden kınanılmamaktadır? En önemlisi de Mesut Barzani böyle bir yönelim içinde girerken hangi amaçla hareket etmektedir? PKK ye karşı duyulan bu kin ve sürdürülen ödümler ne nedendir?

Görülen o ki, ikeli milliyetçilik kendi varlığı ve sınıf çıkarları için en tehlikeli yönelim olarak proletarya önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini her şeyden önce onun önderliğini yapan PKK'yi göstermektedir. Tabii ki bu korkusuna haksız da değildir. Zaten başta da belirttiğimiz gibi, bu konuda ikeli milliyetçilik son derece duyarlıdır ve aynı zamanda TC bunların durumunu iyi bilmektedir.

Ulusal kurtuluş düşüncelerinin Partimiz önderliğinde ilk ortaya atıldığı dönemlerde sömürgeçler, bu unsurları Partimize karşı kullanma yoluna gittiler. Ulusal kurtuluş düşüncemize alternatif olarak "KUK" adı altında bir grup oluşturularak, bu grup, sömürgeçler için karşı mücadele adı altında ortaya çıkmasına rağmen, esas gücü İ-KDP'nin çıkarlarını Kuzey Kürdistan'da temsil etmekte. Bunların ileri adı M. Mustafa Barzani'nin sağlığına—TKDP ajanları tarafından—Türk sömürgeçlerinin eline geçmiştir. Bunlar önceleri suya sabuna dokunmadan "devrimcilik" yaparken, sömürgeçlikle oldukça işi güçtükçülerdir. Daha sonra ulusal kurtuluş düşüncesi Kürdistan'da delga delga yayılarak sömürgeçler bu unsurlara misonunu yüklediler. Faşist TC güçlerine bir tek fakke daha vurmuş durumda olmadıkları halde, silahlanarak devrimcileri katletmeye yola gittiler. Özellikle Mart'din ve civarında 40'ye yakın devrimciyi alacakla katlettiler. Çünkü yüz yıllardan beri hakimizin kanını emen ve köleliğe mahkum eden halk feodalının çıkarları tehlikeye girmiştir. Sömürgeçler önceleri bütün bunları "aşiret çatışması" biçiminde göstermeye caba gösterdi. Bu piyon güçleri, Kürdistan Devrimine karşı kullandıkları gizleme cabaları ise daha sonra fiyaskoyla sonuçlandı. O dönemde TC basını açık açık, "KUK'cuları Apoculara karşı kullanmanın pek de iyi seçilmiş bir yöntem olmadığını" en tepedeki devlet adamlarının ağızından duyuyorduk. Çünkü yöntem tutturulamamıştı. Karşılarında çok sayıda binlerce güç değildi, Kürdistan halkının birçoğu yoldaşları berikliği zulüm ve insanlık dışı uygulamaları biriktirdiği kin ve öfkeye ayağık kalkan bir halk vardır; ve Partimiz halkımıza verdiği mesaj halkımızın nezdinde derhal karşılık bulmaktaydı.

Dönemin İçişleri Bakanı H. Fehmi Güneş ise TC'nin içinde bulunduğu tehlikeyi sezmiş ve kolay devrimcilik yolunu göstermektedir. Sıvrek'te bir grup reformist ile konuşurken, "Sizin kötü niyetli olduğunuzu söyleyemem. Çünkü siz Türkiye'nin birliğinden yanasınız. Sorularınızın bu çerçevede içinde ele almaktasınız. Fakat diğerleri Türkiye'yi bölmek istiyorlar" diyordu.

Bugün ikeli milliyetçiliğin çeşitli adlar altında örgütlenmeleri ile TC'nin gerek köy koruculuğu ve gerekse en azgın karşı devrimci örgüt ve kurumları arasındaki tek fark kullandıkları isimlerdir. Bu unsurların, sömürgeçlerin başta 12 Eylül sonrası dönem olmak üzere halkımızın üzerinde en amansız terör uygulamaları olduğu zamanlarda bile onların sivil uçlarını PKK'ye yönlendiren tasarlara değildi. Zindanlardaki dağlara, ülkeden Avrupa'ya kadar, her yerde bütün siyasal çalmalarını PKK'yi sözümlüne teşhir ve tecrit etmeye ayrırmaları han-

gi amaçla olursa olsun düşmanın politikasıdır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin içinde bulunduğu gelişme düzeyi ve bu devrimci gelişmenin yakın gelecekte Ortadoğu'da ve dünyada doğuracağı siyasal ortam emperyalizmin ve sömürgeçliğin yerli halk güçleri ile ele vererek ihanet planlarını uygulamalarını zorunlu kılmıştır. Durum ister emperyalizm, ister TC ve ister Barzani açısından değerlendirilirse, olayların bu siyasal sonuca doğuracağı belliydi. Artık, mızrak çuvala sığınmaktadırlar. TC'nin ve Barzani'nin zor günlerinde kucaklaşması ve karşılıklı yarımlaşmaları sonucunda asırlık politikaları açtıkları değiştirildiği görmek, bazı kişi ve çevreler için garip ve anlaşılmasız gibi gelebilir. Ne var ki sınıf mücadeleleri tarihini ve işbirlikçiliğin ikizlülüğünü bilenler bunda bir gariplik görmeyiz. Ulaştığımız siyasal gelişme ortamında Barzani'nin ve TC'nin ulusal kurtuluş hareketine karşı ortak hareket etmekte başka bir yol seçmesi de pek olanak dahilinde görülmektedir.

Bugün PKK Hareketi Kürdistan'daki her olumlu gelişmeyi kendisine odaklaştıracak, sömürgeçliğe karşı bir direniş ögesi duruma getirmektedir. Sömürgeçlik sistemini ayakta tutan ve bu sistemini işletmesini çabaları biçiminde alet olan yapı ve çevreler birer birer çökmektedir. Sömürgeç güçler bu durum karşısında korkulu düşüncelere düşmüş ve em umutsuz dallara bile bir kurtuluş çaresi olarak ek atmaktadırlar. Uzun bir zamandan beri sömürgeçliğin en önemli sosyal dayanağı durumunda olan ikeli milliyetçiliğin iflası ve bu gücü besleyen kaynağın kuruması, feodal önderliğin denetimindeki potansiyel yeni arayışlar için gerimsini günde getirmiştir. Kuskuyu, sömürgeç güçleri bu duruma seyirci kalmazlar. Bu irsati değerlendirilmekle onlar için hayati önem taşıyor. Bu durumda zor anları yaşayan her iki gücün de birbirlerine ihtiyaçları vardır ve karşılıklı olarak birbirlerini kurtarmak istemektedirler. Ayrıca yeni bir arayışla karşı karşıya kalan Kürdistan'daki bu potansiyel sömürgeçlikten ve feodal önderlikten alacakları hiçbir şey kalmamıştır. Bunların içinde durumları ulusal kurtuluş safına katılmaya müsait olmaları PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş güçleriyle bütünleşmesinin kaçınılmazdır. Bunu engellemek için en basta ikeli milliyetçiler önderlik olmak üzere, ihanet ve teslimiyete açık unsurları TC ile ele vererek bu potansiyel kontrastları istemektedirler. Bu durum Kürdistan'da askerî ve siyasal alanlarda bir yenilgiyi yaşayan TC için muazzam bir kazanç olacaktır.

Amerikan ve Avrupa emperyalizminin soruna bakiş açıları ve pratiklerinin ne olduğunu kendi pratiklerinden ve ortaya atıkları siyasal çözüm yollarından anlamak mümkündür. Bu güçler mücadelemizin ulaştığı aşamada, TC'nin yaptığı gibi Kürdistan ülkesinin ve halkının ınkırı edilmesi ile bir yere varılmayacağına inanmışlardır. Ne var ki, PKK'nin geliştirdiği çizgi ile mücadelemin emperyalizme vuracağı darbenin bilançosuna da iyi hesaplanmaktadır. Bundan hareketle, Amerika ve diğer emperyalist güçler ikeli milliyetçiliğin çok düşüyle, tamamen kontrollerinden çıkacak olan gelişmelerin ilerlerini ellerinde tutmak için bir yandan ikeli milliyetçiliği koltuk değneğiyle ayakta tutmaya çalışırken, diğer taraftan da ayakları üzerinde duramayan baş reformist ve uzlaşmacı güçleri devirmeye ve bunları Kürdistan halkının temsilcileri gibi göster-

meye caba sarfetmektedirler. Emperyalizmin döneme uygun planları budur. Ve bunu son dönemlerde daha yüksek sesle konuşmaktadır.

Dünya halklarının baş düşmanı ABD emperyalizmi daha 1988'in başlarında, "Biz Kürtlerin ulusal hak ve taleplerine karşı değil, yürütülen gerilla savaşına karşıyız. Şu anda Türk devletini Kürtlerin Halkını Sözleşmesi'nden doğan haklarını tanımaya işin cesur olması davet ediyoruz" demesi, haklarını ulusal kurtuluş için vaktecikleşme öneşme talep için gerilla savaşına teşvik etmek olan "barışçıl ve insancıl" maske altında hazırlanan komployle ele vermektedir. Kuşkusuz aynı oyun kırık yıldızın bir devam etmesi birlikte, gizli yürütülmekteydi. PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin askerî ve siyasal alanında kaydedtiği gelişmeler sonucunda Türk sömürgeçlerinin geleneksel imha ve yok etme planlarıyla birlikte her türden büt savaş cabaları sonucunda kalmış, gelişen sınıf mücadelesi herkeş açık oynamaya zorunlu kılmıştır. İran-Irak arasındaki savaşın etkışeske sonuçlanması, Barzani hareketinin üzerindeki perdedi kaldırılmış, onun yıllarca gizlemeye çalıştığı yüzünü net bir şekilde ortaya koymuştur. Burada ikeli milliyetçiliğin şahında iflas eden, sadece yerli gerilla değildi, ister emperyalist, isterse "sosyalist" çevrelerden dayatılan cabaların da Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında iflas ettiği görülmektedir.

PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tasfiyesi ve her emre itaat edecek işbirlikçi usak takımının Kürdistan halkını temsilci duruma getirilmesi, bu olayların faktörleri arasında Kürdistan davasının her gün yeni bir çökmeza karşı karşıya gelmesi bütün gerçek güçlerin ortak amacıdır. Her yönüyle usaklık yapmaya müsait ve ne Kürdistan halkına, ne de insanlığa verecek hiçbir şeyleri olmayan dükküntü takımının varlığı, emperyalizm için her zaman bir umut kaynağı olmuştur. Faşist Türk ordusunun iyi boyunca sürüklenir bir savunma durumunda kalması, bu arada Türk devletinin ekonomik ve siyasal alanında içinde bulunduğu krizden kurtarılması için karşı devrim cephesinin gelişmesi bir anda yapıldığı saldırılar bilinmektedir. Bir uc emperyalizme ve diğer uc yerli işbirlikçiliğe dayanarak bu, "PKK'ye evet, APO'ya hayır" kampanyasından tutalım da, "demokratik PKK", "Sol Birlik" ve her gün bir yenisi kurulu yıkılan ne i düdüğü belli olmayan cephe kampanyaları karşı çeşitli isimleriyle Avrupa'daki Kürt yurtsöveler ve devrimcilerine karşı yürüttükleri tutkularınla birer özel savas yürütmektedirler. Barzani faktörünün kullanılması, Barzani karşıtımeyen tasfiye ve komploların sonucunda başarısız yeni bir oyundur. Kuskusuz bu da sonuçsuz kalmaya mahkumdur.

Mevcut olayların sonuçlarından çıkan gerçekler, TC'nin ve Barzani'nin iradesi dışında bir gelişim olmadığını göstermektedir. Daha mülteci kaflesinin ilki sınırlı geçiyorken, en yetkili TC ağızları Mesut Barzani'nin sığınma isteğini memnurlukla karşılayacaklarını açıkladılar. Barzani bir daha gizlenmek istedişede ve, TC'nin yaptığı bu jeste karşı niyetini açıkça ortaya koymak zorunda kaldı. Aceleliğine bir durum, son derece gülen bir durumu ortaya çıkarmaktadırlar. Barzani, daha önce, "Peşmergelerin yapacağı en iyi şey, kısa zamanda cepheye dönmek olacaktır" demesinin mesale arındıran, amlen yayındığı hem de bazı peşmergelere seslenirken, "Türk devleti ile

iyi geçin, sakın PKK ile ilişkiye girmeğin, yakında kamp koşulları daha da iyileşecektir" diyerek Türk devletinin kendisine yüklediği misonu açığa vurdu. Sayıları yüzüne ulaşan Kürd insanını kendisine en yakın komutanları öndüğüünde çok kısa bir zaman içinde TC'ye teslim eden ve onları silahsızlandıran bir kişilerin durmadan habersiz olması düşüncülemes. Daha önce belirttiğimiz gibi, peşmergelerin Türkiye'ye geleceği daha Halepçe katliamı yapılmadan önce belliydi. Yine, bu olayın halkın içine girdiği panik ortamından ileri geldiğine inanmak, çok büyük bir saflik örneği olacaktır.

TC'nin hiç tereddüdü yer vermeden bu yüzünlük itilay kabul etmesi, yıllarca silahlı ele düşmana karşı savaşmış ve insanlardan un ufak bir ürüktü duymaması nasıl açıklanabilir? Bu insanları faşist TC rejimine karşı siyasal ve askerî bir mücadele için giremeyeceğini dair güvencesi kim vermiştir? TC bu konuda hiç tartışmasız nasıl olmuştur? Faşist Türk devleti gerilla ve politikacıları ellerini öğütürük mütecilere kalıcı yerleşim yerleri temin ederken, ileride dönüklerin emir planları ve hesapları bittirile açıklanabilir mi? Bu durum bir oldu bittirle açıklanabilir mi?

Faşist Türk devleti eğer iyi kullanılabilsse, tam da askerî ve siyasal bir çökmeza içinde iken, tarihinin en iyi fırsatından birini yakalamıştır. Tarihçe şaka basurduğu Kürd Kürde kırkırtma politikasını yeni baştan hayata geçirmek için bütün olanaklara sahiptir. Çokça değinildiği gibi, kırık yıldız bir kendisine yaşamı ortamı hazırlayan koşullardan birini kaybedip, yeni birine kavuşan Barzani'nin köy korucularının komutanı olarak yapacağı hazırdır. Şu ana kadar İran'da aldığı paralarla geçinen ve bunu meslek haline getiren Barzani, bu uğurda Doğu Kürdistan'da Kür halkının ellerindeki mevzilerini İran Pastarılarıyla birlikte alıp İran'da denetimlenmiş midir? Bu grup bundan böyle PKK hareketine karşı da bu işlevini yerine getirmeyecek midir? Peşmerge komutanları daha sınırlı geçer geçmez, Atatürk'ü ve K. Evren'i fotoğraflarla poz vermeye başladılar. Gazetelerinde yaptıkları rportajlara cevap verip peşmerge komutanları, dar alle ve feodal çıkarları tehlikeye girenler kendi halkının mücadelesine karşı ne kadar alacakla durumlara girebileceklerini ortaya koyuyorlardı. Örneğin, Abdülaziz Çetani, 9 Eylül tarihli Turcuman gazetesine, "Barzani, yalnız PKK'li değil, Türkiye'ye aleyhine çalışan tüm kilitlenmiş PKK'yi öldürme misini vermiştir. Bu yüzden pekçok PKK'li öldürülmüştür" diyebilmektedir. Yine, aynı gazetedeki bu ihanet su şekilde övülebileceği anlatılmaktadır. "Peşmerge liderlerinden Mirhan Salih, Fetah, Abdülraif Camil, Hısan, M. Abdülaziz ve diğerleri, 'Peki İrak'ta PKK ile karşışışımız mı, PKK hakkında ne biliyor, ne düşünüyorsunuz' sorusuna, 'M. Barzani bildirliğindeki KDP mensupları olarak bizleri Türkiye ile anlaşmıştı. PKK'yi öldürdüğümüz yerde ya vururduk, ya da teslim ederdik, başımıza reisimiz var, reis emir vermiştir, PKK'yi öldürdüğümüz yerde vurun diye. Molla M. Barzani'nin ölümünden sonra da biz Türkiye aleyhine hiç çalışmadık, Türkiye'yi her zaman dost bildik. PKK hakkında iyi düşüncelerimiz yoktur. Gördüğümüz yerde vururuz" diye cevap verdiler."

Bu gerici alenin Kürdistan halkının düğmanı faşist Türk devletiyle dostluğuna inanırmıştır. Partimize ve onun öndüğüdürdeki Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerine karşı açık saldırılar için girmesi ve bu kararın

basın ve yayın yoluyla hiç çekilmeden dünyaya ilan edilmiş, kehinemeyen insanik değerlerinin dışına çıkması bir gücün iftiharına dönüşmüştür. Tarih sahnesinden silinmekle karşı karşıya gelen her gerici yapının içine düştüğü çaresizlik ortamındaki halini bu gerici hanedanın şahsında görmek de mümkündür. Kırk yıldan beri düşmana duydukları öfke ve kinle savaşa bir halkı TC'ye teslim ederek yeni Hamidiye Alaylarını kurdurtmak, hangi şartlarda gerçekleştirileceklerse, halkımızın affedeceği bir şey değildi. Bugün göç dönmüş faşist Türk devleti, hem çirkin amaçlarına kavuşup savaşı verileceğine, hem de mücahedeçilerinde rezil bir konuma düşüp dünya insanlığından tecrit olmuş görüntüsünden kurtulma şansına kavuşmuştur.

TC'nin Milli Eğitim Bakanı H. Celal Güzel, "Sığınanlara yoğunca Türkçe eğitim verilecektir" diye uzun vadeli planlarını anlatmaktadır. Yine, aynı bakan şöyle devam etmektedir: "Açılacak kurslarda yoğun eğitim yapılacaktır ve eğitim üç sathalı olacaktır. Bundan büyük başarı sağlayacağımızı düşünüyorum. İkinci kademe Türk alfabesi ile okuma-yazma eğitimi verilecektir."

Yüzyıllardan beri Kürdistan'ın en ulusal-arazisinde binlerce yıllık dilini-kültürünü koruma savaşını vermiş bir halk, yirmi gün içinde birer küçük Atatürk olmayla karşı karşıya gelmiştir. TC'nin programında geçici işkan yoktur. Planları uzun vadeli dir. Asimilasyon kuramları, bu insanların kendi çarında şekillenip, birer mehmetçik durumuna getirmeye hazır. Sığınanların Türkiye aleyhinde bir faaliyet içine girmeyeceklerine dair bir güvence değil. Başbakan Özal'a verilecek, Özal, Tercüman gazetesinde çıkan demecinde, "İrak'tan sığınan Türk Kürdülerinin çıkarları için mücadele etmiş olsalar, bu müteccilleri kabul etmezdi" demeydi. Peki Özal'a bu güvenciyi kim vermiştir? Cengi Gazi isimli peşmerge ise, duygularını şu şekilde dile getirmektedir: "Eğer Türk hükümeti bizi kabul ederse, Türk vatandaşlığına geçip askerlik yaparız, bu arada PKK meselesi var. Bize silah veriyor, PKK'nın yerini gözstersinler, biz onlarla savaşmaya hazırız."

İste aşırı-teolojik reisliğin halk kitlelerini gerilediğini son durak burasıdır. Sömürgecilerin binlerce yıldan beri başaramadığını Barzani —çirkin yaşamını biraz daha uzatmak için— onlar adına başarabilmektedir. Halk arasında çok kullanılan bir söz vardır: "Sen esek öldükten sonra sirtına serum vuracak çok olur" Bu durumda paralı askerliği meslek edinilen bu gürhün avare dolanması söz konusu değildir.

Peki sığınan kitlenin başta ekonomik sorunları olmak üzere, yaşamlarını sürdürebilmek için faşist TC'nin dayatacağı koşulları nelerdir? Her türlü imkandan soyutlanmasın, çıplak canlarıyla düşmana teslim edilmiş bir kitle neyi kabul etmez ki? Hele TC gibi bu konuda uzman, insanları kendi özünden boşaltıp robot durumuna getirmeye binlerce yıllık deney sahibi bir güç, bu uygun şartlarda ne yapmaz? Birçok eğitim, iş ve diğer yaşam olanaklarına sahip insanları bile istediği kalıba sokan TC, her konuda durumları elverişli olan ve bağlı buldukları aşiret reisinin de yardımıyla bu insanları heri karşı konumuna getirmiş mi? Diğer ülkelerden gelen müteccilleri serbest bırakan ve bunlara ev, iş gibi imkanlar veren TC, öğretmen, doktor ve MIT kadrosuyla kamp-lara hapsettiği bu insanlar üzerindeki çalışmalarına hemen başla-

mıştır. M. Barzani, günü gününe telefonla talimat vererek, her emre uymaları vaza etmektedir. TC'nin itidariyle ve muhalefetiyle bu konuda görüldüğü içine olduğu meydandadır. Kuşkusuz böylesine hayati konulara itidare ve muhalefet güçleri kısa süre içinde görüş birliğine varmaları söz konusu olamaz. Halbuki en zoben çevreler bile bu işten memnuniyet duyduklarını belli etmektedirler. Çünkü bu olay, TC için ulusal sorun durumundadır. Türkiye Devrimi-Demokratik Hareketinin en büyük düşmanlarından taraftisyi Ecevit, kendi köşesinden şöyle akıl vermektedir: "Eğer Türkiye'ye yerleşeceklerse, sığınma isteyeceklerse askeri birlikler düzeninden çıkmaları, sınırlarımız dışındaki komuta merkezleriyle tüm ilişkilerini kesmeleri, ve Irak'taki sorunlarını Türkiye'ye aktarmayacaklarına dair söz vermeleri istenmelidir. Bunları kabul ederlerse Türkiye'ye yerleşme veya vatandaşlık isteklerini kabul etmekte, bize göre, hiçbir sakınca yoktur."

Kendi polisini ve memurunu dahi doyurmaktan aciz TC'nin, yüzbinlik bir kitleyi bütün sorunlarıyla birlikte kabul etmesi, eğer çok büyük beklentileri olmasa bu mümkün olabilir miydi? Geçmişte ve günümüzde bir tek kişiye silah verip korucu yapmak için bile her yonteme başvurulan TC'nin, her emre hazır bir eğitilmiş savaşıçü karşılarında nasıl ağzını suyu akmasın? Peki kırk yıllık mucahedeçilerin bahsedilen hale Kürdistan halkının sorunlarını çözmek için çaba gösteriyormuş gibi görünen Barzani'den bu durumun açıklanması istenmeyecek mi? Bugüne kadar çevirdiği gerici planları iyitü kömütle eden bu insan, artık suçüstü yakalanmıştır.

Daha olayın üzerinden kısa bir zaman süresi geçmeden TC ile Barzani arasındaki gizli anlaşmalar basına yansımı bile. Sansür altında TC'nin bunun buna rağmen sızdırıldığı haberler gazetesi ve netir. Bu konuda Tercüman gazetesinin yazdığı haberler şöyle: "M. Barzani'nin tubuyla ilgili olarak çeşitli kaynaklardan alınan bilgilere göre, Bağdat rejiminin bir numaralı hedefi olan Barzani, Türkiye'ye bir mesaj yolladı. Irak'ta zor durumda kaldığı takdirde sığınma ve geçiş talep edeceğini ve bunun nasıl karşılanacağını sordu. Türk yetkililerden konuyu inceleyenler, girişlerin silahlı olmaması sağlanacaktır, silahları ile gelmemeleri sağlanmadığı takdirde, sivri silahların tecrit edilireceğini bildirdi."

Bu durumda halkın göç etmesinden çok önceleri her iki tarafın da görüş birliği içinde oldukları ve Barzani'nin o meşhur, "Can pazardır, herkes kendi canını kurtarmaya çalışmıştır, bin kimseye Türkiye'ye gidin demeyin" şeklindeki yalancı da ortaya çıkıyor. Dolaylı görüşme diyeti bir şey söz konusu değildir. Barzani ile TC arasında doğrudan telefon görüşmesi vardır. Molla Mustafa Barzani'nin Cevdet Sunayla, Demirelle, Ecevit'ine içine girdiği ilişkileri M. Barzani daha ileri boyutlarda çoktan sürdürmektedir. Yıllardan beri PKK'ye karşı girişilen kompo ve saldırıların kimlerin talimatlarıyla gerçekleştirildiği şimdi daha iyi ortaya çıkmaktadır. Bu kompo ve saldırılar yalnızca bir yerde değil, her alanda olmaktadır. Bugüne kadar birçok PKK mensubu bu güçler tarafından ya katledilmiş ya da yakalanıp düşmana teslim edilmiştir. Yukarıda verdiğimiz örnekler bunların en açık kanıtlarıdır. Aynı şekilde bunun en son örnekleri İran'da da görülmüştür. Bu konuda TC ile Barzani arasındaki uzun süreden beri devam eden işbirliği bir

KDP yetkilisi tarafından şöyle dile getirilmektedir: "Çok defalar vugulayarak ifade etdik, bizim Türkiye ile bir isimiz you. Türkiye'nin zararına hiçbir hareket yapmadık. Türkiye devleti de bunu biliyor."

Kuşkusuz ilkel milliyetçiliğin halkımızın özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine karşı içine girdiği

TC'nin resmi güçleri durumuna gelmeleri için her türlü plan ve program yapılmaktadır. Sömürgeçiliğin ilkel milliyetçi anlayış ve pratiği daha da geliştirip keskinleştirilmiş, bu sonucu doğurduğu gibi; bütün Türk kurumlarının bilinen gerici ve Kürt düşmanı tutumlarına rağmen "sosyal demokrat"

kompo ve provokasyonlar saymakla bitmiyor. Yine bütün bu çabaların önümüzdeki dönem içinde devam edeceğini söylemeye bile gerek yoktur. İçine girdikleri bu tutumları sınıf karakterlerinin onlara yüklediği görev ile emperyalizm ve sömürgeçiliğin bulunduğu dönemde karşı karşıya olduğu sorunların çözüm aracı olmaları tam bir uygunluk içindedir. Gelecek sınıf mücadelesinin bunları daha da azgın karşı-devrimci durumuna getirmeye çalışılmaktadır. Dünya'nın birçok ülkesindeki devrim dönemlerinde benzerleri ortaya çıkmış olmakla birlikte, Kürdistan'da halkın çıkarlarına yabancılığın ve ihanetin daha da katmerli olması tarihsel ve toplumsal gerçekliğin bir ürünüdür. Sömürgeçiliğin ulusal ve tarihsel değerlerimiz üzerinde oynama dercesi ve halkımızın kendi gerçekliğinden uzaklaşımına, ihanet ve ihanete karşı duyarsızlığı bir da ölçütüdür. İhanetin hiçbir ölçü tanımadan bu denli cüretkar olması boşuna değildir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sağlıklı gelişimi için ilkel milliyetçiliğin önümüzdeki dönemde içine gireceği kaçınılmaz tasfiye ve açık ihanetlerine karşı son derece duyarlı olmanın gereği, tüm halkımız için daha da önem taşımaktadır. Her şeyden önce bugün şu ya da bu kişiyen veya çevrenin içine girdiği özül durumu pek önemli değildir. Soruna emperyalizmin günümüzde ulusal kurtuluş mücadelesine dayattığı özel savaşıçü çevresinde bakmak gerekir. İkel milliyetçiliğin geçmişteki durumu ve bugün ileri sürdüğü bahaneler ne olursa olsun, günümüzde, objektif olarak bu savaşıçü en çok aranan bir araç durumundadır ve bu görevi üstlenmek için kararsızlık bile geçireceğini sanmak, son derece saf olmakla mümkündür.

Görünen ve sınımdıy kadar olan gelişmelerin ortaya çıkardığı şudur ki, daha önce tamamen ilkel milliyetçi önderliğin emir ve komutası altında piyasaya sürülen bu güçler, ilkel milliyetçi önderliğin iflâsı ve bunların teşhis ve tecritinin gerçekleştirilmesi, sonunda adım adım

kanattan yaptıkları çıkışlar, bunlara siyasi bir statü altında kalıcı bir görev yükleyeceklerine dair önemli belirtiler de vardır.

Türk devleti bunları bütün yönleriyle kendisine bağlamak ve artık TC'ye sayılamayacak bir konuma getirmek için elinden geleni yapmaktadır. Eskiden var olan kimi halk desteği ve güvneni tamamen yitiren ilkel milliyetçi önderlik için, varlığını ve özellikle maddi sorunlarını çözmek için başka sefaş kompo ve tasfiye planının Irak ve TC sınırlarını aşacağı da görülmektedir. Kürt sorununu çözmek için Amerika'nın gönlünde yatan plana Türk devletinin temkinli yaklaşması, ilkel milliyetçiliğin son pratiğiyle verdiği güvneni sonucunda yerini, her gücün de ortak bir zeminde ajanlaşmasına bırakmıştır. Amerika'nın eskiden beri var olan sorunu İran'a bağlı çevre, Şahın devrilmesi sonucunda pek gerçekleştirilme şansına bulamamıştır. Ama bugün Amerika Türkiye'ye bu rolü oynatmak zorundadır. Türk politikasında en üstte gerçekleştirilen değişiklik ve bazı tabuların yavaş yavaş yıkılması bunun ifadesidir. Öte yandan bugüne kadar yürüttüğü yanlış politikaların içinde boğulma durumuna gelmiş olan Sovyetler Birliği için, bu duruma seyirci kalmak, tam da —"barış ve yumuşama" adlatması— uygun düşmekte ve bu durum hiç kuşkusuz emperyalizmin ve gericiğin çıkarlarına kendiliğinden çanak tutmaktadır. Sovyetler Birliği'nin, faşist Saddam rejimine verdiği destek ve sürdürülen "iyi ilişkiler" çağımızın kritik olduğu en barbar katliamlar karşısında bile kendisini sessiz kalmaya zorlamaktadır. Bu durum sosyalizmin adına içine düşülecek en utanç verici bir tutumdur ve bunun sorumluluğunda ne başkasına ve ne de irade dışı bir gelişmeye bağlamak, kabul edilebilir bir gerçek değildir.

Kuşkusuz tarih sözünü söyleyebilir. Bugün PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş gücü, Kürdistan halkının özgür geleceğinin teminatı durumundadır. Tarihte çokça denenmiş halkımızın ulusal varlığına son verme çabaları,

yine halkımızın soylu direniş ve fedakarlığına boşa çıkarılmıştır. Bugün gelinen aşamada yaşadığımız olaylar, Kürdistan halkının tarihi düşmanlarıyla son hesaplaşmasının önderlerinden biridir. Bu durum kendi içinde birtakım olumsuz gelişmenin kaynağı da olmaktadır. Yüzyıllardan beri halkımızın sirtına kene gibi yapışan ve her leri atılmada gelişmesinin önünde engel olan bu güçler, Kürdistan bincesindekililerdir. Bunların ev veya geç gerçek yüzleri açığa çıkıp artık şüpheli mahal veremeyecek bir biçimde tanınmaları kaçınılmazdır.

Bütün bu gelişmeler karşısında başta halkımızın öncü gücü PKK olmak üzere, özgürlük ve bağımsızlık etmek ve sudan daha çok muhtaç durumda olan halkımızın içine gireceği tüm değişikliklerden bile olmaktadır. Geçmiş dönemde İdris-i Bittisilerin ve Diyar Ahalının sergiledikleri ihanetler nasıl lanetlenmiş ve halkımızın nezdinde hiçbir zaman mazur görülmemiş, bu ihanet ve tasfiye olayı da aynı akibete uğramaktan kurtulamayacaktır. Halkımızın devrimci üyanlığı bu ihanet kolayca, tüm yönleriyle kavrayıp gereken karşılığı verecektir.

Tarih boyunca bütün düşmanlarımızın değişmeyen taktığı onu önderlikten yoksun bırakmak ve önderlik konusunda onlara işbirlikçilik yaptırmak olmuştur. Çağımızda proletaryanın çıkarlarını esas almayan bütün önderliklerin sonu da bu şerefiz övünme üstlenmek olacaktır. Proletarya önderliğinin dışında kalan önderlikler ortaya çıkış amaçları ne olursa olsun eninde sonunda Barzani'nin yaptığı gibi halkın en kutsal değerlerini hiç gözümlü kırpmadan satmakta çikilmezler. Çünkü emperyalizmin ve dünya gericiğinin ağına düşmekten kurtulmak bu sınıfların kârı değildir. Tarihinde ihanet ve teslimiyete sık sık tank olan Kürdistan halkının, bu gerceği her haktan daha kolay kavramaması için hiçbir neden yoktur.

Halkımızın tarihi boyunca yoksunluğuna duyduğu en önemli kurum hiç kuşkusuz büyük önderliğidir. Yine tarihinin büyük bir bölümünde siyasal bir devlet kuramadan örgütüstü bir biçimde yaşamamızın en büyük sebebi de bu kurmanın yoksunluğudur. Kürdistan halkının PKK önderliğine kavuşması ve ulusal kurtuluş yolunda artık gerici düşmanlarla birlikte, iç ve dış düşmanlarımızın hemen her fırsatı Partimize ve onun Önderliğine bakımdan antlaşılmayacak bir durum değildir. Kürdistan halkı, çağdaş var olma yoluna PKK Önderliğinin ortaya çıkıp yücelmesiyle girmiş ve bundan sonra da halkımızın bu önderlik altında daha kenetlenerek özgür geleceğini yaratacaktır. Bugün PKK Önderliği bütün Kürdistan halkının özgür geleceğini, PKK mücadelesine çizgisinde ortaya koymuş ve bu çizgi, defalarca denenecek doğruluğuna ve zafirin teminatı olduğunu kanıtlamıştır. Halkımızın bu gerçeğe olan güçlü inancı ise her geçen gün daha da pekişmektedir. Halkımızın bu devridir bilmiş ve sorumlulukla hareket etmesi ve ulusal kurtuluş için ihanet ve teslimiyete karşı olan soylu çabasından daha da büyük önem taşıdığını bilinci içindedir. Faşist Türk devletinin uzattığı ele yapışması ve binlerce yıllık gericiğin sorumluluğuna üstlenmesi olan ilkel milliyetçiliğin seslerine kulak vermek, ulusal yük otus ve köleliğin başka bir şey değildir.

"Devrimci eğitim görevlerimizi başarmada ölçü; Parti gerçekliğimizi her düzeyde kavramak ve önündeki görevleri yerine getirmektir"

Baştarafı 28. sayfa

Bunları belirtmenin nedeni, büyük riskleri göze alarak, maddi-manevi yönden birçok zorlukları karşılayarak, olanakları sonuna kadar zorlayarak, neredeyse bir eğitim adayı için Partimizin hayatını ortaya bile koyarak gösterdiğimiz büyük fedakarlığı, halen başarılmamış anlamak şuras kalsın, sanki çok sıradan bir yaşam içine gelmiş gibi davranması kabul edilemezdir. Birakılmı Kürdistan halkına sıradan bir bağlılığı, insanlık bile sıradan bir bağı varsa ve buca fedakarlıklarla yoldaşık ortamımıza gelmişse, bunun Parti için kutsalik derecesinde anlamı atması, ona çok büyük saygı göstermesi ve bunu özlü bir eğitimle ifade etmesi kadar doğai bir gelişme beklenemez. Umutmayalım ki, her bir şehidi bir insanlık abidesi olan PKK gibi bir hareketi, gerçeklerine göre yaşamamak, şehitlerini anısının gereklerine sıradan bile bağlı olmanın her türlü insanlık dışı davranışa düşmek anlamına gelir. Gerçekten, Partimizin bütün düzeylerde katıldığı diğer gelişmeleri de gözden dışı etmek, sanki olmamış, sanki herhangi bir önemde, herhangi bir yerde yaşamıyormuş gibi davranmak, içinde girilecek en küstaçta durumlardan birisidir. Ser-serice, soyusca gerçekten kendini yitirmiş, düşüncesiz hiçbir ciddi pratik adımı şahı olmaksızın tip olsa olsa düşmanın ya direkt ya da dolaylı bir dayatması olmaksızın öteye gidemez. Biz, çok açık olarak, birakılmı bazı olumsuz değerlerden yola çıkmalı, daha sırdan başla-yarak, ondan da öteye, amansız zor koşullarda, kendimizi ifade etmenin bile büyük cesaret, fedakarlık istediği bir ortamdan bugünkü ortama gelirken gösterdiğimiz büyük çöşküyü, azmi, kararlılığı, bugün bu kadar büyük bir gelişmeye dönüştürdüklerini, halen bazılarının bu kadar gelişmeye özünsemeye cesaret bile etmemesi, daha da da kötülsü, buna karşı tutuculuk sergilemesi; bu temelde kendini eğilimiyeniden düzenlemesi yerine, buna karşı kendini dayatması, onu görmemeliğin gelmesi ve daha ukalalık edip sanki çok basit şeylermiş gibi davranması, içinde girilecek en onursuzca davranışlardan birisidir. Büyük şehitlerimiz var. Onların büyük dirençlerini kutsalik derecesinde anları vardır. Bu temelden kaynaklanan büyük acılarımız vardır. Halen günlük olarak büyük dirençlerimiz yaşamaktadırlar. İnsanlık tarihinin en der rastladığı dirençlerimize hayatını ortaya koyan değerlerimiz ve her yerde amansız bir yaşamımız vardır. Kendisine sıradan bir saygınlığı olan bile bunlara yüksek değer biçmesi için hiçbir nedenle ileri sürülmeyeceği gibi, ancak böylelikle halkımızı çağda insanlığı kazandırmaya olanağımız vardır. Bütün bunlar birçok yönüyle ortadayken, halen kendini kör-topal, serseri, adeta zift bağlamış bir yürek gibi dayatmanın hiç kimse tarafından dayatılacak bir tutum, hele hele bir hak, hele hele Parti adına ileri sürülecek bir husus olmayacağına bellirliymiş.

Bütün bunları belirtmenin nedeni, Parti gerçekliğimize beklenen gururunu olanağa ve buca gelişmeye rağmen, halen, yapmamakta direnen bazılarının memnun olması ve hatta kendisini aldatması yetmezmiş gibi, bizi de aldatmaya kalkışmışlardır. Ve işin bir ucunda bu en olumsuzları yer alırken -ki, en olumsuzların ne kadar devrimci, ne kadar düşman olduklarını tespit etmek, başı başına bir sorundur;

bunu objektif anlamda belirtiyoruz; oruçtaç kararlığının ne denli bir yarassadır, ne kadar Partidene, bunları anlamak çok zor. Ancak, eleştirilebilirleri ortaya çıkarabiliriz. Evet, işin bir kutubunda bunlar var.

Diğer yandan da bütün iyiliğine rağmen, Partimizin gerçeklerini temsil etmek şuras kalsın, her düzeyde başarılarımız şuras kalsın, gelişmeyi bir tarafa bırakalım, düşümsüne bile teslim edilebilecek bir saflığı yaşayınlar anlamı olmalıdır; birakılmı bunların PKK'yi temsil etme, bu tutumlarıyla kendilerini bile koruyamayacakları, kişisel onurlarını bile koruyamayacakları bir gerçek iken, bu durumun bile farkında olmayan, kendisini iyi PKK'li olduğunu sanan, aslında iyi yaşadığını hissedilen, bunu kendine bir hakmış gibi, bir faziletmiş gibi yakıştıranları da az olmadığını, bir kutbu da bunların teşkil ettiğini çok açık ortaya koyduk. Yani, herhangi bir Partiyi temsil değil, herhangi subjektif niyetlerimizle, nasıl PKK'li olduğumuz, ne kadar çaba harcadığımız, fedakarlık yaptığımız değil, düşmanı her gün hangi mevzilerde nasıl gerçekleştirdiği ve yine mücadele mevzilerini, olanaklarını nasıl kazandırdığımızı önemli olan. Bunu ortaya koymadan, bunun ispatını yapmadan sağlan bir PKK'li olunamayacağına bilmek gereği çok açıktır. Günümüzün sağlam Partili ölçütü, mevzilerde -ki, bunlar kazanılmı mevzilerdir, bunlar ideolojik-politik-pratik sadakadi kazanımlarıdır- bunları savunmak; eğer geliştirme ve yeni mevziler kazanma imkanı varsa kazanmak, hiç olmazsa kaybetmemektir.

Bazılarının durumuna baktığımızda, birakılmı mevzisini sağlam savunması, hele hele yeni mevziler kazanması, kendisini bile savunamayacak duruma geldiğini görürüz. Partinin onu kurtarması bile başlıca bir sorun haline geliyor. Bunun sağlam bir militan ölçüyle başadlaşamayacağı çok açıktır. Ve bu uç kutup arasında sallanıp duran bir yığın yetmez devrimci de mevcuttur. İşte Parti Önderliği olarak biz, eğitim devrelerimizle başlatırken, bütün bu hususları, ne kadar yanılığın ve yetmez olduğunuza doğruya koyduğuna bellirliktir. Parti tarihinin bol bol örnek vererek bunların nasıl aç kapılarına açtığı ve halkımızın kaderini tekrar, hem de bu sefer yoklukta sonuçlanacak bir kördüğümce çevirdiğini iyice ortaya koyduk. Ve sıradan sorumluluk varsa, üstlenmek isteniliyorsa, bütün bu yönü eksikliklerimizi, yanlışlarımızı cesur bir biçimde ifade etmek, ortaya koymak, kendimizi bu temelde yenilemeye başarmak görevimizdir dediğimiz, özgülleştirir; bu da pratimizde ve çeşitli örneklerimizde iyi kanıtlanmış bir husustur.

İşte, eğitim devreminin başarıya sonuçlanmasını halinde bu konuda olumsuzlukları ortaya iyi koyduğumuz gibi, olumsuzlukları da ortaya iyi koyduğumuz anlamı çıkar ve olumsuzluklardan tamamen sıyrılmış başarmakta olduğu gibi, olumsuzlukları kendimize mal etmede ve en azından günümüzün devrimci görevleri üzerine yürümede bizi başarmak kaçacak kadar gelişmemiz de mümkündür. Mevzilerini bu başarının sağlam ölçülerinin bizde edinilmesi anlamına gelir. Hiç şüphesiz bu, pratik türbübeye daha da pek çoktür. Ama, Partiyi göze almaz budur.

Birçok eğitim adayıymız, bize

yolladığı raporlarında önemli gelişmeler kaydettiğini belirtmektedir. Bu mümkündür. Yine, bu işlerden çok sorumlu tutulması gerekendir de, yanlışlarından hızla sıyrılarak yetkin duruma geldiklerini, bu konuda iddialı olduklarını, kesin başarı sağlayacaklarını belirtmektedirler. Hiç şüphesiz bizim de inancımız budur ve biz, sadece il-namiz getirmeye kalmadık, her türlü yoldaşça yaklaşımları ardı ardına sergileyerek, bu cabalarını yüksek başarıyla sonuçlanmasına imkan hazırladık. Büyük bir sabırla ve önlere gelsebilecek araç-gereçleri ve yöntemlerini koyarak ilerlemelerine çalıştık, çalışıyoruz. Bütün bunların anlamı şüphesiz iyi biliniliyor. Bizim yalnız kişisel görevlerimizi yapmamız ve eğitim adaylarımızın da bu konuda yine sıradan bir gelişmelerini sağlamları için değil, içinde gerçekliği koşulların bize ne kadar tarhli görevleri yüklediğini bilerek, günü kurtarmak için değil, tarihi kurtarmak amacıyla bunu yaptığımız çok açıktır. Yani, önem sorunlarına yüksek bir tarihsel perspektife bakıyoruz. Yoldaşlığı bu kadar derinlikte ele alıyorken ve sadece güncel görevlerin başarılmasına değil, uzun vadeli devrimimizin derinleşmesi için ne lazımsa onu yapıyoruz.

Eğer, bütün raporlardaki değerlendirmelerle ifadesini bulduğu gibi, yoldaşlar gerçekten PKK'li olmayı başarmada durumundaysalar, bu durumda sadece sevinç duyabiliriz. Ama halen birçok yönden baktığımızda, birçok kabul edilemez noksanlığın varlığını da görüyoruz -kimisine şu kadar, kimisine de bu kadar- ve buna karşı hoşnutsuzluğu geliştirme gereği vardır. Bu konuda geçmişi açı tutabiliriz bir çok daha yaşamak üzere tekrar da olsa, eğer değiniyorsak, en az yanılığın bir şekilde pratik yönelimden temel şartlarından birisi de bu olduğu içindir.

Şu da bir gerçek ki, halen çeşitli özeleştirilme konularıyla yaşayınlar-dan tutulmuş diğer objektif olarak -belki de bazıları bilinci olarak- Partiyi karşı diklenilenin olduğu da görüyoruz. Gelen son raporlarda bunu görmemek mümkün değildir. Bazıları özeleştirilme bir konumu samimice yapıyorlar. Şüphesiz bunlar gelselecekleri Gelişmeleri için sağlam yaklaşımları, konuşma derinliğine yaklaşımları, bu konuda sadece memnun durumlarını kurtarmak için değil, önleredeki bütün devrimci görevleri başarmak için yaklaşımları, onların gelişmelerini de belirleyecektir. Biz bunu normal bir Partili tavır olarak görüyoruz.

Yine, çeşitli yanılığın tableni ama, eğitimle ilgili gittikçe onu aşabileceklerimizin durumuna da anlayışla karşıyoruz. Faşist sömürgeçlik amansız baskı ve sömürü ortamından gelmiş, daha doğru-dürüst düşünce gücüne ulaşamamış, iradesi keskinleşmemiş, dağıtılmış, sistemsiz hale getirilmiş, özellikle zindanlarda birçok uygulamaya tabi tutulmuş, daha yeni yeni kendine gelen, Parti düşüncesine ve pratiğine yeni yeni kavuşan yoldaşlara ancak biz hizmet eder, onların yoğunlaşması için ne lazımsa onu yaparız. Şüphesiz onlar da Partimizin bu yönü gelişmelerini özümsemek, ona kavuşmak için bunu büyük bir mutlulukla kabul eder ve gereklerini yerine getirirler. Bunlara sözümlü ancak bu temelde olabiriz. Kısaca, eğitimle gelselecek, düzelebilecek adaylarımız için biz, her şeyimizi ortaya koyarız. Hiçbir hareketin yapmadığını, -ör-

neklerimizde görüldüğü gibi- yapıyoruz. Her türlü fedakarlığı yapıyoruz, gerçekten esine ender rastlanan örnek bir cabayla hizmet ediyoruz. Bu neçindir? Bu, eğitimle düzeltilemesi gerekenleri düzeltmek içindir, eğitimle iyileştirmesi gereken kişilikleri iyileştirmek içindir. Ve biz nefes nefese bütün çözümlerini bütün için yapıyoruz. Ve yine her türlü maddi ihtiyaçlardan tutalım, dinlenme, sağlık ihtiyaçlarına kadar hespsini bunları için yapıyoruz. Bunlar hiçbir hareketin günümüzde yapamadığı, hele hele bunları Partimiz gibi amansız bir savaş yürüten bir hareketin içinde gerçekleştiremediği düşünürsek, değerinini ne kadar yüksek olduğunu, yine her türlü tartışmanın üzerinde.

AMA bütün bu gerçeklerimiz bir türlü gözönüne getirmeyen, gözardı eder ve bununa da yetinmeyip, kendini Partiyeye dayatmayı bir politika haline getiren, yüce yoldaşlık ilişkilerini ve yaşamını kendisinin halen ne idüğü belirsiz tutumlarına kurban eden, bunu bir marifetmiş gibi dayattığı dayatan ve bunda da üstelik gidercek cesaret kazanan, kendini hak sahibi durumdanda gören tutumlarına girme ne anlamla gelecektir? Sınırlı da olsa, bazı öğelerin durumunda bunu görüyoruz. Ve yalnız kaç parti ortamında değil, Partimizin çeşitli alanlarında da bu tip tutum sahiplerini görüyoruz. Şimdi bunlara şunu sormak gerekir: PKK'yi nasıl bir örgüt olarak tanımlıyorsunuz, doğudundan günümüze kadar, ideolojisinden pratik yaşam alanlarına kadar nasıl bir örgüt olarak tanımlıyorsunuz? Bu hareket nasıl bir harekettir? Şehitleriyle, zindan ve dağ dirençleriyle, dış yaşantıya, Önderliğiyle, sıradan savaşçıya nasıl bir örgütör? Bir defa bunlar bu sorulara doğru cevabı veremlidirler. Ve daha sonra da kendilerini tanımlamalıdır, kimdirler, nereden gelişmişler, nasıl PKK'li olmuşlardır, PKK'yi nasıl kavramışlardır, ne sanmışlardır, PKK'li oldukdan sonra nasıl yaşamışlardır, hangi pratiğin, hangi gelişmenin sahibidirler, katkılarını nedir? Eğer bu konuda söyleyecekleri şey yoksa, yanışantılarıyla Parti içinde hangi olumsuzlukları sergilemişlerdir, hangi bozgunculuğu, hangi ölü kişiliği sergilemişlerdir. İlgili-güç dayatmada bulunmak, kişileri kapırmak, rahatsızlığı geliştirme olan bunlar bu konuda ne kadar mesafe almışlardır, ne yapmışlardır, bunları ortaya koymaları gerekir.

Yine, Parti içinde kim güçlüyse, hep ondan yana tavır alırlar, Parti içinde görülmeyen bir uzlaşmacılık çabası içinde olup "yeterli günü kurtarıyorum" diyerek hoş görünmek için ne lazımsa onu yaparlar, bunun için gerekirse en iflah olmalarla bile uzlaşabilmeye kişiler kimdir? Bunu niçin yapmışlardır? Bunun için temeli nedir? Bunca yıldır Partinin bu muazzam türbübüsünden, eğitiminden nasıl ders alıyorken? Üstelik ırnsat bulurlarsa daha kendilerini bir biçimde örtbas ederek yaşatmaya çalışıyorlar.

Yine, Partiyi bir şey kazandırmadığı halde, kendini PKK'ye tam bir öndermiş ve hem de doğai bir öndermiş gibi dayatırlar, bunu ne hakla yapıyorlar? Bize ne katmışlar da, bu kadar dayatmada bulunuyorlar? Şimdi, biz bunlara söyleyebiliriz, yoldaşlar, bu iflah olmalarla demleyeceğiz ama, en azından bu sorularımıza karşı cevaplarımıza vermeleri gerekir. Biz onları bunca hizmet karşılığında besliyoruz, kişiliklerini koruyor, onore ediyor,

en ufaklık sert bir sözcük bile söylemiyoruz. Alleleinde görmeceğizleri, hele hele toplumda hiçbir zaman onore edilemeyecekleri kadar onlara değer biçmiş, bu çok açıktır. Pek onları bunun karşılığında Partimize ne katıyor, Partimizin önderliği görseye ne veriyorlar? Kendilerini böylece onursuzca dayatmaktan başka neyin sahibidirler, bunu açıklamaları gerekir.

Biz, bu konuları açtık. Eğer düşman adına -ki, bu tip ölçülerde ısrar etmek, ister dolaylı ister direkt düşman adına hareket etmek demektir- hareket ediyorlarsa bu oruçtaç gereçliliği olur, TC olur. Zaten, bunlar birbirini koşullandırmışlardır. Bu tip tutumlarla ısrarın bölünebilir bir düşman dayatması olduğu ve bizim de bunun üzerine kendi yöntemlerimizle gideceğimizi söyledim. Parti gerçekliğimize katılma, onu her yönüyle yaşama, bu konuda özlü, dürüst davranma; üstelik kendini zır-zop dayat, her türlü kural dışılığı, disiplinsizliği, otoritesizliği, bütün yönleriyle gerçekleştirmeniz dışında ve ona karşı olan kendini iflah olman bir biçimde dayatı bu, adam düşürmek bir dayatmaya kadar götürür. Üzerine gidildiğinde de sizler, atlamak ve yanışantılaşdığını ileri sürüp bu konuda düzelece özlemişlerdir durumunu kurtarmaya çalışmak, dürüstçe bir yaklaşımdır.

Böyleleri safarımızdan çıkıp gidebilirler: onları yine yaşatırız, bir köşede kararlarını duyuruyoruz, ama, önderlik altında PKK'den bir şeyler kapma düşüncesiyle kapımızda böyle durmayı siddetle lanetler ve yüzeri ederiz.

Acılarımız büyüktür! Biz, halkımızda, şehitlerimizle bağlıyız. Doğru temellerde bağlıyız. Biz, soyulu bir yaşamın sahipleriyiz, bunu kekeleyemeyiz, seviriz-sayarız, birimiz hepimiz için, hepimiz bizim içindir. Bunun da bizde sayısız örnekleri vardır ama, bunu istisna edip kendiri kırı, kördüğüm, karantik ne olduğu belirsiz, sevimsiz, saygısız, düşüncesiz, sadamktan uzak, lekeli, karmasık, yapısını ikidebir net, saydam, arı, işleyen, ölüğün bir yönüyle ifade eden ortamımıza habire bölünebile dayatmayı tehlike buluyoruz. Mesele tedavile ise tedavi edelim; mesele eğitimle halledilecekse, eğitimle; pratikle halledilecekse pratikle halledelim; ama ne o, ne o, ne söyle ne böyle, illahi zır-zop, yani kör gözüne deyiş kendini dayatma tehlikesidir. Bunları kendilerini uzun süreden bu yana böyle getirdiler. Bazıları daha da böyle yaşamaya çalışıyor. Başta her alandaki Partinin sorumluları olmak üzere, bu konuda kendini birinci derecede sorumlu hissedilen ve Partimizin merkezde eğitim sahasında yönetim düzeyinde bu tip yaklaşımların en başta ayırt edilemesi gereken yaklaşımları olduğu, eğer yaşadığı gerçek birimizde, devrimci gelişmemize teşkil edecek denir duruma, buna açığa çıkarmak, eğitimle halledilecekse eğitim için açığa eğitimle değil de teşhir ve tecrite halledilecekse teşhir ve tecrite halletmek, daha tehlikeli bir konumdayas -bir savas örgütü olduğumuzda göre- suçsa yaşalırımız işleterek, düşman uygulanabilecek kuralları uygulatarak bunları etkisiz duruma getirmek gerekir. Bu konuda, düşmandan gelmeye özeleştirilme olanlar kadar dolaylı olarak bu tip ölçülerle yaşantılar da dahil olmak üzere, çoğuna PKK'nin çözümlüyle yaklaşımlarıyla gidilmeli, fazla başarı sağlanmamıştır. As-

Devamı 27. sayfa

Abdullah ÖCALAN yoldaşa uzanan eller kırılacak...

Baştarafı 9. sayfa

oesidir. Bugüne kadar ortaya çıkan sîm saldırları bu nedenle ki, hep sonuza kalmıştır. Ve gereken cezaya hakimimiz tarafından çarptırılmıştır. Bugün ortaya çıkan zavallı birkaç ajan-provokatör için de durum aynıdır. Bu provokatörler de çok yakında hakimimizden hakketleri namını yaveceklerdir. Çünkü hak, PKK ve Önderliği birbirinden ayrı şeyler değildir, bir vücudun parçalarıdır. Birli olmadan diğennin var olması olanaksızdır. Bundan dolaydır ki, bu vücudun beyni olan Önderimiz uzanan elleri mutlak bir biçimde kırılacakdır.

PKK Önderliği, hareketin kadro ve savasçılarının güc ve inancını kaybeden. Bugün Parti mücadelemizi yürüten militanlar eğer çizgi ve taktiği en zor koşullarda bile uygulayamasa cesaret ve gücünü gösterebilirdiyorsa bunda Parti Önderliğimizin tarihi ve güncel çözümlerini, o bölge gösterilgiyi belirleyici rol oynamaktadı. Keza, her türlü toplumsal olumsuzluklara karşı kişilikte yürüdümlen savas kadar, Partinin doğru devrimci ahlak anlayışı temelinde topluma yeni bir ahlak taşıması savası yürütülüyorsa bu Parti Önderliğimizin eşsiz çabaları sonucudur. Sömürgeçliğin toplumunda dayattığı yoz ve kötü kişiliğin reddi temelinde Partimizin kişiliğe ilişkin yaptığı çözümlerle PKK'de zarar yaratılan militan kişiliklerini zikar etmiş ve gelişmesini sağlamıştır. Bugüne kadar hiçbir üstadın bu dercede derinleşmesine ve gelişmesine kişilik problemini çözüm bulması olduğu dikkate alınmalıdır.

Parti Önderliğinin bu çözümlerinin ancak sosyalist topluma bu verecek olan kişiliğin günlümdüze sekillendirebileceği gücünde olduğunu görülebileceğiz. Aynı şekilde kadın sorununa ilişkin en geniş ve objektif çözümlerimiz ilk defa Parti Önderliğinin tarafından yapılmıştır. Bu çözümlerle sadece Kürdistan ve bölge halklarına karşı duyulan sorumluluğun bir gereği olarak değil, genelde enternasyonalist sorumlulukla yapılan evrensel çözümlerimizdir. Parti Önderliğinin Kürdistan sorununa ilişkin yaptığı tarihi belirlemeler dışında sürekli bir biçimde ve tüm konularda yaptığı talmat niteliğindeki güncel çözümlerimiz geçmişte olduğu gibi bugün de yaşanan muazzam gelişmelerin motoru gücü niteliğindedir. Parti Önderliğimizin yavaş, çalınma tarzı, yaratıcılığı ve PKK gerçekçiliği damgasını vuran kişiliği Parti kadro ve militanları için her zaman temel eğitim kaynağı olmuştur. Militanların Parti çizgi ve taktiğini yetkin uygulamaya güc ve yeteneğini ulaştırmaları için Parti Önderliğinin fiilen yürüttüğü kadro eğitim faaliyetleri sonucunda mücadelesiyile bir sürece damgasını vuran büyük kişilikler, güçlü komutanlar ortaya çıkabilmiştir. Bugün ülkenin en ıçra köşelerinde büyük bir sorumlulukla savasın ve muazzam gelişmelerin kaynağı olanlar sayısız Parti kadro ve militanları sekillenmesinde Parti Önderliğinin özel emek ve katkıları olmuştur. Bu ülke geneli açısından böyle olduğu gibi Serhed eyaletimiz açısından da geçerlidir. Bugün Serhed eyaletimizde Parti Önderliğinin yakın eğitim ve denetiminden geçmeyen savasçılarda azim, cesaret ve kararlılığın bu kaynaktan almayan tek bir kadro ve militan yoktur.

Parti Önderliğinin, dakikası dakikası katarak gece-gündüz demeden Parti kadro ve militanlarını yetiştirip Parti varlığını sürüklediğini garanti altına alabilmiş, geleceği yaratacak olan kişiliği sekillendiren kadroları oluşturmuştur. Çizgi devrimcisi haline gelen militan aynı şekilde savas şartları konusunda da yetkinleşmiştir. Tüm bunların karşısında simdi de Parti kadro ve militanlarının göstermeleri gereken hayati sorumluluğa değinmekte yarar vardır.

Her şeyden önce sunu belirtelim ki: tüm Partili kadro ve militanlar, vartık vesilesiz olan Parti Genel Sekreterimiz yoldaşın bu Abdullâh ÖCALAN yoldaşın bu eşsiz büyüklüğü, yardım ve desteği karşısında Onu göç bebağı gibi görüp bu temelde kurumak zordur. Bu rolü layıkıyla oynayamadığımız anda PKK'yi ve onun önderliğinin tanınım olmaksızın söze vermeye. Bugüne kadar PKK'yi tanımamış bir kadro bundan böyle de Partiyi güçlü başlarla başlanamaz ve her an kendisini çürümeye terkmiş bir cisimden öteye geçemez. Yıllardır bu Partinin safında olmamıza rağmen, halen Partiyi ve Parti Önderliğini layık bir devrimci şekilde sergilediğimiz iddiasında olamıyacak sunu kendimiz açısından büyük bir eksiklik olarak görmek zorundayız. En başta genelle sorumluluğumuz Önderliği yetkince uygulamak ve layıkıyla kitlelere götürmek olmasına rağmen kaç kişimiz bu sorumluluğu yerine getirmiş olmaksızın bahsedebiliriz? Oysa ki Önderliğin asgari düzeyde bile olsa kitlelere götürülmesinin göç gibi bir gelişme ortaya çıkardığı ve kitleleri neredeyse ayağa kaldırdığı pratikte kendi gözlerimizle görmekteyiz. Canımızı ortaya koyarak muzaledığımız tarihi ve güncel görevlerimiz layıkıyla yerine getirebilmeye ve bu acımasız savasla süreklî alını açık olabileceği için Partiyi ve Parti Önderliğini uygulamak gibi esli bir görevimizi olduğunu unutmayalım. Bununla anlaşılması gereken şey nedir? Açı ki Parti stratejisi, taktiği ve çizgisidir. Bunun için gereken tüm maddi ve manevi güç kaynaklarına sahibiz. Parti Önderliği her an ve her koşul altında inanc kararlılık ve güc aldığımız başlıca kaynak durumundadır. Siyasal, örgütsel, eylemsel ve pratik sorunlarımızın aşmada hatta göç zorluklarının üstünden gelmede bile bize muazzam güc ve azim veren süreklî şiarımız "Bijf Serok APO", "Bijf PKK'dir. Bu bir eylem, bir karar ve bir uygulama ama o da böyledir. Yani, göçümüzdü, "Bi can, bi xwin, em bi te ne ye serok!" şiarıyla açip, en basit günlük faaliyetlerimizde kadar "Bijf Serok APO" şiarıyla sürdürmekteyiz. Bu anlamda düşmana karşı sunu mermisine kadar savasın, yine cezaevlerinde zulme karşı boyun eğmeyecek görkemi direnişin sergileyen, her yoldaşımızın elindeki silâh PKK ve onun önderi Abdullâh ÖCALAN yoldaşın inancı, kararlılık ve direniş ruhudur.

Kıscası bugün Kürdistan'ın dağlarında, ovalarında ve zindanlarında direnen, direnen ve yine direnen APOCÜ RUH ve APOCÜ KARARLILIK'tır. Bu anlamda Parti Genel Sekreteri A. ÖCALAN; ülkeniz, halkımız, en değerli varlıklarımız olan şehitlerimiz, bir bütün olarak kadro, ve militan ve savasçılarımızın ortak iradesinin somutlaşmış ifadesidir, en üst düzeyde yaratıcısı, temsilcisi ve yö göstericisidir. Bunun için Önderimize gelen her saldırı, Kürdistan'a ve Kürdistan halkına gelmektedir. Saldırlarda bulunanlar hangi güç tarafından finanse edilip, hangi maskeler altında yönelirlerse yönelirsin, sunu nefesimiz ve kanımızın sunu damlasına kadar karışılarda durup gereken tüm savas biçimlerine

başvurmada kararlı olduğumuzu belirtelim. Parti Önderimizin güc, otorite ve çabaları sonucunda gerek halk olarak, gerekse de Parti kadro ve savasçılar olarak alınızı açik, sözümlü ve keskinidir. Savas meydanında peşpeşe bunları kazanarak ilerliyoruz. Mevzî bizler şeref ve gurur duyuyoruz. Bu mevzileri öyle kolay kazanmadığımız da bilincindedir. Bunları dişle tirmak söküp almakta; soğuk, sıcak, zorluk demeler savasçarak yaratığımız değerler olarak görmekteyiz. Bundan dolayı öyle kolay kolay kaybetmeye de niyetli değiliz. Çeşitli düşüncelere hayaller kurarlara açık belirtelim; her birimiz mevzilerimizi koruyan birer kaleyiz. Mevzilerimizi el uzatan diğeri gibi bunlara da gereken cevap verilecek ve tarafsızdam beyinleri parçalanacaktır.

Parti Önderliğimizin yö göstericiliğinden verdiğimiz ve vereceğimiz kararlar sonuna kadar sahih olacaktır. Bunun için bazıları ister kuzu postuna bürünerek karımız çıkarsın, isterse de aptıkan kır gibi diğerekar ortaya çıkarsın bizim olarak vereceğimiz cevaplar aptıktır. Parti-çephe, ordü silahları ile donanmış bir halkız. Bu silahları her türlü düşmanlarımız karşı kullanmada kararlı ve özgürüz. Bazılarının beyni mi patlayacak, nesli mi ortadan kalkacak, orası bize ilgilendirmez. Bu bir savasır, savasla oynamaya kararlı olan varsa sonlarını hatırlatılm bunlar ancak ve ancak serfesize bir biçimde tarihin çöp sepetine atılacaktır. Biz yine de insanı bir göröv olarak bu zavallılara bir kaç söz daha söyleyelim. Bu kadar engeli aşan ve tarihte görülmemiş fedakarlıklarla elde edilen kutsal değerlerimiz o cirkirin dilini uzatmaktan vaz geçsin. Bunun bedeli ağırdır ödeyemeyiz. Düşman tarafından kandırılacak maske haline getirilebilir. Artık insani düşünmez olacaksınız bile olsa tercih ettiğiniz batakta zararsız

yaşamaları için tek bir seçeneğiniz var. O da başta Parti Önderliğimizden, Partimizden, halkımızdan ve genelde insanlıktan ayrı dileyecek teslim olmanızdır. Aksi durumda her an kararlık bir kuytu yö sizin için mezar yapmamızı kendiniz imzalamış olacaksınız.

Kadrolar, savasçılar ve Kürdistan halkı olarak Parti Genel Sekreterimiz büyük önder Abdullâh ÖCALAN'a bugün her zaman kendine fazla sahip olmalı. Gelinen aşamada PKK ve onun önderliğinde atılmış olduğumuz tarihi adımızın anlamı ve önemi büyüktür. Bu güne ulaşmamız için 15 yıldır kan-reven içimizde savasıyoruz. Halkımızın yüzlerce yiğit evladını, partimizin değerli ordü militanlarını bu uğurda şehit verdik. İğkençe tezgahlarından geçmeyen tek bir insanımız kalmadı. Hakaret, küfür, açik ve sefalet günlük yaşamımızın bir parçası haline getirildi. Tüm bunlara karşı direnerek Önderimiz ve Başkomutanımız Abdullâh ÖCALAN'ın eşsiz yö göstericiliğinden tarihimizi yeni baştan kendî ellerimizle yaratmayı başardık. Güç adığımız bu soylu kaynak bugün bir adım adam bağımsızlığa yakınılmıştır. Tarihimizde ilk defa bu büyük çıkışın ordü olan Parti-çephe-ordü silahlarına kavuştuk. Bu silahlara dayanıp ordü kullandığımızda ve kendi öz gücümüzde dayandığımızda zaftedemeyeceğimiz yoktur. Bağımsız birleşik bir Kürdistan yaratma daha çok kan verip düşmandan da bir o kadar kan dökeceğiz. Ülkenizi dümana kolay kapırmadığımız gibi, ula da kazanmayacağız. Önmüze daha göç engel oynular çıkacaktır. Bunları tek tek boşa çıkararak aşmanın

—Yaşasın PKK Genel Sekreteri Abdullâh ÖCALAN!
—Kahrolsun tasfiyecî ajan-provokatörleri!
—Yaşasın halkımızın güc ve inanc kaynağı APO!

Devrimci eğitim görevimizi başarmada diğçü...
Baştarafı 26. sayfa

linda bu da düşman önünde yüzeğri olma, başarılı olamama, gerileme ve yenilmedir. Biz, yüksek çözümlerimizle bunları açığa çıkarttığımız gibi, yaşayama ne kadar hakları var, ne kadar yok, eğitimle ne kadar düzelebilecekler, bütün bunları açığa çıkarp bu temelde sonucu başları olarak kabul edebiliriz. İçimizden düşman da yaşasın, bizden olan da yaşasın demek, en tehlikeli durumdur ve çoğunlukla da yaşanan bu oluyor. Bir defa, bu ülkede olursa büyük kayıplara yol açıyor. Bir Adayım grubunda, şüpheli birçok unsurla yetkilidiği ve bunlar bir türlü zamanında tam kollanmadığı için göç değeri bir mücadele mevzimiz zarar gördü ve onun göç değeri militanlarını yitirdi. En son, Avrupa'da bazılarının düşman ögeleri olduğu iyice açığı çıktığı halde, üzerlerinde göç yeltme yöntemleri durdurulduğu için bunlar Partimizin önemli bir mevzilerini neredeyse damak ettireceklerdi. Kamp ortamında da benzeri ögeler, eğer kazanzacak nasil kazanmayışını konusunda yüksek bir ciddiyetle yaklaşılmadığı gibi, çözümlenecesek nasil çözümlenecesinin de yüksek bir sorumluluk ve çözümlenecilikle sağlanmadığı için, karışık durumlar uzun süre yaşandı. Bu işin bir kısmı.

Diğar yandan, eğitim adayı olarak geliyordur bu sahada olduğu halde hala kendisini aldattığı gibi, bizi de aldatmaya çalşın ögeleri var. Özeletirlerini, laftan öteye

yaşamaları için tek bir seçeneğiniz var. O da başta Parti Önderliğimizden, Partimizden, halkımızdan ve genelde insanlıktan ayrı dileyecek teslim olmanızdır. Aksi durumda her an kararlık bir kuytu yö sizin için mezar yapmamızı kendiniz imzalamış olacaksınız.

Kadrolar, savasçılar ve Kürdistan halkı olarak Parti Genel Sekreterimiz büyük önder Abdullâh ÖCALAN'a bugün her zaman kendine fazla sahip olmalı. Gelinen aşamada PKK ve onun önderliğinde atılmış olduğumuz tarihi adımızın anlamı ve önemi büyüktür. Bu güne ulaşmamız için 15 yıldır kan-reven içimizde savasıyoruz. Halkımızın yüzlerce yiğit evladını, partimizin değerli ordü militanlarını bu uğurda şehit verdik. İğkençe tezgahlarından geçmeyen tek bir insanımız kalmadı. Hakaret, küfür, açik ve sefalet günlük yaşamımızın bir parçası haline getirildi. Tüm bunlara karşı direnerek Önderimiz ve Başkomutanımız Abdullâh ÖCALAN'ın eşsiz yö göstericiliğinden tarihimizi yeni baştan kendî ellerimizle yaratmayı başardık. Güç adığımız bu soylu kaynak bugün bir adım adam bağımsızlığa yakınılmıştır. Tarihimizde ilk defa bu büyük çıkışın ordü olan Parti-çephe-ordü silahlarına kavuştuk. Bu silahlara dayanıp ordü kullandığımızda ve kendi öz gücümüzde dayandığımızda zaftedemeyeceğimiz yoktur. Bağımsız birleşik bir Kürdistan yaratma daha çok kan verip düşmandan da bir o kadar kan dökeceğiz. Ülkenizi dümana kolay kapırmadığımız gibi, ula da kazanmayacağız. Önmüze daha göç engel oynular çıkacaktır. Bunları tek tek boşa çıkararak aşmanın

—Yaşasın PKK Genel Sekreteri Abdullâh ÖCALAN!
—Kahrolsun tasfiyecî ajan-provokatörleri!
—Yaşasın halkımızın güc ve inanc kaynağı APO!

Serhed Eyaleti 20 Ağustos Gerilla Birliği adına
Mahir
18.11.1988

rine, ısrarla eğitilmeme, dönüşme, çözümlenemeyi yaşarlarsa, suç kendilerininirdi ve müstahak oldukları Parti tavrını göreceklerdir.

Eğer, sağlam bir devreyi yapıldı diyorsak ve gerçekten mezu-niyeti -yani Partileşmeyi- öz itibarlı sağladı diyorsak, iste bu temelde olabilir. Eğer bu temelde kendilerini Partileşmenin eşliğinde, Partileşmenin ilgi istmişlere, arkadaşları kutlarız ve eğer bu konuda yetmezlikleri varsa, onların bu hızla aşmalarını bekleriz.

Bu konuda yine çalışmalarımızı daha da derinleştiriyoruz. Gerçekten her türlü yoldaşca desteğimizi devam ediyor. Eğitim faaliyetlerini derinleştirerek devam ediyor. Partimiz, gerçekten gökçem bir biçimde geliştirilmeye devam ediyor. Her düzeyde gelişme sürüyor. Şüphesiz bütün bunlar sağladığımız eğitim adayımızı bile ilerletecek ve sağlam bir PKM'di yapacaktır.

Biz, bu temelde bütün çalışmalarımıza tekrar yüksek bir sorumlulukla ve günün anlık ve de tarihin bile emrettiklerini göz önüne iyı getirecek, yoldaşların karışık veremeleri bekleyeceğiz. Bu konuda başarmak için tarihsel bir fırsatın önmüzdü olduğunu söyliyoruz.

Parti Önderliği olarak bizde temel ilgi alanımız bu nasıldı. Halen tüm gücümüzü bu alandaki görevlerin başarılması için sarf ediyoruz. Önmüzdüki yıla, bu biçimde giriş yapmaya yoldaşları çağırıyor, selamlarını ve başarı dileklerini sunuyoruz.

PKK Genel Sekreterliği
18.12.1988

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:

"Devrimci eğitim görevlerimizi başarmada ölçü; Parti gerçekliğimizi her düzeyde kavramak ve önündeki görevleri yerine getirmektir"

1988 sonuyla birlikte eğitim devrimiz sonuçlanırken; alınması gereken eğitimde amaçla ulaşılması üzerinde kapsamlı durmamız gerekmektedir. Kendimizi gözden geçirmemiz, ancak içinde bulunduğumuz koşullardan kaynaklanan ve ifadesini Partimizin siyasetinde bulan görevlerimiz her yönüyle karşılayabilecek ölçüde kendimizi görmek, bunun gerekleri keşfetmek, politik, pratik düzeyde yetkin ve yeterli hale getirmek temelinde olabilir. Bu konuda olumlu kazanımlardan söz edilirse ancak, çözümü ulaşıldığı, dolayısıyla devreye başarıyla sonuçlandırılmış ve mezuyniyete hak kazandırmış söylenebilir.

Gerek bu son devrimizin başlama sürecinde ve gerekse daha önceki birçok devrede, eğitim gerçekliğimiz, dolayısıyla Parti gerçekliğimizden kopmuş ve eksik yaklaşımlardan kendimizi mümkün olduğu ölçüde hızla arındırma ve mevcut düzeyde gerçeklerimizin emrettiği gelişmeyi kendimizden başlatmanın başta eğitim gerçekliğimiz olmak üzere, bütün Parti gerçeklerimizi doğru ele almak, çözümlemek ve kendimizi bütün yönleriyle bu gerçeklere katmakla mümkün olduğunu defalarca vurguladık. Bu sorunun önemli yitirmesi surda kalsın, gelişen Kürtistan devrimi bizi denetleme kendimizi geçmiş ağır ve olumsuz yapısından kurtarmayı emretmektedir. Birçok Parti belgelerimizde ifadesini bulan, nedenleri ortaya konular ve bizi devrimci karşı karşıya getirdiği gibi, onun içine deklan hataları ve yanlış yolun önemli kayıpları uya açan ve çok sinirli bir gelişmeye yüzüze bakan yetmez kişilik ile, yanıtı, bunun çok çeşitli iyi niyetlerle kendine yakıştıran, köklü çözümünü her türlü yaşamayan yönün azında karşı-devrimci faaliyet kadar devrimci mücadeledeyiz önünde engel teşkil ettiği gösterdik ve pratiğimiz de bunu defalarca doğruladı. Aynı zamanda, çizinin sağlanı ve değerlendirildi, özümsemesi ve bunu hayata geçirmek için sıradan bir çabamız sergilenmesinin bile ne kadar önemli gelişmelere yu açtığı da birçok örneklerle gözlemlenmektedir.

Günümüzde iyice kanıtlanmıştır ki, Parti çizimimiz devrimi geliştirme mektedir olduğu gibi, zafetirisi de garantilemeye mektedir. Ama, bunun önemli şartı, bu çiziyi hayata geçirmekle mükellef kadro yapısının yoğunlaşması ve çiziyi her düzeyde, her alanda koşullara uygun uygulama gücünü göstermesidir.

Parti faaliyetlerimizin odak noktası kadro faaliyetidir. Kadro faaliyetini bugünkü devrimci gelişimimiz motorudur. Bu faaliyetin gelişmesi, kitlelerin devrimde katılmasını hızlandırdığı gibi, onun hatalı gelişmelerinde de alkoylebilecek, onun her düzeyde ortadaşmasını mümkün kılabilen tek doğru care ve yoldur. Parti siyasetinin her düzeyde uygulandığına sağlanı kadrolarla temsil edilmiş günümüz için temel gelişme şartıdır. Partimiz birçok yönünden mesafe kaydetmiştir.

On yilin gerçeken bütün yönleriyle incelenildiğinde ve dersler çıkarıldığında görülmektedir ki; büyüküm için, zafetirisi için her şey vardır; kaybetmemiş ne olduğu ve nasıl geliştirdiği de bu derslerin önemli bir parçasıdır. "Vatan" ve "özgürülüm" kavramlar düzeyinde ele alınışında, günümüzde somut te-

neffüs edilir, onsuz yaşanılamaz bir ölçü haline getirilmesine kadar sarf edilmiş cabalar çok iyi değerlendirilmelidir dedi. Bunun anlamı, yeni yaşamı kendimize kesinlikle kabul ettirmek, aynı zamanda bu yaşamla gelişen ne varsa, ondan yararlanmak ve yeni insan tipimizi bu temelde yaratmak için her şeyimizi ortaya koymaktır.

Biz, herhangi bir dönem devrimciliğini yaşamıyoruz. Herhangi bir çizimin etkisi altında da bulunmuyoruz. Hale hale kölelik örneğinin çok tutucu ve gerici özelliklerini, bırakalım yaşamamız veya temsil etmemiz, düşmanca görür ve tasfiye ederiz. Parti gerçekliğimiz; Kürtistan'ın devrimci temelde ortaya çıkarılması, kurtuluşu, bunun için nelazımıza onun öncü şahsında ifade edilmesini, ne kadar engel varsa hepsini, tasfiye edilmesini ve son derece isteyin, kendini hızla yenileyebilecek örgüt yapısına ulaşması demektir. Biz, bu gerçeklerin çok yönlü olarak incelenmesini zaten eğitim temel görevi olarak koyup, bu konuda birçok veri, malzeme, materyal sunduk. Aynı zamanda kendini düzeltmesi ve yoğunlaşması gerekenler durumlarını çok yönlü olarak ortaya koyduk, onlara yol gösterdik ve kimsenin —sıradan bir dürtülüştü temsil ediyorsa bile— bundan kaçması, çeşitli kılıflara bürünmesi gerektiğini belirtti.

Bugün, Parti gerçekliğimiz, kendini adlatmayan, bağımsız ve özgürlük doğrudlusuna sonuna kadar yürütülmüş esas alan, azami çaba olmayan, bir kölenin emir beklemesi gibi sürüklü emir bekleyen, insiyatiflerini yoksun tipler de az değildir. Bunlar da, Parti gerçekliğine ulaşmayı ve onu temsil etmeye engelleyen olumsuzluklardır. Bütün bunlar birçok yönleriyle ortaya konuldu. Asılmasının bir emir olduğu, eğitim temel görevinin bu olduğu ortaya konuldu. Özellikle Parti tarihinin bol bol gözlemler yapılsa görülecektir ki, dönem dönem gerek düşmanın direkt veya dolaylı dayatmaları ve gerekse yetmez devrimciliğin kölelikten tutulma, her türlü yanığı temsiline kadar bu konuda her dönemde dayatılan örnekleri ortaya çok açık koyduk; nemeşin sonuçlara ulaşmadığı da ortaya koyduk ve bunu yaparken de ders çıkarılması için yaptık. Bu durumları bir kez daha yaşamaya hiç kimsenin hakkının olmadığını irtayak koyduk. Bunun yerine, başarıyı getiren, bizi ilerleten ve giderek bizi bugünkü küçümsenemeyecek gelişmeye getiren sırtı cabalarını da ne olduğuna aydınlatıldı. Bu cabaların derinleştirilmesi zafere nasıl ulaşabileceğimizi pratik bütün yönleriyle ortaya koyduk. Eğitim temel amacının buna ulaşmak olduğunu sık sık vurguladık.

Bütün bunları, 10. yıl konuşmalarında daha da detaylandırarak, başta kamp eğitim faaliyetlerimiz olmak üzere, 10. Parti eğitim ve yeni dönem yüksek bir morale ve aynı zamanda da küçümsenemeyen devrimci olanaklara açmanın devrimci bir görev gereği olarak anlaşılması gerektiğini ve bizim de bunu yaptığımızı belirttik. Ne pahasına olsun, tüm gücümüzü bu temeldeki görevimizi başarmak için kullandık. Tahammül edilemeyecek ne varsa, bu uğurda tahammül edip, çizimimizin bir adım daha ileriye yönelmesini, başarı kazanmasına çalışarak, bunun di-

o kadar tehlikeli değildir. Asıl tehlikeli olanlar, düşmanın ideolojik-politik, siyasi atmosferi içinde yaşayan ve çoğunlukta da objektif olarak bu gerçekleri düşmanca olarak içimizde yaşatanlardır. Ruh halleriyle, davranışlarıyla Parti birliğini sürüklü çelmeyeşen, Parti yaşamını bulanıklaştıran, ölü cabayı bir cezaze gibi barındıran, bazen de ölçünce bir yıkılığa kadar gidebilen, insanlığı ve karmasıya habire geliştiren, başlı başına bir moral bozucusunu durumuna getiren objektif olarak düşmanın etkileri olarak görülmelidir. Olaylara karşı duyarsız, görevleri zamanında yerine getirme konusunda iddiası zayıf olmak, yaratıcı düşünce için girmek, hep dolaylı olarak kaynağını düşmanın dayatmalarında bulur. Bütün bunlar çok yönlü olarak Parti belgelerinde işlenmiştir. Zaten temel inceleme görevi de bu nedendir. Bu gerçekleri her gün artan bir derinlikle yakalamak ve Partiyi bu temelde şarip olmayı gerçekleştirmek görevi vardır.

Bunun yanında, köleliğin ağır etkisini bir türlü atamayan, doğru dürtüstür bir üslubu tutturamayan, kendisini yoğunlaştırmayan, gerçeklerimizi nasıl ele alıp inceleyeceğimiz ve buna göre nasıl devrimcileştireceğimizi bilmeyen, Partinin buca yardımına rağmen tutturamayan, kendi kendisiyle oynayan, kendi kendini aldatan, su veya bu tarafa kolaylıkla yastanan, uzlaşmacı, ıradesiz, caba yoksunu, devrimin zafetine inanıp-inanmadığı belli olmayan, bir kölenin emir beklemesi gibi sürüklü emir bekleyen, insiyatiflerini yoksun tipler de az değildir. Bunlar da, Parti gerçekliğine ulaşmayı ve onu temsil etmeye engelleyen olumsuzluklardır. Bütün bunlar birçok yönleriyle ortaya konuldu. Asılmasının bir emir olduğu, eğitim temel görevinin bu olduğu ortaya konuldu. Özellikle Parti tarihinin bol bol gözlemler yapılsa görülecektir ki, dönem dönem gerek düşmanın direkt veya dolaylı dayatmaları ve gerekse yetmez devrimciliğin kölelikten tutulma, her türlü yanığı temsiline kadar bu konuda her dönemde dayatılan örnekleri ortaya çok açık koyduk; nemeşin sonuçlara ulaşmadığı da ortaya koyduk ve bunu yaparken de ders çıkarılması için yaptık. Bu durumları bir kez daha yaşamaya hiç kimsenin hakkının olmadığını irtayak koyduk. Bunun yerine, başarıyı getiren, bizi ilerleten ve giderek bizi bugünkü küçümsenemeyecek gelişmeye getiren sırtı cabalarını da ne olduğuna aydınlatıldı. Bu cabaların derinleştirilmesi zafere nasıl ulaşabileceğimizi pratik bütün yönleriyle ortaya koyduk. Eğitim temel amacının buna ulaşmak olduğunu sık sık vurguladık.

Bütün bunları, 10. yıl konuşmalarında daha da detaylandırarak, başta kamp eğitim faaliyetlerimiz olmak üzere, 10. Parti eğitim ve yeni dönem yüksek bir morale ve aynı zamanda da küçümsenemeyen devrimci olanaklara açmanın devrimci bir görev gereği olarak anlaşılması gerektiğini ve bizim de bunu yaptığımızı belirttik. Ne pahasına olsun, tüm gücümüzü bu temeldeki görevimizi başarmak için kullandık. Tahammül edilemeyecek ne varsa, bu uğurda tahammül edip, çizimimizin bir adım daha ileriye yönelmesini, başarı kazanmasına çalışarak, bunun di-

şında hiçbir yaşam olanağımızın olmadığını kapsamlı bir biçimde ortaya koyduk. Biz, bunları koyarken, çok çeşitli alanlarda Partinin temsilinin neden, nasıl yapıldığını da sonuçlarıyla ve sorumlularıyla birlikte belirttik. Aynı zamanda bunun devrimci bir durum olmadığını, devrimci bir militen kölelik olmadığını, bunun neden, nasıl aşılması gerektiğini de ortaya koyduk ve çözümünde her düzeyde Partinin pratiğinde iyice işpatlandığı gibi, olumlu yönde çözümlemiş gerçeklerimizde hiçbir kayıtları sürmeden kendini tüymüyle katmak, onun en yüksek coşkuyla ve bitmez-tükemmez çabıyla karşılamak olduğunu ve bizim Parti Özerliği olarak bunu temsil etmeye çalıştığımızı, bunun da birçok özelliklere yolaçtığını örnekleriyle bol bol sunduk.

İşte, kısaca belirlemeye çalıştığımız bu hususları, yeni dönem kadro politikasının esasları olarak görmek ve yürütülen eğitim faaliyetlerini bu temel yaklaşımlar dahilinde başarıya götürmek gereği çok açıktır diyorum.

Partimiz, 10. yıl geride bırakırken, gerçeken dostun da, düşmanın da irtaf ettiği gibi, Kürtistan devrimine tarihi bir katkıyı yapmış bulunmaktadı. Kürtistan devriminin teorisi ve pratiği sadece muazzam olumsuzlukları, ihaneti, işbirlikçiliği açığa çıkarmak, deftere etmek ve başarısız kılmakla kalmamış; halkın aydınla kalmak istediği, daha dünü andınan bile başsakmeten çekinen, ama günümüzde muazzam bir kurtuluş akımı haline gelen halk hareketini ortaya çıkarmak için, mevcut dengeleri silip süpürmek için, büyük teorik aydınlık yanında, uygun taktik cabalarla olumlu yönde gelişmeyi bugün gerçeken herkesin irtaf ettiği bir gelişme dönemine sıçratmış. Nereden bakılırsa bakılsın, Kürtistan devriminin su an içinde bulunduğu durum, Partimizin ideolojik, politik ve taktik önderliğini iyi işpatlamış bir gerçek olduğu gibi, diğer tüm akımların ancak aleyhine faaliyetlerine rağmen, artık bırakılmıyemeyi, onun etkisine kapılmaktan bile kurtulamayacaklarını iyigördükleri bir dönem de ifadesidir. Yani, PKK'nın ideolojik-pratik gelişmesi, ilkel milliyetçiliğin ne olduğu belirsiz, küçük-burjuvazinin kendini bile tanımayan aciz ama, bozgunculukta, kendini karıştırmakta, düşürmekte sinir tanınmayan özelliğinden kaynaklanan olumsuzluklarını da önemli oranda sırtlandırdığı ve devrimci hareketimiz etkisine alarak, irtimtek, tasfiye edilmesini gerekeni tasfiye etmek, kazanılması gerekeni kazanmak için önemli başarıları sağladı.

Yine, hakim ulusu sozulduğunun, hatta uluslararası sosyalizmin olumsuz öğelerinin özelliğillerinin irtimizdeki etkilemelerine de, hem ideolojik, hem politik olarak iyi bir mücadeleyle yönelenler, olumsuz etkileri sırtlandırdığı, olumlu olarak alınması, kazanılması gereken ne varsa, ona ulaşmaya çalışıldı. Eğer bütün bunlar Kürtistan gibi bir ülke içinde, daha düne kadar iyi konusu bile olmayan, iyi konusu olduğunda da haraç-mezat satılan bir ölçü olarak ele alınır bir ülke ve halk için yapıldığı düşünülürse o lursak, bunlar büyük gelişmelerdir. Bugün TC gibi, tarihin tanışığı, en desip-çünümüzde taşıdığı, milita-

rist- bir güce karşı, onun dünyada eşine ender rastlanan bir sömürgeçiliği özel savagımla yürütmese karşın, bu mücadelemizin geliştirildiği ve başarının bununla mücadele içinde sağlandığı düşünürsek, bunun değeri, yine her türlü değerlendirmenin üstünde kalacaktır.

Bunlar, bizim gerçeklerimiz olup, Parti hareketimize sağlıyoruz. Parti hareketimiz de temel onun sağlam kadrolarının mücadelesinde yatıyor. Herhangi bir devrimciliği, herhangi bir yaşam ve çabasına tarzıyla değil, baştan günümüze kadar sıkı sıkıya düşündümlü, her pratik adımı kılı kırk yararcasına atılmış ve bu temelde sağlanmış bir başarı sözkonusudur. Hicbir hareket bizden hareketimiz kadar önceden düşünülmüş bütün pratikleri çok planlı ve bu nedenle en az kayıpla azami başarıyı gösterme durumunda kalmamıştır. Bu konuda hareketimiz gerçeken eşine ender rastlanan bir örneklik sergilemiş, işte bu özelliğinden ötürüdür.

Bütün bunları yeniden ele almamızın nedeni, gerçeklerimiz doğru yaklaşımla ve eğitim gerçekliğimiz de bu gerçekliğimizle kavram içias almak ve bu gerçekliği içindir. Şunu çok iyi biliyoruz; insanlarımız daha düne kadar her türlü disiplinlerden, otoritelerden, siyasetten uzak, yüzü yüze düşmana hizmet eden, disiplin tanınmayan, anarşi içinde boğulan, her türlü pisliğe batmış, sinir tanınmayan, her türlü gericiğe, bozgunculuğa açık, düşünce bile diyemeyeceklerimizi, dürtüleriyle hareket eden, akıl almak kadar saldıran, her gün kırık defa fikir değiştiren, fikir de değil aklına esene göre hareket eden bir durumu yaşamaktadırlar. Böyle bir konumdan geldiğimiz düşünürsek, bugün PKK gibi güçlü bir akım içinde olmanın büyük şerefi daha iyi anlaşılır. Aynı zamanda kişiliğimizi bulma; düşünce gücüne, ideolojisi ve devrimci pratik yaşama kavuşmanın ne kadar anlamı, hiçbir şeyle değitirilemeyecek kadar yüce bir değer olduğu ve buna ulaşmanın başlı başına insanlığı kazanma ve bunun hiçbir şeyle değitirilemeyecek kadar değerli olduğu, sıradan dürtülüştü olanın bile teslim edeceği bir gerçekliğimizdir. Ve eğer birisi bu kadar canı alıcı olan gerçekliğimizi bir türlü kabul etmiyor, yaşamıyor, bilakis onunla oynuyor, gerçeken düşmanın üzerine nasıl ustaca gidiyorsa, bu kişinin üzerine de öyle gitmek; gerçekliğini açığa çıkarmak ve eğer düzeltilebilecekse düzeltmek, düzeltilemeyecekse canına okumak, bu gerçeklerimizde sadık kalmamızın bir gereğidir. Bunca tarihi pratik ve ondan çıkarılması gereken dersler ortadayken, halen buna bunalmış yaklaşılan, bunlarla oynayan, bunun görmezlikten gelen, ilgi-çoşku noksanlığını gösteren, özlenmeyen, dürtüstü bile davranma gücünü gösteremeyen, kendini dayatıyca dayatan tipi, elbetteki çok yönlü değerlendirmelere tabi tutmak, eğer bir hasta ise hastalık dercesini ölçmek, eğer ameliyatı sağlığına kavuşacaksa ameliyat etmek, ufak uyarılarla düzeltilecekse uyararak ama, hiçbir biçimde Parti ortamızın içinde böylesine hastalıklı durmasına müsaade etmemek, günümüzde Parti gerçeklerimizin varlığını olduğu aşamaya bağlı kalmamız gereğidir.

Devamı 26. sayfada